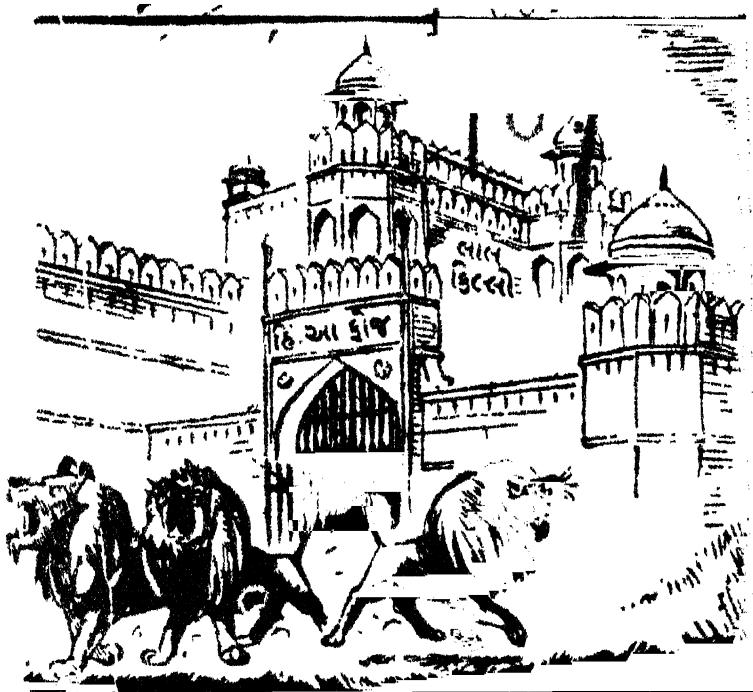

દાલિલાનો મુક્કદમો

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
[ગુજરાતી કૌરીરાષ્ટ્ર વિમાગ]

અનુક્રમાંક ૨૫૮૮૪ કિમત ૧-૮-૦

ગ્રંથનામ લાલ ડિલોનો મુડ્દદાં

વર્ગાંક નંબર : ૨૨૦૩૨૦૮૬, ૮૭૪

લાલ કિલાનો મુકુદ મો

: સોલ એજન્ટ :

ભારતી સાહિત્ય સંઘ લિમિટેડ
ભીમરાજ બિલ્ડિંગ : કાલખાટેવી રોડ : મુંબઈ ર.
કુનાન્ડીઅ પ્રૈલ નીચે : ગાંધી રસ્તો : અમદાવાદ.

વહેતાંપાણી અકાશનમાળા

સંપાદક

જ વે ૨ ચં દ મે ધા ણી

વહેલી આવૃત્તિ : ૨૩ : જાન્યુઆરી '૪૬ નેતાણી ૫૦ મી વર્ષગાંડ
ખોલ આવૃત્તિ : ૧ : ફેબ્રુઆરી '૪૬

કિ.ત

સાહી : હાઠ રૂપિયા

ઉંચી : પ્રણ રૂપિયા

સુદ્રક

નાથાલાલ મ. શાહ
સ્વાધીન સુદ્ર ખાલચ
સૌનાભ્રત રેણ : રાણુપુર

૨૫૮૮૮

અકાશક

નાથાલાલ મ. શાહ
કાઢિયાવાડ લિમિટેડ
રાણુપુર : કાઢિયાવાડ

વહેતાંપાણી અકાશનમાળા

ઓછાંપાણી અકાશનમાળા

તહેમતનામું

લેઝો નાગની જુખાની

કામયદાઢ સરકારનું જહેરનામું

'આપણે જાપાનીઓની તાબેદારી નથી કરવાની'

'તો આપણે જાપાનીઓ સામે પણ લડયું'

પઢાવાયેલા સાક્ષીઓ ?

'હિંદુસ્તાનની સાચી તરસીર અમે ભાળી'

પાંચ જાપાનીસ સાક્ષીઓની જુખાની

આજાદ હિંદ સરકારના એ પ્રધાનોની જુખાની

આજાદ સરકારના વહેતાંપાણી વધુ વિગતો

'મુનિતયુદ્ધ ઘેલવાનો ગુલામેનો અનિકાર'

ઇંસલો : સન્ન : મારી

૩

૭

૨૬

૪૨

૪૬

૫૬

૬૬

૭૬

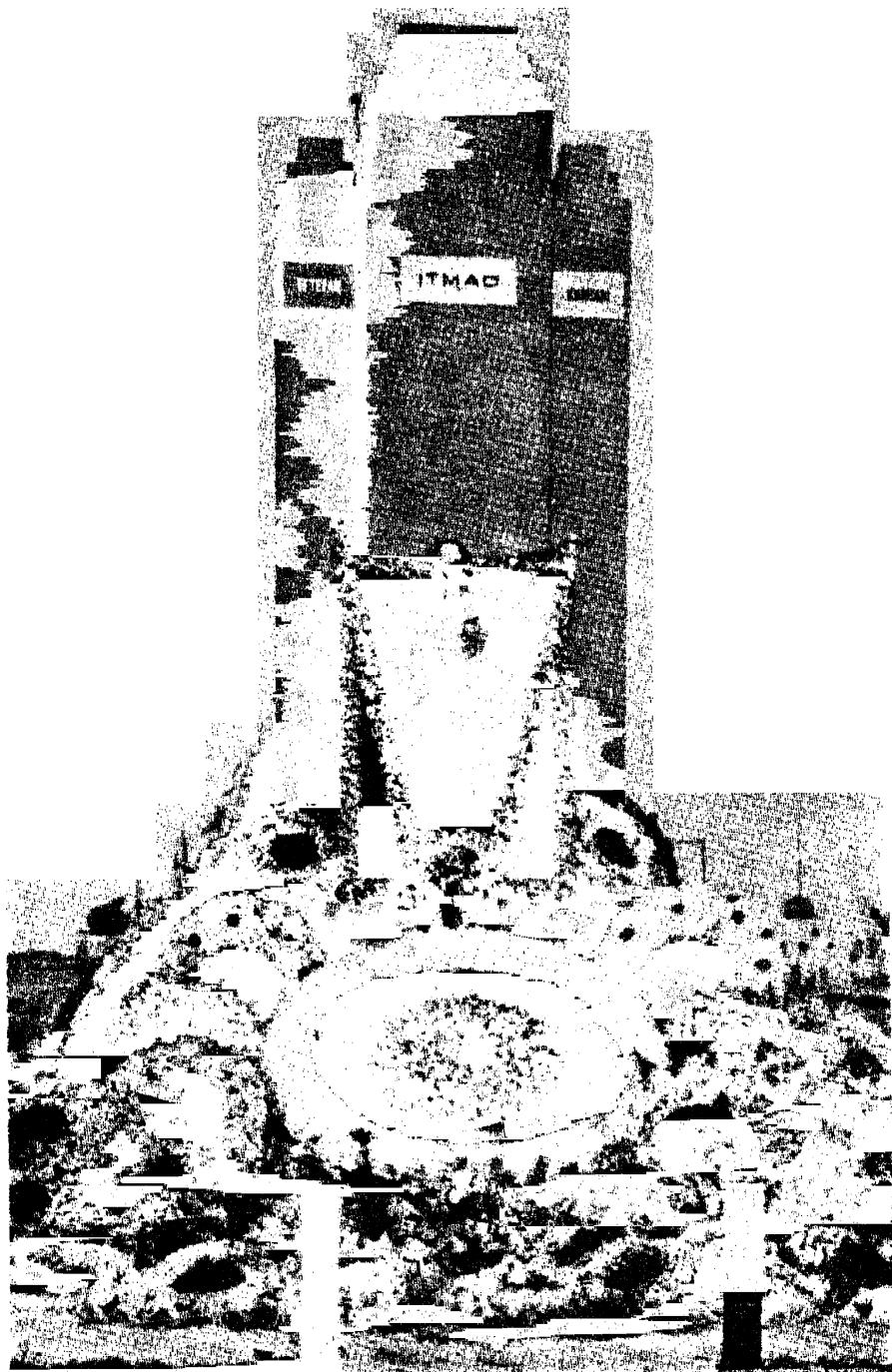
૮૭

૯૧૩

૧૩૭

૧૪૨

૧૬૬

બિલ્ડિંગ ફાર્માસ્યુટિકલ સર્વિસ ઇન્ડસ્ટ્રી ડાયરી મુદ્દું આપાની કાર્યાલાય શાલીદાનું બિંગાપુરનું સ્મારક

નિવેદન

સમયના વહેતાં પાણીમાં જે કાંઈ ધસડાઈ આવે છે, થોડું અણું વહેણું રક્કી રહે છે અને પણ વહેણું મોડું જેમ આવ્યું હતું તેમજ ધસડાતું-પછડાતું ચાલ્યું જાય છે, તેમાંથી કાંઈક ને કાંઈક ઉપાડી લઈને પુરિતકાઓએ રૂપે એને સાચવી રાખવાના ઉદ્દેશથી આ ‘વહેતાં પાણી પ્રકાશનમાળા’ની શરૂઆત કરવામાં આવી છે. મેળીએ સુધી ન વિસરાય એવી આજાદ ડિંદ ફોજની ગૌરવકથાનું એક નાનું પ્રકરણ આ પુરિતકાશેણીની પહેલી પુરિતકા તરીકે અપાય છે એ એને માટે શુક્રનવંતી શરૂઆત છે. એ શુક્રન માથે યડાવીને આગળ વખતાની અને થોડા થોડા વખતે ચાલુ કાળના બનાવોને લગતી આવી પુરિતકાઓએ આપતા રહેવાની એની નભે ઉમેદ છે.

આજાદ ડિંદ ફોજની શરૂઈકથાએ જ્યારે આરાકાનના પઢાડોમાં અને મણિપુરના મેહાનોમાં સાચેસાચ લજવાઈ રહી હતી ત્યારે વિધાતાની કેંધ્ર કુર કરામતને લીધે આ દેશની પ્રણ એતી સાથે તાદ મિલાવી શકેલી નહિ એટલું જ નહિ પણ ઉછળતી છાતીએ એને નીરખતી રહીને એમાં પોરસ રેડવાનું પણ એનાથી બની શક્યું નહોટું. ભરાવદીને પેસે પારથી જ્યારે વતનનો સાદ સાંબળાને ‘યદો દિલ્હી’ના નાદ ગજવતા આજાદ ફોજના સિપાહીઓએ દિલ્હીની વાટને લોહીભીની બનાવતા દોડયા આવતા હતા, ડિંદી-લિંદીના લોહીનાસંગમ વચ્ચે માત્ર થોડી ટેકરીઓએ અને થોડા મેહાનો જ જ્યારે આકી રહ્યા હતાં, ત્યારે વતનનું લોહી તો થીજેલું જ પડ્યું હતું. આ દેશના પ્રણજનો એ સિપાહીઓને મુક્તાકંઈ આવકારી પણ શકે તેમ નહોટા. એમને મેઢે જેમ ઝૂચ્યો દેવાયદો હતો તેમ એમની આંખોએ પારા બાધેવા હતા.

અને હવે, આજાદ ફોજ શુદ્ધારી એક રવખામાંથી જડીને એમાંજ જણે પાછી સમાઈ ગઈ હોય તેવું લાગે છે ત્યારે પ્રણના અંતરમાં એને માટે પ્રેમનાં લાખ-લાખ ઝરણાં ફૂટચાં છે. પોતે જેને ખરે ટાણે સન્માંની શકી નહોટી તેને આજે તો એ પૂજવાની હુદે પહોંચી ગઈ છે. આજાદ ફોજ વિશે એટલું મળે તેટલું જણ્ણીને ચોતાનું અંતર એનાથી છલકાવી દેવાનો તનમનાટ પ્રણમાં જગ્યો છે.

આજાદ હોજ વિશે બોહથંધ સાહિત્ય બહાર પડવાની તૈયારીએ થઈ રહી છે. એની સત્યકુદમાં જ બલિદાન અને ભરણીયાપણાના એવા રાતા-કેસરિયા રંગો પડ્યા છે કે શબ્દચાતુરીની ગમે તેવી રંગપુરણી પણ કદાચ એની આગળ ફિક્કી જ દેખાશે. એટલે આ પુરિતકામાં માત્ર હકીકત જ આપેલી છે. લશકરી અદાલતમાં લગભગ એ મહિના સુધી આજાદ હોજના નણું અદ્દસરો ઉપર ચાલેલા પ્રથમ મુક્કેદમાનો કુંકાવેલો અહેવાલ અહો આપ્યો છે. પૂરા અહેવાલના શબ્દે શબ્દમાં સામાન્ય વાચકને ડાંડી રસ ન હોય એટલે એમાંથી વીણું વીણને અહોં આપ્યું છે. પુરિતકા પ્રથમ તો ૧૦૦ પાનાની જ કરવા ધારેલી. પણ અગત્યની ડાંડી વાત આ સળંગ અને ફરીયદ અહેવાલમાંથી રહી ન જાય તેથી એને એના અત્યારના કદ સુધી ન છૂટકે વધવા હેવી પડી છે.

આ અહેવાલ દૈનિક અંગ્રેજ અખભારોની કટારોમાંથી બેગો કરી, વીણુંને તેનો અનુગ્રહ કરવાનું કામ મહેન્દ્ર મેધાણીએ કર્યું છે. દિલ્હીના 'હિંદુસ્તાન ટાઇમ્સ'ના અહેવાલને સૌથી વધુ જવાબહાર અને શ્રીખુનટકર્યો માનીને વિશેષતઃ એને જ એ વફાદાર રણા છે.

જેને લીધે આ પુરિતકા શેખિતી બની છે તે ચિત્રોના જ્યોક વાપરવા હેવા બદ્દલ અમદાવાદના 'ગુજરાત સમાચાર'ના અમે ઝડણી છીએ.

પ્રકાશનમાળાનું સંપાદન-કાર્ય શા જનેરચંડ મેધાણીના હાથમાં છે. પરંતુ આ અથવા બાળ ડોધ પુરિતકા કે આપી પ્રકાશનમાળા અગેના ડોધપણ સૂચનો ભારતી સાહિત્ય સંધ લિ.ને જણાવવા વિનિતિ છે. પ્રકાશનમાળાની હવે પઢીની પુરિતકા જવાને લગતી રાખવાની અને પહેલી માર્ય સુધીમાં એને બહાર પડવાની ધારણા છે. હવે પઢીની પુરિતકાઓનું કદ સો-સવાસો પાનાનું રહેશે, અને કિંમત બગાખ હાપિયો રહેશે.

ਲਾਲ ਤਿਲਾਨੇ।
ਮੁਕਦ ਮੌ

દિલ્હીના એતિહાસિક શાહ કિલેના : ૧૮૫૭માં ભારતના જીવનાઓનેના આદિત્યાં અજ્ઞાદુર્ગાંથી કિપર જાણાં મુક્કડમેં આદેશો,
૮૮ વર્ષ પછી આગોદ હિંદુ દ્વિજના ભગવાનોને મુક્કડમેં પણ ત્યાં જ આદેશો.

ઓ ધ ઉત્તી અ દા લ તે

૫ મી નવેંબર : સોમવાર

: ૧ :

બિટિશ હિંદના ધર્તિહાસમાં અનેડ એવો એક ખટનો દિલ્હીના ઐતિહાસિક લાલ કિલ્વામાંની એક લશ્કરી 'એરેક'—ધર્મારતને બીજે માળે આને શરૂ થયો. ન્યાયકરેરીમાં દાખલ થવા માટેના ખાસ પરવાના અગાઉથી જેમણે મેળાવ્યા હતા તેવા ૧૪૦ પ્રેક્ષકો અને ૬૦ પત્રકારોથી અદાલતનો ખંડ ચિક્કાર ભરાઈ ગયો હતો. ન્યાયમૂર્તિઓએ પોતાનાં સ્થાન લીવા પણી છખીકારોને ચાર મિનિટ સુધી અદાલતની છખીએ એંચવા દેવામાં આવી.

છખીકારોએ વિદ્યાય લીધી અને લશ્કરી અદાલતના પ્રમુખે ફરમાન કર્યું: 'તહોમતદારોને હાજર કરો.' કેપ્ટન શાહનવાજખાન, કેપ્ટન સેહગલ અને કેપ્ટન ધલન દાખલ થયા અને અદાલતને એક છટાબરી સલામી કરી. આજાદ ડિંહ દેશના નરોથી અદ્દસરો લશ્કરી પોપાડમાં સજા થયેલા હતા. એમના હોદ્દા દાખલતા બિલ્વાએ એમની પાસે હતા નહિ.

હિંદી લશ્કરી કાનૂન હેઠળ આ લશ્કરી અદાલતની રચના કરતા હુકમ-ને જજ-એડવોટે દેરા અવાને વાંચી સંભળાયો. ત્યારેપણી, અદાલતના ચાલુ અને ખડા સહયો, શીધ્રલહિયાએ અને ફર્જિયાદપક્ષી વકીલનાં નામોના એમણે સાદ 'પાડયા. એ બધાએ 'હાજર' એવો જવાબ આપ્યા પણી અદાલતે બચાવપ્રકણના સુધ્ય ધારાશાસ્ત્રીનું નામ પૂછ્યું. સર તેજ ખાડાફુર સ્પુષ્ટે જવાબ આપ્યો કે એમની નાફુરસ્ત તથિયતને કારણે તેમણે થી. ભુલાલાઈ દેસાઈને આ ખટનો ચલાવવાનું કહ્યું છે. તેમણે બીજી ધારાશાસ્ત્રી-ઓની પણ એપણાણું કરની-નેમાં પંડિત જવાહરલાલ નેહારુ, સર દાદીપ-સીંઘ, શ્રી અસિફબાદી, હો. કાલ્પનિક, શ્રી સેન, અને રાયખાનાર, બંદ્રીદાસનો સમાવેશ થાય છે. અદાલતના પ્રમુખે ઠોર કરી કે, 'હિંદી લશ્કરી કાનૂનની ઇચ્છે આ અદાલતમાં ડાબા રહેવાની લાયકાત તમે સૌ ધરાવતા હરોા એમ હું માની લડું છું.' શ્રી ભુલાલાઈએ હકારમાં જવાબ વાંચ્યો.

આંહિં હેઠળના ત્રણેય આરોપી અક્ષરોને તે પણ મુજબામાં આંધું કે અદાલતના પ્રમુખ કે ખીન ડોઈ સંસ્કૃત તેમનો ઈન્સાર તોળાય તે સામે તેમને કાંઈ વાંચો છે ? 'ના છ,' ત્રણેયના એ જવાબ હતા. અદાલતના કામની સંપૂર્ણ નોંધ ઉત્તારવા માટેના શીત્રલાહિયાઓમાંના એકુયની સામે તેમને વાંચો છે કે કેમ તેવા પૂછાણુંના જવાણમાં પણ ત્રણેય આરોપીઓએ ના પારી. ત્યાર પણીની દસ નિનિટ અદાલતના સંભયોની અને શીત્રલાહિયાઓની સોાગં દવિધિમાં વીતી. અદાલતના સંભયોના સોાગં દ નીચે પ્રમાણે હતા:

'સર્વશક્તિમાન પરમેશ્વરના સોાગંપૂર્વક હું કહું છું કે, હિંદી લશ્કરી કાનૂન પ્રમાણે, અને પક્ષપાત, મહેરાની કે પ્રોતિ વિના હું ઈન્સાર તોળાશ, અને જે ડોઈ શંકા જલ્દી થશે તો મારા અંતરાતમાના કલ્યા પ્રમાણે, મારી ભતિમાં જીતરે તે રાતે અને આવા દાખલાઓમાં યુદ્ધના શિરસ્તા મુજબ વર્તીશ. આ લશ્કરી અદાલતના ઇંસલાની જાહેરાત સત્તાવાળાઓ ન કરે ત્યાં સુધી હું તેની જાણ ડાઈને કરીશ નહિ. વધુમાં, આ લશ્કરી અદાલતના ડોઈપણું સંભયનો ભત કે અભિપ્રાય હું જાહેર કરીશ નહિ કે જાણીશ નહિ—સિવાય કે કાયદા સુજલ્યની એ વાતની સાભિતિ ડોઈ ન્યાયકોર્ટ કે લશ્કરી અદાલતમાં હેવાનું મને કહેવામાં આવે. ઈશ્વર મને મહદ કરે !'

૭૭-એડવોકેટે ત્યારાદ દસેય આરોપે વાંચી સંભળાવ્યા. હિંદી ફેઝદારી કાયદાની કેવમ ૧૨૧-અ પ્રમાણેનો રાજી સામે યુદ્ધ ચલાવવાનો નાગરિક આરોપ ત્રણેય અક્ષરોને ઉપર મુક્કવામાં આંધો છે. ભરમામાં પોપા ટેક્સી ઉપર કે નજીકમાં ૧૬૪૫ના માર્યાની છુટીએ હારસીંધ, દુલીચંદ, દોરાધરીંધ અને ધરમસીંધના ખૂન કરવાનો આરોપ કે. ધિલન ઉપર મુક્કવામાં આંધો છે. કે; સેહગઢ ઉપર આ ચાર ખૂન કરાવવાનો આરોપ અને કે. શાહનવાજ ઉપર તોપચી મહામદ ખુમેનનું ખૂન ૧૬૪૫ ની ૨૬ મી માર્યાની આસપાસ કરાવવાનો આરોપ મુક્કવામાં આંધો છે. આંહિં હેઠળના ત્રણેય અક્ષરોએ તમામ આરોપેના જવાબમાં મફ્કમપણે 'બિનગુનહેગાર' કહ્યું. પછી અક્ષરોને અચાવના મેજની પાછળ પોતાની એક લેવાનું જાણુાવવામાં આંધું.

તે પછી અદાલતની કામગરી સુહૃત્વી રાખવાની અરજ શ્રી સુવાભાઈએ કરી અને કલ્યાણ કે, છેલ્લા એક મહિના જેટલી ટૂંકી સુહૃત્વ દરમિયાન તમામ પુરાવાચ્ચો અને લક્ષીકર્તા મેળવવાનું કે તેની તુલના કરવાનું બચાવપક્ષથી બની શક્યું નહોઠું. ૧૧૨ સાક્ષીઓમાંથી ૬૭ ૮૦ થી પણ વધુની સુવાકાત લેવાની બાકી છે. મલાયાના યુદ્ધ વિશેનો શ્રીઠડ-માર્શિલ વેવદનો અહેવાલ અને બીજા સંખ્યાએંધ અગત્યના અહેવાલો મેળવવાના ૬૭ બાકી છે. ખરદો આવો અનેડ હોઈ ને તેમજ કાયદાની આંટીવુંટીઓ એમાં સંડોવાયેલી હોઠને નણું અઠવાડિયાની સુહૃત્વ પાડવી જરૂરી છે એમ એમણે દલીલ કરી.

સરકારી વકુલ ભર નોશીરવાન એન્જનિયરે સુહૃત્વ પાડવા સામે વાંધો લાંધો નહિ પણ એવી ધર્યા દર્શાવી કે ફરિયાદપક્ષની રજૂઆત પેતે રાડ કરી હે અને એડ સાક્ષીની જુઝાની લેવાઈ જાય ત્યારાદ સુહૃત્વ પાડવી. બચાવપક્ષને સુશેલીમાં મૂકવાની એમની સુદ્ધા ધર્યા નથી, અને ફરિયાદપક્ષ તરફથી બચાવપક્ષને એડએક સગવડ કેવી રીતે અપાઈ રહી છે તે તેમણે સમજાયું.

લારપણી અદાલત જરાવાર માટે ભરી. પાછા કંગીને પ્રમુખશ્રીએ કલ્યાણની કાર્ડની માફક લશકરી અદાલતમાં વખતોવખત સુહૃત્વ પાડી રહી નાહિ. લશકરી કાનૂન પ્રમાણે લશકરી અદાલતને ચોતાની કામગરી રોજા-ઘરોજ અનુવાની હોય છે. અદાલતના સલાહેને સારા પ્રમાણમાં ચોતાનાં જ કામનો જોતે રહે છે અને તે ઉપરાંત ચા અદાલતના સલાહો તરીકની કરજ પણ એમણે અનુવાની હોય છે. ઇન્સાર્ની સુખ્ય જરૂરિયાતોમાંની એક એ છે કે તે જરૂરી હોવો જોઈએ એમ પણ તેમણે કલ્યાણ સંનગોને લક્ષ્યમાં લેતાં અમુક સુહૃત્વ પાડવી જરૂરી લાગે છે એ એમણે કષૂલ કર્યું. સર નોશીરવાનની સૂચના સુખ્યનો માર્ગ લેવા એ ખુદ તહોનતદારના લાભમાં હોવાનું તેમણે જણાયું.

તે પછી સરકારી વકીલ સર નોશીરવાને ફરિયાદપક્ષને રજૂ કરતું ચોતાનું લાંબું લાંબણું વાંચી સંભળાયું.

દ્વારા મનોમાન કરીએ

રાજ સામેના યુદ્ધનું અને ખૂનોનું

તહે મત નામું

‘બધા આરોપીઓ હિંદી લશકરી અફ્સરો છે અને તેથી હિંદી લશકરી કાન્દળને તેઓ આધીન છે.

કેપ્ટન શાહનવાજભાનનો જન્મ રાવલપીંડીમાં ૧૯૧૪ની ૨૪મી જાન્યુઆરીએ થયો હતો. દેહરાફુનની હિંદી લશકરી વિદ્યાપીડમાં અભ્યાસ કર્યા પણી ૧૯૩૭ના ફેઝુઆરીમાં એમને ૧૪મી પંજાબ રેજિમેન્ટમાં મૂક્વામાં આવ્યા હતા.

કેપ્ટન પ્રેમકુમાર સેહગલનો જન્મ ૧૯૧૭ની ૨૫ મી જાન્યુઆરીએ હેઠિયારપુરમાં થયો હતો. એમણે પણ દેહરાફુનની લશકરી વિદ્યાપીડમાં અભ્યાસ કર્યો અને પણી ૧૯૪૦ના ફેઝુઆરીમાં એમને ૧૦મી બલુચ રેજિમેન્ટમાં મૂક્વામાં આવ્યા.

લેફ્ટનાન્ટ ગુરુઅક્ષસોંધ ઘિલન લાહોર જિલ્લાના આલગુ જામે ૧૯૧૫ની ૪થી એપ્રિલે જન્મયા હતા. દેહરાફુનમાં અભ્યાસ કર્યા પણી એમને પણું ૧૯૪૦માં ૧૪મી પંજાબ રેજિમેન્ટમાં મૂક્વામાં આવ્યા હતા.

શહેનશાહ સામે યુદ્ધ ચલાવવાના આરોપને હું પહેલાં લઈથ.

હિંદી લશકરી કાન્દળની ૪૧મી કલ્યાં પ્રમાણે આ કાન્દળ જેને લાગુ પડતો હોય તેવો ડાઇ પણું માણુસ જીવિથ હિંદી અંદર કે અહાર ડાઇપણું નાગરિક ગુનો કરે તો તેને માટે લરકરી અદ્દાલતમાં તેની ઉપર કામ ચલાવી રહાય. નાગરિક ગુનો એટલે એવો ગુનો કે જે જીવિથ હિંદમાં થયો હોય, તો ફોજફારી કાયદા પ્રમાણે તેનો ખટલો થઈ શકે.

ક્યા જીવેશ્વરી યુદ્ધ ચલાવાયું હતું તે સુહો અપ્રસ્તુત છે. આરોપી-ઓએ આ કામ તેમના મત પ્રમાણે દેશપ્રેમી ધરાદાથી કર્યું હોય

કે પગારદારી ધરાયથી, કાયદા સુજાપ ચુનો તો કરવામાં આવ્યો છે જ. વદ્ધારીની ફરજ સામે આ ચુનો કરવામાં આવ્યો છે. આ વદ્ધારી તાજને દર્શાવવા આરોપીએ સદાકાળને માટે અને ગમે તે સંજોગાની અંદર બંધાયેલા છે. તેઓ ચાહે ત્યાં હોય આ વદ્ધારી એમને માથે હતી જ; અને તેઓ યુદ્ધકેદી બન્યા ત્યારે પણ આ વદ્ધારીથી બંધાયેલા હતા.

જેને આજાદ હિંદ કેાજ કહેવામાં આવતી હતી તેના અદ્દસરો તરીકે લડીને આરોપીએ શહેનશાહ સામે સુદ્ધ ચંદ્રાયું હતું. આજાદ હિંદ ફેઝ મુખ્યત્વે હિંદી લશ્કરના અદ્દસરો અને સેનિકાની બનેલી હતી. તેમાં નીચેનાનો સમાવેશ થતો હતો:

- (ક) વડું મથક (હેડ કવાર્ટસ)
- (ખ) હિંદુસ્તાની મેદાન દળ (હિંદુસ્તાની રીફ ગ્રૂપ)
- (ગ) શેરદિલ જેરીલા દળ (શેરદિલ જેરીલા ગ્રૂપ)
- (ઘ) ખાસ કામગરી દળ (સ્પેશિય સર્વિસ ગ્રૂપ)
- (ચ) જમુસ દળ (ધન્ટેલિજન્સ ગ્રૂપ)
- (છ) પુનઃભરતી દળ (રી-ઇન્ડોર્સ્મેન્ટ ગ્રૂપ)

શેરદિલ જેરીલા દળમાં ગાંધી જેરીલા રેઝિમેન્ટ, આજાદ જેરીલા રેઝિમેન્ટ અને નહેરુ જેરીલા રેઝિમેન્ટનો સમાવેશ થતો હતો.

૧૯૪૩ના નવેંઅરની આસપાસ, એટલે કે સુભાષયંડ બોડ સિંગાપુર આવ્યા તે પછી બે-ત્રણ મર્ડને નં. ૧ જેરીલા રેઝિમેન્ટને નામે ઓળખાતી વધુ એક જેરીલા રેઝિમેન્ટ જિલ્લી કરવામાં આવી હતી. એ સુભાષ રેઝિમેન્ટને નામે પણ ઓળખાતી હતી.

શાહુનવાઝાનને એના કમાન્ડર નિમવામાં આવ્યા હતા. આ ચારેય રેઝિમેન્ટનો સમાવેશ ડિવિઝન નં. ૧ માં કરાયો હતો. આગળ ઉપર બીજું અને ત્રીજું ડિવિઝન જિલ્લું કરવામાં આવ્યું હતું. ડિવિઝન નં. ૨ માં અમુક હિંદી લશ્કરી યુદ્ધકેદીએ હતા અને અમુક નાગ-

રિડા હતા. ડિવિઝન નં. ૩ માં લગભગ બધા નાગરિકો જ હતા. આ નાગરિકોની ભરતી મેટે આજે મલાયામાં હિંદી સ્વતંત્ર્ય સંઘે કરી હતી,

૧૯૪૨ની ૧૫મી ફેબ્રુઆરીએ સિંગાપુર જપાનીઓને શરણે થયું. ૧૭ મી ફેબ્રુઆરીએ યુદ્ધકેદીઓની એક મોટી સંખ્યાને સિંગાપુરના ફેરર પાર્કમાં લઈ જવાછ હતી. મેજર ફ્યુજુવારા નામના એક જપાની અફસરે યુદ્ધકેદીઓ સામે ભાષણ કર્યું. હિંદી લશ્કરના ડેટલાંડ અફસરો પણ ત્યાં હાજર હતા. એમાંના એક હતા પંજાબ રિજિમેન્ટના કે. મોહનસીંહ. આમાંના ડેટલાંડ હિંદી અફસરોની બાંધ ઉપર ‘ફ’ અક્ષરવાળો એક બિલ્ડો હતો. ‘ફ’ એટલે ફ્યુજુવારા નામના જપાની અફસર કે નેમને હિંદી સૈનિકોને જપાનીઓને પક્ષે લલચાવી દેવાનું કામ જપાની સરકારે સોખ્યું હતું. સિંગાપુર પડ્યું તે અગાઉ પણ ડાક્ટરીક વખતથી મેજર ફ્યુજુવારા આ કામ કરી રહ્યા હતા. એમના ભાષણ પછો કે. મોહનસીંહનો વરો આવ્યો. એમણે કહ્યું: “આપણે એક આજાદ હિંદુ ફોજની રથાપના કરવાના છીએ અને હિંદુસ્તાનની સ્વતંત્રતા માટે આપણે લડવાના છીએ. તમારે બધાએ એમાં જોડાવું જોઈએ.”

સત્તાવાર રીતે આજાદ હિંદુ ફોજનો જન્મ ૧૯૪૨ ની ૧ લી આકટોબરે થયો. તીસુતની યુદ્ધકેદીઓની ભાવશીના કમાન્ડર તરીકે કે. શાહનવાજખાને ૨૦૦-૩૦૦ નાના મોટા અફસર-યુદ્ધકેદીઓ સામે ભાષણ કર્યું. એમણે કહ્યું કે કેપ્ટન મોહનસીંહના વડા મથક મળેલી એક સલામાં એવો ઠરાવ થયો છે કે, આપણા ધર્મો જુદા જુદા હોવા હતાં આપણે સહુ હિંદીએ છીએ અને આપણે બધાએ હિંદી આજાહી માટે લડવું જોઈએ આ ઠરાવ યુદ્ધકેદીઓને સમજવવાનું કે. શાહનવાજે હાજર રહેલા સાને કહ્યું. તેમણે એ કખૂલ કર્યું. ૧૯૪૨ ના જૂનમાં એંગ્લોકમાં એક પરિષદ મળેલી. એના પ્રતિનિધિ-

ઓમાં હિંદી લક્ષ્યરત્ની જુદી જુદી રેજિમેન્ટના પ્રતિનિધિઓ તેમજ ડે. મોહનસીંહ પણ હાજર હતા. પરિષદ્ધા પ્રમુખ રાશબ્દિહારી એક જાપાનથી આવેલા એક હિંદી નાગરિક હતા. પરિષદ્ધમાં ડેટલાક એવા હરાવો પસાર કરવામાં આવ્યા હતા કે હૂર પૂર્વમાના લશકરી અને નાગરિક હિંદીજનોમાંથી ડે. મોહનસીંહના સેનાપતિપદ નીચે આજાદ હિંદ ફેઝ જીલી કરવી અને એ આજાદ હિંદ ફેઝ હિંદી આજાદી માટે લડું. થીજા હરાવો એવા અર્થના હતા કે હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધ તરફથી આંહિંદેઝને રંગરોચા, નાણાં, પોરાકો, અને કપડાં પૂરાં પડાશે, અને જાપાની સરકાર તરફથી જરૂરી દુધિયારો અને હાડગોળો પૂરાં પડાશે.

હિંદી યુદ્ધકેદીઓને જે સતામણી અને યાતનાઓ વેઠવી પડતી હતી. અને જ્યાંસુધી આંહિંદેઝાંમાં તેઓ નહિ જોડાય ત્યાંસુધી એ તેમને વેઠવી પડશે એવી જહેરાત કરાઈ હતી, તેમાંથી છટકવા માટે જ તેમાંના મોટા ભાગ આંહિંદેઝાંમાં જાણ્યો હતો. હિંદી યુદ્ધકેદીઓની ભાવણીઓમાં લાલચ અને જરૂરદસ્તીથી તેમને આંહિંદેઝાંમાં જોડવાના પ્રયત્નો થયા હતા. એની સામે ટકી રહેનારાઓને કેદ ભાવણીઓમાં ખસેડવામાં આવતા હતા, દ્વિસો સુધી તેમને કાંઈ ખોરાક આપવામાં આનતો નહોતો અને જે કાંઈ ખોરાક અપાતો તે ધંઢો ખરાબ હતો. તથીબી મદદ તો જરા પણ નહોતી અપાતી. એમને જરીન ઉપર સુવડાવીને પાંચ શીટ લાંબી તથા એ દુંબ જાડી લાકડીથી મારવામાં આવ્યા હતા. તેમની પાસે મજૂરી કરાવવામાં આવી હતી. એમને ડોથળાઓ અપાતા અને તેમાં મારી ભરીને એક વાંસડાને એ છેડે લટકાનીને ઉપાડી જવા પડતા હતા, આવી મજૂરી દ્વિસના બાર કલાક સુધી એમની પાસે કરાવતી. ડેટલીક વાર તો એમને ધોકાથી મારવામાં આવતા. ડેટલાક સિતમંગરોને એમણે કહ્યું કે, ‘અમને ગોળાંનો દૃઢ હો.’ જવાબમાં એમને

કહેવાયું કે, 'અમે તમને ડાર નથી મારવાના. જો તમે આંહિં-
ડ્રોમાં જોડારો તો આ યાતનામાંથી બચશો, નહિ તો આ રીતે જ
તમે મરી જશો.' કુડીએથી છવાયેલી જગ્યા ઉપર એમને કપડાં કે
બિસ્તર વિના સુવાડવામાં આવતા.

યુદ્ધકેદીએ ઉપરના આ સિતમ કરનારાએ ખુદ હિંદી યુદ્ધકેદીએ-
જ હતા, પણ તેએ આંહિં-ડ્રોમાં જોડાયેલા હતા. આ છાવણીનો
કુઅને સંભાળનારાએમાં પંખય રૈન્જિમેન્ટવાળા સુભેદ્રાર શીંગારા-
સીંધ, કે. અણ્ણુલ રશીદ અને જમાદાર ઇતોહખાન હતા. ૧૯૪૨ના
ઓગસ્ટમાં એક દિવસ બૈદ્ય હથિયારખંધ શીખાને લઈને શીંગારા-
સીંધ અને ઇતોહખાન છાવણી ઉપર આવ્યા ઇતોહખાને કહ્યું કે એ
કેદીએને આંહિં-ડ્રોમાં લઈ જવા માટે આવ્યા હતા. જો છાવણીમાં
આ બન્યું તેમાં ત્રણસોએક મુસલમાન યુદ્ધકેદીએ હતા. તેમણે
તેની સાથે જવાતી ના પાડી અને કહ્યું કે, અમે વક્ફાદારીના સોઅંદ-
નો લંગ નહિ કરીએ. તેમને આંહિં-ડ્રોમાં જોડાવા માટે લઈ
જવાતા હતા તેનો એમણે સામનો કર્યો. એમની ઉપર ગોળીમાર થયા
અને ડેટલાક માર્યા ગયા. શીંગારાસીંધ અને ઇતોહખાનની સાથે
આવેલા શીખાનીનો એક માર્યો ગયો. એમના ગયા પદ્ધી ત્રણ જપાની
અફસરો અને આંહિં-ડ્રોમના ત્રણ અફસરો ત્યાં આવ્યા. જપાની
અફસરોએ કહ્યું કે આંહિં-ડ્રોમાં જોડાવાનો હુકમ જપાની
સરકાર તરફથી કરવામાં આવ્યો હતો. અને તેનું પાલન કરવાનું જ
હતું; અને જો આવે બનાવ ઇરીવાર બનશો તો જપાનીએ એનો
બદલો મોતથી લેશો. ત્યારપણી એ મુસલમાન સૈનિકોને નજરકેદ-
છાવણીમાં લઈ ગયા. ત્યાં તેમની ઉપર સિતમ થયા, માર પડ્યો;
અને એમની પાસે મજૂરી કરવવામાં આવી. એ છાવણીમાં મોહન-
સીધી આવીને એમને લાખણ સંભળાયું કે, મુશ્કેલીએમાંથી
બચવા માટે તમારે ભરતી થઈ જવું જોઈએ. એટલે આ રીતે
ડેટલાકને આંહિં-ડ્રોમાં જોડાવું પડ્યું.

સપ્ટેમ્બર ૧૯૪૨ માં, એક ખીજુ છાવણીમાં આવે જ બનાવ અન્યો. એમાં ‘ગુરખા રાયફલ્સ’ ના અફ્સરો અને સિપાહીઓ હતા. પુરનસીધ અને આંહિંદ્રોમાં જોડાયેલા ખીજુઓ એમની સામે ભાષણો કરતા અને આંહિંદ્રોમાં જોડાવાનું કહેતા. પણ એમણે ના પાડી. પરિણામે એમના અફ્સરોને ખીજુ નજરકેદ-છાવણીમાં લઈ જવાયા. પછી સિપાહીઓને કહેવાયું હે, જે નહિ જોડાવ તો તમારી ઉપર ગોળીબાર થશે. ૨૩ મી સેપ્ટેમ્બરે જમાદાર પુરનસીધે સિપાહીઓને કહ્યું: ‘તમે હિંદુસ્તાનીઓ નથી? રા ભાટે તમે આંહિંદ્રોમાં ભાગ લેતા નથી?’ તેમ છતાં પણ એમણે ના પાડી, એટલે એમાંના ડેટલાકને એક પણી એક મારવામાં આવ્યા. એમને કહેવાયું હે, ‘વારંવાર તમને ચેતવણી આપવામાં આવી હતી; અમારા હુકમ ન માનવાનું આ કણ છે.’ સિપાહીઓએ ખૂમ પાડીને કહ્યું: ‘અમને આ રીતે ભાર ન મારે! અમે જપાનીઓના યુદ્ધકેટીઓ છોએ અને અમે મળૂરી કરીયાં પણ આંહિંદ્રોમાં નહિ જોડાઈએ.’ તે પછી સિપાહીઓ જિલા થઈ ગયા. પુરનસીધે એમને પૂછ્યું હે, ‘તમને જિલા થવાનો હુકમ હોયો અખ્યો છે? તમે હુકમનું પાલન કરતા નથી અને બધું અમારી વિરુદ્ધ જ કરે છો. એટલે અમે તમારી ઉપર બંદૂક ચલાવીશું.’

ગોળી ચલાવવાનો હુકમ જમાદાર પુરનસીધે ચોકીદારોને આપ્યો, અને એમણે એમ કહ્યું. ગુરખા યુદ્ધકેટીઓ પાસે કાંઈ હથિયાર નહોતાં એટલે ચોકીદારો અને આપણુકર્તાઓ. ઉપર ચંપલ હેંકવા અને તેમની ઉપર ધસી જવા સિવાય ખીજું કાંઈ તેઓ કરી શક્યા નહિ. પુરનસીધના ફરમાન મુજબ ચોકીદારોએ બંદૂકને સંગીન ચડાવીને એમની ઉપર હથી કર્યો. ડેટલાક ગુરખાઓ ધવાયા. તેમને ધરિપતાલમાં લઈ જવાયા. ધરિપતાલમાં પણ એમને આંહિંદ્રોમાં જોડાવાનું કહેવામાં આવ્યું, પણ એમણે ના પાડી. ‘ગુરખા રાયફલ્સ’ના હવાલ-

દાર વોલેતઅહાદુર, કે જે આ યુદ્ધકેદીઓમાંના એક હતા અને ૪૫મી ઘન્યા હતા તે, આ ઘનાવની સાક્ષી પૂર્ણે.

૧૯૪૮ના હીસેંબરમાં મોહનસીંહ અને જપાનીએ વર્ચે ટ્રેટી થયો. જપાનીએ મોહનસીંહની ધરપકડ કરી અને આ૦હિં૦હે૦ -માં જોડાયેલા યુદ્ધકેદીઓમાં ધખુાએ પોતાના બિલ્લા ઉતારી નાખ્યા. જોકે વડા મથકના કેટલાક અફ્સરોએ પોતાના બિલ્લા ગ્રાપેલા. મોહનસીંહના ધરપકડ પછી વહીવટી સમિતિના પ્રયત્નો છતાં આ૦હિં૦હે૦ના મેરા ભાગના અફ્સરોની એમાં રહેવાની ભરજી નહોતી. ૧૦મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૪૯ના દિવસે વહીવટી સમિતિએ તમામ હિંદી અફ્સરોની એક સલા બોલાવી અને તેમાં એમની સમક્ષ એક પ્રશ્નાવલિ મૂકી. એક પ્રશ્ન એ હતો કે, આ૦હિં૦હે૦ માં ચાલુ રહેવાની તમારી ભરજી છે કે નહિ ? જે અફ્સરોએ ના પાડી તેમને ૧૩મી ફેબ્રુઆરીએ રાશબ્દિહારો બોજ સમક્ષ હાજર કરવામાં આવ્યા. હાજર કરાતાં પહેલાં અફ્સરોને એક છાપેલું ચોપાનિયું આપવામાં આવ્યું હતું, તેમાં હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધની કારોબારી સમિતિના પ્રમુખ તરીકેની રાશબ્દિહારો બોજની છાપેલી સહી હતી.

ચોપાનિયામાં લખ્યું હતું કે, ‘ અત્યારના સંનોગોમાં જેઓ આ૦હિં૦હે૦માં ન રહેવા માગતા હોય તેમને વિશે હું તો એટલું જ કહી શકું કે હોજના અત્યારના સંનોગો વિશે ભારો હોય ભાગ્યે જ કાઢી શકાશે.....તમે જણો છો તેમ ખિટન સામેની હિંદી લડત હવે કટોકટીએ પહેંચી ગઈ છે. અંગ્રેજે ઉપર હિંદ છોડી જવાનું હજુ વધુ દાખાણું લાવવા માટે મહાતમા ગાંધીજીએ ત્રણ અડવાડિયાના ઉપવાસ આર્થ્યા છે. આ રીતે સમાધાનની કોઈ પણ તક રહેતી નથી. આપણું દરજ હવે સ્પષ્ટ છે. આ૦હિં૦હે૦માંથી નીકળી જનારાઓનું શું થશે એ જણવા તમારામાંના કેટલાક કદાચ આતુર હશે. કમનસીએ, અત્યારની ધરીએ જાણું છૂઝીને આ૦હિં૦હે૦ છોડી

જનારાએ. ઉપર મારો કાંઈ પણ અંકુશ નહિ રહે. જાપાનીઓ વતી હું બોલી શકું નહિ. જે સત્તાના ડેડીએ થવાનું તેએ. પસંદ કરે તે એમને ડેવી રીતે કે ક્યે સ્થળે રાખશે તે હું કહી શકું નહિ. જે અફ્સરો પોતાના નિર્ણયની પુનઃવિચારણા ન કરવા માગતા હોય તેમને હું તેમના સિપાહીએથી જુદા પાકું તે પૂર્વે તેમનાં કરણો જણાવવા મારી સમક્ષ આજે સાડા અગિયાર વાગે હાજર થવું પડશે.'

૧૬૪૩ ના જન્યુઆરી પછી આંહિંંદ્રો માટે ફરીથી ભરતી થતી હતી. ધણ્ણા યુદ્ધકેરીએ એમાં જોડાયા અને તેથીય વધારેને જોડવામાં આવ્યા હતા.

યુદ્ધકેરીએ ઉપરના સિતમો અને યાતનાએ તેમની છાવણી-ઓમાં અને નજરકેદ-છાવણીઓમાં ઘુલ્યેખુલ્યાં અને જહેર રીતે કાદવામાં આવતાં. આરોપીએ યુદ્ધકેરીએની અને ડેડીએની છાવણી-ઓમાં જતા. ૧૬૪૨ના ડિસેંબર પહેલાં અને પછી આરોપીએ પોતે જ કેટલીય યુદ્ધકેરી-છાવણીઓમાં વખતો વખત, ભાષણો કરતા હતા. હું તેમાનાં ચોડાક પ્રસંગો ટાંકીશ :

૧૬૪૩ના જન્યુઆરી-ફેઝુઆરીમાં કે. શાહનવાજ પોર્ટ ડિક્સન-માં હતા અને યુદ્ધકેરી-અફ્સરો, સુભેહારો અને જમાદારો સમક્ષ એમણે ભાષણું કરેલું. એમણે કલ્યાં હતું કે, 'મોહનલીંધ વાળી આંહિંંદ્રો વિભેરી નાખવામાં આવી છે. અને એક નવી આંહિંંદ્રો જિલ્લા થઈ રહી છે. કોઈ યુદ્ધકેરીને એમાં જોડાવું હોય તો તે જોડાઈ શકે છે. અહીં તમને કેટલી ખરાખ રીતે રાખવામાં આવે છે! પણ જે આંહિંંદ્રોમાં જોડાશે તો તમારી સારી સંભાળ રખાશે અને જોરાક ખરાખ અપાશે. યુદ્ધકેરીએને આ સમજવલે અને ભરતી થવા માગનારાએનાં નામ સિંગાપુરમાંના આંહિંંદ્રોના વડા મથડે મોકલી આપવા આ છાવણીના નાયકને આપને.'

કોઈ ભરતી થવા આગળ આવ્યું નહિ.

૧૯૪૩ ના એપ્રિલ-મેમાં કે. શાહનવાજ પોર્ટ સ્ટેટનહામમાં હતા. એ પ્રસંગે એમની સમક્ષ પેરેડ કરવા લવાયેલા તમામ યુદ્ધકેદીઓ સામે તેમણે એક ભાષણ કર્યું. અંગ્રેજેને હિંદુમાંથી હંકૃઠી કાઢવા ભરતી થનાની હાકલ તેમણે કરી. એમણે કહ્યું, ‘તમારે આંહિંદેઝાંમાં જોડાવું જોઈએ. જો એમ કરશો તો તમને સારો એરાક મળશો અને થોડા વખતમાં બરમા મોકલવામાં આવશે. આંહિંદેઝાંમાં તમારો પગાર એ તો આત્ર ભિરસાખર્ય જેવો રહેશે, પણ હિંદ્ની આજાદી મળશે ત્યારે તમારા પગારનો જૂનો દર કરી આલુ કરશે.’

એ પ્રસંગે પણ કોઈ ભરતી થવા આવ્યું નહિ.

જાન્યુઆરી ૧૯૪૩ માં, એક છાવણીમાંના યુદ્ધકેદીઓ સમક્ષ ભવાકુરુ નામના એક જપાની અસ્કરે અને રાશાન્હારી બોડે ભાષણ કર્યું ત્યારે એમની ભાષણ-મંડળીમાંના એક તરીક લેં ધિલન ત્યાં હાજર હતા. ભાષણ પછી લેં ધિલન બોજનગૃહમાં ગયા અને કહ્યું કે ત્યાં હાજર રહેલા ભાષુસો સાથે એમને વાત કરવી હતી. એમણે કહ્યું કે તમામ અસ્કરોએ આંહિંદેઝાંમાં જોડાવું જોઈએ. પંજાં રાજીમેન્ટવાળા સુઅદાર-મેજર બાબુરામ અને સુઅદાર બનાનસીએ એમને કહ્યું કે એ જાતની વાત કરવા એ ત્યાં આવ્યા હોય તો એમણે એજ ઘડીએ બહાર ચાલ્યા જવું. તે ગુસ્સે થઈ ગયા અને ચાલ્યા ગયા.

૧૯૪૩ ના માર્ચમાં મે. ધારા સાથે લે. ધિલન જિત્રા ગયા અને ત્યાંના યુદ્ધકેદીઓ સમક્ષ ભાષણો કર્યાં. પ્રથમ મે. ધારાએ પોતાના ભાષણમાં કહ્યું કે, ‘આંહિંદેઝાંની સ્થાપના થઈ ગઈ છે અને એ માત્ર હિંદુસ્તાનમાં જ લડશે અને હિંદ્ની સ્વતંત્રા મેળવશે. એ જપાનીએલી સાથે રહીને લડશે ખરી, પણ જો જપાનીએ તરફથી કાંઈ લુચ્યાઓ થશે તો પછી એકનાર હિંદમાં પહોંચ્યા પછી તો

આંહિંકો પાસે પોતાનાં કથિયાર હો, અને જપાનીઓ સામે પણ એ લડશે. તમારે આંહિંકોનાં જોડાઈ જવું જોઈએ કારણું કે એ જ સારામાં સારી તક છે અને મોટા ભાગના યુદ્ધકેદીઓએ તો અત્યાર-સુધીમાં જોડાઈ પણ ચૂક્યા છે.' પછી કે. વિલને ભાગણું કર્યું કે, મે. ધારાના ભાગણું પછી યુદ્ધકેદીઓએ થું કરવું જોઈએ તેની ડોધ શાંકા ન હોધ શકે. આંહિંકોન માત્ર હિંદુસ્તાનમાં જ લડશે અને હિંદની સ્વતંત્રા મેળવશે. જપાનીઓ પાસેથી એને મહદું મળશે.

એજ માસમાં કે. વિલન તાઈપીંપ ગયેલા. આંહિંકોન ન જોડાપેલા ત્યાંના યુદ્ધકેદીઓ સામે તેમણે ભાગણું કર્યું, સિંગાપુર અને જિત્રામાં યુદ્ધકેદીઓ સામે મેં ભાગણે કર્યાં હતાં અને એ સહુ આંહિંકોમાં જોડાઈ ગયા છે. તમારે પણ જોડાવું જોઈએ. અંગ્રેઝને હિંમાંથી હાંકી કાઢવા આંહિંકોન લડવાની છે. નહિ જોડાવ તો તમે મુરુડદીમાં મૂકાશો. આંહિંકોન નિષ્ઠાં જથું તોપણું તમારે કરો જ ડર રાખવાનો નથી; કારણ કે ઉચ્ચ અસરશરો ઉપર બધો વાંક આવશે અને સામાન્ય સિપાહીઓને સળ કરાશે નહિ.'

આરોપીઓએ કે કર્યું અને કર્યું તેના પરિણામને તે વખતના સંજોગેને લક્ષ્યમાં રાખીને વિચારવાનું છે. ભલાયા અને સિંગાપુર-માંનાં ખિટિશ દલો બાંગી પડ્યાં હતાં. યુદ્ધકેદીઓ સાથે યુદ્ધકેદી-છાવણીઓ અને નજરકેદ-છાવણીઓમાં ઉપર કર્યું તેવું વર્તન બલાવવામાં આવતું હતું. પોતાના અદ્દસરના હુકમનું મૂંગુ પાલન કરવાની તાલીમ હિંદી સિપાહીને અપાતી આવી છે. આરોપીઓ આંહિંકોન માટે ભાણુસોની ભરતી કરતા હતા અને સારા વર્તા-વનાં વચ્ચેનો અને ગર્ભિત ધમકીઓ આપતા હતા. આંહિંકોન ન જોડાનાર માટે બાકી રહેતાં હતાં માત્ર ભૂખમરો અને સિતમો. એટલે હિંદી લખકરનાં ધથાં માણુસો આંહિંકોન જોડાયા તેની ડોધ નવાઈ નથી-ખાસ તો એટલા માટે કે આંહિંકોન જોડાયેલ એમના ઉચ્ચ અદ્દસરનો દાખલો એમની નજર સામે જ હતો.

પુરાવાઓમાંથી ટેખાશે કે આરોપીએ આંદિંંદ્રોંમાં સિપાહીઓની લરતી કરી છે, આંદિંંદ્રોંના સંચાલનમાં ભાગ લીધો છે, નામદાર શહેનશાહનાં દળો સામે લડવાનાં કૂચનો અને ફરમાનો આપ્યાં છે, અને ખુદ પોતે પણ એ દળો સામે લડ્યા છે. એમ કરીને એમજે અગાઉથી ઘડેલી ચોજનાએનો અમલ કર્યો છે અને ખીજાએ. સાથે મળાને યુદ્ધ ચલાવવાના સંયુક્ત ધરાદાનો અમલ કર્યો છે.

નપાનીએ કથને કરેલાં ખિટિશ કઢો વડે એ તાલીમ પામતા અને લડાઈ લડતા હતા. સિપાહીએ અને અફ્સરોએ હિંદી લશ્કરના પોતાના ગણુવેશ પહેરવા ચાલુ રાખ્યા હતા અને વધુમાં આંદિંંદ્રોંના બિલ્લાએ. એમજે લગાડ્યા હતા. આવા કેટલાક બિલ્લાએ પુરાવા તરીકે રજૂ કરાશે.

આંદિંંદ્રોંમાં જેડાયેલા લે. નાગને લગભગ એાગસ્ટ ૧૬૪૨ માં કહેવાતો આંદિંંદ્રો કાનૂન ઘડવાનું કહેવામાં આંધું હતું. તેણે તે પ્રમાણે કર્યું. આ કાનૂન મોટે ભાગે તો હિંદી લશ્કરી કાનૂનને મળતો આવે છે, પણ ફટકાની સળનો એક મહત્વનો ઉમેરો એમાં કરાશો હતો. શરદ્યાતમાં એમાં અઠવાડિયે ૬ ફટકા અને બધા મળાને વધુમાં વધુ ૨૪ ફટકાનો પ્રબંધ હતો. સિપાહીએ અને અફ્સરોમાં ગંભીર શિસ્તબંગના કિરસાએમાં ફટકાની સળ ફરમાવવાની સત્તા ૧૬૪૩ ના જુનમાં લશ્કરી કમાન્ડરો અને 'ડાયરેક્ટરેટ એસેઝ મિલિટરી ડ્યૂરો'ને આપવામાં આવી હતી. એાગસ્ટ ૧૬૪૪ માં વધુમાં વધુ ફટકાની સંખ્યા-મર્યાદા વધારાને ૪૫ કે ૫૦ ની બનાવાને એનો અમલ કરવાની સત્તા ડિવિઝનોના, રેજિમેન્ટોના અને એટેલિયનોના કમાન્ડરોને પણ અપાઈ હતી.

૧૬૪૩ ના જન્યુઆરીના અરસામાં, યુદ્ધકેદીઓની વહીવદી કરારિયાતો માટે એક વહીવદી-સમિતિ સ્થાપવામાં આવી હતી. પ્રચાર-

નાં ભાષણો ગોડવવાનું કામ આ જ સમિતિ કરતી હતી. ૧૯૪૩ ના મે ના અરસામાં ‘ડાયરેક્ટરેટ ઓફ મિલિટરી ફ્યૂરો’ની રથાપના થઈ. સેહગલ લસ્કરી મંત્રી હતા અને શાહનવાજ હતા ‘ચીફ ઓફ જનરલ સ્ટાફ.’

૧૯૪૩ ની ૨૧ મો ઓક્ટોબરે સિંગાપુરમાં આંદ્રિંડ્રોના માણુસો અને નાગરિકાની એક જંગી સભા થઈ હતી. સુઅધયંદ ઓઝે ત્યાં ભાષણું કરેલું. આંદ્રિંડ્રોને કંપને કરેલા વિસ્તારેના વહીવટ માટે આજાદ હિંદની કામયલાઉ સરકારની રથાપના કર્યાની તેમણે જાહેરાત કરી. તેના અધાનોના નામની પણ એમણે જાહેરાત કરી; અને એમાં કે. શાહનવાજખાનનું નામ શામિલ હતું. ૧૯૪૪ ની ૩૦ મો ઓક્ટોબરે કામયલાઉ સરકારની એક સુદૂરસમિતિ ઊભી કરવામાં આવી હતી. આ માહિતીની જાહેરાત કરવા માટે કે. સેહગલે તેની એક નકલ લે. નાગને મોકલી હતી.

૧૯૪૫ના માર્ચ સુધીમાં આંદ્રિંડ્રોના ઘણા અફસરો અને સિપાહીઓ ના. શહેનશાહના દળો સાથે લળી જવા લાગ્યા. આ અટકાવવા માટે સુઅધયંદ ઓઝે એક ફરમાન બહાર પાડ્યું કે આંદ્રિંડ્રોને ડાઈ પણ સભ્ય, તેનો ચાહે તે હેંડ્સ હેંડ્સ પણ, જે ભાયલી વર્તાણું હેખાડે તો તેને કેદ પકડવાનો અને જે દ્વારાઓરી કરે તો ઢાર આવવાનો અધિકાર હવેથી આંદ્રિંડ્રોના તમામ સફર્યો-નાના મોટા અફસરો તેમજ સિપાહીઓને આપવામાં આવે છે.

આ ખટલામાંના પુરાવાઓ મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજ બેઠ હશે. ખરમામાંના ધ્યાનિશ લશ્કરના લાયમાં વખતોવખત જુદા જુદા દસ્તાવેજે આવતા. ઇરિયાદપ્સ તેમને ૨૪ કરી શકે તેમ છે. છતાં તેમાંના થોડાકનો ઉલ્લેખ હું અહીં કરીશ. આ દસ્તાવેજે નીચે આરોપીઓની સહી છે.

કે. શાહનવાજખાનની સહીવાળા અથવા તેમના દસ્તાક્ષરવાળા

દ્વસ્તાવેજેમાંના ડેટલાક નીચે મુજબ છે: ૧૯૪૩ ની ૮ મી એપ્રિલ ડિવિઝન નં. ૧ના વડા ભથડને એમણે એક કાગળ લઈયો અને બરમામાં હિંદી સૈનિકોની રવાગત અને સંચાલનની યોજનાની એક નકલ મોકલી. આ કાગળમાં તારીખ છે, ૮ મી એપ્રિલ, '૦૩ '૦૩' એટલે ૨૬૦૩ની જાપાની સાથ. ૧૯૪૩ની ૧૪મી મેએ એક જહેરાત થઈ હતી કે તે દિવસથી જાપાની પંચાંગને અપનાવામાં આવશે. એટલે કે ૧૯૪૩ ને બહારે ૨૬૦૩, અને એ પ્રમાણે આગળ. યોજનામાં જણાવાયું હતું કે હિંદુ-અરમા સરહદ ઉપર લડાઈ ચાલુ થશે ત્યારે અસુક હિંદી સૈનિકો એમને પક્ષે ભળ્ણા જરૂર અને બીજી ડેટલાકને લડાઈમાં શરણે થવું પડશે એવી ધારણા રખાય છે. જાપાની અને બીજી મુશ્કેલીઓના કારણે એવા સિપાહીઓને તારવવાનું જાપાની લશકર માટે કપું બની જરૂર. એ સિપાહીઓના ત્રણ વિભાગ પાડી નાખવા જોઈએ એમ એમાં જણાવાયું હતું. (ક) જેમને ચળણની જાણ હોય અને તેમાં જોડાવાના ધરાદાથી આવ્યા હોય. (સ) જેમને કાંઈ અખર ન હોય પણ તેમાં જોડાવા તૈયાર હોય (ગ) જેઓ આંહિંદોંદોંમાં જોડાવા કખૂલ ન થતા હોય. (અ) અને (હ) વિભાગેને વ્યવસ્થિત કરીને તેમને શસ્ત્રસંજાજ કરવાના હતા. જ્યારે (ગ) વિભાગને યુદ્ધકેદીઓ તરીકે રાખવા જાપાની સત્તાવાળાઓને ચોંપી હેવાના હતા. આ યોજનાનો અમલ થાય તે પૂર્વે જ હિંદુસ્તાન તરફની, આંહિંદોંદોં તરફની તેમજ તેમને પક્ષે ભળ્ણા જતા હિંદી સૈનિકો તરફની જાપાન સરકારની નીતિથી સહુ જાપાની અહૃસરો અને સૈનિકો જાણુકાર થઈ જાય. આંહિંદોંદોંને મદદ કરવા અને તેની સાથે સહકાર કરવા તેઓ તૈયાર રહે અને યોજનાના સરળ સંચાલન માટે શક્ય તેટલી બધી સગવડો. આપે એટલી ખાતરી કરી લેવાની વિનિતિં હિકારી-કિકાનને એમાં કરવામાં આવી હતી.

૧૯૪૪ ની ૫ મી સપ્ટેમ્બરે આંહિંદોંદોંનો એક હુકમ બહાર પાડવામાં આવ્યો હતો. લશકરી મંત્રી તરીકેની કે. સેહગલની સૂચના

મુજલ્ય એની જાહેરાત થયેલો. આજાં હિંદુની કામચલાડિ સરકાર તરફથી આંહિંદોઝાંના માણુસોને અપાનારા માનવાંહની એક યાદી એમાં અપાયેલી એમાંનો એક હતો 'તમદ્વા-એ-શતુનાશ.' કોઈપણ જીટિશ કે અમેરિકન અફ્સરને મારી નાખવામાં કે જીવતો પકડવામાં બલાદુરી અને કર્તાવ્યનિષ્ટા દેખાડનાર આંહિંદોઝાંના સિપાહીને એ એનાયત કરવામાં આવનાર હતો.

૧૯૪૫ની ૧૦મી એપ્રિલે ડે. શાહનવાજે સુનિટ નં. ૬૦૫, ૭૪૭ અને ૮૦૧ ને એક હુકમ મોકલીને જાણાવ્યું કે એ રેન્જિમેન્ટને વિશાળ ક્ષેત્રમાં ફેલાઈ જવું પડશે. અને વડા મથક સાથેનો સહેલ વ્યવહાર સરળ નહિ રહે; તેથી સર્વોચ્ચ કમાન્ડરની રજાથી ડિવિઝનના કમાન્ડર તમામ રેન્જિમેન્ટના કમાન્ડરને સત્તા આપે છે કે ગંભીર શિસ્તભાગ, નિમિકદરામી, ભાગેડુપણું કે બીજી કોઈ ગંભીર અપરાધ માટે કોઈ પણ માણુસને એ મોતની સુધીં ગમે તે સાંજ કરમાવી શકે છે.

૧૯૪૪ અને ૧૯૪૫ની સાલની ડે. શાહનવાજખાનની રેજનિશી પણ ઇરિયાદપક્ષના હાથમાં આવી છે. તા. ૩૦ મો માર્યે નીચેની એક નોંધ આ પ્રમાણે છે: 'ખૂબી ઉનેડી પીકથી પાછો ફેરી. એનો અહેવાલ દુઃખકર છે, આંહિંદોઝાંની ચુનંદી રેન્જિમેન્ટનો જપાનીએ અજૂરો તરંક ઉપયોગ કરી રહ્યો છે. આ ભારામા કિમેનારીને મળવા હું આજે હાક જરાનો ધું. મને થાય છે કે આ અધી એકપક્ષી સંયુક્ત-આયાદીનો અંગમ શું આવવાનો હશે !'

૧૯૪૪ ની ૪ થી એપ્રિલની નીચેની બીજી એક નોંધ કહે છે કે એલ. ધ. ટી. ડિવિઝનના કમાન્ડરને ડે. શાહનવાજ મળેલા. કમાન્ડર આવતી લશકરી હિલચાલમાં પોતાનો ભાગ સુકર્રર કરવાની તક કે. શાહનવાજને આપી હતી એમ નોંધ કહે છે. એમની પસંદગી છિમ્બાલ છિપર હુમલો કરવા પર જિતરી.

૧૯૪૪ની ૭ મી જુલાઈની નોંધ નીચે પ્રમાણે છે : ‘સિપાહી-આને કાંધ રેશન મળ્યું’ નથી. આર ગઢવાલીએ ભૂખમરાથી ભરણું પામ્યા છે. રેશન વિશે કાંધક કરવાનું હેઠેવા હું અને રામસરપ ડિકારી-ડિકાનને મળ્યા. તેઓ તો એની પ્રત્યે જરા થ ખ્યાન આપતા લાગતા નથી. મારા માણસોને આમ જાણીથૂઝીને ભૂખે મારવાનો હોય હેતુ દરો તેની મને ખખર પડતી નથી.’

૧૯૪૪ ની ૧૫ મી જુલાઈની નોંધ કહે છે કે ભૂખમરાને કારણે આણુસો માખીની જેમ મરી રહ્યા છે અને ડેટલાક તો આપધાત કરી રહ્યા છે, પણ જાપાનીએ જરાય મદદ કરતા નથી.

૧૯૪૪ ની ૮ મી એમાગસ્ટની નોંધ : ‘ યુવાથી ડિમેવારીનો જવાબ લઈને પિયાકા પાણો કર્યો છે. પૈસાની સગવડ કે બીજી મદદ માટે તેના તરફથી કોઈ સગવડ થઈ શકી નથી. એણે સૂચયંયું છે કે તારાઉન આતેના આપણું બીમાર સિપાહીએએ આપધાત કરવો જોઈએ.’

૧૯૪૫ ની શાજનીશી પણ એટલી જ મહત્વની છે. ૨૧ મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૪૫ ની તારીખ નીચેની નોંધ કહે છે કે એ ગતે કે. શાહનવાજ મોરચા જાણી રવાના થયા હતા, મધરાતે એ પોપા જવા બિપડી ગયા, એમને વિદ્યાય આપવા નેતાજી આવ્યા હતા અને એમને અધી જ સૂચનાએ આપી હતી. નેતાજી એટલે સુલાપ એઝ.

૧૫ માર્ચ : તા. ૧૫-૧૬ ની મધરાતે સેફગલ અને તેમના સિપાહીએએ પ્રતિબિનંદાં દુશ્મન ઉપર હુમલો કર્યો.

માર્ચ ૨૬ : લેગી આગળ તેમની કૂચ થંભી. ત્યાં ખખર મળ્યા કે. સેફગલ અને બીજી ગૂમ થયેલા અફ્સરો આવી પહોંચ્યા છે.

એપ્રિલ ૨ : દુઃખ આંચનાએથી દિવસ શરૂ થયો. ડેટલાક અફ્સરો દેશમાંથી નાસી છૂટ્યા. એપ્રિલ ૩ : સેફગલ તરફથી સમા-

ચાર સાંપડે છે કે દુરમનની એ એટેલિયનો સહિત ૧૨ ટેન્કો એમની ઉપર ચાંદ લાવી રહી છે.

અધ્રિલ ૪ : સેહગલે ખાર મોડલા કે મોટા ભાગના સિપાહીઓ ક્રોઝ છોડી ભાગી ગયા છે, અને એમ લાગે છે કે જેથી ખતમ થયો છે. અધ્રિલ ૫ : હિયાક પાડોંગ અને પોપાનું રક્ષણું સંભાળી લેવાનું ધિલન અને સેહગલને સોંઘણું. અધ્રિલ ૭ : બચાવની હરોળાનો કથને સંભાળી લેવાનો હુકમ શુદ્ધાક્ષ અને સેહગલને કર્યો.

અધ્રિલ ૧૮ : અંગ્રેજેને ટેંગવિંગીનો કથને લઈ લીધો છે. જાપાનીઓ અને આ૦હિં૦ ક્રોઝ વળતા હુમલા કરી રહ્યા છે. અધ્રિલ ૧૯ : માર્ગે પાસેની બચાવની હરોળો. થિટિશ ટેન્કોએ તોડી પાડી છે અને બ્યાસિથ સામનો મુદ્દેય થઈ શકે તેમ નથી.

મે ૪ : 'એક નાતા ઝૂપડામાં દિવસ ગાંયો. આમો દિવસ વરસાદ વરસતો હતો. અમને રજણતા મૂકીને જાપાનીઓ ભાગી નીકળ્યા છે. તેઓ પેતે નાસી રહ્યા છે અને અમારી કાંઈ હિકર કરતા નથી.' મે ૫ : જાપાનીઓને આ૦હિં૦ક્રોઝની દવે વધુ કાંઈ જરૂર રહી નથી. એ એ વર્ચ્યેના સંપર્કભાતામાંથી પોતાના અમલદારોને એમણે પ્રોભ શહેરમાંથી પાછા તેડાવી લીના છે. ક્રોઝનાં શિર્દિંત અને જુસ્સો અગડતાં જય છે.

કોઈનો કાંઈ કાખુ રહ્યો નથી અને સિપાહીઓને છોડી છોડીને અફ્સરો જતા રહે છે.

મે ૧૩ : થિટિશ દ્વારા વિશેની પૂરી માહિતી મેળવી. મને લાગે છે કે અમે સંપૂર્ણપણે વિખુટા પડી ગયા છીએ. છટકવાનો કોઈ ભાર્ગ નથી. સાંજના સાત વાગે ગામ છોડીને જંગલમાં ગયા. ત્યાં સિપાહીઓને મેં બધી જ વિગતો જણાવી. અહુમતીએ. નક્કી કર્યું કે યુક્કેદી બની જવું. પણ હજુ હું શરણે જવા તૈયાર નથી. ભરમાના જંગલોમાં ચોડો વધુ રજણપાટ મને વધુ ગમણો.

મે ૧૪ : મેજર જગ્યાર અને 'એ. બી. 'ના અંકુશ હેડા ખુલ્લોદીઓની ટૂકડી સવારના દસ વાગે ચાલી નીકળી. કર્ણલ ઘિલન, મેજર મેહરદાસ અને ૮૦ સિપાહીઓઓણી મારી ટૂકડી પાછળ રહી. લેઠાંથે કે વિધાતાએ અમારે માટે શેનું 'નિર્માણ કષ્ટ' છે! સાંજના ચાર વાગે પેણુથી પશ્ચિમે સાત માધ્યમ પરના લોગા ગામે પહોંચ્યો. જરૂરભર્તાં સપાદાધ ગયેલા ધણા જાપાનીઓ પણ અહીં છે. બધાં રહેવાસીઓ અહું જ જીતિશપક્ષી છે, અમારું સંખ્યાબળ માત્ર ૪૬ માણુસોનું છે.

છેલ્લી નિત્યનોંધ ૧૭મી મે. ૧૯૪૫ની તારીખ નીચે છે ;
 'તા. ૧૬-૧૭ ની ભધરાત સુમારેને સિતાપિનઅિક્સ જામભાં દાખલ થતાં જ પંદર વારને છેટ્યી પંજાબ રેઝિનેન્ટના માખુસોએ અમારી ઉપર લારે જોળીયારો કર્યા. અમારો નાગરિક બોમિયો માર્યો ગયો. મેં મારી એગ મોધ. એ રાત જરૂરભર્તાં ગાળા. સવારના આડ વાગે છીઓ થયો પણ તમામ રસતા બંધ થઈ ચૂક્યાની જાણ થઈ. સાંજના છ વાગે પંજાબ રેઝિનેન્ટ મને કેદ પકડ્યો. અને પેણુના ડિવિઝનના વડા મથકે, અને આપરે જેલમાં પહોંચાડ્યો.'

ડે. સેલગલની સહીવાળા અથવા એમના અક્ષરો વાળા લખાણ્યામાં નીચે મુજબના શામિલ છે: આ૦ હિં૦ ફો. ૧૯૪૪ ના સર્વોચ્ચ સેનાપતિ તરીકે ૧૯૪૪ ની ૮ મી ડેસ્ટ્રિક્ટારીએ સુભાષ એઝે કાઢેલા એક રેાન્જિંદા ફરમાનને ડે. સેલગલે તમામ એકમો ઉપર મોકલી આપ્યું. એમાં કહેવાયું હતું કે પ્રત્યેક એકમ-કમાન્ડર પોતાના અંકુશ નીચેના સનિકોની પેરેડ ગોડવળી અને આરાકાન મોરચા પરની હિલચાલની મળી હોય તેઠલી બધી વીગતો તેમને જણાવવી. આ ખાસ ફરમાનમાં કહેવાયું હતું કે લાંબા કાળથી જેની વાટ જેવાતી હતી તે હિલચી બણીની કૂચ જરૂર થઈ છે. આરાકાન પર્વત ઉપર ફરકી રહેલો ત્રિરંગી રાજ્યખંજ વાઈસરોયના મહેલ ઉપર ન

દરકે અને દિલ્હીના પુરાણા લાખ કિલ્લામાં એમની વિજય-કૂચ ન નીકળે ત્યાંસુધી એ કૂચ કાળા નિશ્ચય સાથે ચાલુ રાખવી લોઈએ ‘ચલો દિલ્હી’નો પોકાર ઉપાડી લેવાનું એમને કહેવાયું હતું.

૧૯૪૫ ની છૃદી એપ્રિલે આજાદ ઝોજની ટૂકડી નં. ૫૬૮ ઓપર કે. સેહગલે એક અહેવાલ મોકલેલો. તેમાં જણાવેલું હેલેક. વાસિન-ભાન અને બીજી અફ્સરો તથા સેનિક્સમાં ખૂબ ગલરાટ અને નિરાશા ફેલાયાં છે. લેઝો ખાજિમશાહની માનસિક લાલત સારી ન હોવાથી ટૂકડીનું નેતાપદ તે સંબાળી શકે તેમ નથી. તેથી ‘એ’ કંપનીના કમાન્ડર ઓપર નજર રાખવા એને મોકલ્યા છે, અને લડાઈનું સંચાલન કે. સેહગલે પોતાના હાથમાં લીધું છે. લડાઈ દરમિયાન એ પાયદળ ટૂકડીએ દુશ્મન સાથે ભળી ગઈ અને આગળ ઓપર પોતાની એટેલિયનના આખા વડા મથક સાથે લેઝો ખાજિમશાહ અને ‘એ’ કંપનીની એક પાયદળ ટૂકડી ઝોજમાંથી ભાગી દૂટ્યાં.

ઝોજમાંથી નાસી ધૂટ્યાના વધુ કિરસાએ પણ અહેવાલમાં જણાવાયા હતા કે તેઓ ચારે બાળુથી ધેરાઈ ગયા હતા, ટૂકડીનો જુસ્સો ઓસરી ગયો હતો; અને એમાંના થોડા દુશ્મનપક્ષે ભળી જશે એવું લાગતું હતું. દુશ્મનપક્ષે ભળી જતા અફ્સરો એમના હાથ નીચેના માણસેને પણ પોતાની સાથે આવવાનો હુકમ કરતા જતા.

કે. સેહગલના હસ્તાક્ષરોમાં લખાયેલી એમની રોજનીશી પણ મોજૂદ હે અને તે રજૂ કરાશે. મીં ફેલ્લુઆરી ૧૯૪૫ની તારીખ નીચેની નોંધ કહે છે કે પોપા ટેકરીનું રક્ષણુંનું કાબ તેમજે ખણવાનું હતું. ૧૭મી ફેલ્લુઆરીએ એમણે લખ્યું છે કે કેંદ્ર ધિલનના મોરચા સાગેની ઘરાનદી નદી દુશ્મને પાર કરી હતી; અને તેની રિઝિમેન્ટ

લગભગ અતખ થઈ ચૂકી હતી. (૧૬મી:) રેજિમેન્ટની હાલત વિશે ધિલન ધણું નિરાશ હતા. એમાં જરાય શિસ્ત નહોતી, જુસ્સો એસરી ગયો હતો. (૧૬મી માર્ય:) “મોરચા ઉપર જવાની ના પાડવા બદલ એક અદ્દસરને મારે મોતની સળ કરમાવવો પડી હતી. અદ્દસર, માનવ જીવનનો આ કેવો બ્યાય થાય છે !” (૨ જી:) ‘આ અદ્દસરો હજુ સુધી પાછા કર્યા નથી. મને ખાતરી છે કે એ દ્વારા સુવરો દુશ્મનપક્ષે લળી ગયા છે. હવેથી હું બિલકુલ નિર્દ્ય થવાનો છું. કોઈ પણ માણુસ શાંકાજનક લિલચાલ કરતો માલુમ પડે કે તરત તેને ઠાર મારવાનો હુકમ મેં આપી દીધો છે. (૧૧મી:) ‘ધિલને આજે હુમલો શરૂ કર્યો છે. હું ધૂચ્છું છું કે એ સાચે જ કાંઈક સારું કરી બતાવે. આ દ્વારારોએ લગા-દેલું કલંક આપણે ધોઢ નાખવાનું છે.’ (૨૦મી:) “આકમણુભાં અમને પણ આગીદાર બનાવવાનું, શાહનવાજે જપાનીઓને કલ્યું છે. એની સાથે હું સંમત થાડું છું. પણ મને નથી લાગતું કે અમને એ તક મળે.’

૧૬૪૫ની ૨૮મી એપ્રિલે કે. સેહગલ શરણે થયા હતા.

પુરાવાચ્ચોમાથી સાચિત ઉરારો કે ૧૬૪૩ જુલાઈમાં સુલાય એક સિંગાપુર આવ્યા પછી સ્થયાયેલી ગેરીલા રેજિમેન્ટ નં. ૧ ના કમાન્ડર તરીકે શાહનવાજભાનની નિમણુક થઈ હતી. પોતાની રેજિમેન્ટને લઈતે બરમા જવા તેઓ એંકેન્દ્ર ૧૬૪૩માં રવાના થયા.

૧૬૪૪માં એપ્રિલમાં કે. સેહગલ લશકરી મંત્રી બન્યા. ૧૬૪૪ના ડેઝુઆરીમાં એ સિંગાપુરથી રંગુન આવી પહોંચ્યા.

૧૬૪૪ના સપ્ટેમ્બરના અગસ્તામાં લેક. ધિલન બરમા આવી પહોંચ્યા. રંગુન પહોંચ્યા પછી તરત જ એમને ચોથી ગેરીલા રેજિમેન્ટ (નેદરુ થિંગે)ના ઉપરી અદ્દસર નીમવામાં આવ્યા; અને પોતાનો હોહો સંભાળી લેતા તેઓ માંડલે ગયા.

૧૯૪૪ના ફેલુઆરીમાં આજાદ હૈજનું મુખ્ય વડું ભથડ રંગુન પહોંચ્યું. પાછલું વડું ભથડ સિંગાપુરમાં હતું. એ વર્ષના એપ્રિલમાં ગેરીલા રેન્જિમેન્ટ નં. ૧, ૨ અને ૩ મણિપુર અને આરાકનના આકૃમણની તૈયારી કરતી મોરચા ઉપર પડી હતી. એ વખતે ચોથી ગેરીલા રેન્જિમેન્ટ ભાડાદેખાં હતી.

આરોપીઓને લાગેવળો છે ત્યાં સુધી યુદ્ધ ચલાવવાનો આખરી તખુંકડા ન્યાયુક પાડાંગ અને પોપાની આસપાસમાં હતો. બધા આરોપીઓ એ વિસ્તારમાં જ હતા; અને નામદાર શહેનશાહનાં લશકરો સામે લડાઈ ચલાવતા હતા અને યુદ્ધ પોતે પણ લડી રહ્યા હતા.

૧૯૪૫ ની ૧૬મી માર્ચ લે. ધિલનના કાઢું હેઠળની ચોથી ગેરીલા રેન્જિમેન્ટની ૬૦-૧૦૦ માણુસોની એક કંપની અને લે. કર્નિલ મેન્ડેનાર્થિના કાઢું હેઠળની ગુરુમાં રાયફલ્સ-ટૂટડી વન્ડે ફ્લાયુક પાડાંગની નાણકમાં અથડામણ થઈ હતી. ૧૮મી માર્ચ ૧૯૪૫ના એક 'યુદ્ધ-અહેવાલ'માં લે. ધિલને આ માહિતી આપી છે.'

શહેનશાહ સામે યુદ્ધ ચલાવવાના આરોપ સંબંધમાં આટલું જણાયા આદ ફર્સિયાહપ્રકાશના વરીલે ગ્રણેય આરોપીઓ ઉપર ખૂન ફરવાના અને કરાવવાના આરોપે અગે વિગતો આપતાં કેટલાક કિસ્સાનું વર્ણિન કર્યું હતું. આ આરોપના ટેકાર્સ સાભિતિઓ અમુક અંશે દસ્તાવેજ અને અમુક અંશે મૌખિક રહેશે એમ તેમણે જણાયાં. છલ્લે તેમણે ઉમેર્યું કે—

'પોતે જે કાંઈ કર્યું છે તે આજાદ હિંદ હૈજ કાનૂનને અનુસરીને કર્યું છે. એમ કદ્દિને આરોપીઓ પોતાના પગલાંને વાજબી ફરાવી શકે નહિં. એ કાનૂન નીચે અપાયેલી કહેવાતી ડાઇપણ સત્તાને આ અદાલત કે આ દેશમાંની ભીજી ડાઇપણ અદાલત મંજૂર રાખી શકે નહિં.'

પોતા વાગે અદાલત વિરામ ભાટે ગઈ. પ્રેક્ષકવર્ગમાંથી ન્યાયમૂર્તિ અચુકામ આગળ આવ્યા અને પોતાના પુત્ર કે. સેહગલને લેટયા.

મન્મહાયપ્રક્રિયા પ્રારંભિકીએ : અને દુઃખીપરીએ, પણ ઉચ્ચતરાંથી, સરો નેત્રાંથીએ,
શ્રી મુત્રાલાદી, શ્રી અસ્કરાલી અને શ્રી કાર્બુ.

મહાકારમાં દાખલ થવાનો પાસ ચોકીઆતોને ધારાવતા શ્રી ભુવામાં.

કૃ. રોહિણના એ બદેનો, ગુરોજિના હેરી અને કોરો વિકાના ગતી બસંતકોર.

આગાંડ ફેઝનો કાનૂન ધરનારો

લેટ્ટો નાગની જુખાની

જે વાગે અહાસત હરી મળી ત્યારે દરિયાદપકો ટેટલાક દસ્તાવેજો રજૂ કર્યા હતા. એમાંથી ખતાવાનું કે ત્રણે ચ આરોપીએ અગાઉ છિંદી લશકરમાં અફ્સરો હતા અને હુમનતા હાથમાં ચુંદ્રકેવીએ બન્યા પણ આંદહિંદોફોંમાં નોડાયા હતા. એ ફેઝના અફ્સરો તરીકે એમણે રાન સામે ચુંદ્ર ચલાયું હતું અને પાંચ છિંદી સિંપાણીએને મોતાની શિક્ષા કરવાનો હુકમ કર્યો હતો. તે પછી કદ્રિયાદપકના સૌ પહેલા સાક્ષી લેટ્ટેનન્ટ નાગની જુખાની શરૂ થઈ.

લેટ્ટ. નાગ ખંગાળના એક મેળુરટ્રોટ હતા. ૧૯૪૦ના ફેઝાનીરીમાં એમની લશકરમાં ભરતી થઈ. ૧૯૪૧ના ફેઝાનીરીમાં એમને ફરજ બજાવવા હાજર થવાનું તેડું આવ્યું હતું. તેમને દરિયાપાર મોકલાયા; અને ૧૯૪૨ની પાંચમી માર્ચે એ સિંગાપુર પહોંચ્યા. સિંગાપુરના પતન પૂર્વે જ તે એક લવાઈ હુમલામાં વચ્ચાયા અને પાછળથી જાપાનીએના ચુંદ્રકદી બન્યા. છસ્પિતાલમાંથી નીકળ્યા બાદ એમને જાણવા મળ્યું કે આંદહિંદોફોંની સ્થાપના માટે એક ચળવળ ચાલી રહી છે. એમણે કલ્યું કે આંદહિંદોફોંની સ્થાપના દિંહુસ્તાનને અન્નેનેથી મુક્ત કરવા કાજે લડવા માટે થઈ હતી. તેઓ જે છાવણીમાં હના ત્યાં આવીને આંદહિંદોફોંના ટેટલાક અફ્સરોએ ભાષણો કર્યાં, અને એ ચળવળમાં નોડાવાનું કરીએને કલ્યું. એમણે ૧૯૪૨ના આગસ્ટમાં થયેલા એક જ ભાષણમાં હાજરી આપી દતી. આગલા ભાષણમાં તે હાજર રહી શક્યા નહોતા, કારણે કે પોતે ખીમાર હતા અને વળી આ ચળવળમાં એમને જરા ય રસ નહોતો. કે. શાહનવાજને તેઓ ૧૯૪૨ના આગસ્ટમાં મળ્યા હના.

૧૯૪૨ના આગસ્ટને એક દિવસે છાવણીની એફિસ પાસેથી પસાર થતી વખતે આંદહિંદોફોંના ટેટલાક અફ્સરો સાથે જિલેદાં

કે. મોહનસીધે તેને ખોલાવ્યા. એ અદ્ભુતરૂપાંના એક કે. શાહનવાજ હતા. લેઝ. નાગે જયારે જણાવ્યું કે લસ્ટરમાં લરતી થયા અગાઉ તેઓ ખંગળામાં એક મેળુસ્ટ્રેચ હતા, ત્યારે તેની કામગીરીની એમને જરૂર છે, એમ કહીને કે. મોહનસીધે પોતાને ઇઝો મળવાનું તેને જણાવ્યું.

પાછળાથી તે આંહિંં ફેંફેંના ન્યાયખાતામાં જોડાયા હતા. એમનું પહેલું જ કામ કે. મધુરની મદદ લઈને આંહિંં ફેંફેં કાનુન ઘડવાનું હતું.

ભુલાભાઈ—હું માની લઈ છું કે આંહિંં ફેંફેં કાનુનની જરૂર પડશે તો તે રજૂ કરવામાં આવશે.

સરકારી વકીલ—અમારી પાસે એક નકલ છે.

આંહિંં ફેંફેંના અદ્ભુતરૂપાં એને સૈનિકોને સંગઠિત એને તાલીમખ્યક કૃત્યા અંગે સૂચનાઓ આપતો એક દસ્તાવેજ રસ્તું કર્યો. એને સરકારી વકીલે વાંચી સંભળાવ્યો. ઓંબસ્ટર ૨૦. ૧૯૪૨ પહેલાં તે બાહ્યર પાડવામાં આવ્યો હતો. સાક્ષીએ તેની ઉપરની સહી ઓળખી કાઢી.

સ૦ ૭૦—૧૯૪૨ ના સપ્ટેમ્બરમાં આંહિંં ફેંફેંનું સંખ્યા બળ કેટલું હતું તે તમે જાણો છો ?

સાક્ષી—છા, દસહજાર જેટલું.

ભુ૦—એની પાસે ચોક્સ માહિતી છે કે કેમ તે હું જાણુવા માંગું છું.

૭૪ એડવેક્ટ—એ વિશેની તમારી અંગત માહિતી શી છે ?

સા૦—સપ્ટેમ્બર ૧૯૪૨ ની શરાયતમાં એ સંખ્યા દસહજારની હતી એ વાત સામાન્ય રીતે જાણીતી હતી.

૭૦ એ૦—એ તમારી જતમાહિતીમાંથી છે કે લોકોએ તમને જે કલ્યું તેમાંથી ?

સા૦—મારી જતમાહિતીમાંથી.

ખું—પોતે ને સાંભળ્યું હોય તેને પોતે ને જાણુતા હોય
તેની સાથે એ બેળવી ન એસે એ મારે જેવું હતું.

સાક્ષીએ જાણ્યાંથું કે આંહિંંદ્રોંની અરધી સંઘા
શાંકસંજી હતી.

૭૦ એ૦—એ તમારી જતમાહિતીની વાત છે કે કોઈ એ
તમને કહેલી છે ?

સા૦—એ મેં સાંભળેલી છે.

૭૦ એ૦—તમે જાણુતા હો તે જ તમારે ઓખલું ખીજા
આએ તમને કહેલું હોય તે નહિ.

૮૦ ૧૦—આંહિંંદ્રોં માટે શાસ્ત્રો કયાંથી મેળવાયાં હતાં ?

ખું—હું વાંધો ઉડાલું છું. પ્રથમ તો મારે એ જાણુવું છે કે
સાક્ષો પાસે કાંધ જતમાહિતી છે કે નહિ.

૭૦ એ૦—એ તમારી જતમાહિતી છે ?

સા૦—શાંકો મેં જાતે જેખેલાં છે. એ ખિટિશ શાસ્ત્રો હતાં.

ખું—મારે ઉદ્દેશ કાર્યવાહીમાં દીલ કરવાનો નહોતો. પણ એ
જાતે ને જાણુતા હોય તેની જ રજૂઆત કરવાનો હતો.

૮૦ ૧૦—૧૬૪૪ ના એગરટમાં રંગુનમાં એક પરિષદ
અરાયેલી તે તમને યાદ છે ?

સા૦—હા.

૮૦ ૧૦—કે. મોહનસીંહ જ્યારે આંહિંંદ્રોંના સેનાપતિ
હતા ત્યારે એક કાર્યવાહક સમિતિ હતી ?

સા૦—હા. એના પ્રમુખ રાશમિન્દારી ઓઝ ઉપરાંત ત્રણ
નાગરિકો તથા ત્રણ લશકરો અફ્સરો એ સમિતિમાં-હતા. તે પછી
આંહિંંદ્રોં ભાંગી પડી. કે. મોહનસીંહની સૂચના પ્રમાણે આં
હિંંદ્રોંનાં દૃઢતરોનો અને બિલ્લાઓનો નાથ કરવામાં આવ્યો હતો.

કે. મોહનસીંહની ધરપકડ પછી અઠવાડિયાએકમાં જ એક વહીવિદી સમિતિ બનાવાઈ હતી. સમિતિએ પહેલું ફરમાન બહાર પાડીને કહ્યું કે વહીવટ અને શિરતની જાળવણી માટે તેની સ્થાપના થઈ હતી. એ ફરમાન પછી ભાષણોની એક ઝૂંબેશ ચાલુ થઈ હતી અને ઉપલા અદ્દસરો જુદી જુદી ભાવણીમાંના ખીજ અદ્દસરો અને સૈનિકો સમક્ષ ભાષણો કરતા હતા.

૪૦ એટ—આ તમારો અભિપ્રાય છે ?

સાઠ—આ મારી જતમાહિતી છે. આંહિંદ્રોંના માજ સૈનિકો આંહિંદ્રોંમાં કરી જોડવા માગે છે કે નહિ તે જાણવા માટે ભાષણો ગોડવાયાં હતાં. આવાં એ કે ત્રણ ભાષણોમાં હું જાતે હાજર રહ્યો હતો. એમાંનું એક રાશબિહારી એકે કરેલું. આ ભાષણો જાન્યુઆરી ૧૯૪૩ માં ચયાં હતાં. આ ભાષણોનો હેતુ અમને આંહિંદ્રોંમાં રહેવાનું ચાલુ રાખવાનું કહેવાને હતો. કારણું કે એમના કહેવા પ્રમાણે હિંદુસ્તાનની સ્વતંત્રતા મેળવવાનું આંહિંદ્રોંનું ઘ્યેય ધાર્યું પ્રશાંસાપાત્ર હતું. મોહનસીંહની ધરપકડની એમને લેશ પણ પરવા નહોંટી. બીજું એમણે કહ્યું કે, આપણે આપણાં સ્થાન જાળવી નહિ રાખ્યો તો બહુ સુરક્ષાત્મક પડ્શો કારણું કે જાપાનીએ આપણુંને લડાઈમાં ટેકો નહિ આપે.

પછી આ વિશેનો એમનો અભિપ્રાય શું છે તે અદ્દસરાને પૂછવામાં આવ્યું. અને એમાંના મોટા ભાગનો મત એવો હતો કે આંહિંદ્રોંમાં તેમણે રહેવું ન જોઈએ, આ ભાષણોની પણ તેમજુ ઉધારેછેાગ ટીકા કરી હતી. રાશબિહારી એક્ઝને એ વિશે ચોક્કે ચોક્કું કહી દેવાયું. મેં સાંબળેલાં એઉ ભાષણો લશકરના વિશેઓ દૃઢાવને લગતાં હતાં. મને પોતાને એક ઝોર્મ ભરવા જાટે અપાયું હતું. ૧૯૪૩ ના ફેલ્લુઆરીની શરદ્યાતમાં અદ્દસરાને એક પ્રશ્નાવલિ

આપવામાં આવી અને તેના જવાબ ભંગાયા. તેઓ આંહિંદ્રોમાં ચાલુ રહેવા માગતો હતો કે નહિ તે જાણવા માટેના આ સવાલો હતો. મેં કહ્યું કે હું રહેવા તૈયાર નકોતો. તે પછી તરતમાં કેટલાક અફસરોને વ્યક્તિગત રીતે રાશબિહારી એઝે તેડાવ્યા. મારો વારો આવ્યો ત્યારે મેં જોયું કે મારો જવાઅપત્ત એમની સામે જ પડ્યો હતો. હું મારા નિર્ણયને વળગી રહું છું કે ડેસ તે એમણે મને પૂછ્યું. મેં કહ્યું હું મારો નિર્ણય બહલવા માગતો નથી. અને આંહિંદ્રોમાં રહેવા માગતો નથી. રાશબિહારી એઝને હું મળ્યો તે અગાઉ સૌ અફસરોને ૧૯૪૩ના ડેઢુઅારીની ૧૩મી 'તારીખવાળું' એક ચોપાનિયું પડોયાડાયું હતું. એના લખનારા હતા રાશબિહારી એઝ, હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધની કાર્યવાહક સમિતિના પ્રમુખ.

જ૧.—એહેવોકટે આ ચોપાનિયું વાચી સંભળાયું. એમાં રાશબિહારી એઝ કહ્યું હતું કે :

'મારી પાડવેલી પ્રાચારલિના અફસરોએ આપેલા ઉત્તરોનો મેં ખ્યાનપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો છે. હું જાણું છું કે માતૃભૂમિને મુક્ત કરવા લડવા માટે લગભગ તમામ અફસરો તૈયાર છે, પણ મને દુઃખ થાય છે કે આંહિંદ્રોમાં રહેવા સૌ તૈયાર નથી. આવા અફસરોમાં એવાનો સમાવેશ થાય છે કે જે અંગેને સામે દુધિયાર ડિનતાં ડર છે, એમને હિંદી રાષ્ટ્રીય મહાસભામાં પૂરો વિશ્વાસ નથી, જેઓ ડિફુસ્તાન માટે સાંસ્થાનિક દરજામાં માને છે અને જેઓ અત્યારની પરિસ્થિતિમાં આંહિંદ્રોમાં રહેવા માગતા નથી. મુશ્કેદીઓ જે આવા વિચાર દર્શાવે તો તે સમજ રાકાય. પણ આંહિંદ્રોમાના અફસરોએ એ દર્શાવ્યા છે તેથી સાંસ્થાનિક દરજાને મેળવવા માટે નહિ પણ હિંદના સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય કાન્ફે લડવા માટેની કે ચળવળ છે તેમાં જોડાવતા આ અફસરોના શા હેતુ હતા તેને

વિષે એ અનેક કથનાંએ જગતે છે. એક સંસ્થાનનો શો દરજનો છે? એ સંસ્થાન તો ખિટનો ચોકિયાત કુતો જ રહે છે.

‘અત્યારની પરિસ્થિતિમાં જેએ આ૦હિં૦ફોંથી અળગા રહે છે તેમને વિષે તો હું એટલું જ કાઢી શકું કે લસ્કરમાંની અત્યારની પરિસ્થિતિ માટે મારા દોષ ભાગ્યે જ કાઢી શકાય. ખિટન એક કટોકીએ પહોંચી ચૂક્યું છે. અને હિંદ છાડી જવાનું હાણી તેની ઉપર લાવવા માટે મહાત્મા ગાંધીએ ત્રણ અડવાડિયાંના ઉપવાસ શરૂ કર્યો છે. આ તો આખરી કટકો છે; અને સમાધાન માટે હવે કોઈ શક્યતા નથી. તમારામાંના ડેટલાક એ જાણુવા આતુર હશે કે આ૦હિં૦ફોંમાંથી બાતવિચનારાંએનું શું થશે? કમનરીએ અત્યારને તમારું જાણી જેમને આ૦હિં૦ફોં છાડી જવાનું પસંદ કરનારાંએ ઉપર મારા કોઈ કાશું નથી. જે અફસરો પોતાના અભિપ્રાયો ઉપર કૃતી વિચાર કરવા ન માગતા હોય તેમણે મારી સમજૂ હાજર થઈને તેમનાં કરણો જાણુવાં પડશે.’

૧૦—મારા મત અદ્દાવવાની મેં ના પાડી એટલે મને બીજા ઓ઱ડામાં મોકલવામાં આંચો. અમે બધા ત્યાં જેગા થયા પણી એક જાપાની અફસર જીંગાપુરની એક જુદી છાવણીમાં અમને લઈ ગયો. ત્યાંથી ત્રણ-ચાર દિવસે વળી બીજી એક છાવણીમાં અમને લઈ જવાયા. એ છાવણીમાં હું મારો ગડશે. ત્યારે મને એક ધરિપતાલમાં મોકલયો. ત્યાં મને કહેવામાં આવ્યું કે જે લોકો આ૦હિં૦ફોંમાં જોડાવા ન માગતા હોય તેમને બીજી છાવણીમાં ખરેણાશે. એ છાવણીમાં તખીખી સારવાર માટેની કોઈ સગનડ નહોતી. હું હજુ ય બીમાર જ હતો અને તેથી મેં કહ્યું કે હું આ૦હિં૦ફોંમાં જોડાઈશ ધરિપતાલમાંથી રણ મળ્યા બાદ મેં આ૦હિં૦ફોંનાં જજ-એડેનેડેટ તરીકેની ફરજ પાછી ૧૯૪૭નાં મેમાં સંભાળો. હું કૃતી એમાં જોડાયો. ત્યારની સંસ્થા જુદી હતી. સંચાલન કરનારું એક

લશકરી ખાતું હતું: એમાં એક સંચાલક, એક મુખ્ય વહીવટકર્તા, 'ચીર ઓછ જનરલ સ્ટાઇ' (શાહનવાજખાન), એક લશકરી કમાન્ડર અને ખીજા અદ્દસરો હતા. આંદહિંદોના લડાયક એકમો એનાં એ જ હતાં-માત્ર તેમનાં નામ બદલાયાં હતાં.

સરખારી વર્કાંથે તે પણ કેટલાક હસ્તાકેને રન્દૂ કર્યા. નિમણુંડો અને બદલીઓને લગતા હુકમો તરીકે એ બાહુદર પાઠવામાં આવ્યા હતા. એમાં 'ચીર ઓછ જનરલ' સ્ટાઇ તરીકે લેફ્ટ કર્નિં શાહનવાજનું નામ, લશકરી મંત્રી તરીકે મેજર સેહગલનું અને ડેઝ્યુરી ક્વાર્ટર માસ્ટર-જનરલ રબ' તરીકે મેજર ધિકનનું નામ રન્દૂ થયું હતું. લશકરી ખાતાંના ચાંચાળાંથી જોડે પણ રજી કરાયાં હતાં. એમના જાણ્યાંથી પ્રમાણે મેજર સેહગલને લશકરી ખાતાની રીસેક્ટરીએમાં ૧૯૪૩ ના ફેલ્યુઆરીની રહમિથી અમેરિકામાં આવ્યા હતા. અને લેફ્ટ કર્નિં શાહનવાજખાનની પણ એજ તારીખી એજ કયેરીમાં ખફલી કરવામાં આવી હતી. ખીજા એક ફરમાનમાં શાહનવાજાને રંગરિંગની તારીખશાળાના સંચાલક-અદ્દસરપણે બઢતી આપાઈ હતી.

સાઠ—સુભાષયંદ્ર એઝ સિંગાપુરમાં ૧૯૪૩ ના કૃતાધ્યમાં આવ્યા હતા. આવ્યા ખાદ તેમણે આંદહિંદોન અને ડિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘનો સંપૂર્ણ કાખ, સંભાળી લીધા હતો. સરસેનાપત્રિપદ ધારણું કરતી વેલા એક રોજિંગ ફરમાનમાં સુભાષયંદ્ર એઝ આંદહિંદોને કહ્યું :

'ડિંદી સ્વાતંત્ર્યની ચળવણના હિતમાં આપણું ફેજની સીધી આગેવાની મેં આજથી ઉપાડી લીધી છે. મારે માટે આ આનંદ અને અભિમાનનો વિષય છે, કારણું કે દિંદુતાનની સ્વાતંત્ર્ય સેનાના સેનાપતિ થવું એથી કોઈ વધુ મોટું માન એક ડિંદી માટે હોઈ શકે નહિ, પણ મેં ઉપાડેલા કાર્યની વિશાળતાનું મને લાન છે, અને એ જવાઅદારીના ખ્યાલનો હું લારે એને અનુભવી રહ્યો છું. મને ગમે તેવા મુશ્કેલીભર્યા અને આકર્ષણ સંલેગોમાં મારી ફરજ ખજાની શકવાનું બળ આપવાની પ્રાર્થના હું પથરને કરું છું. જુદી જુદી ખર્મપણેવાળા

મારા ઉચ્ચ કરોડ દેશવારીઓનો હું મારી જતને સેવક માતું છું. મારી ફરજ એવી રીતે અગ્રવાનો મેં નિશ્ચય કર્યો છે, કે આ આઉટોસ કરોડનું હિત મારા લાથમાં સલામત રહે; અને આપણી માતૃભૂમિની મુક્તિ માટેની, આજાહ હિંદની સરકાર રથાપવાની અને સફાકાળ માટે હિંદી સ્વતંત્રની ને રક્ષા કરી શકે તેવું કાયમી મૈન્ય રચવા માટેની આવી રહેલી લડતમાં દરેક દરેક હિંદી પૂરેપૂરી શ્રદ્ધા રાખે.

‘આજાહ હિંદ ઝાજે એક મહત્વનો ભાગ અજવવાનો છે. એ પાડમાં યોગ્ય બનવા આપણે આપણી જતને એકત્ર કરીને એક ફોજમાં ફેરવી નાખવાની છે. આ ફોજનું એક જ ધોય દરેઃ હિંદુસ્તાનની આજાહી. અને તેનો એક જ નિર્ધાર દરેઃ હિંદની આજાહી કાજે કરેગે યા ભરેંગે. આપણા ધોયનો ધન્સાદ અને અન્નેયત્વમાં મને સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા છે. માનવભૂતના પાંચમા દિસ્સા સમાન આઉટોસ કરોડ માનવીઓનો આજાહ બનવાનો અધિકાર છે, અને પોતાનો આજાહીનાં મૂલ્ય ચ્યુકવવા હવે તેઓ તૈયાર થયા છે. સ્વતંત્રતાના આપણા જનમસિધ્ધ હક્ક્યો આપણને વચ્ચિત રાખી શકે એવી ડોધ તાકાત આ ધરતી ઉપર છે નાદિ. બિરાદરો ! અફસરો અને સૈનિકો ! તમારા મુક્તન હંદ્યના ટેકાથી અને અચળ વદ્ધારીથી આજાહ હિંદ ઝાજ હિંદુસ્તાનની મુક્તિનું સાધન બની રહેશે. આપણો જરૂર વિજય થશે.’

રેણિંદ્રા કરમાનનો અંત ‘ચલો હિલ્ડી’ના નાદથી થયો હતો. વાન્નસરોયના મકાન ઉપર ત્રિરંગી ઝડ્યો ફરકાવવાનો અને હિંદના પાટનગરના પુરાણું લાલ કિલ્લામાં વિજય-‘પેરેડ’ કરવાનો નિર્ધાર એમાં દર્શાવયો હતો.

દૂસી નવેંખર : મંગળવાર

: ૨ :

અદાલતની આગલા હિસસની કાર્યવાહી બરોઅર સાંભળી શકતી નહોતી તેથી આજે ઘ્રનિંઘર્ડક-યાનોના વધુ લુંગળાં ગોડબાં હતાં.

આદાલતનાં આંખ-કાનું કામ જજ-એડવોકેટ, અન્નાવે એવો લશકરી અદાલતનો શિરસ્તો લાગે છે. કર્નાલ ડેરિને ગઈ કાલની માફક આને પણ એ કામ કર્યું હતું. લેઠ નાગની અધૂરી રહેલી જુખાની આને ફરી ચાલુ થઈ હતી. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે આગાદ હિંદ્ફેઝનો કાનું એમણે ઘડ્યો હતો. એ કાનનતી એક નકલ રજૂ કરતાં સાક્ષીએ તેને એળખી કાઢી હતી.

સરકારી વક્તીલ—એની ૬૫ મી કલમ જુઓ એ ડાઈના કહેવાથી ઉમેરવામાં આવેલો ?

૭૦—હથીછુર રહેમાન અને કર્નાલ લોકનાથની સ્થયનાથી.

૮૦—આગળ જતાં આ કલમમાં કાંઈ ઉમેરો કરવામાં આવ્યો હતો ખરો ?

૭૦—ફટકાની સનામાં, ફટકાની સંખ્યા ૨૪ થી ૫૦ સુધી વધારતો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો હતો. અને તો સના કરવાની સત્તા ડિવિઝન, રેજિમેન્ટ અને એટેલિયનના કમાન્ડરોને આપવમાં આવેલી.

૮૦—આ૦હિં૦ફેઝ૦નું સંખ્યાખળ કેટલું હતું ?

૭૦—આ૦હિં૦ફેઝ૦નું સત્તાવાર સંખ્યાખળ ૪૦,૦૦૦ તું હતું. ડિવિઝન નં. ૨ માં યુદ્ધફેદીઓ અને મલાયામાંથી ભરતી કરાયેલા નાગરિકો હતા. સુભાષયંડ એઝના આગમન પછી ૧૯૪૩ની દરમી એકોટાથેરે સિંગાપુરમાં એક સભા મળ્યો હતી, દક્ષિણ-પૂર્વ એશિયાના જે જે હેશામાં હિંદી વસ્તિ હતી ત્યાંથી આવેલા હિંદી પ્રતિનિધિઓ. આ૦હિં૦ફેઝ૦ના અફ્સરો અને સૈનિકો, જપાનીએ અને જપાનમાં રહેતા ફેટલાક હિંદીઓ. એમાં હાજર હતા. હું પણ એમાં હાજર હતો. આ સભામાં સુભાષયંડ એઝે આગાદ હિંદીની કામયદાઉ સરકારની સ્થાપનાની ચર્ચા કરી અને પછી એ સરકારના સભ્યોનાં નામ જાહેર કર્યાં. દૂંક સમયમાં ખરમા મોરચે લડવા જનારી આ૦હિં૦ફેઝ૦ને પૂરતી મદદ કરવાની અપીલ પણ સુભાષ એઝે નાગરિકોને કરી હતી.

સ૦—આરોપીઓમાંના ડાઇનું નામ કો યાદીમાં હતું ?

૭૦—હા, કે. શાહનવાજખાન એના એક સભ્ય હતા. ૧૯૪૫-ની ૩૧ મી માર્ચે હું રંગુન પહોંચ્યો. આંદિંદોણના કલ્યાણ હેડળ આવનાના અહેશોના ભાવિ ગવર્નર લે. કર્નલ ચેટરજીએ એ અહેશોના વહીવટ અંગે પોતે બડેલી યોજનાએ, અને કાયદા-કાનુનો તપાતી જવાનું મને કહ્યું.

૮૦—૧૯૪૪ના જુલાઈ સુધીમાં તણું ગેરીલા રેઝિસેન્ટનું શું થયું ?

૭૦—તે પીડેફડ કરતી કરતી માંડલે આવી પહોંચેલી.

૮૦—૧૯૪૫ના એપ્રિલમાં આંદિંદોણની લશકરી પરિસ્થિતિ શી હતી ?

૭૦—૧૯૪૫ના એપ્રિલમાં આમને ખખર મળ્યા કે ઘિટિશ સૈન્ય રંગુન તરફ આગળ વંદી રખ્યું છે. અને જાપાનીએ એને ખાલી કરી રહ્યા છે. આંદિંદોણના છએક હજર સૈનિકો ગો વખતે રંગુનમાં હતા એમાંના અરથાને પૂરાં પડે એટલાં જ હયિયારો એમની પાસે હતાં, ૨૪ મી એપ્રિલે સુલાખચંદ્રાણુએ રંગુન છોડ્યું. મેની ક્રીજાએ ઘિટિશ સૈન્ય રંગુનમાં દ્વાખલ થયું. સુલાખ બોજની સહીવાળા ૧૯૪૫ની ૧૪મી માર્ચના એક ખાસ રેઝિંદા ઇરમાનમાં એમ લારપૂર્વક કહેવાયું હતું કે :

‘આજાદ લિંદ ફોજના દરેક માણસે પોતાની જાતને એ ફોજના ગૌરવ અને સ્વમાનની સરંક્ષણ માનવી જોઈ એ. ફોજમાં રહેવાની જેની ધર્મા ન હોય તે સૌને ફોજ છોડી જાવાની તક આપ્યા પછી જે બાયલાપણુનો ડોધ અનાવ જનશે તો તેની સરળ મોત હશે. ડોધપણું જાતના બાયલાપણા કે દ્વારાઓરી સામે આપણે જલદ ધિક્કાર પેઢા કરવાનો છે. કાંતિકારી સેનાના સૈનિક માટે

બાયલાપણાથી વધુ ભયંકર થુનો કોઈ નથી. સાફ્સરી થઈ જય તે પછી આજાદ હિંદ ઝોજના દરેક સૈનિકે માતૃભૂમિનો સુક્રિય માટેની પ્રતિજ્ઞા કરી લેવી પડશે. દ્વાર્પોર તત્ત્વોની ભાષિતી આપનારાઓ અને બાયલાં તત્ત્વોના પકડનાર અને ગોળાએ હેનારાઓને ખાસ અદ્વો આપવામાં આવશે.'

તે પછી, ફરિયાદપક્ષના વક્ત્વે રન્દૂ કરેલા સંગ્ઘાખંધ દસ્તાવેજેને સાક્ષીએ ચોળાયાન્ના અને પોતે પણ કેટલાક દસ્તાવેજ પુરાવા રન્દૂ કર્યા. બચોરના સાંચાર વાળે અદાલત સોનન માટે ભી ત્યારે, આજના ભાઇઝીજના ઉત્સવ નિભિસે કે. સેહગલની એ બહેનોએ પોતાના ભાઇજના કપાળે કંદુનો ચાંદદો કર્યા. બીજા એ આરોપીઓના કપાળે પણ ચાંદદો કરવા જતી એ બહેનોને રોકવામાં આવી; કારણું કે એ એ આરોપીએ એમના કુહંખીજનો નથી.

અદાલત કરી મળી ત્યારે સાક્ષીએ એક દસ્તાવેજ રજૂ કર્યો. સુભાપચંદ એંગર્નું એ ખાસ રેન્જિંદુ ફરમાન હતું. એમાં કહેવાયું હતું કે, 'આખી દુનિયાની આંખો આંદિંદોંડો ઉપર મંડાઈ છે. નીપોનનાં દળો સાથે મળાને આંદિંદોંડોનાં દળો વળતું' આક્રમણ શરૂ કરનાર છે. આંદિંદોંડોનો વાવટો પ્રથમ આપણે આરાકાનના પકડો ઉપર અને પછી દિલ્હીમાં વાઇસરેયના મહેલ ઉપર અને લાલ કિલ્લા ઉપર ફરકાવયું. આપણે વિજ્ય નિશ્ચિત છે. દાન્કીલાખ અંદાયાદ. આજાદ હિંદ ગીતાયાદ.'

સુભાપચંદ એંગે લે. ધિલન ઉપર લખેલો એક ડાગળા સાક્ષીએ
‘રજૂ કર્યો. એમાં લે. ધિલનમાં પૂરી અદ્ધ દર્શાવવામાં આવી હતી.
હિંદુત્વાની આજાદીના ભાર્ગમાં દુનિયાની કાઈ સત્તા જબી રહી
શકે તેમ નથી એમ તેમાં જણાવ્યું હતું’.

સાક્ષીએ કહ્યું કે ૧૯૪૫ના મેની શરૂઆત સુધી એ રંગુનમાં

તે પછી બચાવપક્ષ તરફથી પરદેશોમાંથી એલાયાયેલા સંઘ્યાભાઈઓનું સાક્ષીઓ હિટણી પહોંચતાં કેટલો વખત લાગરો બગેરે વિગતોના સવાલ-જવાબ જન્મ-અનુભૂતિએ, શ્રી. મુલાભાઈ અને દ્રિયાદપક્ષના લશ્કરી ધારાશાસ્ત્રીઓને કે. કન્નિલ વોલશ વર્ચયે થયા. મુહૂત પાઠવા વિશે વિચાર કરવા અદાલતે દસ મિનિટની વિદાય લીધી. પાઠ દર્રીને જન્મ-અનુભૂતિએ જાહેર કર્યું કે ૨૧મી નવેંબર સુધીની મુહૂત પાઠવામાં આવી છે.

੨੧ਮੀ ਨਵੇਂ ਅਰ੍ਹ : ਪੁਧਰਾਂ

- 3 -

ઇન્દ્રિયાધ્યક્ષના પહેંચા સાક્ષી કે. નાગની વિવિધતાસું બચાવધ્યક્ષના ધારાશાસ્ત્રી શ્રી. ભુવાલાભાઈએ આજે શરૂ કરી.

લે. નાગે જાણુંયું કે, ‘સપ્રેંબર ૧૯૪૨ થી ડિસેમ્બર ૧૯૪૮ રુંથી અને પછીથી મે ૧૯૪૩થી આખર સુધી હું આંગંડિંદેંના નો સભ્ય હતો. વચ્ચગાળાના સમયમાં એક કટોકટી ડિલ્લી થઈ હતી. પહેલેથી છેલ્દે સુધીમાં મેં એ હોદા સંભાળ્યા હતા. જજ-એડવેઝિટ જનરલનો. અને ડેપ્યુટી-એડવેઝનાનરલનો. જજ-એડવોંડિટ — પ્રથમ તો મેં આજાદ લિંગ ડેઝ કાનુન ઘરયો. અને પછી માર્ગ કામ આંગંડિંદેંનાના કાયદેસરના વહીવટનું ધ્યાન રાખવાનું, એટલે કે લસ્કરી અદાલતની કામગરીનો ધ્યાન રાખવાનું, તપાસ કરવાનું અને શિસ્તબંગના કિરસાઓ તપાસવાનું હતું.

‘ १६४३नी २१મી ફેબ્રુઆરીએ આજાદ હિંદ સરકારની સ્થાપનાની જાહેરત થઈ હતી. પણ હું એનો કાનૂની સલાહકાર નહોતો. હું તો આજિંદોનો કાનૂની સલાહકાર હતો. આજિંદો

સરકારના કાન્તની સહાહકાર તો બંગાળની સિવિલ સર્વિસના એક શ્રી સરકાર હતા.

‘નાપાન લડાધમાં ઓટયું’ ત્યારે હું પીનાંગમાં હતો. નાપાની લડાધ ૧૯૪૧ ની ૮મી ડિસેંબરે શર થધ અને પીનાંગથી ૧૫મી ડિસેંબરે નોકળાને અમે જનયુઆરીની રૂપરીએ સિંગાપુર પહોંચ્યા. સિંગાપુર ઉપર ૧૬મી ફેબ્રુઆરીએ થયેદા વિમાની હુમલામાં હું ધાયલ થયો હતો. અને મને છસ્પિતાલમાં સારવાર ભાટે લઈ જવામાં આવ્યો હતો.....૩૪-એડવેક્ટનો હોદ્દો મેં રાજ્યખુશીથી સ્વીકાર્યો હતો. મારું પહેલું કામ આંદહિંદ્રોં કાન્તન ધડવાનું હતું, કાન્તન ધડવાનો આશય એ હતો કે સુધરેલી ફુનિયાના શિરસ્તા મુજબ ફોજનું સંચાલન થધ શકે. હું કામ કરતો બંધ પડ્યો, ત્યાં સુધીના આખા સમય દરમિયાન એ કાન્તનનું પાદન થયું હતું.....’

સાક્ષીએ જણાયું કે ૧૯૪૩ની ૨૧મી ઓક્ટોબરે સિંગાપુરમાં એક જર્ગી સભા ભરાયેલી તેમાં પોતે હાજર હતા. એ સભામાં આજાદ હિંદ સરકારની રથાપનાની જહેરાત કરાધ હતી. સભામાં આંદહિંદ્રોના સેનિયા, હિંદી નાગરિકા, નાવાની આઇસરો અને મલાયા, થાઈલિંડ, સુભાત્રા, હિંદી-ચીન અને હોંગકાંગમાંથી આવેલા હિંદી પ્રતિનિધિઓ હાજર હતા.

તે પછી શ્રી. બુલાઆર્ટ એ આજાદ હિંદ સરકારની રથાપનાનું જહેરનામું વાંચી સંભગાયું:

આત્મા હિંદુસ્તાનની કામચલાઉ સરકારનું જાહેરનામું

‘ ૧૭૭૫ માં બંગાળમાં અન્નેને હાથે પહેલીવાર પરાજય પાડ્યા પછી, હિંદુસ્તાનની પ્રજા એકસો વર્ષના ગાળા દરમિયાન આકરી અને વોર લડાઈઓની એક પરંપરા લડી હતી. આ કાળનો ધતિહાસ અજોડ વીરતા અને સ્વાર્પણુંની કૃથાઓથી ભરપૂર છે. બંગાળના સિરાળુહુદ્વારા અને મોહનલાલ, દક્ષિણ હિંદના હૈદરઅલી, ટિપ્પુ સુલતાન અને વેલુ તામ્પી, મહારાધ્રેના અપ્યા સાહેણ લોંસલે અને પેશ્વા ખાળુરાવ, ઔંધની બેગમો, પંજાબના સરહાર શ્યામસીંહ અટારીવાલ, અને છેલ્દે, પણ તોઢીથી ચ જીતરે નહિ તેવાં જાંચીની રાણી લદ્મીખાઈ, તાત્યા ટોપે, હુમરાવનના મહારાજ કુંવરસીંહ અને નાના સાહેણ તથા ધીજાઓ—આ બધા ચોક્કાઓનાં નામ એ ધતિહાસનાં પાનાં ઉપર સઠાને માટે સોનેરી અક્ષરોમાં કોરાઈ ચુક્કયાં છે. આપણું કમલાગ્યે આપણું પૂર્વનો પહેલેથી જ એ ન સમજુ શક્યા કે અન્નેને આપણા હિંદુસ્તાન માટે એક મહાન લય સમાન છે; અને તેથી હુક્મન સામે એમણે સંચુક્ત મોરચા ભલો કર્યો નહિ.

આપણે, સંનેહો સાચે જ કેવા છે તેનું ભાન જ્યારે હિંદી પ્રજાને થયું ત્યારે એમણે લેગા થઇને પગદું ભયું અને ૧૮૫૭ માં બહારશાહના નેજા હેઠળ, આજાદ માનવી-ઓ તરીકેની એમની છેલ્દી લડાઈ તેઓ લડ્યા. આ લડાઈના શરૂઆતના કાળમાં મળેલા જળહળતા વિજયોની પરંપરા.

છતાં, બદકિસ્મત અને ખામીલરી આગેવાનીને પરિણામે ધીમે ધીમે તેમનાં આખરી પરાજ્ય અને પરાધીનતા આવી પડ્યાં. તેમ છતાંથી, અંસીની રાણી, તત્ત્વા ટોપે કુંવરસીંઘ અને નાના સાહેબ જેવા શુરવીરો રાણ્ણની બાદદાસ્તમાં શાશ્વત તારા તરીકે જીવતા રહેશે અને અલિદાન તથા વીરતાનાં હળ્ય મહાન કાર્યો કરવાની આપણુને પ્રેરણું આપશે.

૧૮૫૭ પછી અંગેને હુથે બણાજણરીથી નિઃશાસ અનાવાયેલી અને ત્રાસ અને નિર્દ્દ્યતાનો લોગ અનાવાયેલી હિંદી પ્રણ થોડા વખત માટે તો નિઃસહાય હાલતમાં પડી રહી. પણ ૧૮૮૫ માં હિંદી રાષ્ટ્રીય મહાસભાના જન્મ સાથે જ એક નવી જગ્યતિ પેદા થઈ. ૧૮૮૫થી તે ગયા વિશ્વયુદ્ધના અંત સુધીમાં, પોતાની ગુમાવેલી સ્વાધીનતા પાછી મેળવવા માટે હિંદની પ્રણાં જેહાદ અને પ્રચાર, પ્રિટિશ માલનો અહિષ્કાર, ત્રાસવાદ અને લાંગહોંડ, અને છેવટે સશાસ બણવા જેવા શક્ય તેટલા તમામ માર્ગો લઈ જોયા, પણ થોડા સમય માટે તો આ બધા પ્રયત્નો નિષ્કળ નીવડ્યા. આખરે ૧૯૨૦ માં નિષ્કળતાની લાગણીથી ત્રાસેલી હિંદી પ્રણ જ્યારે કોઈ નવા માર્ગ માટે ઝાંકાં મારી રહી હતી ત્યારે અસહુકાર અને સામુદ્દર્યિક કાનૂનસંગનાં પોતાનાં નવાં શર્કો લઈને મહાત્મા ગાંધી આગળ આવ્યા.

તે પછીના એ દાયક દરમિયાન જલદ દેશપ્રેમી ચળવળના એક તથકુકામાંથી હિંદી પ્રણ પસાર થઈ આગામીનો સંદેશો હિંદુસ્તાનના ધરેધરમાં પહોંચાડ્યો.

આજાદીને કાજે સહન કરવાનું, લોગ દેવાનું અને ભરવાનું પ્રજાને વ્યક્તિગત હિંદુઓથી શીખવવામાં આવ્યું. મધ્યભિંદુથી તે હર ક્રનાં ગામડાં સુધીના હિંદુઓને એક જ રાજકીય સંસ્થામાં ગુંથી લેવામાં આવ્યા. આ રીતે હિંદુ પ્રજાએ પોતાની રાજકીય જગૃતિ પાણી મેળવી. એટલું જ નહિ, પણ ક્રરી એકવાર એ એક જીવંત રાજકીય તાકાત અની હુદે, એક ધ્યેય માટે તે એક જ અવાજે ખોલી શકતી હતી અને એક જ મકસદથી મર્થી શકતી હતી. ૧૯૩૭થી ૧૯૩૯ સુધીમાં આડ પ્રાંતોમાંના કેંચેચી પ્રધાનમંડળો દ્વારા તેણે પોતાનો વહીવટ કરવાની શક્તિ અને તૈયારીની સાખિતિ આપી.

આ રીતે આ વિશ્વયુદ્ધની આગદી સંદ્યાએ હિંદુસ્તાન ની સ્વાધીનતાના આખરી સંઘામ માટેની પૂર્વબૂમિકા રચાઈ ચૂડી હતી. આ લડાઈ દરમિયાન જર્મની અને તેના સાથીએ મળીને આપણા હુશમન ઉપર યુરોપમાં સજાડ પ્રહારો કર્યો છે, અને લપાન અને તેના સાથીએ મળીને આપણા હુશમનને પૂર્વ એશિયામાં ધૂળ ચાટતો કર્યો છે. ધણા જ શુલ સંલેખોના એકીકરણને લીધે આજે હિન્દી પ્રજાની સામે પોતાની રાષ્ટ્રીય સુકિત મેળવવાની એક અજ્ઞાત તક આવી છે.

તાજેતરમાં ઈતિહાસમાં પહેલી જ વાર પરદેશોમાં વસતા હિંદુઓમાં પણ રાજકીય જગૃતિ આવી છે. અને એક સંસ્થામાં તેઓ એકત્ર બન્યા છે. વતનમાંના પોતાના દેસાધીઓની સાથે એક સૂરે તેઓ વિચાર કરી

રહ્યા છે. અને લાગણીઓ અતુલવી રહ્યા છે. એટલું જ નહિ, પણ આજાદીને મારગે એમની સાથે કદમ મિલાવીને એ કૃચ કરી રહ્યા છે. ખાસ કરીને પૂર્વ અશિયામાંના વીસ લાખથી વધુ હિંદીઓ કુલઅપટ લશકરી લરતીના પોકારથી ઉત્સાહ પામીને એક નક્કર લશકર બની ઉભા છે. અને એમની સામે ખલેખલા મિલાવીને ખડી છે હિંદુસ્તાનની સ્વાધીનતાની સેના. એમના હોડ ઉપર છે ‘ચલો દિલ્હી’નો નાદ.

પોતાની દાંલિકતાથી ઘોંચપરોણો. કરી કરીને હિંદી એને અધીરા બનાવનાર અને પોતાની લૂંટથી એમને ભૂખ-મરા અને મોત લેગા કરનાર હિંદમાંના પ્રિટિશ રાજે હિંદી પ્રજની લલી લાગણી સંહતર ગુમાવી છે. અને હવે એ બેખમી જિંદગાની ગુજરતી રહ્યું છે. એ દુઃખ રાજના છેલ્લા અંશનો પણ નાશ કરવા માટે એક જ્વાલાની જ જરૂર છે. એ જ્વાલા જ્વાવવાતું કામ હિંદુસ્તાનની સ્વાધીનતાની સેનાતું છે. વતનમાંના નાગરિક પ્રજાજનો તેમજ પ્રિટના હિંદી લશકરના મોટા ભાગના ઉત્સાહજનક પીઠ અળની જેને ખાતરી છે અને પરદેશના બહાદુર અને અનેય મિત્રોનો જેને ટેકે છે, પણ જે પ્રથમ પહેલાં તો પોતાની તાકાત ઉપર જ આધાર રાખે છે, તે હિંદુસ્તાનની સ્વાધીનતાની સેના પોતાનો ઐતિહાસિક ભાગ લજવી શકશે એવો એને વિચાર છે.

હવે જ્યારે આજાદીનું પ્રલાત હાથવેંતમાં જ છે. ત્યારે હિંદી પ્રજની ઝરજ છે કે એ પોતાની એક કામચલાઉ

સરકારની સ્થાપના કરે; અને તેના અંડા નીચે પોતાની આખરી લડતનાં મંડાણુ કરે. પણ તમામ હિંદી નેતાઓ જેલમાં છે, અને વતનમાંના લોકો સંપૂર્ણપણે નિઃશાસ્ક છે, ત્યારે હિન્દુસ્તાનમાં કોઈ કામચલાઉ સરકાર સ્થાપવી, કે એ સરકારના નેતૃત્વ હેઠળ લડત ઉપાડવી એ શક્ય નથી. એટલે વતનમાંના અને પરહેશોમાં તમામ દેશપ્રેમી હિંદીઓના ટેકા સાથે પૂર્વ એશિયાના હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘની એ દૂરજ છે કે આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકારની સ્થાપના કરવાનું આ કામ ઉપાડી લેવું, અને સંગે તૈયાર કરેલી સ્વાધીનતાની સેનાની મહદ્દ્દી આજાહીની આખરી લડતનું સંચાલન કરવું.

પૂર્વ એશિયામાંના હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘ તરફથી અમારી આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકાર ખનાવવામાં આવેલ છે. અમારા ઉપરની જવાયદારીના પૂરા ભાન સહિત અમે અમારી દૂરજ અજાવવાની શરૂઆત કરીએ છીએ. અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે અમારા કાર્યને અને માતૃભૂમિની મુક્તિ માટેની અમારી લડતને ઈશ્વરના આશીર્વાદ મળે. એની આજાહી, એની આખાહી અને જગતનાં રાષ્ટ્રો વચ્ચે એના ઉત્ત્યતર સ્થાનની પ્રાપ્તિ માટે અમે અમારા જન અને અમારા સશાસ્ક સાથીઓના જન આપવાના સોગાંદ લઈએ છીએ.

અંગેને અને તેના ભિત્રોને હિંદની ધરતી ઉપરથી જે હાંકી કાઢી શકે એવી લડત શરૂ કરવાની, અને તેને

ચાલુ રાખવાની આ કામચલાઉ સરકારની ઝરજ રહેશે. તે પછી, હિંદી પ્રજાની ધૂઢ્છા પ્રમાણે રચાયેલી અને તેનો વિશ્વાસ ધરાવતી આઆદ હિંદની કાયમી રાષ્ટ્રીય સરકાર જાસી કરવાનું કામ આ કામચલાઉ સરકારનું રહેશે. અગ્રેજે અને તેમના મિત્રોને હાંડી કાઢ્યા પછી આઆદ હિંદની કાયમી રાષ્ટ્રીય સરકારની સ્થાપના થાય ત્યાં સુધીના કાળ દરમિયાન આ કામચલાઉ સરકાર હિંદી પ્રજાના ‘ગ્રસ્ટી તરીકે દેશનો વહીવટ ચલાવશે.

કામચલાઉ સરકાર પોતાની જતને દરેક હિંદીની વક્ષાદારીની અધિકારી માને છે, અને આથી એ વક્ષાદારી માટે દાવો કરે છે. તેના દરેક પ્રજાજનને ધાર્મિક સ્વાતંત્ર્ય અને તમામ હક્કો અને અનુકૂળતાઓની એ ખાતરી આપે છે. આખા ય રાષ્ટ અને તેના તમામ લાગેની સુખાકારી અને આભાહી માટે મથવાનો પેતાનો મક્કમ નિર્ધાર એ જાહેર કરે છે. એમ કરવામાં રાષ્ટ્રના તમામ સંતાનોને તે સમાન ગણુશે, અને પરહેશી સરકારે ભૂતકાળમાં ચાલાકી-પૂર્વક પેહા કરેલા સૌ મતલેદોથી એ પર રહેશે.

ઇશ્વરને નામે, હિંદી પ્રજાનું જેમણે એક રાષ્ટ્ર તરીકે ઘડતર કર્યું છે એ પાછલી પેદીઓને નામે અને આપણુને વીરતા અને સ્વાર્પણનો વારસો આપી જનારા મરેલા શુરવીરોને નામે એમે હિંદી પ્રજાને સાદ કરીએ છીએ કે અમારા નિશાન નીચે એકત્ર થાવ, અને હિંદની આભાહી માટે તૂટી પડો. અગ્રેજે અને હિંદમાંના એમના તમામ સાથીઓ સામે આખરી લડત માંડવાનો, અને હિંદની ધરતી

ઉપરથી હુસમન હાંકી ન કશાય તથા હિંદી પ્રજા ફરી વાર એક આજાદ રાષ્ટ્ર ન બને ત્યાં સુધી આખરી વિજયમાં સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખીને બહાદુરી અને ખંતપૂર્વક એ લડત ચાલુ રાખવાનો સાદ અમે હિંદી પ્રજાને કરીએ છીએ.

આજાદ હિંદનો કામચલાઉ સરકાર વતી સહી કરનાર :

સુભાષચંદ્ર પોણ (સરકારના વડા, વડા પ્રવાન. યુદ્ધ-પ્રધાન, પરદેશ-ભાતાના પ્રધાન).

કેટેન કુ. લક્ષ્મી (સ્વીઓની સંસ્થા).

એસ. એ. અરચન (જહેરાત અને પ્રચારભાતુ).

લેઝેનન્ટ કર્નલ એ. સી. એટરલ્યુ (નાણાં ખાતુ).

લેઝેનન્ટ કર્નલ અઠીજ અહુમદ, લેઝેન્ટ ક૦ એન. એસ. ભગત, લેઝેન્ટ ક૦ જે. કે. લોંસલે, લેઝેન્ટ ક૦ ગુલજારસીંહ, લેઝેન્ટ ક૦ એમ. એડ. કિયાની, લેઝેન્ટ ક૦ એ. ડી. લોગનાથન, લેઝેન્ટ ક૦ એહુસાન કાદીર, લેઝેન્ટ ક૦ શાહુનવાણ (કાળજોના પ્રતિનિધિઓ).

એ. એમ. સહાય (પ્રવાન-દરજાના મંત્રી).

રાશાખિહારી પોણ (સરોવર સલાહકાર).

કર્મિમ ગની, હવનાથ દાસ, ડી. એમ. ખાન. એ. થલાયપા, જે. ધિવી, સરદાર ધર્શારસીંહ (સલાહકારો).

એ. એન. સરકાર (કાન્દી સલાહકાર).

શોનાન : એકોટોભર ૨૧, ૧૯૪૩.

‘આપણે જપાનીઓની તાયેદારી નથી કરવાની !’

જાહેરનામું વંચાઈ રહા બાદ શ્રી કુલાભાઈએ આગળ ચલાવેલી જલઠ-તપાસ દરમિયાન ચાક્ષીએ જણાયું કે:—

‘ ૧૯૪૪ના એપ્રિલમાં હું રંગુન ગયો ત્યારે આજાદ હિંદ બેન્કની મને જાણ થઈ. કામચલાઉ સરકારના કાર્ય માટે પૂર્વ એશિયાના હિંદીઓએ મોટી રકમો ભેટ આપી હતી; અને એ આજાદ હિંદ બેન્કમાં રાખવામાં આવતી હતી. પેસા ઉપરાંત એજ કાર્ય માટે ચીજવસ્તુઓના ઇપમાં પણ મોટી ભેટો આપવામાં આવતી હતી. બેન્કમાંની રકમ અંદાજે કેટલી હશે તે હું જણું નથી પણ એ કરોડોની અને ધણી મોટી રકમ હતી. ચીજવસ્તુઓની કિંમત પણ ધણી મોટી હતી.....

આજાદ હિંદ દળવાળા દેં કન્નલ એહસાન કાદિરને હું મળ્યો હતો. આંહિંદેંના કંઘજામાં આવે તે પ્રદેશનો વહીવટ આ દળને કરવાનો હતો. હણ નાગરિકનું બનેલું હતું. સિંગાપુરમાં અને પછી રંગુનમાં નાગરિક વહીવટ માટેની તાલીમ એમને આપવામાં આવેલી. આંહિંદેં સરકારના કંઘજામાં આવનારા પ્રદેશના ભાવિ ગવર્નર દેં કન્નલ ચેટરજી હતા. કંઘને કરાયેલા પ્રદેશના વહીવટ માટેની એક ચોજના મને દેં કન્નલ ચેટરજીએ આપી હતી અને મેં એ તપાસી હતી...આજાદ હિંદ દળમાં બસોએક માણુસો હતા એમ હું ‘ધારુ’ છું. કામચલાઉ સરકાર તરફથી એક ‘ગેજેટ’ અદાર પાડવામાં આવતું હતું. લશકરમાં થતી નિમણુંડાની વિગતો એમાં આવતી હતી. એ વિગતો ‘લશકરી ગેજેટ’માં પણ આવતી હતી.’

સુવાલુ: આંહિંદેં અને જપાનીઓ વચ્ચેના સંબંધ નિષે તમે કાંઈ જણો છો ?

જવાબ: હા. એ મિત્રો તરંગ એ કાર્ય કરતાં હતાં...જપાની

લક્ષ્યરમાં એક સંકલન-ખાતું હતું તે આંહિંંદ્રોં સાથે સંપર્ક જાળવતું... આંહિંંદ્રોંસરકારની સ્થાપના પછી ઘિટન અને અમેરિકા એઉ સામે લડાઈ જાહેર કરવામાં આવી હતી. જપાની સરકારે આંહિંંદ્રોંસરકાર ઉપર એક એલની મોકલ્યો હતો. એનું નામ હાચિયા. ધરી રાજ્યો અને થાઇલાન્ડ, ઇલિપાઈન્સ, કોશિયા અને મંગુક્ઝો સહિત તેમના બીજા સાથીઓએ કામચલાઉ સરકારને સ્વીકાર કર્યો હતો.... આંહિંંદ્રોંને મુખ્ય ઉદ્દેશ હિંદુસ્તાનની સુક્રિતા માટે અંગ્રેજો સાથે લડવાનો હતો. બીજે ઉદ્દેશ હતો ભલાયા. ખરમા અને દૂર પૂર્વમાંના હિંદીઓનું રક્ષણું કરવાનો....

પહેલી આંહિંંદ્રોંને ૧૯૪૨ના ડિસેમ્બરમાં વિભેરી નાખવામાં આવી હતી. પહેલી આંહિંંદ્રોંના ઉપરી અદ્દસર હતા કે૦ મોહનસીધ. ડિસેમ્બર ૧૯૪૨માં જપાનીઓએ એમની ધરપકડ કરી હતી. જપાનીઓ સાથે અમારે મતબેદો હતા પણ કે. મોહનસીધની ધરપકડ પછી જ આંહિંંદ્રોંને વિભેરી નાખવામાં આવેલી.

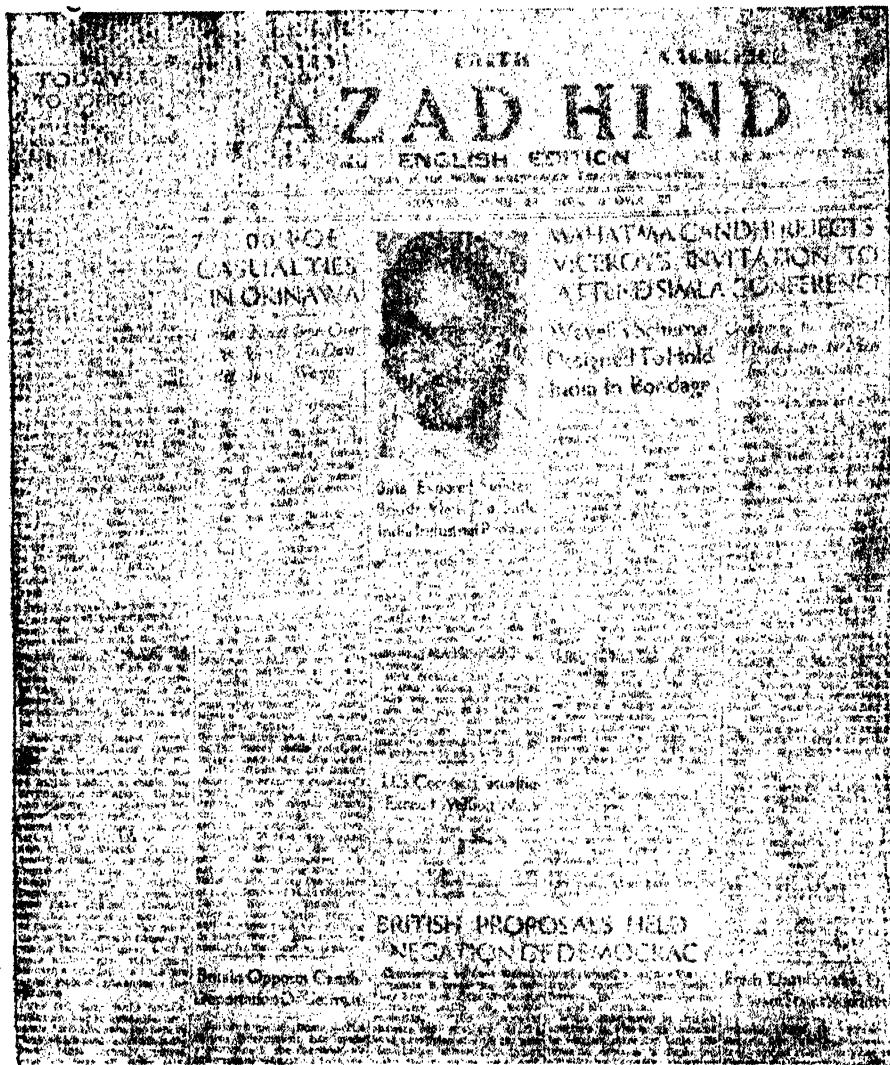
૧૦ : કે. મોહનસીધે એવી જહેરાત કરેલી અરી કે, જરૂર પડ્યે હું અંગ્રેજો ઉપરાંત જપાનીઓ સામે પણ લડીશ ?

૧૦ : સિંગાપુરની એક સભામાં એમણે એમ કહેલું કે, મારા રસ્તામાં ને કોઈ આવશી તેની સાથે હું લડીશ.... કે૦ મોહનસીધ તરફથી અમને લેખિત સૂચના અપાયેલી હતી કે એમની ધરપકડ થાય તો આંહિંંદ્રોં વિભેરી નાખવી. આ સૂચના એક સીધળંધ કરવામાં હતી. એમની ધરપકડ પછી જ એ જોલવાનું હતું.... શરદાતથી જ સહુમાં સામાન્ય લાગણી હતી કે આપણે જપાનીઓની તાખેદરી નથી કરવાની.... સુઅણશાસુ આંધ્રા પછી બધાને થયું કે, હવે આપણું એક ચેવા આગેવાન મણ્યા છે કે જે જપાનીઓની તાખેદરી સ્વીકાર્ય વિના આપણુંને સાચે માર્ગ દોરી જશો. તે પછી એ એ

અસરો મિત્ર બન્યાં. આંહિંદેણોને જ્ઞાની અસરો નહિ પણ હિંદી અસરો તરફથી તાલીમ અપાતી. એના તમામ અસરો હિંદીએ હતા. આંહિંદેણના વાગ્યામાં હિંદી રાષ્ટ્રીય મહાસભાના વાગ્યાના જ રંગો હતા : કેસરી સહેદ અને લીલેા. એના બિલ્કું જ્ઞાની બિલ્કુંએ કરતાં જુદા હતા.

૩૦ : બિલ્કું ઉપરના બજરિયા રંગના એક તારને કાઢી નાખવામાં આવ્યો હતો કારણું કે એ જ્ઞાનના જિગતા સ્વરજ જેનો લાગતો, એ વાત સાચી છે ?

૪૦ : હા, બ્યાજુ આંહિંદેણે એને કાઢી નાખ્યો હતો.. ૧૯૪૪ના ઓક્ટોબરની ૨૧ મી પણ સિંગાપુરમાં મળેલી એક સભામાં સુભાષચંદ્ર ભોડે કહેલું કે જેને આંહિંદેણ માંથી નીકળા જવું હોય તે જઈ શકે છે. આંહિંદેણના સૈનિકો આ સભામાં દાજર હતા.... આજાદ હિંદ સરકાર તરફથી બદાર પડતું 'જય દિંદ' અથવા 'આજાદ હિંદ' નામનું એક અઠવાઉક મેં સિંગાપુરમાં જોયું હતું.... આજાદ હિંદ ઝોજમાં ઐરાક-પોથાક ઉપરાંત લેફ્ટેનન્ટને આસિક હા. ૮૦ અને કોઈનને હા. ૧૭૫ અથવા તરીક અપાતા હના. એજરને મદ્દાયામાં હા. ૧૮૦ અને બરમામાં હા. ૨૩૦ મળતા. એજર રીતે લેફ્ટેનન્ટ કર્ણલને હા. ૩૦૦ અને કર્ણલને હા. ૪૦૦ અપાતા. આજાદ હિંદ સરકારને એક જંગી સોગાદ આપવા માટે નંબુનમાં હથીએને 'સેવક-એ-હિંદ'નો ચાંદ એનાયત કરવામાં આવ્યો. ત્યારે હું હાજર હતો. એ સોગાદ ઇપિયા એક કરોડની હતી તેની મને અભર નથી. આજાદ હિંદ સરકાર તરફથી ખીજ માનયાંદ પણ આપવામાં આવતા હતા.

‘આજાદ હિંદ’ : હિંદી સ્વાતંત્ર્ય-રાંધ અને આજાદ હિંદ સરકારના અંશે મુખ્યપત્રના તા, ૧૮મી જૂન ૨૬૦૫ (૧૯૪૫) નાંથી કંઠું પહેલું પાતું.

રર મી નવેંબર : ગુરુવાર

૪ :

કૃત્યાદપ્લસના બીજ સાક્ષી કે. ધરગાડકરની જીથાની જુખાની જુખાને શર થઈ. સરકારી વક્ત્યવના સવાલોના જવાબ દરમિયાન તેમણે 'જણાંયુ' કે—

'૧૯૩૧ માં હું હિંદી લશ્કરમાં જોડાયેલો. ભાવાયાની લાંઘમાં મેં લાગ લીધો છે. ૧૯૪૨ ની ૧૬ મી ફેબ્રુઆરીએ સિંગાપુરમાં અંગેને જપાનીઓને શરણે થઈ ગયા ત્યારે હું ત્યાં હતો. આંહિંદ્રોં સાથે અગાઉ મારે કાંઈ સંખ્યાંધ નહોંતો. મારી રેઝિસેન્ટના અને બીજા માણુસોને આંહિંદ્રોંમાં જોડાતા રોકવા મેં પ્રયત્નો કરેલા. બીજા હળરેક પુષ્કરેદીઓની સાથે મને થાંડલેંડમાં મજૂરી કરવા મોકલેલો.'

સરકારી વકીલ : એ છાવણીમાં તમને કટલા હિવસ રાખવામાં આવેલા ?

સાક્ષી : ૮૮ હિવસ સુધી.

૮૦ ૮૦ : ત્યાં તમારી સાથે ડેવું વર્તન રાખવામાં આવતું હતું ?

બુલાલાંધ : એ વાતને આરોપીએ સાથે કાઈ સંખ્યાંધ છે. ખરો ? એમાં જે ડાઇ કૃત્યાદ હોય તો એ જપાનીએ સામે છે.

આથી સરકારી વકીલે સવાલ આગળ પૂછવાનું માંડી વાતનું. તે પણ પુષ્કરેદીઓની છાવણીમાંની પરિસ્થિતિ વિષે એમણે સંખ્યાંધ સવાલો પૂછ્યા. જવાબમાં સાક્ષીએ છાવણીના નાયક શ્રી જારાસિંહ અને કૃતેહભાન ઉપર આક્ષેપો કર્યા. શ્રી જારાસિંહ અને કૃતેહભાન ઉપર ચાલતા બીજ એક ખટકામાં શ્રી અસંક્ષયદી એમના વકીલ હોવાથી એની સામે એમણે વાંચો હઠાંચો કે એ અફસરો સામે ચા અદાલતમાં આક્ષેપો કરીને તેમની સામેના ખટકામાં પૂર્વચ્છેડા છેલા કરવા એ ધણું અયોજ્ય છે. અદાલતે દસ મિનિટ સુધી ખાનગીમાં મંગણું કરીને નહેર કર્યું કે એ એ અફસરોના નામ કેવાવાં ન જોઈએ.

આગળ ચાલતાં સાક્ષીએ કહ્યું કે, 'શાહનવાજ અને સેહગલ એ છાવણીમાં આવતા હના તે મને યાદ છે. એ એડ અફસરોને હું એળખું છું.'

તરત જ જજ-એડવોકેટ સાક્ષીને સુચના આપી કે એમનો ડલ્ટેઝ
‘અફ્સરો’ તરીકે નહિ પણ ‘આરોપીઓ’ તરીકે કરવો વધુમાં સાક્ષીએ
જણ્ણાંયું કે—

‘આંહિંદ્રોંના કણન હેઠળની એક છાવણીમાં યુદ્ધકેદીઓને
ખરાય વર્તન અને મારના ભોગ થતા મેં જેથા છે . . . સિંગપુરમાં
લેં કર્નાલ હટે હિંદી લશકરને મેજર ઇયુલ્જવારાને શરણે સોંપી દીધા
પણી જાપાનીઓએ અંગે અને હિંદીઓને જુદા પાડેલા, આંહિંદ્રોંના
માં જોડાવા કે તૈયાર થયા એમને બીજાઓથી વિભૂરા પાઊવામાં
આવ્યા હતા. ન જોડાનારાઓ જાપાનીઓના કણનમાં રહ્યા હતા . . .
મને કે છાવણીમાં રાખવામાં આવ્યો હતો તેમાં ડોધુની સાથે ખરાય
વર્તન ચલાવેલું હોવાની મને જણ્ણ નથી. એસાક સારો નહોતો પણ
બરોઅર હતો . . . છાવણીમાંના અફ્સરોને આંહિંદ્રોંના જોડાવાનુ
કે. શાહનવાડે કલ્યું હતું કે નહિ તે મને ચોક્કસ યાદ નથી.’

તે પણ ઇચ્છિયાદપક્ષના ગીત સાક્ષી સુઅદ્ધાર મેજર બાખુરામ આવ્યા
એમને અંગેજ ખરોઅર નહોતું આવડતું તેથી એક ફુલાયિયાને પણ
ઘાલાવવામાં આવ્યો. અહાલે આરોપીઓને પૂછ્યું કે, ફુલાયિયાની સામે
કોઈને વાયો છે ? કે. શાહનવાડ અને કે. સહેગદે ના પારી. પણ લે. ધિલને કલ્યું કે, અત્યારે મને કાઈ વાયો નથી પણ એ જો પૂરી આવડતવાળોને
નહિ જણ્ણાય તો હું વાયો ઉડાવીશ. જજ-એડવોકેટ કલ્યું કે આવડત છે કે
નહિ તે અહાલે નકી કરો. પાછળથી સાત ન્યાયાધીશીમાંના એક મેજર
અનવારીલાલ ફુલાયિયા જાન્યા. સાક્ષીએ જુખાનીમાં જણ્ણાંયું કે—

‘સિંગપુરની શરણાગતિ પણી કેં કિયાંતીના તાબા હેઠળની
અમારી એટેલિયન ફેરર પાર્કમાં ગઈ. ત્યાં સોલેક હજર યુદ્ધકેદીઓ
બોગા થયા હતા. . . . લે. કર્નાલ હટે ખનિવર્ધક યંત્ર ઉપરથી ત્યાં
જાપાયું કલ્યું કે, ‘ખિટિશ સરકારના પ્રતિનિધિ તરીકે હું તમને
બધાને યુદ્ધકેદીઓ તરીકે જાપાનીસ સરકારના હાથમાં સોંપી દઉં
છું. જે રીતે તમે ખિટિશ સરકારના ફુકમેતું પાલન કરતા હતા

એજ રીતે જપાનીસ સરકારના હુકમ ઉડાવને નહિ તો તમને સંજ થશે' તે પછી દેં ૩૦ હટે મેજર ઇયુઝવારાને કેટલાંક કાગળીઓં સોંપ્યાં. પછી મેજર ઇયુઝવારાએ જપાનીસ ભાષામાં આપણું કહ્યું. તેનો અંગ્રેજ અને હિન્દુસ્તાનીમાં તરજૂમો પણ કરવામાં આવ્યો હતો. એમણે કહ્યું કે, 'જપાનીઝ સરકારના પ્રતિનિધિ તરીકે હું તમારો કબજે સંબાળી લઈ છું, પણ મારી સરકાર તમને યુદ્ધ-કેદીઓં નહિ ગણે. તમે સ્વતંત્ર માનવીઓ છો. અમારી પાસે ખોરાકની તંગી છે અને યુદ્ધકેદીઓં પાસે મજૂરી કરાવવી પડશે. હું તમને કેં ૦ મોહનસીંહના હાથમાં સોંપું છું. એ તમારા સર-સેનાધિપતિ રહેશે.'

કે. મોહનસીંહે કહ્યું કે, 'અંગ્રેજેને આપણને જપાનીઓના હાથમાં સોંપી દીધા છે. પણ જપાનીઓ આપણું નુદ્દકેદી ગણુંતા નથી, તેમજ તેમની પાસે ખોરાકની તંગી છે. આપણે એક આજાદ હિંદ ઝોઝ જીબી કરીએ કે જે હિંદને સ્વતંત્ર કરવા માટે લડે. તમે આંહિંદોઝોમાં જોડાર તૈયાર છો ?' જવાબમાં સભાના માણુસોએ પોતાનાં હથિયારો જીંયાં કયાં, પાંઘડીઓ હવામાં ઉડાડી અને ધણો આનંદ હેખાડ્યો. કેં ૦ મોહનસીંહે કહ્યું કે, 'તમને આનંદ પામતા જોઈને હું ખુશ થાડું છું પણ બરાડા પાડવાથી આપણને આજાહી નહિ મળે. અંગ્રેજેને એવો આક્ષેપ કર્યો છે કે હિન્દી લશકર મલાયામાં બરાબર લડયું નથી. પણ હિન્દી લશકર પાસે કેટલાં હથિયાર હતાં તે આપણે જાણીએ છોએ. આપજી પાસે કેટલી ટેન્ડો હતી ? કેટલાં વિમાનો હતાં ?.....'

કે. કિયાનીના હુકમ પ્રમાણે એંગ્રેજીક પરિષદમાં મેં હાજરી આપી હતી. એમાં કેટલાક દુરાવો પસ્તાર થયા હતા. આજાદ હિંદ ઝોઝ અને હિંદી સ્વતંત્ર્ય સંધની રથાપના કરવાનું આ પરિષદમાં નક્કી થયું હતું. સિંગાપુર મલાયા, બરમા, થાઇલિંડ, જવા, સુમાત્રા,

દિવિપાદનસ અને જપાનમાંની સંધની શાખાઓએ તરફથી આઠ હિંઠો હો. માટે પેસા, કપડાં અને રંગડો ભેગા કરવાનું પણ નક્કી થયું હતું. આઠ હિંઠો માટેનાં લથિયારો. દાઢગોળા અને સામગ્રી જપાનીસ સરકાર તરફથી પૂર્તાં પાડવામાં આવશે અને પછી રચા-નારી હિન્દી સરકાર તરફથી એની કિંભત રોકડી ચૂકવવામાં આવશે એવું નક્કી થયું હતું.....

એંગ્રેઝ પરિષદમાંથી પાછા ક્રીંબાદ હું ભારી ચોતાની મરજીથી આઠ હિંઠો માં જોડાયે હતો. ૧૯૪૨ની ૧૬૩ સપેન્ટેમ્બર આઠ હિંઠોની સ્થાપના થઈ હતી. એની પહેલી પાયહળ એટેલિયનમાં મને સુદ્વામાં આવ્યો હતો. એ તણું દિવસ પછી અમે કલાયત કરવા માંડી. થોડા દિવસ પછી અમને મર્શિનગર, મોટર પિસ્ટોલો અને રાયફ્લો મલ્યાં. સિંગાપુરમાં શરણે થયેલા હિંદી લશ્કરનાં એ લથિયારો હતાં. અમારી એટેલિયન હિંદી લશ્કરનો ખાખી પોપાક પહેરતી પણ અમારાં ખાવડાં ઉપર આઠ હિંઠોના બિલ્લા હતા. એમાં જ ડાંગ્રેસનો વાવટો અને 'આઠ હિંઠો' એવા અક્ષરો હતા..... હે. મોહનસીધના ફરમાન સુજય આઠ હિંઠોને વિઘેરી નાખવામાં આવેલી. આગળ ઉપર નવી આઠ હિંઠો જિન્હી કરવાની ચળવળ આવેલી. એમાં હું ન જોડાયો. એમાં ન જોડાનારાઓને જપાનીઓએ ૧૯૪૩ની ૫ મિ મેને દિવસે ન્યુ ગિની મોકલી દીપા. તાંતી જપાની છાવણીમાંથી એક દિવસ હું નાસી છૂટયો. '

શ્રી ભુવાલાઈની જલદતાપાસમાં સાક્ષીએ જાણ્ણાંયું કે—

'સિંગાપુરની શરણાગતિ પહેલાં હું કેં શાહનવાજના તાખા હેઠળની એટેલિયનમાં હતો. ખિટિશ અસરેના તાખા હેઠળની કંપનીએ લાગી ગઈ ત્યારે પણ અમારી કંપનીએ લડવાનું ચાલુ રાખેલું.....નીસુનની યુદ્ધકેદીએની છાવણી કેં શાહનવાજના કથળ હેઠળ હતી. આઠ હિંઠો માં જોડાયેલા

અને ન જોડાયેલા બેઠને એ છાવણીમાં રાખ્યા હતા. એમની સાથેના વર્તનમાં કોઈ બેદભાવ નહોતો. અમે સાથે જ રહેતા અને એક જ ઓરાક આતા. હું ત્યાં પહોંચ્યો ત્યારે પાણી, દીવા વ. ની કાંઈ સગવડ ત્યાં હતી નહિ. કે. શાહનવાજે એ પૂરી પાડેલી. કે૦ શાહનવાજે છાવણીનો કબજે સંભાળ્યો તે પણીથી પરિસ્થિતિ સુધરતી જતી હતી. છરિપતાલમાં મળતી સારવારમાં કોઈ જતનો બેદભાવ નહોતો રખાતો. કે૦ શાહનવાજ અને બીજા અફ્સરોએ છરિપતાલ માટે પૈસા આપેલા. કે૦ શાહનવાજની અપીલને લીધે છરિપતાલના દર્દીઓને કોઈ જતના બેદભાવ વિના ફોણ અને દ્વાર્યો પૂરાં પાડવાં રૂપોં ડોલરનો ફોણ કરાયેલો.....

પહેલી આંદહિંદ્રોંની ચાગવળ દિંહની આજાદી માટેની હતી તેથી હું એમાં સ્વેચ્છાએ ભરતી થયેલો. દિંહુસ્તાન ઉપર ચાઈ કરવા માટે જાપાનીએ આંદહિંદ્રોંનો પાંચમી કતાર તરીકે ઉપયોગ કરવા માગતા હતા, તેથી સેનાપતિ મેહનસીંગ અને જાપાની વર્ચ્યે મતલેદ ભિભા થયા, અને પરિણામે આંદહિંદ્રોંને વિભેરી નાખવામાં આવી. બીજી વારની આંદહિંદ્રોંમાં જોડાવાની મેં ના પાડી, કારણુકે મને થયું કે પોતાના ઉપયોગ માટે ફીરવાર જાપાનીએ આંદહિંદ્રોંનો ઉપયોગ પાંચમી કતાર તરીકે કરશે.'

૨૩ મી નવેંખર : શુક્રવાર

: ૫ :

દરિયાદ્વારના ચાથા સાક્ષી જમાદાર અલ્લારે રજાકે કહ્યું કે-

દિંહી લશકરમાં હું ૧૬૨૨ ની સાલમાં જોડાયો. ૧૬૪૧ના જન્યુઆરીમાં હું મદાયામાં હતો ત્યારે મને જમાદાર બનાવવામાં આવેલો. સિંગાપુરમાં હું યુદ્ધકેદી બન્યો હતો. અને એક વરસ સુધી મલાયાની જુદી જુદી છાવણીએમાં રહેલો.

પોર્ટ ડિક્સનમાંની યુદ્ધકેદીએની છાવણીની સુલાકાતે કે૦ શાહનવાજ આવ્યા ત્યારે એમણે ચોકખું કહેલું કે, તમારે તમારી

પોતાની ભરળથી જ આંહિં હેઠોમાં જોડાવું, આડ મહિના પછી હું આંહિં હેઠોમાં જોડાયો. કારળુકે મને અને બીજાઓને લાગ્યું કે જાપાનીઓના યુદ્ધકુટીઓ તરીકે ભરવા કરતાં હિંદની આજાહી માટે ભરણું બહેતર છે. આંહિં હેઠોમાં ભારી રેજિમેન્ટ એગ્રસ્ટ ૧૯૪૪ સુધી ઉત્તર મલાયામાં હતી. ત્યાંથી પછી ૧૯૪૫ ના જાન્યુઆરીમાં અમને રંગુન નશ્ચકના એક સ્થળે લઈ જવામાં આવેલા. અમારી રેજિમેન્ટ કેંસેન્સિના તાખામાં હતી. એમણે અમને કણ્ણું હે આ રેજિમેન્ટને હવે આગળ વધીને પોપા ટેકી જવાનું છે.....

સુલાયાંદ ઓઝે રેજિમેન્ટની મુલાકાત લીધેલી અને અમે એમને સલાભી આપેલી. સુલાયાંદને રેજિમેન્ટને કણ્ણું કે, ગરે વરો આંહિં હેઠોમાં એવો કાગ અજર્યો હતો એવો જ તમે પણ અજર્યને. આંહિં હેઠોમાંથી કટલાક માણસો લાગી ગયા છે. પણ હવે એવું ન બનવું જોઈએ. જે લોકો મોરચા સુધી કૂચ કરી શકે તેમ ન હોય એ પાણી રહી શકે છે. એ પ્રસંગે ડેઝિ પાણી રણ્ણું નહોતું.'

કરિયાદપક્ષના ખાંચમાં સાક્ષી સ તોખસીંહ જણાવ્યું કે-

'૧૯૪૬માં હું લશકરમાં જોડાયો. જાપાન સાથેની લડાઈ શરૂ થઈ ત્યારે હું જાલાયામાં એક હોટા પર હતો. જાપાનીઓનો કેદી ઘન્યા પછી ૧૯૪૨ના સપ્ટેમ્બરમાં આંહિં હેઠોમાં જોડાયો. કેંસેન્સિને અમને આંહિં હેઠોમાં ભરજિયાતપણે ભરતી થવાનો આમછ કરેલો. પણ એમણે કહેલું કે, હું ડેઝિને અળજબરીથી ભરતી કરવા નથી. માગતો. એ વખતે હું ભરતી ન થયો. મને અને બીજા ભરતી ન થનારાઓને બીજી છાવણીમાં લઈ ગયા. એ છાવણીમાં કેંસેન્સિના ભાષણ કરેલું કે 'હિંદની આજાહી માટે આંહિં હેઠોમાં જોડાવું એ દરેક હિંદીની દરજ છે. ગુરુ ગોવિંદસિંહે પોતાનો પંથ શરૂ કર્યો ત્યારે પાંચજ માણસો એમાં જોડાયા હતા. બદામુર માણસોએ આ બીજી આંહિં હેઠોમાં જોડાઈ જઈને હિંદના રાજ્યોનજ નીચે બિલા રહેલું જોઈએ.'

‘તો આપણે જપાનીઓ સામે પણ લડશું! ’

ઇન્દ્રિયાદ્યક્ષના છઢા સાક્ષી લાન્સ-નાયક ગંગારામ નેવારે કહ્યું:—

૧૯૩૩માં હું હિંદી લશકરમાં જોડાયો અને ૧૯૪૨ના ઇંદ્રિયારી માં મલાયામાં યુદ્ધક્રમી બન્યો. એક છાવણીમાં કે૦ શાહનવાજ ભાપણ કરવા આવ્યા ત્યારે મેં એમને જોયેલા. એમણે કહેલું કે: હિંદુસ્તાન હિંદીઓનું છે. આપણે હિંદી સ્વતંત્રતા માટે લડવું જોઈએ; અને અંગ્રેજેને હિંદી ખદાર લાડી કાઢવા જોઈએ.

ઇન્દ્રિયાદ્યક્ષના સાતમા સાક્ષી સુખેદાર અસલનું આને કહ્યું કે—

૧૯૩૩માં હું હિંદી લશકરમાં જોડાયેલો. ૧૯૪૨માં મલાયામાં યુદ્ધક્રમી બન્યો એ વર્ધના એપ્રિલમાં હું આઠિંદ્રાંઝામાં જોડાયો. લેંડ રન્નિં જિલ્લાની શુપ્તચર ટૂકડીમાં હું હતો.....જાસ્તી આને લાંગડેઝના રસ્તાઓની અમને પીનાંગમાં ખાસ તાલીમ આપવામાં આવેશી. ૧૯૪૪ની રાત્રિ ઇંદ્રિયારીએ જપાનીઓએ એક સાધ-મરીનમાં હિંદુસ્તાન મોકદેલા બાર માણસોમાંને હું એક હતો. સતત હિસ્સ પછી અમે હિંદેને કંઈ ભાતરવાળો પ્રયાસ શરૂ કર્યો, પણ એમાં નિષ્ફળ ગયા. પછીથી માર્યાની આખરમાં અમે કિનારે પહોંચ્યા અને મેં મારી જતને ખિટિશ સત્તાવાળાઓના હાથમાં સોંપી દીધી.

ઇન્દ્રિયાદ્યક્ષના આડમા સાક્ષી જમાદાર સચાસીંદ્ર જણ્ણાંયું કે—

૧૯૩૩માં હું હિંદી લશકરમાં જોડાયો. સિંગાપુરના પતન વર્ષથે હું ત્યાં હતો. યુદ્ધક્રમીઓની એક છાવણીમાં હું હતો ત્યાં લેંડ વિલન અને તેમની સાથે મેજર ધારા આવેલા. મેજર ધારાએ ભાપણ કરતાં કહ્યું કે, ધણા માણસો આઠિંદ્રાંઝામાં જોડાઈ ગયા છે. આઠિંદ્રાંઝામાં ભાત્ર હિંદી આજાદી માટે જ લડશે, ભીજ કશાને માટે નદિ. જપાનીઓ જે આપણી સામા થશે તો આપણે એમની સાથે પણ લડશું. હિંદી આજાદી માટે લડવાની આ એક સોનેરી તક છે અને આવી તક ફરી પાછી નહિ આવે.

યુદ્ધકેદી તરીકે મને સારી સગવડ કે ઘોરાકું નહોતાં અગતાં તથી અને ભીજા ધણા આંદિંંઝોંમાં જોડાયેલા તથી હું પણ એમાં જોડાયો..... ૧૬૪૪ની શરદાતમાં અમે બરમા ગયા..... ૧૬૪૪ની આખરમાં અમે ધરાવદીને મોરચે હતા. અમારી જમણી બાળુ મિત્રસેન્યનો સખ્ત તોપમારો ચાલતો હતો. પછી લેં હળવામ આવ્યા એમણે સેફેં વાવરો ફરકાવ્યો અને અમે ૮૪ માણુસો ક્રિટિક લશ્કરને શરણે થઈ ગયા.

ભુલાભાઈ: હિંદની આજાહી ખાતર લડવા માટે તમે આંદિંઝોંમાં જોડાયેલા ?

સાક્ષી: હું ધણી મુસીઅતોમાં હતો. એ મુસીઅતોમાંથી છટકવા માટે હું આંદિંઝોંમાં જોડાયેલો.

ભુલાભાઈ-મુસીઅત હેઠાં કે નહિ પણ તમે શેને માટે લડવાના હતા ?

સાર—અમે કદ્દી લડ્યા જ નહોતા.

ભુલાભાઈ—તમે આંદિંઝોંમાં જોડાયા ત્યારે તમને એટલી અખર હતી અરી કે હિંદની આજાહીને ખાતર, એનો વિરોધ કરનાર ગમે તેની સામે, ખુદ જપાનીઓ સામે પણ આંદિંઝોં લડવાની હતી ?

સાર—હા (હસાહસ).

તે પછી આવ્યા નવમા સાક્ષી કાકાસીંધ. એમણે જણે? કર્યું કે—

૧૬૪૦માં હું હિંદી લશ્કરમાં જોડાયેલો. સિંગાપુરના પતન વખતે હું ત્યાં હતો. મને યુદ્ધકેદી બનાવ્યા પછી ધણે વખતે હું આંદિંઝોંમાં જોડાયો હતો, યુદ્ધકેદીએની એક છાવણીમાં હું હતો ત્યારે ૧૬૪૩ના માર્ચમાં લેં વિલને ત્યાં એક ભાષણુ કરેલું કે, ‘તમે આંદિંઝોંમાં નહિ જોડાવ તો મુશ્કેલીમાં મૂકારો. આપણે અગ્રેલને હિંદી બહાર હાંકી કાઢયું, તમારે કાંધ ખીંક રાખી

ન જોઈએ, કારણુકે ને કાંઈ આવી પડશે તે ઉપલા અફસરો ઉપર આવશે.'

કૃત્યાદ્યપક્ષે તે પણ જ્યારે પોતાના દસમા સાક્ષી જમાદાર મહુમહદ નવાજને હાજર કર્યા, ત્યારે ભાગ્યાવાપકના વકીલ શ્રી જુલાલાલિંગ અદાલતનું ધ્યાન એ હકીકત તરફ હોયું કે સાક્ષીની જુખાનીના સારમાં પહેલી આં હિંદુંદોં ને લગતી વિગતો છે. અને ખોળ આંહિંદોં જાસી કરતાં પહેલાં ગુલરાયેદા કહેવાતા સિતમ્ભો અને મુસીબતો સાથે અને કાંઈ સંબંધ નથી. આ મુદ્દાનો વિચાર કરવા અદાલત જઈ અને પાછા આવીને પ્રમુખથી એ જાહેર હુંદું કે ૧૯૪૨ ના મે માસ પછીના સિતમ્ભો અને મુસીબતોની જુખાની જ દાખલ કરવાનો અદાલતે નિર્ણય ફર્મ્યો છે.

૨૪મી નવેંબર : શનિવાર

: ૬ :

જમાદાર મહુમહદ નવાજે પોતાની જુખાનોમાં કહું કે—

૧૯૩૦માં હું લિંગી લશકરમાં જોડાયો. ભલાયામાં મને યુદ્ધકેદી બનાવવામાં આવેલો. આંહિંદોંમાં જોડાવાની મેં ના પાડી. એક નજરકેદ છાવણીમાં હું હતો. ત્યારે એક રાત્રે અગિયાર વાગે મને એક અફસરે બોલાવીને કહ્યું કે, આવી આકરી જિંદગી ગાળો છો. ઓના કરતાં બહેતર છે કે તમે આંહિંદોંમાં ભરતી થઈ જાવ. જે તમે આંહિંદોંમાં નહિ જોડાવ તો એનું પરિણામ તમારે જોગવણું પડશે, ખાસ તો એટલા માટે કે ભીજને પણ તમે આંહિંદોંમાં ન જોડાવાનું કહી રહ્યા છો. તેમ છતાં હું ન જોડાયો. ભીજે હિસે મને અને ભરતી થવાની ના પાડનાર આઠ ભીજાં અફસરોને કૂચ કરાવવામાં આવી. અમે કૂચ કરતા હતા ત્યારે આંહિંદોંના સિપાહીઓએ અમને લાઠીથી માર્યા હતા. છાણુના કોથળા ભરી ભરીને ૩૦૦ વાર છેટે લઘ જવાનું પણ અમને કહેવામાં આવેલું.

અમને એમ પણ કહેલું કે જે કોઈ ચોતે ભીમાર છે એમ કહેશે:

અને જો દાક્તર કહેશે કે એ ભીમાર નથી તો કામગાંધી છટકવાના આવા ઢેંગ કરવા માટે એને ૧૨ ઇટકાની સજી થશે. આ રીતની સજી પામીને એલાન થઈ હોય પડતો એક યુદ્ધકેદી મેં જોયો છે. ભીજુ એક વાર મેં ચીસો સાંકળેલી અને ખાખી પોયાકવાળા એક માણુસના હાથ લાકડી સાથે અને પગ લોઢાના ખીલા સાથે બાંધેલા જોયેલા. એક અફસરને એની પાસે જતો અને એને મોઢે દૂચા દીખા પછી લાડી વડે એને મારતો મેં જોયેલા, જે સંત્રી અમારી પાસે મજૂરી કરાવતો તે અમે હીલ કરીએ ત્યારે અમને મારતો. રોજની હાજરી વખતે અમને કહેવાતું કે હિંદુસ્તાનને સ્વતંત્ર કર્યા પછી હિંદુસ્તાનીઓના હાથમાં સૌંપી દેવાનો જપાનીઓએ કોણ આપ્યો છે. અમને મળતો જોારક પૂરતો નહોતો અને તે હલકી જાતનો હતો. તે પછી મને એક અલગ છાવણીમાં લઈ ગયા પણ હું આંહિં ઝોડમાં ન જોડાયો.

જુલામાઠ: જુદી છાવણીમાંના ડેટલા માણુસોને તમે ચોળ્યો છો?

સાક્ષી : તેર જણ્યાને.

ઝું : તમે જણ્યાવેલા તેર માણુસોને શિરતલંગ અને ચોરી માટે સજી થયેલી એ વાત સાચી નથી?

સાઠ : મને કાંઈ ખ્યાર નથી.

અગિયારમા સાક્ષી હવાલદાર મહામદ સરવારે જણ્યાંથું કે—

લડાઈ શર થઈ ત્યારે હું મલાયામાં હતો. જેમાં ધણ્યા પંનખી મુસલમાનો હતા એવી એક યુદ્ધકેદીઓની છાવણીમાં મને લઈ જવાયો હતો. એક જમાદારે અમારી પાસે આવીને અમને આંહિં ઝોડમાં જોડાવાનો આગછ કર્યો. અમે બધાએ ના પાડી. પછી જમાદારે કંદું કે, જેને અરતી થનું હોય તે એક બાજુ કતારમાં જિમા રહે. પણ અધાએ આંહિં ઝોડમાં અરતી થવાની ના પાડી. પછી સુશેદ્ધાર

અને જમાદારે અમારી ઉપર ગોળીઆર કરવા માંડ્યા અને ચોકીદારને પણ એમ કરવા કહ્યું. અમારામાંના એ, લાન્સ-નાયક મહમેદ આજમ અને જમાદાર અદ્વાહ દિતા માર્યા ગયા. નાયક મહમેદ હાનિદે ખૂસ પાડી કે 'નારા-એ-તકખીર,' બધાએ જવાબ આપ્યો: 'અદ્વા-હો-અકૃષર.' પછી ગોળીઆર કરતા ચોકીદારે ઉપર અમે હુમલે કર્યો. અમારામાંના ધથ્યા ધાયક થયા. અમારામાંના એક એક ચોકીદારના માથામાં પાવડો માર્યો અને એ ટળી પડ્યો. એના માથાનાં કાચલાં થઈ ગયાં. પંદર મિનિટ સુધી ચોકીદારે ગોળીઆર ચાલુ ગાય્યો, અને પછી ધવાયેલાઓને એ પોતાની લોરીએમાં ઉડાયી ગયા.

તે પછી જાપાની અફ્સરો, આંહિંદ્રોના અફ્સરો અને એક કર્નિલ ત્યાં આવ્યા. કર્નિલ હુલાબિયાનું કામ કરતા હતા. જાપાની અફ્સરોએ અમને કહ્યું કે, 'આ રીતનું વર્તન જો તમે ચાલુ રાખશો તો તમને જનથી મારી નાખવામાં આવશે. તમે આંહિંદ્રોના એક અફ્સરને મારશો તો અદ્વામાં તમારામાંથી એકસોના જન દેવાશે.'

તે પછી અમને એક નજરકેદ-છાવણીમાં લઈ ગયા. ત્યાં અમને નેતરની સોટીથી મારવામાં આવ્યા. મને એટલી અધી ધર્મ થઈ કે હું એલાન અની ગયો; અને મને ધર્સિપતાલમાં લઈ જવાયો. ધર્સિપતા-લમાંથી નીકળ્યા આદ હું ઝાંસી છાવણીમાં ગયો અને આંહિંદ્રોના જોડાયો. પાછળાથી અંગ્રેજો સાથે ભળી જવાનો મારો ધરાદો હતો.

૨૬ મી નવેંબર : સોમવાર

: ૭ :

ક્રિયાદ્યપક્ષના ભારતા સાક્ષી જમાદાર મહમેદ હ્યાતે આંહિંદ્રોનમાં ભરતી ન થવા માટે પોતાની ઉપર અને પોતાના મતના ભીજાઓ. ઉપર વીતેલાં વીતકાના સંખ્યાઅંધ પ્રસંગે વર્ણાંય. એમના કહેવા પ્રમાણે આંહિંદ્રોન ન જોડાનારને કેદ-છાવણીમાં વારંવાર ભાર પડતો, કંઠરીવાળા લાત ખાવા ભગતા, જોઈએ તેટહું પાણી

મળતું નહિ, એમનાં અપમાનો થતાં, મજૂરી કરાવવામાં આવતી અને બીમાર પડવા છતાં દાકતરી મદ્દા મળતી નહિ. એમને એમ કહેવામાં આવતું કે આ બધી હાડમારીમાંથી બચવાનો પ્રલાભ એકજ છે— આંહિંં ઠેણોમાં જરતી થઈ જવાનો. છતાં એમણે મચક આપી નહોતી. દિવસો, અઠવાડિયાંએ અને મહિનાઓ સુધી જુલમે સદન કર્યો છતાં આંહિંં ઠેણોમાં એટે કદી જરતી થયા નહોતા એમ એમણે કહ્યું. છેવટે બીજી ૨૪૦૦ ની સાથે ૧૬૪૩ના મેમાં એમને ન્યુ ગિની મોકલવામાં આવેલા. ૧૬૪૪ના એપ્રિલમાં અમેરિકનો હોલેન્ડીયા આવ્યા ત્યારે જમાદાર મહમેદ હૃથત એમને મળી ગયેલા.

બીલટ તપાસમાં સાક્ષીએ કહ્યાંથું કે, ‘નાગરિકાની માલિકીની સાત ગાય ચોરી, તેની કંતલ કરીને તેને ખાદુ જવાના ગુણાસર મેજર અઝીજ અહમે મારી દ્રુકીના માણસોને નજરકેદ છાવણીમાં મેકલા હતા એ વાત એટી છે. આંહિંં ઠેણોમાં જરતી થવા મેં મારી જતને રજૂ કરેલી પણ હું કરોસાપાત્ર નહિ હેઠાથી મને નકારવામાં આવેલો એ વાત એટી છે. આંહ દિંઠેણોમાં જરતી થવા હું કદી ગયો નથી.’

ફરિયાદપ્રક્ષના તે પછીના ગુરખા સાક્ષી હવાલદાર વોલીટ બઢાડૂરે પણ સિંગાપુરની શરણાગતિ પછી આંહિંં ઠેણોમાં જોડાવાનું ચોતાની ઉપર કેવું દ્વારા થયું હતું અને ન જોડાવા બદ્દલ કેવા જુલમે થયા હતા તેનું થયાન આય્યુ. સાક્ષી છેવટ સુધી એક નજરકેદ છાવણીમાં રહેલ અને અંગેને પાણી ઇર્યા ત્યારે એમને મળી ગયેલ. કેદ-છાવણીમાં વારંવાર એમની સામે ભાષણું કરાતાં અને હિંદી આજાદી ખાતર લડના માટે આંહિંં ઠોડોમાં જરતી થવાનો આગહ એમને કરવામાં આવતો.

ચૌદમા સાક્ષી પણ એક ગુરખા સિપાહી રવીલાલ હતા. સિંભાપુરમાં મુખકેદીએની એક પછી એક નજર-કેદ-છાવણીએમાં

એમની બદલી કરવામાં આવતી અને આંહિં૦ડો૦માં જોડાવાનું એમને કહેવામાં આવતું, પણ સાક્ષી હમેરાં એમાં જોડાવાને છન્કાર કરતા. ન જોડાવા માટે એમને પણ વેડવી પડેલી અનેક સુસીઅતોનું થયાન એમણે અદાલત સમક્ષ રજૂ કર્યું. પોતાની પાસે કરાવાતી મજૂરી અને અકારણ કે સકાગણું એમને પડેલા ભારની વિગતો પણ એમણે પ્રસંગવાર આપી. ૧૯૪૪ ના એગસ્ટ સુધી એ મલાયામાંની નજરદેફ-છાવણીમાં જ રહેલા. અંગેલએ પાછા ઇરિને એમને સુક્તા કર્યા. પછો સુખેદાર રામરૂપ સાક્ષી તરીક આવ્યા. સિંગાપુરના પતનને આગલે દિવસે દુઃમનના હાથગાંથી બચવા માટે તે નાગરિક પોષાક પહેરીને શહેરમાં છટકી ગયા હતા. પણ પાછળથી એ પકડાયેલા આંહિં૦ડો૦માં ન જોડાવા બદલ પોતાની ઉપર પણ જુલભો થયાની વાત એમણે કરી. એક દિવસ એમને બહુ માર પડ્યો પછી એ ભરતી થવા કખૂન થયા. હિંદુસ્તાનની લશકરી પરિસ્થિતિની માહિતી મેળવવા એમણે છૂપી રીને આ દેશમાં મોકલવામાં આવેલા. પણ અહીં આવીને તરતજ એ પોતાને દેર પહેંચી ગયા અને શીરાજપુરના પોતાના લશકરી-મથક ઉપર પોતાની જલ રજૂ કરી.

રજભી નવેંઅર : મંગળવાર

: ૮ :

ઓદપટ્ટતપાસ હરમિયાન સાક્ષીએ જણાવ્યું કે આંહિં૦ડો૦માંનું ધ્યેય હિંદ્ને આજાદ કરવાનું હતું, અને પોતે એ સ્વીકાર્યું હતું તેમજ આંહિં૦ડો૦માં રાજ્યખુશીથી રહ્યા હતા.....એ હિંદમાં જાસુસ તરીક આવ્યા હતા અને અહીં આવવામાં એમનો ઉદેશ લશકરી પરિસ્થિતિ વિશે માહિતી એકટી કરવાનો હતો—નહિ કે આંહિં૦ડો૦—માંથી ભાગી છૂટવાનો.

કરિયાદપક્ષના સેળમા સાક્ષી હતા લાન્સ-નાયક ફિલ્ડર મેલિન્દર-સીંધ. એમણે કહ્યું કે, ૧૯૪૨ ના સપેંચરમાં હું નજરદેફ-છાવણી-માંથી આંહિં૦ડો૦માં ભરતી થયો હતો. મારી ટૂકડીનું કામ છૂપે વેરો કરવાનું, હિંદુસ્તાનમાં પેસી જવાનું અને ભાંગફોડ કરવાનું હતું પહેલી

આંહિં હોંમાં હું રાજ્યુશીથી ભરતી થયો હતો. પણ ખીજુ
આંહિં હોંમાં હું જેડાયો કારણુક મારાથી મુસીઅતો સહી જતી
નહોતી છટકી જવાના ધરણથી હું ભરતી થયેલો.

સ્ટાફ નવેંબર : યુધવાર

: ૬ :

સતતરમા સાહી સિપાહી ફિલાસાખાન ૧૯૪૨ માં આંહિં હોંમાં
—માં જેડાયેલ અને મોરચા પર એની ચોકિયાત કામગરી બળવેદી
પણ ખરી, નાસીને પાછળથી એ અંશેને પક્ષે લગી ગયેલા એમણે
કણું કે, પહેલાં મને આજાદ ચિગેડમાં મૃકુવામાં આવેલો. પછી
ઓઝ ચિગેડમાં મારી બદલો રાઘ એ કેંદ્ર શાહીનવાડખાનના
તાખામાં હતી. અમારી ચિગેડ સામે કેંદ્ર શાહીનવાડે લાખણ કરેલું કે-

‘ઓઝ ચિગેડમાં ચુનાંદા માણસો છે. અને સહુથી પહેલાં એને જ
મોરચા ઉપર જવાનું છે. તમે મોરચા ઉપર જરો ત્યારે ધરી
મુસીઅતો વેઠવી પડ્શે, અને જે ડાઈને મોતનો કે મુસીઅતોનો
ડર હાય તો એ નીકળી શકે છે. આપણે આપણા સાથી
નાપાનીઓની પડ્યે રહ્યોને લડીએ ત્યારે જિતરતી કક્ષાના
સિપાહીઓ હેખાઈ આપણા રાંદ્રેને કલંક ન લાગવા હેવું જોઈએ.
હિંદુસ્તાન પહોંચયું ત્યારે આપણાથી મોટી સ્થીએને આપણી માતા
ગણ્યવાની છે અને નાનીને બહેન-દીકરી ગણ્યવાની છે આ સ્વચના
કાંઈ નહિ માને તો એને ઢાર મારવામાં આવશે. દિંદ પહોંચ્યા પછી
જે ડાઈ નાપાનીને, સ્થીઓ સાથે ગેરવર્તન કરતો તમે જુઓ તો
પહેલાં એને ચેનવણી આપવી. તેમ છતાં એ ન માને તો બળ
વાપરવાની અને એને ઢાર સુઙ્કાં મારવાની તમને ધૂટ છે. આપણી
લડત દિંદુસ્તાનની આજાહી અને આબાહી માટેની છે, નહિ કે
નાપાનીઓના ફાયદા માટેનો. આપણે આજાહીની લડત લડવાની છે
અને એને માટે આપણને બહાદુર માણસોની જરૂર છે, આયલાઓની
નહિ. જ્યારે હિંદુસ્તાન સ્વતંત્ર થાય ત્યારે આજે આપણુંને મહું
કરી રહેલા નાપાનીઓ જે આપણુંને દ્વારાવવા કાશિશ કરે તો

આપણે એમની સામે પણ લડશું. આજે પણ, જે ડાઈ જપાની તમને એક તમારો મારે તો તમે એને નણું મારનો, કારણ કે આપણી સરકાર અને જપાની સરકાર એકજ સપાટી ઉપર છે અને આપણે જપાનોએના દેશમાત્ર પણ દાખલાં નથી. ’

ઓલટ તપાસ દરમિયાન સાક્ષીએ રંગુન છોડવાને આગલે દ્વિસે નેતાજી તરીકે ઓળખાતા સુલાષયંદ્ર બોઝે ખિગેડ સમક્ષ કરેલું ભાગશું યાદ કર્યું. સુલાષ બોઝે કહેલું કે—

‘હિંદને સ્વાધીન કરવા માટેના તમે સ્વતંત્રતાના સૈનિક છો. મોદ્યા ઉપર તમારે કષ્ટો સફન કરવાં પડશો. તમારી હંચા હોય તો તમે પાછળ રહી રહો છો. આપણે હિંદની સ્વાધીનતા માટે લડી રહ્યા છીએ, તેથી પેસા અને બીજું સામગ્રી અંગે આપણી સ્વિધતિ સારી નથી. બની રહે તેટલું અમે તમને આપીએ છીએ. આપણે ગરીબ છીએ એટલે બોરાકમાં અલ્યારે તમને મળે છે તેથી વધુ સારું અમે કંઈ આપી શકીએ તેમ નથી. ઓછા બોરાક ઉપર તમારે ચલાવી લેવું પડશો. ’

સરહદી રાયક્ષેલ ટૂંકડીના હવાલદાર નવાખભાન અદારમા સાક્ષી હતા. ૧૮૩૭ની આખરમાં એ હિંદી - લસ્કરમાં લોડાયેલા, અને સિંગાપુરના પતન વખતે ત્યાં લાગ્ર હતા. ૧૯૪૩ના ઓક્ટોબરમાં એ આંહિં૦ક્રોંમાં લોડાયા અને સુલાષ ખિગેડ અથવા જેરિલા રેન્જિમેન્ટ નં. ૨માં એમને મૂક્યામાં આવ્યા.....એમની ખિગેડ ૧૯૪૪ ના મે મહિનામાં હંમ્લાલ મોરચે ગઠ હતી. ઓલટતપાસમાં એમણે જણાવ્યું કે :

‘આંહિં૦ક્રોંમાં લોડાયા પછી મને ખખર પડી કે એ ફોજને દુનિયાની ડાઈપણું સેના સામે લડવાનું હતું—જરૂર પડ્યે જપાની-ઓની સામે પણ. હું ખિગેડમાં હતો લારે જપાનોએ પાસેથી નહિ પણ મારા ચોતાના હિંદી અફ્સરો પાસેથી તાલીમ મેળવતો હતો. મારા વિસ્તારમાં કે આંહિં૦ક્રોંમાં બીજે કૃત્યાંય પણ ડાઈ જપાની

આફસરપહે હતો નહિ. લેઠ અખદુલ રહેમાનના હાથ નીચે ભોરાકી—
ખાતું હતું અને હું તેમનો મદ્દનીશ હતો. અમને મળતા ભોરાકમાં
ગોખા, નીમક અને થાંકું તેલ અપાતાં. મોરચા ઉપર ધણી સુસી-
ખતોની વર્ણયે આંહિંંદ્રો લડતી હતી. હું નોકરી ઉપર હતો તે
હરમિયાન મેં મારી ફરજ વિજાતારીપૂર્વક અગતી હતી.....મોરચા
પર જતા સૈનિકોને ઉંદેશને કરેલા એક બાષ્ણુમાં સુભાષ એઝ
ઓલેલા કે—

‘ આંહિંંદ્રો દિંદની સ્વાર્થીનતા માટે લડી છે. એ
એકજ એનું ધેય છે. આપણે જપાનીઓના ફાયદા માટે નથી લડી
રહ્યા. દિંદુસ્તાન આજાદ થઈ શકે એટલા માટે આંહિંંદ્રો
જપાનીઓની એક મિત્ર તરીકેની મદ્દદ લે છે. આપણું સાધનો
અને નાણાં મેળવવાના માર્ગો એછાં છે. જિંદગીની વધુ સારી
જરૂરિયાતો મેળવવા માટે આંહિંંદ્રોમાં જોડાવનો બ્રમ કોઈ રાખે
નહિ. જેને આગળ આવવાની ધૂંઘણ ન હોય તેણે ન આવવું.’

તેમ છતાં અમારી ખિગેડમાંથી કોઈ પાછું વખું નહોતું. તે
પછી એટેલિયન અને કંપનીના કમાન્ડરે મોરચા પર ન જવા ધર્મચ-
નારાઓનાં નામ માગ્યાં પણ કોઈએ નામ લખાવ્યાનું હું જાણુંનો
નથી. જ્યારે હું નારીને અંગ્રેજે સાથે મળી ગયો ત્યારે મને
ધેર જવા હેવામાં આવેલો.....અમને જ્યારે કાંઈ ભોરાક ન મળતો
ત્યારે અમારે જંગલમાં જઈને કે મળો તે લેણું કરવું પડતું.

કુનિયાદપક્ષના ગોગળુસમાં સાક્ષી સિપાહી હતુમાનપ્રસાદ
૧૯૪૧ માં દિંદી લશકરમાં જોડાયેલા. સિંગાપુરના પતન પછી
૧૯૪૩ ના એપ્રિલમાં એ આંહિંંદ્રોમાં જોડાયેલા. એમને નેહરુ
રાજીવેન્ટની ૧૭ મી એટેલિયનમાં મૂકવામાં આવેલા. એમની ખિગેડ
૧૯૪૪ના નવંબરમાં બરમા ગયેલો. એ મેજર ધિલનના તાખામાં
હતી. ૧૯૪૪ના ફેફુઅસ્ટ્રીમાં પોપાને મોરચે એમની કંપની દિંદી
લશકરની એક ગુરુણા ટૂંકીને શરણે થઈ હતી.

પઢાવાયેલા સાક્ષીએ ?

વીસમા સાક્ષી તોપચી અહાવસીંધ ૧૯૪૪ના ફેબ્રુઆરીમાં આંહિંંદ્રોંમા જોડાયા ત્યાં ચુંધી મલાયાની જુદી જુદી નજરદેહ-છાવણીમાં હતા. બરમામાં પોપા ટેકરીને મોર્ચે ગયેલી આંહિંંદ્રોંની ટૂકડીએમાં એ પણ શામિલ હતા. ડાખટ તપાસમાં ભુલાભાઇએ એમને પૂછ્યું : આંહિંંદ્રોં હિંની રવાધીનતા ખાતર લડવા માટે જિની કરવામાં આવી હતી એ તમે જાણતા હતા ?

સાક્ષી : ના.

ભુઠ : તમે આંહિંંદ્રોંમાં જોડાયા હતા, ખરું કે નહિ ?

સાઠ : હા.

ભુઠ : એમાં 'કાણુ' 'કાણુ' હતું ?

સાઠ : હિંદીએ અને મલાયારાસીએ.

ભુઠ : એમનું કામ લડવાનું હતું ?

સાઠ : હા.

ભુઠ : શેને ખાતર લડવાનું ?

સાઠ : મારામાં ભર્યાહિત બુદ્ધિશક્તિ છે અને મને સવાલ સમજતો નથી.

ભુઠ : હીં, ત્યારે તમને હું એટલેથી જવા દઉં છું :

એકરીસમા સાક્ષી હતા જાટ રેજિમેન્ટના સિપાહી સૈયદુલ્લાખાન. ૧૯૪૦ની ૧૨મી ડિસેમ્બરે હિંદી લશકરમાં એ જોડાયેલા. અને ૧૯૪૨ની ખીજ જન્યુઆરીએ મલાયા પહોંચેલા. સિંગાપુરના પતન પછી ૧૯૪૩ના સપ્ટેમ્બર કે એકટેઓરમાં એ આંહિંંદ્રોંમાં જોડાયેલા. ૧૯૪૫ના માર્ચ મહિનામાં એમની ટૂકડી બરમામાં પોપા ટેકરીના વિસ્તારમાં ચોકિયાતી-કામગરી બજારી હતી. અમેરિકનો

અને અગ્રજેનું સ્થાન શોધવાનો એ પ્રયાસ કરતી હતી... એમની ટૂકડી જપાનીઓ સાથે એક ગામભાંથી પસાર થતી હતી ત્યારે એની ઉપર તોપમારો થયો. એ હોડીને એક હવાઈ હુમલામાં રક્ષણ આપતી ખાઈમાં જિતરી પડ્યા. તોપમારો બધું થયો પછી બહાર નીકળાને એમણે જેણું તો ન મળે જપાનીઓ કે ન મળે હિંદીઓ. પછી એ હિંદી લખુરની એક ગુરમાં એટલિયનને શરણે થઈ ગયા.

સવાલ : તમે કાંઈ રોજનીશી રાખો છો ખરા ?

સાક્ષી : હું અભાણ માણુસ છું અને રોજનીશી રાખતો નથી.

ભુઠાં : ત્યારે તમે પટપટ બાલી ગયા એ બધી તારીખો તમે થાદ કેવી રીતે રાખ્યો ? એ ડઝન જેટકી તારીખો મેં સંબંધાની છે.

(એનો કાંઈ જવાબ ન મળ્યો.)

શ્રી ભુલાભાઈએ ચોતાનો. સવાલ કરીથી પૂછ્યો અને કહ્યું : ‘તમે કાંઈ’ રોજનીશી રાખતા નથી. તો એક પછી એક આ તારીખો તમે કઈ રીતે આપી તે હું જણાવા માણું છું.

સાક્ષી દળ ગળચવાં ગળતો હતો એટલે શ્રી. ભુલાભાઈ બોલ્યા : ‘તમને હું સીધો સવાલ જ પૂછું : આ અદાલતમાં આવતાં પહેલાં આ બધી જુઆની તમને શીખવવામાં આવી છે ? હા’ કે ‘ના’માં જવાબ આપે.

સાઠ : શ્રી જુઆની આપવી તે મને કહેવામાં આવેલું.

ભુઠાં : એને કાંઈ જ તમને આ તારીખો યાદ રહી હતી ને ?

સાઠ : હા.

ભુઠાં : તમને આ બધી તારીખો જોખાવવામાં આવેલી ?

સાઠ : હા.

ખાલીસમાં સાક્ષી લાન્સ-નાયક મહભેદ સૈયદ ૧૯૪૩માં આંહિંગ્ઝોમાં જોડાયેલા. ૧૯૪૪ની આખરમાં કે ૧૯૪૫ની શરૂ-

આતમાં એમની રેજિમેન્ટ બરમામાં હતી ત્યારે એની સમક્ષ ભાષણ કરતાં લેઠ કર્ણલ સેહળલે કહેલું કે—

‘મોરચા પર લડી રહેલી ડોર્ચ દૂકડીનું નેતૃત્વ લેવાની લાંબા આળની મારી ધર્યા હતી. એવી ડોર્ચ દૂકડીનું નેતૃત્વ મને સોંપવાની વિનિતિ મેં નેતાજી સુભાષચંદ્ર એઝને કરેલી. જે ગેરીલા રેજિમેન્ટ એના હિન્દુના નામ માટે જાણુંતી છે તેની લગામ સંભાળી શકવા બદલ હું મારી જતને ભાગ્યથાળી માનું છું. એટેલિયનના કમાન્ડરેથી જે દૂર ન થઈ શકે એવી ફરિયાદ કે મુશ્કેલી ડોર્ચને જે હોય તો એમણે મારી પાસે આવવું અને હું તે નિવારવા પ્રયત્ન કરીશ.’

બરમામાં પોપા ટેકરીને મોરચે લડતાં લડતાં હું નાસીને અંગેલે સાથે મળી ગમેલો.

બેલટટપાસમાં સાક્ષીએ કહ્યું કે પોપા ટેકરી ઉપર લેઠ કર્ણ સેહળલે કરેલા ભાષણમાં કહેલું કે—

‘આ લડાઈની મુસીબતો ને ન ખમી શકતા હોય એમણે એમનાં નામ મને આપવાં અને એમને મોરચાની પાછળના વિસ્તારમાં મૂકવામાં આવશે. ડોર્ચ અફ્સરેને કે સૈનિકોને સામા પક્ષે જતા રહેવું હોય તો તે જઈ શકે છે.’

નેતાજી એઝનું એક લાંબું ભાષણ મેં સાંભળેલું, હિંદુની આજાદી કાને લખાનો એમણે અમને આગઢ કર્યો હતો. એમણે કહેલું કે, ‘હિંદુસ્તાનના કરેડો કંગાલોના આપણે પ્રતિનિધિઓ છીએ અને પિસ્સાખર્યની નાની રેકમેથા અને સરકારની મર્યાદિત શક્તિથી મળી શકે તેટલા ખોરાકથી સંતોષ માનવો જોઈએ. ધણું જ થોડા સમયમાં આ રેજિમેન્ટ મોરચા પર પહોંચશે. આપણે જયાં જન્મ લીધો છે એ દેશ પ્રત્યેની દ્રજન આપણે બજાવવી જોઈએ,’

શફ્ટભી નવેંબર : ગુરુવાર

: ૧૦ ;

ગ્રન્દીસમા સાક્ષી સરહદી હવાલદાર ગુલામ મહેમદ ૧૯૪૨ના

ચોષ્ટાબરમાં આંહિંદ્રોમાં જોડાયેલા. ૧૯૪૫ના જાન્યુઆરીમાં ખરમામાં નેતાજી સુઅધયંદ એઝ એમની રેજિમેન્ટની મુવક્કાતે આવેલા ત્યારે સિપાહીએ સભક્ષ એમણે લાખણું કરેલું હૈ-

‘ગયે વરસે આંહિંદ્રોમે પહેલીજ વાર રણમેદાનમાં દુશ્મનનો સામનો કર્યો હતો આંહિંદ્રોમાં કાર્યો અદ્ભુત હતાં, મારી ધારણું ખારાનાં હતાં, અને દોસ્ત તથા દુશ્મન એહિની પ્રશંસા એણે મેળવી હતી. જ્યાં જ્યાં આપણે એની સાથે લડ્યા ત્યાં ત્યાં દુશ્મનને આપણે સખત હાર્ય અવરાવી છે. ખરાખ હવામાન અને ખીજુ મુશ્કેલીએને કારણે, પગણ્ય પામ્યા વિના—એક પ્રૂઢના પગલા તરીકે આપણાં દળો આપણે ધમ્માલ મોરચેથી પાણાં એંચ્યી લેવાં પડ્યાં હતાં. હવે આપણે એ મુશ્કેલીએ પાર કરવાનો પ્રયાસ કર્યો છે... પણ સૌંઘે યાહ રાખવું જોઈએ કે આપણી દોજ તો એક કાનિકારી સેના છે. માનવશક્તિથી જેટલા સુસનજ આપણા દુશ્મનો છે એટલા આપણે નથી. આપણા દુશ્મનોએ નક્કી કર્યું છે કે હિંદુસ્તાન રક્ષણું ની પહેલી લડાઈ એ આસામમાં લડશે અને એ વિસ્તારને એમણે હિંદું સ્ટાલિનગાડ બનાવ્યો છે.

આ વરસ લડાઈનું નિર્ણયાત્મક વર્ણ હરો. હિંદની આજાદીનું ભાવિ ધમ્માલની ટેકરીએ નજીક અને ચિત્તાગંગનાં મેદાનો ઉપર નક્કી થએ જરો. ગયે વર્ણે આપણા ડેટલાક સિપાહીએ દુશ્મન સાથે બળી ગયેલા. આ વખતે આપણે મોરચા ઉપર જઈએ ત્યારે એક પણ માણુસ દુશ્મનપક્ષે જ્યાલ્યો જય એ હું નથી ધર્યું. એટલે, નખળાઈ, નામરદાઈ કે ખીજ ડાઈ કારણુસર પોતે મોરચા પર જઈ શકે તેમ નથી એમ ડાઈને લાગે તો એણે એની રેજિમેન્ટના કમાન્ડરને એ ખરચ આપવા, અને એને પાછળી રાખવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવશે.

હું તમારી સામે કાઈ અત્યંત ગુલાભી ચિવ દોરવા ભાગતો

નથી. ભૂખ તરસ અને બીજુ મુસીઅતો ઉપરાંત મોરચા પર જવ ત્યારે મોતનો પણ તમારે સામનો કરવો પડશે. દુશ્મને તમામ તૈયારીઓ કરી છે એટલે આપણે પણ આપણી અધી શક્તિઓ એકવિત કરવી પડશે.

આંહિં હોંના અત્યારના પોકાર 'ચલો હિલ્હી' ઉપરાંત આજથી એક બીજો પોકાર પણ શરૂ કરવામાં આવશે. એ છે : ખૂન, ખૂન, ખૂન એટલે કે હિંદુસ્તાનની ૪૦ કરોડની પ્રજા માટે આપણે આપણું ખૂન વહાવશું, એજ રીતે એ ધેય માટે દુશ્મનનું લોહી પાચ આપણે વહેવડાવશું. દક્ષિણાધ્રુવ ના હિંદી નાગરિકાનો પોકાર આ હશે ; નિયાં-વર સાથ કરો, બનો સાથ ફૂઝાર. ધનિલાખ જીંદાબાદ ! ચલો હિલ્હી ! ખૂન, ખૂન, ખૂન વધુ ખૂન !'

માર્યા મહિનામાં ઘીનબિન ઉપર હલ્દો કરવા એટેલિયન નં. ૨ ની એ કંપનીઓ મોકલવામાં આતી હતી. એ રવાના થાપ તે પહેલાં કે. શાહનવાજખાન એને મળવા આવ્યા. એમણે કહ્યું : 'એટેલિયન નં ૨ ના સિપાહીઓ ઉપર અમારી નજર મંડાયેલી છે. એ એટેલિયનની એ કંપનીઓ આજે પહેલી જ વાર મોરચા ઉપર જઈ રહી છે. ગયા વર્ષની લગાઈ દરમિયાન મેળવેલા અનુભવ ઉપરથી હું કહી શકું છું કે દુશ્મન બાયદો છે. તમારી પાસેથી હું આશા રાખું છું કે હિંદુસ્તાનનું નામ તમે કોઈ રીતે નીચું નહિ પાડો. તમારે માટે હું પ્રાર્થના કરું છું.'

તે પછી સાક્ષીઓ એ મોરચા પરના એક પ્રસંગની વાત કરી, જેમાં આંહિં હોંના અફ્સરના તાઓ હેઠળની એક દૂકડીમાંના જપાનીઓ દુશ્મનના જોગીયારનો અવાજ સાંભળોને ભાગી ગયા હતા. બરમાને મોરચે દુશ્મનની દૂકડીઓ સાથે આંહિં હોંના સિપાહીઓને થયેલી અથડામણો, આંહિં હોંનાએ અગાઉલા દુશ્મન સૈનિકો, આંહિં હોંના ઉપર એક સ્થળે ખાર ક્રિટિશ વિમાનોએ

૩-૪ કલાક સુધી કરેલો બોંખમારો, વ.નું વર્ષનું ક્ષાં ખાદ સાક્ષીએ જણ્ણાંબું કે ૧૯૪૫ના એપ્રિલની આખરમાં કે૦ સેહલગ એને તેમના માણુસો ચારે બાજુથી ઘેરાઈ ગયા હતા. પોતાના માણુસોને બેગા કરીને કે૦ સેહલગે એમને કહ્યું, ‘આપણી સામે હવે ત્રણ રસ્તા મુલ્લા છે: એક તો અગાઉની માઝુક લડતાં લડતાં દુઃમનની હોળ વીધીને જતા રહેવાનો, બીજો નાગરિક-વેશમાં આગી નીકળવાનો અને ત્રીજો યુદ્ધકેદીએ બની જવાનો.’ એક કલાકની વિચારણા ખાદ બધા અદ્દસરોએ યુદ્ધકેદીએ બની જવાનું નક્કી કર્યું.

તે પછી કે. સેહલગે મિત્રદળના કમાન્ડરને એક ચિહ્ની મોાંડી. એમણે સાક્ષીને કહેલું કે પોતે યુદ્ધકેદી બનવા માગે છે એવું એમણે એ ચિહ્નીમાં લખ્યું હતું. કે૦ સેહલગે પોતાના અદ્દસરોને કહેલું કે, યુદ્ધકેદીએ બનાવવાની આપણી માગણી નહિ રવીકારાય તો આપણે લડવાનું ચાલુ રાખશું.

શરણાગતિ પૂર્વના દિવસોની વાત કરતાં સાક્ષીએ કહ્યું કે, ૧૯૪૫ના માર્ચમાં અમારી રેન્જિમેન્ટ પોપા પહોંચી ત્યારે કે૦ સેહલગે એમને કહેલું કે, ‘એમને આગફિં હોઠમાં ન રહેવું હોય અને દુઃમન-પણે જતા રહેવું હોય તેમણે મને એ વાત કરી દેવી. એટલે એ બધાને એક ટૂકડીઓ દુઃમનની છાવણીમાં મોાંડી દેવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવશે. પણ પોતાની સાથે લથિયારો કે કાગળિયાં લખ કરવામાં આવશે. પણ પોતાની સાથે લથિયારો કે કાગળિયાં લખ કરવાની રજ આ લાડોને મળશે નહિ, હું એમ ધૂચું છું કે એક અને બધાએ માણુસો નાસી ન જાય.’

સાક્ષીએ થોડા કિસા વર્ષાંબ્યાં જેમાં ડોજમાંથી નાસી છૂટનારાઓ અને નાસી છૂટવાની ડોશિયા કરનારાઓએ પોતાની મૂલ્લ કખૂલ કર્યાથી અને માઝી માગ્યાથી કે૦ સેહલગે તેમની સંજ આદ કરી હતી. હુકમપાલનની ના પાડવા બદલ મોતની સંજ પામેલા

એક કવાલદાર ગંગાસરણુને પણ કે૦ સેહગલે માઝી અક્ષયાની વાત સાક્ષીએ જણાવી.

ઓગસ્ટ ૧૯૪૩માં પોતે સિંગાપુરની એક છાવણીમાં હતા ત્યારે સાક્ષી અને ખીજીઓની સમક્ષ ભાષણ કરતાં કર્ણલ શાહનવાળે કહેલું કે, ‘આંહિંદોં હિંદ્ની સ્વાધીનતા માટે ભલી કરવામાં આવી છે. બ્રિટિશ શાહીવાદ સામેજ નહિ, પણ હિંદ્ની આજાદીના માર્ગમાં અંતરાય કરનાગાયો અને હિંદ્ને શુલામ બનાવવા માગનારી ખીજ કોઈ પણ સત્તા સામે પણ એ લડશે. જેણે બ્રિટિશ સરકારની ધરણી સેવા કરી એ ચેવા કુદુંઘમાંથી હું આવું છું. પણ જેમ હજરત ઇમામે સત્ય અને ધર્મસાહ માટે યુદ્ધ ચંડવાનું નક્કી કર્યું હતું તેમ મેં પણ દિંહુસ્તાનની સ્વતંત્રતા માટે મારી જિંદગીને ઇના કરી દેવાનું નક્કી કર્યું છે. આજાદી માટે જંખવું અને તેને માટે લડવું એ દરેક હિંદુસ્તાનીનો હકુ છે.’

૧૯૪૫ના જન્યુઆરીમાં પોપામાંના હિંદીઓની એક સલામાં કર્ણલ શાહનવાળે ભાષણ કરેલું કે, ‘ચોથી જેરીથી રેન્જિમેન્ટના કેટલાક માણસો નાસીને દુઃખમન સાથે મળ્યા ગયા. આથી નેતાજીને ધાણું ધાણું દુઃખ થયું છે. નેતાજી પોતેજ અહીં આવવા માગતા હતા પણ મેં નેતાજીને ખાતરી આપી છે કે હું જતે આ ધાર્મતમાં તપાસ કરીશ. આજે દુનિયાની આંખો આંહિંદોં ઉપર મંડાયેલી છે. આ વખતે જો આપણે આજાદી નહિ મેળવી શક્યો તો એકસો વર્ષ સુધી એ નહિ પામીએ. એટલે, નેતાજીની અગેવાની નીચે પોતાની જિંદગીનો ભોગ આપવાની સો એ સો ટકા તૈયારી તમારામાંથી કોણી ડાની છે એ મને કહો.’

ઝાજમાંથી નાસી દ્યુટ્વાની ડેશિશ કરવા માટે સાક્ષીને મોરચા પરથી કેદ પડીને ખીજ સોણની સાથે હથિયારખંધ પહેરા નીચે પગપાળા રંગુન મોકલવામાં આવેલ. રસ્તામાં માંગવે ગામે ૧૯૪૫ના

અપ્રિલની ૧૬ માઝે અંગ્રેજોએ એમની ઉપર હુમલો કર્યો. પહેરેગીરા નારી ગયા અને સાક્ષી જાહને અંગ્રેજો સમક્ષ રજૂ થયા.

તે પછીના સાક્ષી સિંગાપુરના જાગીરીચામ । સિંગાપુરના પતન પછીના એંડ્રોઅર માસમાં આંદ્રિંદ્રાંમાં જોડાયેલા. મહામહીમદ હુસેનની સાથે શૈજમાંથી નારી જવાની ડાશિશ કરવા અદ્વા મહામહીમદ હુસેનને અપાયેલી મોતની સજનો અમલ કરવાનું કામ એને અળજબરીથી મોંપાયેલું એમ સાક્ષીએ કહ્યું. સાક્ષી હિંદી લશકરમાં તખીઅી ખાતામાં હતા અને પાટાપોંડી કરવાનું અને પથારીએ. પથરવાનું કામ એ કરતા. એમણે કઢી કાંઈ હુદિયાર વાપર્યું નહોંતું. છતાં મહામહીમદ હુસેન ઉપર જોળીઅાર કરનારા વણુમાના એક તરીકે એમને જિલા રાખવામાં આવેલા. એમના લાથમાં જળરસ્તીથી રાયકલ પકડાવાયેલા અને જે એ રાયકલ ન ચલાવે તો મહામહીમદ હુસેનની સાથે એને પણ ડાર મારવાની ધમકી અપાયેલી. પરિણામે સાક્ષીએ મહામહીમદ હુસેન ઉપર રાયકલ ચલાવેલી.

૩૦ અનુભેદ : શુક્રવાર

: ૧૧ :

મહામહીમદ હુસેન એક મુસ્લિમાન હતા. તેથી વિશેષ એમને વિષે સાક્ષીને કાંઈ માહિતી નથી એમ એણે કહ્યું. એ સાવ અભણ છે અને રોમન લિપિમાં માત્ર પોતાનું નામ લખ્યો છે. તારીખિયાની, સાલની, મહિનાની કે બીજી કશી જ એમને અખર નથી. મહામહીમદ હુસેનને જોળાએ હેનારા એની સાથેના એ બંધૂકખારીએમાનો એક શાખ હતો અને એક તામીલ હતો. એથી વિશેષ એમને વિશે સાક્ષી કાંઈ કણી શકે તેમ નહોંતા.

પછી આવ્યા ફરિયાદપક્ષના પરંવીસમાં સાક્ષો લાન્સ-નાયક સરાર મહામહીમદ. સિંગાપુરના પતન પછી આંદ્રિંદ્રાંમાં જોડાઈને આખરે ૧૮૪૫ના અપ્રિલમાં બરમા મોદ્યે અંગ્રેજો સાથે એ

મળી ગયેલ, મહામદ હુસેનને ઢાર મારવામાં આવ્યા ત્યારે પોતે ત્યાં હાજર હતા, એના મૃતહેડમાં ત્રણ ગોળાઓ વાગેલી પોતે જોઈ હતી, પણ અંધારું થઈ જવા આન્ધું હોવાથી એ શરીરમાંથી કાંઈ લોહી નીકળતું જોયું નહોતું એમ એમણે કહ્યું:

તે પછીના સાક્ષી રતા તખીએ એઠેલી અભુલ્લ હાંકિગખાન. એક દરદીને એ પોપા વિસ્તારમાંની ધર્સિપતાલમાં લઈ જતા હતા ત્યારે એક નાળામાં મેજર ધિલન અને બીજા ડેટલાક માણુસેને એમણે જોગેલા. એમની સાથેના ચાર માણુસો ખાઈમાં જિઆ હતા. ધર્સિપતાલમાંથી નીકળ્યા બાદ એ જગ્યાએ સાક્ષી ગયા ત્યારે એમણે મેજર ધિલનને આધુભાંના માણુસોમાંના એક પદી એકને બોલાવતા જેથા. એમને ઢાર મારવા માટે મેજર ધિલને માણુસેને બોલાવ્યા. શેરસીંધ, કાલુરામ અને લિદાયતુલ્લા નામના માણુસો આગળ આવ્યા. મેજર ધિલને એક ડેફીને બોલાવ્યો અને હાજર રહેલા સૌને કંદું કે ચાર ચાર માણુસો નાસીને દુસ્મનની છાવણીમાં જતા રહેતા પકડાયા છે. એટલે એમને મોતની સજ આપવાની છે. મેજર ધિલનના હુકમથી વારાફરતી ચારેય ડેફીએને ઢાર મારવામાં આવ્યા હતા. તે પછી સાક્ષીએ એ આરને જેથા હતા, પણ એ દળ મરી ગયા નહોતા, કારણ કે એ દલતાચ્યાત્રા હતા. તે પછી મેજર ધિલનના હુકમથી શેરસીંધે એમાંના દરેક ડેફી ઉપર એક-એ ગોળાઓ છોડી, અને પછી એક દાકતરે જાહેર કર્યું કે એમનું મોત નીપણયું છે. ગોળાએ દેલાયેલા ચાર માણુસો જાટ હતા, તેથી વિશેષ સાક્ષીને કાંઈ માહિતી છે નહિ. આપો બનાવ અરદ્ધા કલાકમાં ખતમ થયો હતો. એ બનાવ કચારે બન્યો. તેની તારીખ, અઠવાડિયું કે મહિનો સાક્ષી કહી શકે તેમ નથી. એ બનાવ પછી પંદરેક દિવસે સાક્ષી લિંદી લશકરની એક ગુરુભા રેન્જિમેન્ટ સાથે મળી ગયેલ.

જવાની લડાઈમાં એ ભાગ લંઘ રહેલા ત્યાંથી તેડાવાયેલા ફરિયાદ-પક્ષના છેલ્લા સાક્ષી દેંઠ કર્ણાલ કિટસને કેંદ્ર સેહગલ અને તેમના માણુસોની શરણુાગતિવાળો બનાવ વર્ણું હ્યે। એમણે જણ્ણાંયું કે—

‘૧૯૪૫ના એપ્રિલમાં મારી ટૂકડી ધરાવદી નદીને ડાખે કાઢી આગળ વધી રહી હતી. મેગીગામ નજીક એમ પહોંચ્યા ત્યારે અમારી આગલી કંપનીના કમાન્ડર કુંડો સેહગલ અને આ ૦૧૦૫૦ના સેનેક માણુસોને મારી પાસે લંઘ આવ્યા. પ્રિટિશ દ્વારાના કમાન્ડરને ઉદ્દેશીને લખાયેલી યુદ્ધક્રદ્દીએ તરીકની શરણુાગતિની એક ચિહ્ની એ કમાન્ડરે મને આપી. એ ચિહ્નીમાં લખેલું હતું કે આ ૦૫૦૫૦ના નીસેય અદ્દસરો અને પાંચસોએક સિપાહીએ પ્રિટિશ દ્વારાને શરણે આવવા માગતા હતા. એ ચિહ્ની મેં સાચી નથી. એએક મહિના પછી મેં એનો નાશ કરેલો. પાછળાથી મેં કે. સેહગલ સાથે વાત કરી અને એમણે મને કહ્યું કે આ ૦૫૦૫૦ની એક રેઝિમેન્ટના એ આગેવાન હતા.

તે પછી મેં કે. સેહગલને કેટલાક પ્રશ્નો પૂછેલા. આ ૦૫૦૫૦ ફોંમાં એ શા માટે જોડાયા એમ મેં પૂછેલું, પણ એ વિષયની ચર્ચા કરવાની કે. સેહગલની ધર્યા નહોંતી. કે. સેહગલે કહેલું કે પ્રિટિશ અદ્દસરોમાંના એ-ત્રણ એમના ભાસ મિત્રો હતા. એમણે એમ પણ કહેલું કે હિંદુમાં પ્રિટિશ શાહીવાદી હ્યાતી એમને નાપસંદ છે. કે. સેહગલે મને એમ કહ્યું હતું કે પોતે જેને સાચું માન્યું તેને માટે એ લડેલા; અને હવે એ હારી ગયા એટલે એનાં પરિણ્ણામ ભોગવના તૈયાર હતા.’

‘હિંદુસ્તાનની સાચી તસ્વીર અમે ભાળી’

કેરિયાદીનો પક્ષ ખૂબી થયો તે પછી ત્રણેય આરોપીએ અદાદત સમક્ષ પોતાનાં જુદાં જુદાં નિવેદનો કર્યાં. ચાલીસ મિનિટ સુધી આવેલું કે. શાહનવાજભાનનું નિવેદન આ રહ્યું:

‘જન્જુથા રજુપુતોના કુળમાં મારો જન્મ થયો છે. મારા પિતાએ હિંદી લશ્કરમાં ત્રીસ વરસ સુધી નોકરી કરી હતી. પહેલા અને બીજા વિશ્વયુદ્ધ દરમિયાન મારા કુટુંબનો એકેએક સશક્ત માણ્યસ લશ્કરમાં નેડાઈ ગયો હતો. અત્યારે એંમાના એંશી જેટલા હિંદી લશ્કરમાં અફ્સરો તરીકે કામ કરી રહ્યા છે. દૂંગમાં હું અણુશુદ્ધ લશ્કરી વાતાવરણમાં ઊછળ્યો છું, અને ૧૬૪૩ના જુલાઈમાં સિંગાપુરમાં નેતાજી સુભાષચંદ્ર એઝને હું મળ્યો ત્યાં સુધી રાજકીય દ્રષ્ટિએ હું લગભગ અભય હતો. જુવાન અંગે અફ્સરોની આપ્યો વડે હિંદુસ્તાન જેતાં મને શીખવવામાં આવેલું, અને મને એક સિપાહીગીરી અને બીજી રમતગમતો સિવાય કોઈ ત્રીજી વાતમાં રસ નહોતો.

૧૬૪૨ની રદ્દી જન્યુઆરીએ હું સિંગાપુર પહોંચ્યો. ત્યારના સંજોગો ધણા કટોકટીલખ્યો હતા. તેમ છતાં બહાદુરીથી લડવાનું મેં નક્કી કરેલું. ૧૬૪૨ની ૧૩, ૧૪ ને ૧૫મી ફેબ્રુઆરીની સિંગાપુરની લડાઈ દરમિયાન મારી જમણી અને ડાણી પાંખ પરના બ્ધિટિશ અફ્સરો પોતાની ટૂકડીએ સહિત નાસી ગયા હતા ત્યારે પણ, મારા ઉપરી અફ્સરો શરણે જવાનો હુકમ ન આપ્યો. ત્યાં સુધી હું મારી જમણાએ ટકી રહ્યો હતો.

આ હુકમ મને ધણ્ણો અકારો લાગ્યો, કારણું મને થયું કે હુસ્મન સામે લડવાનો સરખો મોડો મને આપવામાં આવ્યો નહોતો. લડાઈમાં આમ મને મોડો મોડો સિંગાપુર લાવીને તરતજ હઠિમાર

હેડાં ભૂકવાનું અને બિનશરતી શરણાગતિ સ્વીકારવાનું ફરમાન કરવામાં આગ્યુ એમાં મને મારી જત અત્યેનો અને એક સિપાહી તરીકના મારા સ્વમાન પ્રયેનો મોટો ગેરહૃન્સાડ જણ્યો.

૧૯૪૨ના ફેબ્રુઆરીની તાં ૧૫-૧૬ની શરણાગતિવાળો રાતે અમને ફરમાન પહોંચ્યું કે 'કિંગ ક્રમિશનડ અફ્સરો' સહિત તમામ હિંદીઓએ ફેરર પાર્કમાં ભેગા થવાનું છે; અને તમામ વિનિશ અફ્સરો અને બિન-અફ્સરોએ ચાંગીમાં એકડા થવાનું છે. અમે બધા અને ખાસ કરીને તો અફ્સરો આ હુકમ સાંલળાને ઘણી નવાઈ પામ્યા, કારણે સુખરેલી લડાઈના કાનૂન મુજબ હિન્દી કે વિનિશ તમામ કેટી-અફ્સરોને તેમની ટૂકડીઓથી અલગ પાડ્યા બાદ એક સ્થળે ભેગા રાખવામાં આવે છે.

૧૬માં ફેબ્રુઆરી ૧૯૪૨ની સવારે અમે અમારે એકડા થવાના સ્થળ, તરફ જઈ રહ્યા હતા, ત્યારે અમારા કમાન્ડિંગ અફ્સર મેજર મકાદમ અને બીજા વિનિશ અફ્સરો બેટલિયનને ભળવા આવ્યા અને મારી સાથે હાથ મિલાવતા બોલ્યા, 'હું 'ધારુ' હું' કે આપણા રાહ જુદ્ધ પડવાની દેણા હવે આવી ગઈ છે.' અમને હિન્દીઓને રજીગતા છોડવામાં આવ્યા છે એવી માન્યતાને આ શરૂદેખે ટુકડા આપ્યો.

ફેરર પાર્કમાં વિનિશ સરકારના પ્રતિનિધિ કર્નિલ હંટે અમને જાપાનીસ જસ્સસી ખાતાના કમાન્ડર મેજર ફ્લુજ્વારાના હાથમાં સોંપી દીધા. સોંપતી વેળા, કર્નિલ હંટે આખી પેરેઝને 'હોંશિયાર' નો હુકમ આપી ઉલા - રાખી અને કલ્યું: 'હું' તમને જાપાનીસ સરકારના હાથમાં સોંપું છું. જેમ તમે અમારા હુકમ પાળતા હતા તેમ એમના પણ પાળજો.'

૧૯૪૨ની ૧૫મી ફેબ્રુઆરીથી તે મેની આખર સુધી હું ચાંગ હિંદોજ ઉલ્લી કરવાની વિઝિઝમાં હતો. ૧૯૪૨ના જુનથી ૧૯૪૩ના

જુલાઈ ચુંધી હું આંહિં૦ક્રોંમાં રહેલો પણ તે એવા જ છરાદથી કે જે તે પરદેશીઓની સ્વાર્થસાધકતા આગળ નમી પડે તો અંહરથી તેમાં બંગાળું પડાવવું. પણ ૧૯૪૩ના જુલાઈમાં મને પૂરી ખાત્રી થઈ કે એ સ્વાધીનતાની એક સાચી સેના છે અને એની પ્રવૃત્તિઓમાં મેં પૂરા દિલથી ભાગ લીધો.

શરૂઆતમાં જ્યારે હું નીસ્કુન છાવણીનો કામાન્ડર હતો ત્યારે એમાં રહેતા યુદ્ધકેદીઓ માટેની આરોગ્યની વ્યવસ્થા, પાણી, રહેવા -જમવાની વ્યવસ્થા, તથીઓ સારવાર, ૧૦માં મેં સુધારો કર્યો હતો. હું કામાન્ડર હતો તે સમય દરમિયાન મારા હાથ નીચેના માણુસોના હુર્ભાગી સંભેગોમાં સુધારો કરવો એ જ મારી મુખ્ય ઉમેદ રહી હતી. સિંગાપુરમાંની યુદ્ધકેદીઓની છાવણીઓની મુલાકાતે હું જતો અને આંહિં૦ક્રોંમાંથી મને મળતા ખિસ્સાખર્ય, કપડાં અને વાદાર એ ડેડીઓમાં વહેંચતો. કુલાલુમુરમાં હિંદી યુદ્ધકેદીઓ માટે રહેવાની સારામાં સારી સગવડો હું મેળની શક્યો હતો દૂર પૂર્વમાંના કોધપણ ડેડીઓને અપાયેલી સગવડો કરતાં એ કદાચ વધુ સારી હરો. હું ત્યાં હતો તે દરમિયાન નિરાધાર હિંદીઓને પણ મેં મારાથી અનતી મહદ કરેલી. એમાંના કુડીખ માણુસો ભૂખથી મર્યાદા પામી રહ્યા હતા. બધા યુદ્ધકેદીઓને મેં એક દ્વિવસ ઉપવાસ કરવાની અને એ રીતે બચાવેલો જોરાક એ લોકોને મોકલાવવાની વિનંતી કરી હતી.

નેતાજી સુભાષચંદ્ર એઝ આંહિં૦ક્રોંની આગેવાની લેના સિંગાપુર આવવાના છે એવું જાણ્યા પછી ૧૯૪૩ ના ફેબ્રુઆરીમાં હું આંહિં૦ક્રોંમાં જોડાયો. નેતાજી સિંગાપુર આવ્યા ત્યારે મેં એમનું ગીણુનટથી નિરીક્ષણ કર્યું અગાઉ કરી મેં એમને જોગેવા નહિ અને હિંદુરતાનમાંની એમની પ્રવૃત્તિઓ વિષે હું જાળું જાણુતો નહોતો.

મલાયામાં મેં એમનાં કેટલાંક જહેર ભાષણો સાંકલ્યાં. એની

મારી ઉપર જાડી અસર થઈ. એમના વ્યક્તિત્વે અને લાખણોએ મને વર્ષાકરણું કર્યું એમ કહેવું બોધું નથી. હિંદુસ્તાનની સાચી તરફિર એમણે અમારી સામે રજૂ કરી, અને જિંદગીમાં પહેલી જ વાર મેં હિંદુસ્તાનને એક હિંદુસ્તાનીની આપે નિહાળું. એમની નિઃસ્વાર્થભાવનાઓ. આપણા દેશ પ્રત્યેના એમના સંપૂર્ણ ભક્તિભાવે, એમની નિષ્કપત્રતાએ અને જપાનીઓની છંચણને આધીન થવાના એમના છન્કારે મારી ઉપર સૌથી વધુ છાપ પાડી.

મને સમગ્રયું કે અમને ગમે કે ન ગમે પણ જપાનીઓ જરૂર હિંદમાં જવાના છે. મને એ પણ સમગ્રયું કે મોટે ભાગે તો લડાઈ હિંદ્તી ધરતી ઉપર ઘસડી જવામાં આવશે ડારણું ખિટિશ હોણો જપાનીસ આગેકૂચેને રોકી શકે એમ હું માનતો નહોતો. મલાયા પરની ચઢાઈ મેં જોઈ હતી અને જોતું દિંદમાં મને એમ હું નહોતી છંચુતો. મને થયું કે મલાયામાંના એક નિઃસહાય યુદ્ધકેદી કરતાં હાથમાં એક રાયક્ષમ સાથે દિંદીઓના જનમાલ અને સ્વભાવ જગતવામાં મારા દેશને હું અહુ વધારે ઉપરોગી થઈ પડીશ.

આંહિંગ્રો માટે સંનિકોની ભરતી વખતે મેં એવા જ માણસો ને લેગા કરેલા કે જે, જે જપાનીઓ અપ્રમાણિક માલૂમ પડુ તો એમની સાથે પણ લડવા તૈયાર હોય. આ હકીકત તો ફરજિયાદપ્લક્તા સાક્ષીઓએ પણ બિલકુલ શંકારભિત્પણે સામિત કરી આપી છે. આંહિંગ્રોમાં જોડાવા માટે યુદ્ધકેદીઓ ઉપર ડોધપણ જતનું દર્શાય થયું હોવાનો હું છન્કાર કરું છું. ફરજિયાત ભરતી રીતો મેં મનાઈ કરી હતી, અને અસફરોને સાચેજ ચેતનણી આપેકી કે આંહિંગ્રોમાં ડોધને બળજરારીથી જોડાશો તો તમને સરળ થશે.

નેતાજીમાં મેં એક આગેવાન નિહાળ્યો, અને એમને પગલે પગલે ચાલવાનો મેં નિર્ણય કર્યો. મારે માટે તો એ મારી જિંદગીનો સૌથી મોટો અને સૌથી મુરક્કેદ નિર્ણય હતો. ખિટિશ હિંદી લક્ષ્યરમાંના

મારા જ અનેક કુદુંખીજનો કે જેમને હું મારા ભતે કદી પલટાવી શકું તેમ હતો નહિ. એમની સામે લડવાનો એ નિર્ણય હતો. મારું કુદુંખ અને મારું કુળ હિંદમાંના વિશિષ્ટાધિકારે માણુતા વર્ગમાંના હતાં. એ બધા સમૃદ્ધ અને સૌંદર્ય હતા. ખરી રીતે તો મારા આરોહિંગે માં જોડાવાથી એમને સહન કરવું પડે તેમ હતું.

ખીલુ આજુ, અંગેલેને લાથે જે નિર્દ્યપણે શોષાધ રખાં છે, અને આ શોષાધ સહેલું બનાવવા માટે જેમને જાણી જોઈને અભિયુ અને અત્સાની રાખવામાં આવે છે એ ભૂખ્યાં કરોડાનો વિચાર મેં કર્યો, ત્યારે અન્યાય ઉપર રચાવેલા હિંદમાંના રાજતંત્ર માટે મારા હિલમાં અત્યંત ધિંકાગ્રભાવ પેદા થયો. આ અન્યાયને હૂર કરવા માટે મારું સર્વર્ણ—મારી જિંહાણી, મારું ધર, મારું કુદુંખ અને મારી કુલપરંપરા હોમી હેઠાનો મેં નિર્દ્ય કર્યો

મારો ભાધ મારા માર્ગમાં ડોચો રહે તો એની સામે પણ લડવાનું મેં નક્કી કર્યું. અને તે પછી ૧૯૪૪માં જે યુદ્ધ ખરેખર લડાયું તેમાં અમે એકબીજાની સામે લડ્યા હતા. એમાં એ જખમી બન્યો હતો. ચિન ટેકરીએમાં એ મહિના સુધી રોજેરોજ હું અને મારા પિત્રાધ સામસામા લડી રહ્યા હતા.

દૂંકમાં મારી સામે ‘રાજ્યર્મ કે રાષ્ટ્રર્મ?’ એ સવાલ હતો. મારા રાષ્ટ્રને વિશ્વાસર રહેવાનું મેં નક્કી કર્યું, અને નેતાજીને મેં મારા ધમાનનો ડેલ દીધો કે દેશને ખાતર હું મારી જાતનું અલિફાન આપીશ.

ખીલુ જે એક વાતે મને હર્મેશા પરેશાન કરી મુક્યો હતો તે છે હિંદી અને બિટિશ સિપાહીઓ સાથેના વર્તાવમાંનો જોડાવ, મેં મારી નજરે જેયેલું છે કે લડવાને લાગેવણે છે ત્યાસુધી એ એ વર્ચ્યે છોાઈ તદ્વાત નથી. પોતાના છેલ્ખા ધાસ સુધી હિંદી સિપાહી

પોતાના સ્થાને રક્ષણ રહે છે અને લડતો હોય છે, તો પછી એમનાં પગાર, લખથાં, ઝારાક અને રહેવાની સગવડોમાં આટલો બધો તદ્દ્વાત શા માટે હોવે જોઈએ એ મને કદ્દી સમજાયું નથી. મને એ ધણું જ અન્યાયી લાગ્યું.

ઉપરાંત હું એ વાત તરફ ધ્યાન દોરવા માયું છું કે આંહિં ઝોંને ઉલ્લી કરવાનું, તાલીમ આપવાનું અને રખમેદાન ઉપર દોરી જવાનું કામ એકડા હિંદીઓએ જ કયું છે. બીજુ આજુ હિંદી લશ્કરના પચીસ લાખ હિંદીઓમાંથી એક્યને કોઈ ડિવિઝનને કાળું સાંપાયો નથી અને ઘિરેડનો કાળું ઇક્તા એક હિંદીને જ આપાયો છે.

આંહિં ઝોંમાં હું ઇક્તા દેશપ્રેમી પૂરાદાયોથી જ જોડાયો હતો. અવિયણ મુશ્કેલીઓનો સામનો કરીને પણ રખમેદાનમાં હું સાછ, સીધું અને માનલખ્યું યુદ્ધ જેલ્યો છું. પૂરતી તખીઅી સગવડ, વાહનબ્યવહાર અને સાધનસામયીના અભાવે મને પાંગળો બનાઈયો હતો; અને લાંખી મુદ્દે સુધી ક્રમેદ તથા જંગલી ધાસ ઉપર અમારે જિંદગી ગુલારવી પડી હતી. મીઠું પણ ત્યારે અમારે માટે વૈજ્ઞાન સમાન હતું. આ સમય દરમિયાન બરમામાં ત્રણ હળવથીય વધુ માટલોની કૂચ અમે કરેલી.

આંહિં ઝોં તરફથી બ્ખિટિય સંનિઃક્તા કેદ પકડાતા ત્યારે એમની સાથે સારો વર્તાવ રાખવામાં આવતો. અમે જ્યારે યુદ્ધ-ક્રેદીએ તરીકે શરણે થયા ત્યારે અમારી પ્રત્યે પણ એવાજ વર્તાવની આશા રાખેલી.

હિંદુસ્તાનની સ્વતંત્રતા માટે લડેલી આંહિં ઝોંએ કેવી સુસીખતો સહન કરી છે તેવી કેર્લ બાદૂતી કે પૂતળા લશ્કરથી ન સહી શકાઈ હોત. લડાઈમાં જાગ લીંવાનો હું છન્કાર નથી કરતો. પણ, પોતાના દેશની સ્વાધીનતા ખાતર સુધરેલી લડાઈના કાનુંતોને

અનુસરીને ખુદ ચલાવનાર આજાદ હિંદી કામચલાડી સરકારના એક સભ્ય તરીકે મેં એમ કરેલું.

ખૂન કરાવવાના આરોપ સંબંધે મારે એ કહેવાનું છે કે, જે હડીકતોના આશ્રેપો કરાવામાં આવ્યા છે એ સાચી હોય તો પણ હું ચુનાનો અપગાધી હરતો નથી. મહામહિ હુસેન આંહિંદોમાં રવેચાથી જોડાયેલા અને એમણે રવેચાએ પોતાની જતને એની શિસ્તને આધીન બનાવેલી. આંહિંદોમાંથી જે એ નાસી જઈ શક્યા હોત તો અંગેને પાસે એ કિંમતી માહિતી લઈ ગયા હોત. એના પરિણામે અમારી સંપૂર્ણ ખાનાખરાધી થઈ હોત. આજાદ હિંદ ઝાંજ કાનું હેઠળ અને તમામ સુધરેલા દેરોના લશ્કરી કાનું હેઠળ એનો અપરાધ ભારે ગંભીર હતો. અને મોતની સજને પાત્ર હતો. પણ મેં એને મોતની સજ કરી હતી, કે એ સજના પાવનઝે એને ડાર મારવામાં આવ્યા હતા એ વાત ખોટી છે. એને તો મારી સમક્ષ અવિધિસર રીતે હાજર કરવામાં આવેલ અને મેં કહેલું કે પણી એને મારી સમક્ષ યા યોગ્ય સત્તાવાળા સમક્ષ વિધિસરની રીતે હાજર કરનો. પણ એમ કરવામાં આવ્યું નહોંતું.'

તે પણ ચોતાનું નિવેદન કરતા કેટન સેહગલે કષ્ટું કે-

‘મારી ઉપર મૂકાયેલા ડાર્ઢપણું આરોપસર અપરાધી હોવાનો હું ધનકાર કરું છું. હું એમ પણ માનું છું કે આ અદાલત સમક્ષ ચાલેલો મારો ખરલો ગેરકાયદેસર છે.

૧૯૪૨ની ૧૭મી ડેસ્ટું આરીએ સિંગાપુરના ફેરર પાર્કમાં મલેકી સલામાં બ્રિટિશ સરકારના પ્રતિનિધિ તરીકે લેનો કર્નિલ હંડે હિંદી અફ્સરો અને સિપાહીઓને ઘેટાંના એક ટોળાની માફક જાપાનીઓના હાથમાં સૌંપી હોયા. અમને બધાને આથી એક ભારે ફરડો લાગ્યો આફરામાં આકરી સુસીધોનો સામનો કરી હિંદી લશ્કર લડ્યું

હતું; અને બદ્વામાં સરોવર ખિટિશ અક્ષસરટળ અમને જપા-
નીઓની દ્વારા ઉપર છોડીને જતું રહ્યું.

અમને લાગ્યું કે, ખિટિશ તાજ સાથે અમને બાંધતાં તમામ
બંધનો ખિટિશ સરકારે પોતાની મેળે જ તોડી નાખ્યાં હે. આઠ
દિંંફોંના જ. એ. સી. તરીકે એણખાતા ડેપન મોહનસીંહના
સાથમાં જપાનીઓનો અમને સોંપી દીધા. એતી નીચે રહીને અમારું
તકદીર ઘડવાની અમને સ્વતંત્રતા હતી. અમે સાચા હિસ્થા એમ
માન્યું કે ખિટિશ તાજે અમને જરા પૂરતુ રક્ષણ આપવું બંધ કર્યું
હોઈને હવે તે અમારી વદ્ધારી ભાટે દ્વો કરી શકે નહિએ.

૧૯૪૨ના જૂનમાં મને એંગ્લોઅ પરિષહમાં આમંત્રણ આપ્ય
વામાં આવ્યું. પણ મેં એ આમંત્રણ નકાર્યું. પણ ૧૯૪૨ના જૂનથી
એગસ્ટના અંત સુધીમાં એવા મહત્વના બનાવો અન્યાંકે જેથી આઠ
દિંંફોંની બહાર રહેવાના મારા આગલા નિર્ણયને કરી વિચાર-
વાની મને ફરજ પડી.

એક તો લડાઈના દરેક મોરચા ઉપર જપાની દોષ-
વનારા વિજયો મેળવ્યા હતા. અને હિન્દુસ્તાન ઉપરના આક્ષમણુની
ઘરીઓ ગણ્યાધ રહી હતી. બધાને એમ થતું હતું કે થોડાજ વખતમાં
હિન્દુસ્તાન સામે જપાની ખસાગનો લય અડો થશે. બી. બી. સી.
(લંડન રેડીઓ)એ પણ એ જ્યાવતી આપત્તિઓમાં સહાતુભૂતિ
દર્શાવતો સહેરો મોકલ્યો હતો.

સિંગાપુરમાં પૂરવથી તરીકે આવેલા છેલ્લા સિપાહીઓમાં
એકલા કાચા રંગઝટો હતા; અને હિંદના સંરક્ષણ ભાટે ડેવાડ સિપાં
હીએ મોજૂદ હશે તેનો ટીક ટીક ખ્યાલ એ આપી રહેતા હતા.
સિંગાપુરની શરણાગતિ અગાઉ થોડાજ વખત પહેલાં ત્યાં આવેલા
અક્ષસરો એમ ઉહેતા હતા કે હિન્દુસ્તાનમાં લશ્કર પાસે આધુનિક

સરંનમ હતો નહિ. મને કહેવામાં આવ્યું કે લાકડાની રાયકુલો અને હળવી મશીનગતોથી સિપાહીઓને તાલીમ અપાદ રહી હી, અને હિંદના ઉત્તર-પૂર્વના સીમાડા ઉપર સરંકણ જેવી ડોધ વસુ લગભગ હતી જ નહિ.

અમારામાંના દરેકને ખાતરી થધ કે જે જપાનીએ હિંદ ઉપર ચાદાં કરે તો એમનો ધસારો રોકનારું ત્યાં કોઈ છે નહિ. અમારે માટે તો આ સૌથી વધુ હુઃખ્ની વાત હતી.

બીજું, ૧૯૪૨ ની ૮મી આગસ્ટ હિંદી રાષ્ટ્રીય મહાસભાએ ‘હિંદ છોડો’નો વિષ્યાત દરાવ પસાર કર્યો; અને એ પસાર થયા પછી દેશભરમાં દેખાવાં થયા. એલ ધનીએ રેડીએ. અને ખી. ખી. સી.એ હિંદુસ્તાનમાંના ખનાવો ઉપર પડ્યો હાળી દીધો. તેમ છતાં હિંદની અંદર કયાંકથી કામ કરતાં ફેટલાંક છૂપાં રેડીએ-મથડો અને જપાનીએ. તથા ધરી રાન્યોનાં કાખળ હેડળનાં હિંદ બહારનાં ખીજાં રેડીએ-મથડો એ ખનાવો વિષે તેમજ આજાદીની ચળવળને કચડી નાખવા સરકારે લીધેલાં પગલાં વિષે મોકલે મોઢે બ્રાડકાસ્ટ કરતાં હતાં. આ મથડો તરફથી બ્રાડકાસ્ટ થતી વિગતો ઉપરથી એમ લાગતું કે ૧૮૮૭ના ખળવા પદ્ધીના કાળ દરમિયાન પ્રસરેલું તેવું જ એક ન્યાસગાજ શરી થધ ચૂક્યું હતું.

શ્વિટિશ અને હિંદી વર્તમાનપત્રોએ તથા સત્તાવાર ‘બ્રાડકાસ્ટિંગ’ આતાએ એ વિષ્ય ઉપર જળવેલા અત્યંત સંયમને કારણે આ રેડીએ-મહેરાતોની સર્વાધ વિષે શાંકા લાગવાનું અમારે માટે કોઈ કારણ નહોતું. કહેવાની જરૂર નથી કે, અમે જેમને પાછળ મુકીને આવ્યા હતા તે સગાવહાલાં વિષે એક બયંકર ચિંતા, અને અમને તથા અમારા દેશને સદાને માટે ગુલામીમાં રાખવાની જેણે ગાંધી વાળી હોય તેવું લાગતું હતું તે શ્વિટિશ શાહીવાદ પ્રત્યે ઉચ્ચ પુષ્ટ-પ્રકાશ અમારા દ્વિતીમાં આથી પેદા થયો.

હિંદના સંરક્ષણની જવાખારી એકલા પોતાના હાથમાં ખિટિશ સરકારે રાખી અને એ સંરક્ષણનું ડાર્ય ઉપાડી લઈને તેનું સંચાલન કરવાની અમારા પોતાના નેતાઓની ભાગણીને એણે તિરસ્કાર-પૂર્વક નકારી હતી.

હિંદમાં સંરક્ષણ અંગેની તૈયારીએ નિષે અમને એ માહિતી મળતી હતી તે જરાય ઉત્સાહપ્રેરક નહોંતી, અને અંગેને જપાનીસ ધસારો અટકાવી શકો કે કેમ તેની ખાત્રી અમારામાંના સૌથી વધુ આશાવાદીઓને પણ હતી નહિ, નાગરિકે પ્રજા તો જરાય સામનો કરવાનો વિચાર સરખો પણ કરી શકે તેમ નહોંતી; અને તેણે તો અડયથ યાતનાઓ અને મુસીઅતોનો લોગ બનવું જ રહ્યું હતું. ધીખતી ધરાની નીતિ અપનાવવાનો નિર્ણય અંગેને કરી ચૂક્યા હતા, અને તેનો અમલ પણ કરી હાથે હતો, તેથી તો એ વિનાયામાં અધિક ઉમેરો થવાનો હતો.

લાંખી ચર્ચાએ પછી અમને એકજ ઉકેલ સુગગો કે એવું એક મજબૂત અને શિરતાંધી લશકરી દળ બિલું કરતું કે જેનામાં અત્યારની પરદેશી હૃદ્દમતની સામે લડવાની સાથે સાથે, જપાનીઓના હથે અમારા દેશબંધુઓની લાજ લુંટાય તો તેમનું રક્ષણ કરવાની, અને અંગેનેની જગ્યાએ દેશના રાજકૃતા બનવાના જપાનીઓના કોઈપણ પ્રમાસનો સામનો કરવાની તાકાત હોય અને તૈયારી પણ હોય.

મલાયા અને બરમામાંના હિંદીઓના જનમાલ અને ગૌરવનું એ રક્ષણ આજાદ હિંદ ફેઝ કરી ચૂકી હતી તેણે એમાં જેડાવા માટેનું વધુ એક સખળ કરણું આપ્યું.

હિવસેના હિવસ સુધી હું એક ધોર માનસિક યુદ્ધમાંથી પસાર થયો. જેણુની સાથે ખલેખલા મિલાવને હું લડ્યો હતો એ મારા આગલા સાથીએ પ્રેત્યેની વફાદારી એક તરફ હતી, અને બીજુ બાજુ

આરી માતૃભૂમિની સામે દાંતીએં કરતી ભયાનકતાઓથી એને અચાવવાની તમન્ના હતી. ધણુ જ ઝીખુવટખર્યા વિચારે અને ચર્ચાએ પછી હું એવા નિર્ણય ઉપર આવ્યો કે મારે આંહિંદ્રોમાં જોડાવું; અને એ ફોજે હિંદના હિતને ખાતર ભધનારી એક ખળવાન, સશાલ સુસનજ અને શિસ્તઅંદ્ર તાડાત બનવું.

એક ઉન્નત ધૈયને ખાતર હું આંહિંદ્રોમાં જોડાયો અને ડોધને પણ ચોતાની ધ્યાન વિરદ્ધ આંહિંદ્રોમાં જોડાવાનું દાખાણ કરવાની કે સમજાવવાની સુધીં નાનપ મેં કદી વહેલી નથી. મને ધ્યાન છે ત્યાં સુધી તો ડોધએ ય પણ આંહિંદ્રોમાં જોડાવા માટે ડોધના ઉપર દાખાણ કયું નથી. હું જાણું છું ત્યાં સુધી આંહિંદ્રોમાંનું અરતીકામ પૂરેપૂરું સ્વેચ્છાપૂર્વીકનું હતું. આ મુદ્દા ઉપર ફરિયાદપક્ષે રજૂ કરેલા પૂરવા બોટા છે. અને એ ગમે તેમ હેઠાય તો પણ કહેવાતા અત્યાચારો સાથે મારે તો જરાય સંબંધ નથી અને એ વિશેની કાંઈ જાણું પણ મને છે નહિ.

પહેલેથી જ મને ખાતરી હતી કે અમારી તાડાત અમારા ધૈય પ્રત્યેની નિઃસ્વાર્થ અતુરંકિતમાં છે, અને મારી નેમ હતી કે હિંદમાતાને ખાતર ચોતાનું ખૂન વહેલવા કે તૈયાર થાય એવા જ આણુસોની બનેલી અમારી ફોજ હોવી જોડાવું નથી.

આ એક જ કારણસર, મોરચા ભાણી રવાના થતા પહેલાં જે ઉન્નત આદરો ખાતર આંહિંદ્રોમ ભલી કરવામાં આવી હતી તે મેં મારા તાખા નીચેના અફસરોને અને સિપાહીઓને લંબાણપૂર્વક સમજાવ્યા હતા; અને એ આદરોને પરિપૂર્ણ કરવાના માર્ગમાં રહેલાં જોખમો મુશ્કેલીઓ અને યાતનાઓની વાત મેં એમને કરી હતી.

લડાધમાં ભાગ લેવા માટે ચોતાનામાં શારિરિક કે માનસિક તૈયારી નથી એવું જેમને લાગ્યું એવા ધણુએ પાછળ રહેવાનું નક્કી કરેલું. મોરચા ઉપર પહોંચ્યા પછી પણ જેને મોરચા ઉપર ન રહેવું

હોય તેને પાછલા મથક અણી પાછા વળવાની વધુ એક તક મેં આપેલી. આ તકનો લાલ જેમણે લીધો તેમને કાંઈ પણ સજ કર્યા વિના રંગુન પાછા મોડલવામાં આવેલા.

મારા તાથા નીચેની ટૂકડીઓમાં ડોઢને એની છંચા વિરુદ્ધ રાખવામાં આવે અને એની પાસે લડાઈ લડાવવામાં આવે એ વાતને છું ગૌરવશાળી નહોંતો માનતો. તેથી હું પોપા પહોંચ્યો. ત્યારે મારા સિપાહીઓને મેં આરપૂર્વક અને જાહેરમાં કહ્યું હતું કે એમનામાંથી જેને પણ અંગેને છાવણીમાં ચાલ્યા જવું હોય તેમને એજ વરતે એમ કરવાની દ્રુટ હતી; ઇકા તેમણે પોતાનાં શાંતો મૂકતાં જવાનાં હતાં, અને એક વ્યવર્ચિયત ટૂકડીમાં જવાનું હતું, કે જેથી મારી મોરચાખંધી વાટે સહીસલામત રીતે પસાર થવાની સગવડ હું એમને આપી શકું.

જેમને હું મારા એક ભિન્ના ગણ્યું છું તેમાં ડેટલાડ અંગેજ સ્ટ્રી-પ્રુરુષો પણ છે. અંગેજ પ્રણ સાથે મેં કદી પણ દુસ્મનાવટ રાખી નથી. મારા તાથા નીચેના અફ્સરો અને સિપાહીઓને મેં રૂપણ સુચનાઓ આપેલી હતી કે એમના હાથે પકડાયેલા ચાહે તે રાષ્ટ્રના યુદ્ધાંહીઓ પ્રત્યે એમણે ભાયાળું વર્તાવ રાખવાને છે.

હું એવો દાંતો કરું છું કે આઠિંદોઠિંદો રહીને લડવામાં મેં ડોર શુંનો કર્યો નથી. બોલટાની, મેં મારા દેશની વચ્ચાશક્તિ સેવા બળની છે. વધુમાં હું એવો પણ દાંતો કરું છું કે એક યુદ્ધકેદી તરીકેના તમામ અધિકારો મને મળવા જોઈ શે.

પોપામાંના ચિટિશ દળોના જે કમાન્ડરને શરણે હું અને મારી નીચે રહીને લડતા અફ્સરો તથા સિપાહીઓ ગયા હતા તેની ઉપર ૧૬૪૫ની ૧૮મી એપ્રિલે લખેલ ચિક્કીમાં^x મેં સાફ્સાફ કહેલું કે અમે

^x [બહાદુરગઢ વિસ્તારના વડા મથકના ૧૨ મી એન્ડોબર ૧૬૪૫ના કાગળમાં આ ચિક્કીની પહોંચ સ્વીકારવામાં આવી છે, પણ એ મોજુદ ન હોવાનું જણાવવામાં આવ્યું છે.]

માત્ર યુદ્ધેદીઓ તરીકે જ શરણે થવા માગતા હતા. આ ચિહ્નો મજ્યા પછી કે શરતે, અમે શરણે થવા માગતા હતા તેની સામે ડોચ્ચ વિરોધ વિના અમારી શરણુંગતિ સ્વીકારવામાં આવેલી, અને શરણુંગતિ પછી રીતસરના યુદ્ધેદીઓ તરીકેનો જ અમારી સાથે વર્તીવાર રાખવામાં આવતો હનો. અમને ને એમ કહેવામાં આગ્યું હોત કે અમે જાણુંબેલી શરતોએ શરણુંગતિ સ્વીકારવાનું ચિઠિશ કમાન્ડર માટે શક્ય નહોતું તો લડી લેવાનો અમારી નિર્ધાર હતો. અમે એમ કરી પણ શક્યા હોત. કારણે અમે લગભગ ૬૦૦ ના જીથામાં હતા. સંપૂર્ણપણે સશક્ત અને સજજ હતા, તેમજ પોતાના દેશને આત્મ પોતાના ખૂનનું છેલ્યું ટીપું પણ વહાવી હેવા અમારામાંનો એક એક જાણું તૈયાર હતો.

ખૂન કરાવવાના આરોપ વિશે મારે એટલું કહેવાનું છે —

ઉદ્વિજનના કમાન્ડર તરીકેના મારા હોદાની ઝિએ ૧૬૪૫ની છઠી માર્યે મારે હરિસીંહ, દુલીયંદ, દરયાવસીંહ અને ધરમસીંહ ઉપર કામ ચલાવવાનું હતું, ઝોજમાંથી લાગી દ્યુટવાનો અને દુઃમન સાથે સંપર્ક સાધવાનો પ્રયાસ કરવાના આરોપસર કર્ણલ ઘિલને એમને મારી સમક્ષ ખડા કરેલા હતા, આજાહ છિંદ ઝોજ કાનૂનની કલમ ટ્રપ અને ૨૮ (ગ) નીચે આ માણસો ગુનેગાર જાણ્યા હતા અને એમને મેતાની સજ ફરમાવવામાં આવી હતી, તેમ છતાં એ સજનો અમલ કરવામાં આવ્યો નહોતો. એ અરસામાં એમના જેવા બીજા ધાર્યાની ઉપર એ રીતે કાય ચલાવીને સજ ફરમાવવામાં આવતી, પણ એમણે ક્ષમા માગ્યા પછી અને ભવિષ્યમાં ફરી જેરવર્તન નહિ કરે એવી આતરી આખ્યા પછી એમને મારી અપાતી.

સજનો અમલ કરવામાં આવ્યો હોત તો પણ ખૂન કરાવવાનો આરોપ મારી ઉપર મૂકી શકાય તેમ નથી. એ ચાર ગુનેગારો સ્વેચ્છાથી આંદહિંદ્રોંમાં જોડાયા હતા, પોતાની જતને એની

શિસ્તને આધીન અનાવી હતી અને આવી રહેલી લડાઈમાં ભાગ લેવાનું સ્વેચ્છાપૂર્વક અને પોતાની મેળેજ એમણે નક્કી કર્યા હતું. લડાઈ ચાલુ હતી અને દુઃખન સામેજ હતો ત્યારે બેશરમપણે ઝોડમાંથી નાસી જઈને એમણે એવો ચુનો કર્યો હતો કે જેને માટે આઠંદું કાનૂન પ્રમાણે અને દુનિયાભરના લશકરી કાનૂન પ્રમાણે એમને મોતની સજ થઈ શકે.

દુઃખન પામે જે માહિતી લઈ જવાનો પ્રયાસ એમણે કરેલો તેથી મારા તાદા નીચેના તમામ દણોનો વિનાશ થઈ ચૂક્યો હોત, મને કાયહેસર રીતે આપવામાં અવેકી સત્તાનો ઉપયોગ કરીને ચોગ્ય ખટકો ગવાવ્યા પછી જ એ સજ કર્માવવામાં આવી હતી.

દિંહુસ્તાનને સ્વાધીન અનાવવાના પોતાના પ્રથમ ઉદ્દેશમાં આઠંદું નિષ્ઠા ગઈ છે, તેમ જ્ઞાન અમારામાંના દરેકને એ સંતોષ છે કે મનાયા, અરમા અને દક્ષિણ-પૂર્વ એશિયામાંના હિંદુઓના જનમાદ અને ગૌરવનું તમામ આકાશથુડારો સામે રક્ષણ કરવાનું ધ્યેય એણે સંપૂર્ણપણે હાંસદ કર્યું છે. આ ખટલાની શરૂઆત થયા પછી રંઘુનતા દિંહી-ખ્રિસ્તિ સંધ્ય તરફથી અને અરમા દિંહી સંધ્ય તરફથી મને મળેલા તાર, કે જે મેં આ નિવેદન સાથે રજૂ કર્યા છે તે, આ વાતની પૂરતી સાંબિતિ આપી રહે છે.'

છલ્લે આઠથા લેટનન્ટ ધેખન પોતાના નિવેદનમાં એમણે કહ્યું કે—

‘હોરાફુનમાંની ધનિયન મિલિટરી એક્ડોમી’ (દિંહી લશકરી વિદ્યાપીઠ)માં જ હું મારા દેશની સર્વોપરિ સેવા અજ્ઞાવવાનું શીખ્યો હતો. ત્યાં ચેટવૂડ ખંડમા મોટા સેનેરી અક્ષરોમાં મેં વાંચેલું કે: “તારા દેશનું ગોરવ, એની આભાદી અને એની સવામતી હંમેશા સૌથી પહેલાં આવે છે. દરેક વખતે એજ પહેલાં આવે છે. તે પછી આવે છે તારા હાથ નીચેના સિપાહીઓની સગવડ, એમની સલામતી

અને એવી આખાડી. અને તારી પોતાની સલામતી અને તારી સગવડો હંમેશા સૌથી છેલ્લી આવે છે, દરેક વખતે એ જ છેલ્લી આવે છે.” આ સુત મેં વાંચ્યું તે દિવસથી મારા દેશ પ્રયોગેની અને મારા સિપાહીએ તરફની કર્તાબ્ય-ભાવના મારા વિચારોમાં ગમે તેવા સંનોગોમાં પણ અગ્રસ્થાને રહી છે. મારી નજીર સામે આ સુત રાખીને જ હિંદી લશ્કરના એક અસ્સર તરફ મેં મારા દેશની સેવા કરેલી.

સિંગાપુરની શરણે થઈ જવાનું છે એવી અફવાએ સાંભળાને બિદાહરીની છાવથી ખાલી કરતી વખતે મેં હજરો હિંદીએને એક ખુલ્લી જગ્યામાં લેગા મળેલા જેથા. એમણે ધણા હિંદી રાષ્ટ્રભવને દરકાર્યા હતા. આ જ્યારે મેં મારી સાથેના એક બિટિશ કર્નલને દેખાડ્યું ત્યારે એણે કહ્યું: ‘હું એમનો દોષ નથી જોતો. જે આપણે રક્ષણ ન કરી શક્યો તો પણ એમણે પોતે જ પોતાની સંભળ લેવી રહે છે.’

મલાયાના રક્ષણ માટે જેણે જવાબદારી લીધી હતી એ બિટિશ સરકારની તૈયારીઓના સદંતર અભાવને લીધે જાપાનીસ આક્રમણને પરિણામે મલાયાની પ્રજાને જે સહન કરવું પડ્યું હતું એ મેં જોયું હતું. અને હિંદુસ્તાન ઉપર ચાચ થાય તો મારા દેશનાસીઓની શરી હાલત થાય તેનો વિચાર કરતાં પણ હું ઘૂળું ઊડ્યો હતો. દોદ સૈકાની બિટિશ હંડુભતે મારા દેશનું જે સત્યાનાશ વાળ્યું છે તે મને એ વખતે સમજાયું.

મેં મનમાં વિચારું ડે અમારી તમામ લૌટિક સાધનસંપત્તિનું અંગેનેએ પોતાના લાલ માટે શોષણ કર્યું છે, અને પોતાનાં શાહીવાદી કુદ્દો લડવા ખાતર અમારા માનવબળનો ઝૂટથી ઉપયોગ કર્યો છે: તેમ છતાં જરૂર પડ્યે અમારી માતૃજૂમનું રક્ષણ કરવા એણે અમને તૈયાર નથી કર્યા, એટલું જ નહિ પણ સદાકાળને માટે અંધનમાં રાખવા માટે અમને પૂરૈપૂરા નીર્વિદ્યા અનાવી દીધા છે.

મને લાગ્યું કે જો હિંદુસ્તાન આગાં હોત અને પોતાનું સરકાર સાંભળી શકે તેવી સ્થિતિમાં હોત તો એના સીમાડા બેદ્વાનો નિયાર ડોઈ આકમણકારને આવી શક્યો ન હોત. મોહનસીધે જિલ્લા કરવા ધારેકી આગાં હિંદુસ્તાન માટે મેં એક નવી આશા લાગી. મને લાગ્યું કે જો એક બળવાન અને સ્વैચ્છિક રાષ્ટ્રીયકોઝ જિબી કરી શકાય તો એ હિંદુને પરદેશી દ્વારા માત્રમાંથી મુક્તા કરી શકે એટલુંજ નહિ પણ જો જપાનીઓ પોતાના વચ્ચનો ભંગ કરે અને આગામી જીવામાં અમને મદ્દ કરવાને અદ્દે અમારા દેશનું પોતાના લાભને ખાતર શોષણ કરવા માડે તો એમનો પણ સામનો કરી શકે. આવી ઝોજ, દૂર પૂર્વમાંના અમારા હિંદુ લાઘ-અહેનોનું પણ બીજા રાષ્ટ્રની પ્રજાના હુમલા સામે રક્ષણ કરી શકે. હિંદુમાતા જણે મને સાદ કરી રહી અને એ સાહનો જવાબ હેવાનો અને મોહન-સીંધ સાથે જંપલાવવાનો મેં નિર્ણય કર્યો. સુભાષ ચોંડ નીચેની બીજી આંહિં ઝોડમાં રહેવાનો નિર્ણય પણ મેં તે પછી કરેલો.

મારી જણુમાં છે લાં સુધી આંહિં ઝોડમાં જોડવા માટે ડોઈ ચુંદુકેદી ઉપર દાખાણ કે બળજરરી વાપરવામાં આવ્યાં નથી. ખરી રીતે તો એવા જુદેશ માટે દાખાણ કે બળજરરી વાપરવાનું સાવ જિનજરરી હતું કારણુંકે અમારી પાસે હંમેશાં વધારાના સ્વયંસેવકોનો એક મોટા જરૂરો ફાજલ રહેતો હતો કે જેમને સરંજનમના અભાવે અમે હથિયાર પૂરાં પાડી શકતા નહોતા અને તાલીમ આપી શકતા નહોતા.

મેં કરેલા બમાં ભાષણોમાં મારા શ્રોતાઓને મેં કહેલું કે તમને તમારા દેશ ઉપર પ્રેમ હોય અને એને ખાતર દેરક જતની મુસીઅતો અને યાતનાઓ. સહન કરવાની તૈયારી અને તાકાત હોય તો જ ભરતી થનો. લાધાઈમાં જીતરતી વેળાએ મારા હાથ નીચેના માણુસોને મેં ફરીવાર ચેતવ્યા હતા. ડેટલાક અફ્સરોએ અને સિપાહીઓએ પોતાની

અનિયા દર્શાવી અને મારી રજિમેન્ટ ભ્યનગાન છોડી ગઈ તે પહેલાં ૨૦૦ માણુસોને રંગુન પાછા મોકલવામાં આવ્યા હતા. ફોજમાં ભરતી થવાનું દ્યાળું ચુંદુકેઠીએ ઉપર લાવતા માટે એમને ક્રેદ-છાવણીમાં કે નજરકેદમાં રાખવામાં આવતા એવી એ જુબાની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓએ આપી છે તે સંદર્ભ ખોટી છે. એક્સ્પ્રેસ ક્રેદ-છાવણીની ધ્યાતી જ હતી નહિ. એક અટકાયતી-છાવણી હતી અરી અને એમાં શિસ્તભંગના કે ભીજ ચુનાએ પ્રમાણે અપરાધી હગવાયેલાએને સળ તરીકે મોકલવામાં આવતા. પણ આંહિંદ્રોંમાં ભરતી-કાર્ય અંગે એ છાવણીને ક્રાઇઝ જતનો કે ક્રાઇઝ જતનો સંબંધ હતો નહિ. બિલટાના અટકાયતી-છાવણીમાં રખાયેલા માણુસો સામેથી આવીને માગણી કરે તો પણ તેમને ભરતી કરવામાં આવતા નહોતા. કારણુંકે છાવણીમાં અસુક સુત્ત સુધી અટકાયતી તરીકે ક્રાઇઝ રહે તો એ જ બતાવી આપે કે એનામાં ચારિત્રની ક્રાઇઝ ભાંની છે; અને એ રીતે આંહિંદ્રોંદ્રોંના સર્વપદ માટે એ નાલાયક હું.

ફોજમાંથી નાસી ફૂટવાના અને દુઃખમન સાથે મળી જવાના અયાસ કરવાના આરોપસર મેં ચાર સિપાહીઓને ખરલા માટે ૨જુ કર્યા હતા એ વાત સાચી છે. પણ એ માણુસોને મારા કહેવાથી કે મારા ફરમાન પ્રમાણે ગોળાએ દેવામાં આવ્યા હતા એ સાન ખોદું છે. જે દિવસે અને જે સમયે એમને ગોળાએ દેવાયાનું રહેવામાં આવે છે એ વખતે હું પથારીવશ હતો અને હાલીયાદી શકતો નહોતો.

સાચી વાત તો એ છે કે આ માણુસોને ફરમાવાયેલી મોતાની સળ પાછળથી ડિવિઝનના કમાન્ડરે રદ કરી હતી અને એતો કદી અમલ થયો નહોતો.

મેં જે કંઈ કર્યું છે તે આજાદ ફિંદની કામચલાઉ સરકાર નીચે રહીને લડતા, રીતસરના અને સુભવસ્થિત લશકરના એક સર્વ તરીકે કર્યું છે. અને તેથી એવા લશકરના સર્વ તરીકની મારી ફરજ

બજાવતાં મેં ક્રાઇપિયુ કામ કર્યું હોય તો એ ચુનાસર મારી ઉપર હિંદી લશકરી કાનળ પ્રમાણે અને હિંદના ઝોજદારી કાયદા પ્રમાણે આરોપ મટી શકાય નહિ, તેમ કામ પણ ચલાવી શકાય નહિ.

વધુમાં મને એવી સલાહ આપવામાં આવી છે કે કાયદાની દાખિયે જોતાં આ લશકરી અદાલતમાં ચાલતો મારો ખટલો ગેર-કાયદેસર છે. તોચામાં ડાંચા અને અષ્ટમાં અષ્ટ ઘરાદાઓથી હું આંહિં૦ફો૦માં જોડાયેલો. આંહિં૦ફો૦ના સભ્ય તરીકે હું સંખ્યા-બંધ ચુંકડેઢીઓને પૈસા અને ચીજવસ્તુઓની મદદ કરી શક્યો છું. દૂર પૂર્વમાં વસતા હિંદીઓના જનમાલ અને ધજજતનું રક્ષણું આંહિં૦ફો૦ કરી શકી છે.

હિંદુસ્તાનના શહેરોમાંના નાગરિકો અને તેમની માલમિલકર્તો ઉપર એંઘમારો ન કરવાનું હું ગાપાનીઓને સફળતાપૂર્વક સમજની શક્યો હતો. આંહિં૦ફો૦એ બજાવેલી એમની સેવાની કદર તરીકે દૂર પૂર્વમાંના હિંદીઓને આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકારના ઝાળા-માં કરેડો રૂપિયા આપ્યા હતા.

અનેક પ્રસંગોએ મારે ૨૦ થી ૩૦ કલાક સુધી પાણી વિના ચલાવી લેવું પડ્યું હતું, અને એરાક વિના ઐ-ત્રણ દ્વિનસો ગાળવા પડ્યા હતા. એક પ્રિગેડના કમાન્ડર તરીકે જે મારે આ બધી સુસીધો વેઠવી પડી હોય તો મારા હાથ નીચેના માણસોને તો એથીય ધાણું વધારે સહન કરવું પડ્યું હશે, અને છતાં એ મારી સાથે જ રહ્યા હતા. દાયારુથી કે બળજરારીથી ભરતી થયેલા કોઈ પણ સિપાહીઓ એમ ન કરી શક્યા હોતા.

હું સવિનય એવી માન્યતા ધરાવું છું કે આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકાર પ્રત્યે વક્ષાદારી બતાવતા પચ્ચિસ લાખ હિંદીઓની માનબરી સેવા આંહિં૦ફો૦એ કરી છે અને અત્યંત દેશપ્રેમી ઘરાદાઓથી એ પ્રેરાયેલી હતી.

પાંચ જાપાનીસ સાક્ષીઓની જુખાની

૮ મા ડિસેંબર : શનિવાર

: ૧૩ :

જાપાનીસ પરહેશખાતાના એક અમલદાર શ્રી ઓફ્ટાએ આજે બચાવ પક્ષના સૌં પહેલા સાક્ષી તરીકે શુદ્ધ અંગેણમાં જુખાની આપી. એમની સોગદ્વિધિ વેળા એમના હાથમાં કોઈ ધાર્મિક પુસ્તક હતું નહિ. એમણે કહ્યું કે—

‘જાપાનીસ પરહેશખાતાનો હું એક અમલદાર હું. આપી લડાઈ દરમિયાન મેં મારો આ હેઠો જગત્યો છે. આજાદ હિંદ સરકારની સ્થાપનાની જહેરાત ૧૯૪૩ની ૨૧મી ઓક્ટોબરે થઈ હતી. જાપાનની સરકારે એની સાથે એક આજાદ અને સ્વતંત્ર સરકાર તરીકેનો સંબંધ રાખ્યો હતો અને શક્ય તેટલી બધી મદદ એને કરી હતી.’

તે પછી શ્રી જુખાભાઈએ કેટલાક દરતાવેનેની નકલો રજૂ કરી. અસલ દરતાવેનો ટોકીઓમાંના અમેરિકન લશ્કરી સત્તાવાળાએ પાસે છે અને આ ખરુલામાં ઉપગોગ કરવા માટે એમણે એની નકલો પૂરી પાડી છે. પછી શ્રી ઓફ્ટાએ કહ્યું કે આજાદ હિંદ સરકારની સ્થાપના અને તેના સ્વીકારને લગતી જાપાની સરકારના માહિતી-ખાતાની એક જહેરાતનો ભૂળ સુસદો એમણે ધડયો હતો. ૧૯૪૩ની ૨૩મી ઓક્ટોબરે જાપાની સરકારે કરેલું નીચેનું નિવેદન પણ સાચું હોતાની એમણે ખાતરી આપી;—

‘શ્રી સુભાષચંદ્ર એઝની આગેવાની નીચે સ્થાપાયેલી આજાદ હિંદ સરકાર અંગે જાપાનની શાહી સરકારને શ્રદ્ધા છે કે સ્વતંત્રતા માટેની હંદી પ્રણાની લાંઘા કાળની ઉમેદો પરિપૂર્ણ કરવામાં આ એક અગત્યનું પગલું છે અને તેને પૂરી મદદ કરવાનો એ હોલ આપે છે. એ સરકારનો આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકાર તરીકે જાપાની

સરકાર સીકાર કરે છે અને આથી જહેર કરે છે કે એનું ધ્યેય હાંસલ કરવા માટે તેને પોતાના તરફથી શક્ય તેટલી તમામ મદ્દ કરવામાં આવશે.'

તે પછી અષ્ટ પૂર્વ એશિયાઈ રાજ્યોના સંમેલન સમક્ષ ૧૯૪૭ની ૬ ફેબ્રુઆરી જપાની વડા પ્રધાન સેનાપતિ ટોનેને કરેલા એક ભાષણુંની નકલ શ્રી ભુલાભાઈએ સાક્ષીને આપી. એ ભાષણમાં ટોને આમ ઓલ્યા હતા :-

'આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકારનો પાયો હતે વધુ મજબૂત ઘન્યો છે અને એ સરકાર નીચે હિંદી દેશભક્તોએ પોતાનું નિશ્ચલ ધ્યેય હાંસલ કરવાનો અદ્દ નિર્ધાર કર્યો છે, એટલે આ પ્રસંગે હું જહેર કરું છું કે આજાદી માટેની હિંદની લડતમાં મદ્દ કરવાના પોતાના નિર્ધારની પ્રથમ સાભિતિ તરીકે, શાહી જપાની દ્રોણાના ડબજમાં અત્યારે રહેલી હિંદી ધરતીના આંદામાન અને નીકાઓાર ટાપુઓને આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકારની હૃમત નીચે ટૂંક સમયમાંજ મુકવા જપાનની શાહી સરકાર તૈયાર છે. હિંદુસ્તાનને તેની આજાદીની લડતમાં સંપૂર્ણ સહકાર આપવાનો જપાનનો નિર્ધાર છે. જપાન એ નેતા આતુર છે કે સામે પક્ષે હિંદીએ પણ એ હિંદુમાંના પોતાના પ્રયત્નો અમણું કરે.'

સાક્ષીએ કહ્યું કે મૂળ જપાનીસ ભાષણનો એ સાચો અને સત્તાવાર અનુવાદ છે. વધુમાં એમજે જણાયું કે આજાદ હિંદ સરકાર ઉપરના જપાનીસ સરકારના રાજ્યારી પ્રતિનિધિ તરીકે શ્રી હાયિયાની નિમણુંક કરવામાં આવી હતી. બીલટનપાસમાં સાક્ષીએ જણાયું કે આંદામાન અને નીકાઓાર ટાપુઓની સૌંપણી કરવા માટે જપાનીસ સરકારે શું પગદાં લીધાં હતાં તેની એમને જણું નથી.

ધીન જપાનીસ સાક્ષીઓની જુબાનીનો અંગેછમાં અનુગાદ કરવામાં મદ્દ કરવા માટે સાક્ષીને આદાલતમાં રહેવાની અને બચાવપ્રક્રિયા મેજ હપ્ર એસવાની રળ અદાલતે શ્રી ભુલાભાઈની વિનંતિથી આપી.

ભીજ જપાનીસ સાક્ષી શ્રી માત્સુએ મોટોએ કહ્યું કે, '૧૯૪૨
—ના નવેંઅરથી ૧૯૪૪ના એકટોઅર સુધી અને હરી પાછો ૧૯૪૫
ના મે થી તે લડાઈના અંત સુધી હું જપાનીસ સરકારના પરદેશ-
ખાતાનો નાયબ-પ્રધાન હતો. અગાઉ હું સંધિ-ખાતાનો કાર્યવાહક
હતો. પરદેશો સાથેની સંધિને લગતી આખતોનો નિઝલ આ ખાતું
કરતું હતું. આજાદ હિંદુની કામચલાઉ સરકારની સ્થાપના થયાની
મને ખરી છે. આજાદ હિંદ સરકારને લગતા ટેલ્વાં દૃષ્ટાવેને મેં
ટોકીઓમાંની પરદેશખાતાની કચેરીમાં જોયા હતા. જર્મની, ઇટલી,
મંગુઝુએ, ચીન, ફ્રિલિપાઇન્સ, આઇલેન્ડ અને ખરમાંએ આજાદ
હિંદુની કામચલાઉ સરકારનો સ્વીકાર કર્યો હતો.'

ખૂલ્દ પૂર્વે એશિયા-હિનના સંમેલનમાં ૧૯૪૩ ની દૂસી નવેંઅરે
ચડાપ્રધાન ટોનેનો કરેલા લાપણુંની એક નકલ એમને બનાવવામાં
આવતાં સાક્ષીએ કહ્યું કે એ વખતે પોતે ત્યાં હાજર હતા અને એ
નિવેદન સાચું છે. ગોવટપાસમાં એમજે જણાયું કે—

' ૧૯૪૦ના ડિસેંબરથી ૧૯૪૨ના નવેંઅર સુધી હું સંધિ-
ખાતાનો કાર્યવાહક હતો. આ સમય દરમિયાન ટોકીઓમાંના હિંદી
સ્વાતંત્ર્ય સંઘ સાથે મારે કાંઈ સંઅંધ હતો નહિ... રાશબ્દિલારી
ઓઝને હું એળાખતો નથી. પણ હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘ સાથે એમને
કાંઈક સંઅંધ હતો એ હું જાણું છું.

સવાલ : લડાઈની જહેરાત પહેલાં લાંખા કાળથી જપાનીસ
સરકાર હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘની પ્રવૃત્તિઓને ઉત્સેજન આપતી હતી ખરી ?

જવાબ : એ વિષે હું કાંઈ પણ જાણુંતો નથી.

૩૦—લડાઈ પહેલાં લાંખા વખતથી હિંદમાં અશાંતિ જિલ્લી
કરવાતી અને તેને ઉત્સેજન આપવાની જપાનીસ સરકારની નીતિ હતી ?

૩૧—એવી કોઈ નીતિ વિષે મને કાંઈ ખરી નથી.

૮૦—કામચલાડ સરકારનો સ્વીકાર કરવાના પ્રશ્નની વિચારણાઃ
સૌ પહેલી કયારે થઈ તે તમે કહી શકરો ?

૮૦—૧૯૪૩ના ઓક્ટોબર કે નવેંભરના અરસામાં.

૮૦—મલાયામાંના હિંદી સ્વતંત્ર્ય સંધના નેતાઓએ ૧૯૪૮
ના માર્ચ કેટલા વહેલા જપાની સરકારને કામચલાડ સરકારનો
સ્વીકાર કરવાનું તેમજ પોતાના સાથી રાન્યોને પણ એનો સ્વીકાર
કરવા કહેવાનું કહ્યું હતું ખરું ?

૮૦—મને એનો ઘણાલ નથી.

૮૦—તમે સુભાષચંદ્ર બોઝને એણખતા હતા ?

૮૦—૧૯૪૩ના એપ્રિલમાં એ જાયારે જર્મનીમાંથી આવ્યા
ત્યારે હું પહેલવહેલેલા એમને મારા સરકારી રહેઠાણે મળેલે.

૮૦—એમને જર્મનીથી મોકલવાનું જપાનીસ સરકારે જર્મન
સરકારને કહેલું ?

૮૦—એમને જપાન મોકલવાની વ્યવસ્થા જર્મન સરકાર સાથે
કરવામાં આવી હતી.

૮૦—એટલા મારે કે એ જપાનને મદદ કરે ?

૮૦—ના. એટલા મારે કે હિંદ્ની સ્વતંત્રતાની ભાગણી કરવા-
થી જપાનીસ યુદ્ધનેમોને મદદ થશે એમ માનવામાં આવતું હતું.
સાથે સાથે, હિંદ્ની સ્વતંત્રતા મેળવવામાં જપાનીએ આ માણુસને
મદદ કરવા માગતા હતા.

૮૦—જપાનીએ પોતાની મેળે જ કયું હતું કે ડાઇની
વિનંતિથી ?

૮૦—પોતાની મેળે જ.

૮૦—લડાઈ ગતવાનો આ એક રસ્તો છે એમ જપાનીસ
સરકાર માનતો હતી ?

૭૦—નપાનીસ યુદ્ધનેમોને મહદ કરવાનો એ રસ્તો હતો.

૮૦—ન્યારે સુલાપ બોજને તેડાવવામાં આવ્યા ત્યારે નપાનીસ સરકાર એમ જાણુતી હતી કે આજાદ હિંદુની કામ્યકાઓ સર્વ કારના અને આર્થિક દેશોના વડા એમને બનાવવાના છે ?

૭૦—હું સમજું છું ત્યાં સુધી સુલાપચંદ બોજ બેઠિના વડા અનારા હતા.

૮૦—એ નપાનમાં કયારે આવેલા ?

૭૦—૧૯૪૩ના એપ્રિલના અરસામાં.

૮૦—કામ્યકાઓ સરકારની સ્થાપના થવાની છે એ તમે કયારે સાંભળ્યું ?

૭૦—૧૯૪૩ના એપ્રિલના અરસામાં, નપાનીસ સરકારને ખખર હતી કે એવી સરકારની સ્થાપના થવાની છે; અને સુલાપચંદ બોજ તેના વડા થવાના છે, અને નપાનીએ એ સરકારનો સ્વીકાર કરશે તેમજ એને મહદ કરશે,

૮૦—આજાદ હિંદુની સરકારનો સ્વીકાર કરવો એ નપાનીસ યુદ્ધચૂંઝનો એક ભાગ હતો ?

૭૦—એથી નપાનની યુદ્ધનેમોને મહદ મળે એ એને માટેનું એક જ કારણ હતું.

૮૦—આજાદ હિંદુસા સરકારનો સ્વીકાર કરવાનું નપાને જ તેના સાથી રાજ્યોને કહેલું ?

૭૦—સુલાપ બોજે નપાનીસ સરકાર દારા તેના તમામ સાથી રાજ્યોને કામ્યકાઓ સરકાર કરવાનું કહેલું.

૮૦—પોતાના યુદ્ધચૂંઝના એક હિસ્સા તરીકે નપાનીસ સરકારે પોતાના સાથીરાજ્યોને કામ્યકાઓ સરકારનો સ્વીકાર કરવાનું કહેલું ?

૭૦—એમણે એમ કર્યું કારણું એ નપાનના લાભમાં હતું. નપાનને લાગેવળે છે ત્યાં સુધી આજાદ હિંદુસા દેશની આજાદીની

લડાઈ સમગ્રી સ્વતંત્ર હતી. અને જપાનીસ નિયંત્રણ નીચે નહોતી. ચીનની નાનકીંગ-સરકારે આજાદ હિંદુની કામચલાડી સરકારનો સ્વીકાર કરેલો.

૭૦—નાનકીંગ સરકાર જપાનીઓના કાખુ હેઠળ હતી ?

૭૦—જપાનીસ લશ્કર ત્યાં હતું અરું, પણ એ ત્યાંનો કષણે સંભાળવા માટે નહોતું. એ નાનકીંગ સરકારને અદ્દ કરતું અરું પણ જપાન અને તેના સાથી રાજ્યો એ સરકારને બિલકુલ સ્વતંત્ર અણુતાં હતાં.

૮૦—તે સિવાય હુનિયાનાં ખીજાં કયાં રાષ્ટ્રોએ નાનકીંગ-સરકારનો સ્વીકાર કર્યો હતો ?

૮૦—રૂપેધને નાનકીંગ સરકારને સ્વતંત્ર ગણ્ણીને તેનો સ્વીકાર કર્યો હતો..... હિલિપાઈન્સ અને થાઇલેન્ડમાં પણ જપાનીસ લશ્કર હતું પણ એ ત્યાંનો કષણે સંભાળવા માટે નહોતું. આ દેશાને તે સ્વતંત્રતા આપી ચુક્કું હતું.. બરમાનું પણ એમ જ હતું. બરમામાંના જપાનીસ લશ્કરનું સંખ્યાખળ હું જાણુતો નથી.

બુલાલાઈ—હિંદુસ્તાન અંગેની જપાનીસ બુઝનેમો શી હતી ?

૭૦—હિંદે લગતી જપાનીસ બુઝનેમો તેને સ્વતંત્ર અનાવવાની હતી.

૧૦મી ડિસેંબર : જોમરાર

: ૧૪ :

બચાવપક્ષના ત્રીજી સાક્ષી હતા શ્રી રેન્જુ સાવાડા. એમણે કહ્યું કે ૧૯૪૪ના ઓક્ટોબરથી ૧૯૪૫ના મે સુધી એ જપાની પરદેશ-ખાતાના નાયબ-પ્રધાન હતા, સુતસદી-ખાતાની નોકરીમાં એ ૧૯૧૪-માં દાખલ થયેલાં, અને લંડન, પેરિસ અને ખીજાં સ્થળોમાંના એકચીખાંતાજ્યોમાં વીસથી વધુ વર્ષો કર્યું હતું.

૪૦—તમે પરદેશભાતાના નાયઅ-પ્રધાન હતા તે કણ
પૂરતી જ તમારા જવાબોની મર્યાદા રાખીને મને જણુંનો કે, આજાદ
હિંદની કામચલાઉ સરકાર વિષે તમને જણું હતી ?

૪૦—હા.

૪૦—એ. સરકાર ઉપર નીપોનના એક એલચીની નિમાણુક
કરવા સાથે તમારે કાંઈ સંબંધ હતો ?

૪૦—હા.

૪૦—એલચી નિમવાનો નિર્ણય ક્યારે લેવાયો હતો ?

૪૦—૧૯૪૪ના નવેંખરમાં

૪૦—એલચી તરીકે કોની નિમાણુક કરવામાં આવેલી ?

૪૦—શ્રી હાચિયાની.

૪૦—પોતાની કામગીરીની શરૂઆત એમણે ક્યારે કરેલી ?

૪૦—આજાદ હિંદ કામચલાઉ સરકારની એડક ૨ંગુનમાં
એ ૧૯૪૫ના માર્ચમાં પહોંચ્યા હતા એમ હું ધાર્દ છું

બિલટપાસમાં—

૪૦—શ્રી હાચિયાની એલચી તરીકે નિમાણુક કરવામાં આવી
તેને લગતા કોઈ દસ્તાવેજો છે ?

૪૦—કામચલાઉ સરકાર ઉપર એક પ્રતિનિધિ મોકલવાના
પોતાના નિર્ણયની સરકારે જહેરાત કરી હતી.

૪૦—એ જહેરાત કયાં કરાઈ અને કઈ રીતે ?

૪૦—સત્તાવાર જેઝેટમાં.

૪૦—શ્રી હાચિયા ૧૯૪૫ના માર્ચમાં ૨ંગુન પહોંચ્યા પછી
એમની તરફથી તમને કાંઈ સંદેશા ભણ્યા હતા ?

૪૦—હા.

૪૦એ મોજૂદ છે ?

૭૦—એ ટોકીઓમાં છે.

૮૦—શ્રી હાચિયા રંગુન ગયા ત્યારે એમને કાંધ દ્વારા વેજે. એટલે કે કાગળો કે એણખાણું-પત્રો આપવામાં આવ્યા નહોતા એનું કારણ એ હતું કે આજાદ હિંદ્ની સરકાર કામચલાડી હતી. પણ શ્રી હાચિયા રંગુન પહોંચ્યા પછી શ્રી સુભાપચંદ્ર બોઝના કહેવાથી જનપાનીસ સરકારે એણખાણું-પત્રો આપવાને નિર્ણય કર્યો. એણખાણું-પત્રો ઉપર નામદાર શહેનશાહના રીતસરના સહીસિક્કા કરવામાં આવેલા, અને ૧૯૪૫ના મેની અધ્યવચ્ચે એ શ્રી હાચિયાને મોકલવામાં આવેલા. પણ ટપાલઅધિકારના ત્યારના સંલેંગોને કારણે એ એમના મુકામે ખરેખર પહોંચ્યા નહોતા.

૯૦—શ્રી હાચિયા પાસે એણખાણું-પત્રો નહોતાં તેથી હુકીકતમાં તો એમણે એલચી તરીકે કામ કર્યું જ નહોતું એ તમે જણો છો ?

૭૦—એમણે કામ કર્યું જ હતું કામચલાડી સરકારના પરદેશ-પ્રધાનની મુખાકાતે એ ગયેલા, અને એણખાણું-પત્રો રજૂ થયાં તે પહેલાં પરદેશ-પ્રધાને પણ એમની વળતી મુખાકાત લીધેલી. એલચી તરીકે એ કામ કરી શકે તેવી સ્થિતિમાં હતા એમ હું માનું છું:

૮૦—આ મુખાકાતે જવા અને વળતી મુખાકાત મેળવવા સિવાય શ્રી હાચિયાએ એલચી તરીકે કાંધપણ કામ કર્યું હતું ?

૭૦—પરદેશ પ્રધાન સાથે એમને કચેરી-બ્યલદાર શા થયા તે હું જણુતો નથી.

૮૦—તમે તો એટલું જ જણો છો કે એમણે મુખાકાત લીધી હતી.

૭૦—હા.

૯૦—કામચલાડી સરકારના પરદેશ પ્રધાનનું નામ તમે જણો છો ?

૭૦—ના.

૮૦—પરહેણ પ્રધાને વળતી મુલાકાત કીધેલી એ તમે ક્યાંથી જાણ્યું ?

૭૦—શ્રી હાચિયાના અહેવાલમાંથી.

૮૦—હું તમને કહું છું કે શ્રી હાચિયા પાસે ઓળખાણુ-પત્રો નહોતા તેથી એમની સાથે કંઈપણ બ્યવહાર રાખવાનો શ્રી સુભાષચંદ્ર આજે ધૂનકાર કરેલો ? એ સાચું છે ?

૭૦—હા, શ્રી હાચિયાના અહેવાલ પ્રમાણે એ સાચું છે.

૮૦—અને તમે એમ કહો છો કે શ્રી સુભાષચંદ્ર ઓઝના કહેવાથી જાપાનીસ સરકારે ઓળખાણુ-પત્રો મોકલવાનો નિર્ણય કરેલો ?

૭૦—ના.

૮૦—એ વિનંતિ લેખિત હતી ?

૭૦—ના.

૮૦—એવી ભતલાયનો ડોધ અહેવાલ શ્રી હાચિયા તરફથી તમને મળ્યો હતો ?

૭૦—હા.

૮૦—હુકીકતમાં તો ઓળખાણુ-પત્રો એમને રંગુન કઢી પહોંચ્યા જ નહોતા ને ?

૭૦—ના.

૮૦—ટાકીઓથી ઓળખાણુ-પત્રો રવાના થયા તેની તારીખ તમે આપી શકરો ?

૭૦—૧૮૪૫ના મેની અધવચમાં

૮૦—બિટિશ લશકરે તેની ઉજ્જે રંગુનમાં પ્રવેશ કર્યો હતો તે તમે જણ્યો છો ?

૭૦—હા.

[૧૦૬]

સર્ટ—અને જપાનીસ સેનાએ એપ્રિલની ૩૦મી સુધીમાં રંગુન ખાલી કરી નાખ્યું હતું ?

જરૂર—દા.

સર્ટ—સુભાષચંદ્ર બોડ પોતે એપ્રિલની ૨૪મીએ રંગુન છોડી ગયા હતા ?

જરૂર—અને ખબર નથી.

સર્ટ—શ્રી હાચિયાએ રંગુન કયારે છોડ્યું હતું ?

જરૂર—લગ્ભગ એપ્રિલની આખરમાં.

સર્ટ—અને એળખાણું-પત્રો શ્રી હાચિયા મારેના હતા ?

જરૂર—દા, એ નથીં હોય ત્યાં એમને એ મોકલી આપવાના હતા.

સર્ટ—એ કઈ જગ્યાએ મોકલી અપાયા હતા તે તમે જણો છો ?

જરૂર—ના.

સર્ટ—રંગુન છોડ્યા પણી શ્રી હાચિયા કયાં હતા તે તમે નથી જાણતા ?

જરૂર—ના.

સર્ટ—એ જપાન પાછા કરેલા ?

જરૂર—ના. એ બેંગકોક ગયેલા.

સર્ટ—બેંગકોકમાં એ લડાઈના અંત સુધી, એટલે કે ઓંગસ્ટની અધવચ સુધી રહેલા ?

જરૂર—દા.

સર્ટ—બેંગકોકથી તમને એમની તરફથી એકેય અહેવાલ મળ્યો નહોતો ?

જરૂર—સંદેશાધ્યવહાર જરાય હતો જ નાં.

તે પણના સાક્ષી શ્રી તેરુરો હાથિયાંએ કહું કે—

‘આજાદ લિંદી કામચલાઉ સરકાર ઉપરના એકચી તરીકે મને જપાનીસ સરકારે મોકલેલો. ૧૯૪૫ના માર્ચમાં હું રંગુન પહોંચ્યો, અને કામચલાઉ સરકારના પરદેશ પ્રધાન કર્નલ ચેટરજીને ખલ્યો. રંગુનમાં હું ૧૯૪૫ની ૨૪મી એપ્રિલ સુધી હતો. કામચલાઉ સરકારના બીજા એક સમ્ય શ્રી અથરને હું મળેલો. રંગુનથી હું એંગ્રેઝ ગયેલો અને કામચલાઉ સરકાર પણ રંગુનથી એંગ્રેઝ અસેડવામાં આવેલી. મને દિલ્હી લાવવામાં આવ્યો ત્યાં સુધી હું એંગ્રેઝ કમાં જ હતો.’

સ૦—તમે રંગુન આવ્યા ત્યારે કાંઈ ઓળખાણુ-પત્રો લાવેલા ?

૭૦—હું કાંઈ ઓળખાણુ-પત્રો લાવ્યો નહોતો. પણ પહોંચ્યા પછી પરદેશ પ્રધાન કર્નલ ચેટરજીની સુલાક્ષણે હું ગયેલો. રંગુન જતાં પહેલાં હું ટોકીઓમાં હતો. રંગુન જવાનો હુકમ મને જપાનીસ પરદેશ-પ્રધાન શ્રી શિગેભિત્સુ તરફથી મળેલો. આજાદ લિંદ સરકાર ઉપર મને મોકલવામાં આવ્યો તે અગાઉ હું જપાનીસ સુત્સદી-ખાતામાં હતો. પોલેન્ડમાંના જપાનીસ એકચીખાતામાં પણ હતો. બલોરીઓ ખાતેનો એકચી હતો અને પરદેશ ખાતાના ટોકીઓમાંના સાંસ્કારિક ખાતાનો વડો પણ ડેટલાક વખત માટે હતો. હું રંગુન કોઈ ઓળખાણુ-પત્રો લઈ ગયેલો નહિ, કારણુંક મને એ આપવામાં આવ્યા નહોતા. એ આપવામાં આવ્યા નહોતા કારણુંક આજાદ લિંદ સરકાર એક કામચલાઉ સરકાર હતી એની મને જણુ કરવામાં આવેલી.

૮૦—તમને ઓળખાણુ-પત્રો શા માટે નથી આપવામાં આવ્યા તેની પૂછપર તમે કરેલી ખરી ?

૭૦—વાતચીતમાં મને જણાવવામાં આવેલુંક ઓળખાણુ-પત્રોની જરૂર નથી. પાછળથી મને એક તાર મળેલો કે ઓળખાણુ-પત્રો રવાના થઈ ચુક્યા છે, પણ મને એ પહોંચેલા નહિ.

શલટપાસમાં—

સ૦—તમે રંગુન જવા બીપડયા લારે કાંઈ કાગળિયાં સાથે લઈ ગયેલા ?

જ૦—ના.

સ૦—જાપાનીસ સરકાર તરફથો ડામનીય ઉપર લખાયેલા કાગળ તમારી સાથે નહોતા ?

જ૦—મારી સાથે હું કાંઈ કાગળિયાં લઈ ગયો નહોતા. પણ રંગુન પહોંચ્યા પછી પરહેલા પ્રધાન કર્નાલ ચેટરજીની મુડાડાતે હું ગયેલો. અને એમને મેં એમ કહેલું કે મને એવચી નીમવામાં આવ્યો છે. તે પછી શ્રી અધ્યરને પણ હું મળેલો.

સ૦—કર્નાલ ચેટરજીને તમે પહેલવહેલા ક્યારે મળેલા ?

જ૦—મને ચોક્કસ તારીખ યાદ નથી, પણ પહોંચ્યા પછી થાડા હિવસે.

સ૦—કર્નાલ ચેટરજી અને શ્રી અધ્યરને તમે એક વાર મળેલા કે એ વાર ?

જ૦—કર્નાલ ચેટરજી મારે દેર એ-વણુ વાર આવેલા અને શ્રી અધ્યરને તો હું એકજ વાર મળેલો. એમ ધારુ છું. રંગુનમાં હું શ્રી સુલાષ્યંડ્ર એઝને મળ્યો. નહોતા.

સ૦—તમને મળવાનો એમણે ધનકાર કરેલો ?

જ૦—દા. મને મળવાનો એમણે ધનકાર કરેલો.

સ૦—હું ધારું છું કે તમને કાંઈ કારણું કહેવામાં આવ્યું હશે ?

જ૦—મને લાગે છે કે મારી પાસે ઓળખાણુ-પત્રો નહોતા તેથી એમણે મને મળવાનો ધનકાર કર્યો હતો. મને એ વાત કર્નાલ ચેટરજીએ કરેલી.

સ૦—તે પછી જ તમને ઓળખાણુ-પત્રો મોકલવાનું તમે જાપાનીસ સરકારને કહેલું ?

૭૦—કર્ણલ ચેટરજી દારા કરાયેલી શ્રી બોડની વિનંતિને લીધે મેં મારા ઓળખાણુ-પત્રોની માગણી કરતો તાર ટેકીએ. કર્ણો. હું રંગુન પહોંચ્યો પછી ચાર-પાંચ દિવસે એ તાર મોકલાયો. જપાનીસ સરકાર તરફથી મને તાર મળેલો કે એ ઓળખાણુ-પત્રો મોકલી રહી છે.

બચાવપક્ષના તે પછીના સાક્ષી પણ એક જપાની મેજર-જનરલ કાયાકુરા હતા. એમણે કુલું કે—

‘ ૧૯૪૩ દરમિયાન જાનનીસ વડા મથકના ચીફ ઓફ સ્ટાફ તરીકે હું રંગુનમાં હતો. આંહિંદ્રો વિષે અને આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકારની સ્થાપના વિશે પ્રસંગોપાત મને જાણવા મળતું, છતાં કાંઈ ચોક્કસ વિગતોની મને જાણું નથી. આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકારની સ્થાપના અંગે શ્રી સુભાષચંદ્ર બોડને હું ૧૯૪૩ના જુલાઈમાં રંગુનમાં મળ્યો હતો. કામચલાઉ સરકાર શા માટે સ્થાપવામાં આવી હતી એ શ્રી બોડે મને સમજવેલું. ’

શ્રી સુભાષચંદ્ર બોડ સાથેની એમની વાતચીતમાં એમણે સાક્ષીને શું કહેલું તે જાણવવાનું શ્રી જુલાભાઈએ સાક્ષીને કહ્યું. પણ એ તો સાંભળેલી વાતની જુઓની થાય એમ જગ-એડેક્ટનો અલિપ્રાય થવાથી અદાલતના પ્રમુખે સવાલને દૃષ્ટર ડિપર લેવા દીધો નહોતો. આગળ ચાલતાં સાક્ષીએ જાણ્યું કે દક્ષિણમાંની સેનાના વડા જનરલ તેરાઉચીના ફરમાનથી એમણે ઘભ્રાલવાળી લડાઈની વ્યકૃતયના કરેલી એ લડાઈમાં આંહિંદ્રો એ શા લાગ લજવ્યો હતો એવા શ્રી જુલાભાઈના સવાલના જવાબમાં સાક્ષીએ કહ્યું કે આંહિંદ્રો હિંદની આજાદી માટે લડી હતી. પણ એ જવાબને સાક્ષીની વ્યક્તિગત અલિપ્રાય ગણ્યીને અદાલતે એને દૃષ્ટર પર લેવા દીધો નહોતો.

સાક્ષીએ જાણ્યું કે જપાનીઓની સાથેજ આંહિંદ્રોને અલગ લડાયક કામગરી સેંપવામાં આવી હતી. ૧૯૪૪ના જાન્યુઆરીમાં રંગુનમાં એક ગેરીલા રેજિમેન્ટ આવી હતી. એ રેજિમેન્ટ એમના હાથ નીચે હતી તે કે. શાહનવાડને સાક્ષીએ અદાલતમાં ઓળખી

ખતાવ્યા ૧૬૪૪ના ફેલુંઆરી કે માર્યામાં એ રેજિમેન્ટ મોરચા ભાષી ઉપડી ગણે હતી. આ રેજિમેન્ટને શી કામગરી સેંપવામાં આવી હતી એવા એક સવાલના જવાબમાં સાક્ષીએ ન્યાયાધીશાના મેજ પાસે જઈને એક આકૃતિ દોરીને સમજાયું કે આખી આંહિં૦ઝોને એક ચોક્કસ હરોળ બેદવાનું કામ સેંપવામાં આવ્યું હતું.

૪૦—એમની રેજિમેન્ટ જ્યાં લડતી હતી એ વિલાગ એકલા કે. શાહનવાજખાનના વર્ચસ્વ હેઠળ જ હતો ? એમની સાથે કાઈ જપાનીસ અફસર હતો ?

૪૦—મને યાદ છે ત્યાં સુધી કે૦ શાહનવાજની સાથે સંપુર્ક —ખાતાનો એક અફસર હતો, પણ મને એની ખાતરી નથી.

૪૦—આંહિં૦ઝોને અને ધૂમ્બાલ મોરચા પરના સંયુક્તા ‘કમાન્ડ’ વર્ચે શી સમજાયું હતી ?

૪૦—જ્યારે લડાયક દિલચાલ ચાલતી ન હોય ત્યારે આંહિં૦ઝોને સતતંત્ર હતી અને દિલચાલ ચાલુ હોય એટલા વખત દરમિયાન એ જપાનોઓના કાખુ હેઠળ હતી.

૪૦—હિંદુસ્તાનનો કાઈ પ્રદેશ કંબને કરાય તો તેનું શું કરવું તે વિશે કરી સમજાયું હતી ?

૪૦—હિંદુનો જે કાઈ પ્રદેશ અમે કંબને લઈએ તે આંહિં૦ઝોને સેંપી દેવામાં આવે એવી સમજાયું હતી.

૪૦—આ સુકલ કરાયેલા પ્રદેશોનું તંત્ર કાણે સંભળાવાનું હતું એ વિષે જપાનીસ ‘હાઈ-કમાન્ડ’ અને આંહિં૦ઝોને વર્ચે કાંઈ સમજાયું હતી ?

૪૦—એની ઉપર કામગલાઉ સરકારનો કાખુ રહેવાનો હતો.

૪૦—સુકલ કરેલા પ્રદેશોમાંથી નિનેતા સૈન્યના હાથમાં જે શરુ-સરંજામ આવે તેને અંગે શી સમજાયું હતી ?

૪૦—તમામ શરુ-સરંજામ કામગલાઉ સરકારને સેંપી દેવાનો હતો.

૭૦—જપાનીઓએ અને આંહિંંફ્રોંએ હિંદુની સરકદ ઓણંગી તારે કરાયેલી જહેરાતો વિષે તમને કાંઈ જતમાહિતી છે ?

૭૦—એ વખતે કરાયેલી એ જહેરાતો વિશે હું જણું છું. એક શ્રી સુભાષચંદ્ર બોઝે કરેકી કે તેઓ હિંદુની સ્વતંત્રતા માટે લડી રહ્યા હતા. બીજુ લેફ્ટેનાન્ટ-જનરલ કાવાખાએ કરેકી કે જપાનીઓએ ઉથને કરેલા તમામ પ્રદેશો હિંદુઓને સોંપી દેવામાં આવશે. એ જહેરાતો હું અહિ ૨૩૦ કરી શકું તેમ નથો.

ભાલટપાસ દરમિયાનઃ—

૭૦—ધમ્રાક્ષવાળી લડાઈના વ્યૂહની યોજના ૧૯૪૪ના જન્યુઆરીમાં થઈ હતી. એ લડાઈની શરદ્યાત ૧૯૪૪ના માર્ચમાં થઈ હતી. અને અંત ક્યારે આંધો તે હું જણુંતો નથી. ૧૯૪૪ના જન્યુઆરીમાં બરમામાંની જપાનીસ સેનાનું સંખ્યાઅળ ૨૩૦,૦૦૦નું હતું.

૮૦—૧૯૪૪ના જન્યુઆરીમાં અરમામાંની આંહિંંફ્રોંનું સંખ્યાઅળ ૧૦,૦૦૦નું હતું ?

૭૦—વધુમાં વધુ ૧૦,૦૦૦નું.

૮૦—આંહિંંફ્રોંની કંઈ કંઈ રેજિસ્ટેન્ટોએ ધમ્રાક્ષવાળી લડાઈમાં રીતસરનો ભાગ લીધો હતો તે તમે જણો છો ?

૭૦—ખંડાં મળીને નણેક ડિવિઝનો હતા. આંહિંંફ્રોના એક ડિવિઝનમાં ૭,૦૦૦૦ થી ૮,૦૦૦ સૈનિકો હતા એમ હું ધારું છું, પણ ચોક્સ નથો કહી શકતો.

૮૦—તમે કંદું કે જન્યુઆરીમાં બરમામાંની આંહિંંફ્રોંનું સંખ્યાઅળ ૧૦,૦૦૦નું હતું. તમે એમ સૂચનો છો કે ધન્યાલને મોરચે લડતા આંહિંંફ્રોના દણોના. સૈનિકો ૧૦,૦૦૦ થી વધુ હતા ?

૭૦—ધન્યાલને મોરચે આંહિંંફ્રોના ૧૦,૦૦૦ થી વધુ સૈનિકો હતા એમ હું માનું છું.

૮૦—એ ક્યાંથી આવેલા ?

૭૦—હું ધારું છું કે સિંગાપુરથી ધણ્ણા આવેલા, અને આ રીતે ૧૦,૦૦૦ની મૂળ સંખ્યામાં વધારો થયો હતો. કેટલાક માણસો

બરમામાંથી પણ આવેલા. હું ધારું છું કે એમની સાથે ભળી જવા
હિંમાંથી પળું કેટલાક આવેલા, પણ કેટલા આવેલા તે હું
નથી જણુંનો.

સ૦—હિંમાંથી પણ કેટલાક આવેલા તે તમે ક્યાંથી જણ્ણું ?

જ૦—મેં એ સાંભળ્ણું હતું.

સ૦—ઇમ્પ્રૈલ મોરચા પરની આંહિંફોં રેજિમેન્ટોનાં નામ
ગેરીલા રેજિમેન્ટ નં ૧, ૨, અને ૩ હતાં ?

જ૦—હું ધારું છું કે એ જ હતાં.

સ૦—ઇમ્પ્રૈલવાળી લડાઈને પરિણામે આંહિંફોના સૈનિકો-
માંથી કેટલા કબી થયા હતા તે તમે કબી શકો તેમ છો ?

જ૦—ના.

પહેલી આજાહેરોજના સંસ્થાપક કેં માહનસીંધ

આગાહ હિંદ સરકારના એ પ્રધાનોની જુખાની

૧૧મા ડિસેંબર : અંગણવાર

: ૧૫ :

અચાનકશના છડ્યા સાક્ષી હતા આગાહ હિંદની કામચલાડ સરકારના એક પ્રધાન શ્રી અમયર એમણે જુખાની આપી કે—

‘૧૯૪૧ની ૧૦મી ડિસેંબરે જાપાનીઓએ બાદાઈની જહેરાત કરી તારે હું એંગડોકમાં હતો. તેજ દિવસે એંગડોક છોડીને ભરમા—ગરતે હિંદ પહોંચવાનો મેં પ્રયાસ કર્યો, પણ એમાં હું સફળ ન થયો. કારણ્યકે હું સરહદ ઉપર પહોંચ્યો તે અગાઉ એ દિવસે જ એ બંધ કરી દેવામાં આવેલી.

પૂર્વે એશિયામાંના તમામ દિંહીઓની એક પરિષદ ૧૯૪૨ના જુનની અધિવયમાં એંગડોકમાં ભાગેલી. થાઇલેન્ડ, ભરમા, મલાયા (સિંગાપુર સહિત), હિંદી-ચીન, જવા, સુમાત્રા, ઇલિપાઈન્સ, શાંધાઈ, હેંગડાંગ અને જાપાનમાંથી એમાં પ્રતિનિધિઓ હાજર રહેલા, પૂર્વ એશિયામાં એ વખતે હિંદીઓની આશરે પચીસથી ત્રીસ લાખની વસ્તી હતી. એ પરિષદમાં હું એક પ્રેક્ષક તરીકે હાજર રહેલો.

એંગડોકમાં રથાપારેલા હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘના વડા મથડમાં હું ૧૯૪૨ના જુલાઈમાં જેડાયો. હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘનું પ્રથમ ધ્યેય એ વખતે હું સમજન્યો હતો તે પ્રમાણે હિંદની સ્વતંત્ત્રતા જીતવાનું હતું. સંઘના જહેરાત-ભાતાનો કથનો ભને સૌંપવામાં આવેલો.

કૃષુઆરીના અંતમાં એંગડોક છોડીને હું માર્યની ડ જીએ સિંગાપુર પહોંચ્યો, ત્યાં, હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘના પ્રમુખ રાશબ્દિહારી બોઝને હું મળ્યો. એમણે ભને કહ્યું ક વડું મથક એંગડોકથી સિંગાપુર અને તેથું જલ્દી ખસેડવાનો એમણે નિર્ણય કર્યો હતો, તે વખતે તૈયારીઓ શરૂ કરી દેવામાં આવી અને ૧૯૪૩ના એપ્રિલમાં ખસેડવાનું કામ શરૂ થઈ ગયું. મારી કચેરીમાં કામ કરવું મેં ચાલુ રાખ્યું.

દક્ષિણ એશિયાના તમામ દેશોમાં હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘના રીત-
સરના સભ્યો હતા, અને એ વખતે એના સભ્યોની સંખ્યા સાડાસાત
લાખ નેટલી હતી.

નેતાજી સુભાષચંદ્ર બોઝ
અને રાશબ્દિહારી બોઝ

નેતાજી સુભાષ બોઝ
૧૯૪૩ની ૨ જુલાઈએ
સિંગાપુરમાં આવ્યા. છથી
જુલાઈએ, પૂર્વ એશિયામાંના
પ્રતિનિધિઓની એક પરિષ્ઠ
સિંગાપુરમાં ભરાઇ. એ પરિ-
ષ્ઠમાં, રાશબ્દિહારી બોઝ
હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘના પ્રમુ-
ખપદની સત્તાવાર સોંપણી
નેતાજી સુભાષચંદ્ર બોઝને
કરી દીધી.

પ્રતિનિધિઓને અને
પ્રેક્ષકોને રાશબ્દિહારી બોઝ
કહ્યું કે ટોકીએથી એ એમને
માટે એક સોગાદ-નેતાજી
-લાવ્યા હતા, અને પ્રમુખપદ
એ નેતાજીને સોંપી હેતા હતા.
આ જહેરાત વખતે હષા-
વેશના પોકારોનો વરસાદ
વરસ્યો હતો.

પોતાના બાષપુમાં
નેતાજી બોઝ જહેર કહ્યું કે
થોડા જ વખતમાં આજાદ

હિંદની એક કામ ચલાડી સરકારની રથાપના કરવાની એમની ધારણા હતી. એનો પણ અત્યંત ઉત્સાહપૂર્વક સત્કાર કરવામાં આવેલો.

૧૯૪૩ની ૨૧મી એકટોબરે, પૂર્વ એશિયામાંની હિંદી સ્વતંત્ર સંધની શાખાઓમાંથી આવેલા પ્રતિનિધિઓની બીજી એક પરિષદ સિંગાપુરમાં જરાઈ હતી. સામાન્ય મંત્રીએ સંધની પ્રગતિનો અહેવાલ સરકારની સ્થાપનાની જહેરાત કરી હતી. પ્રતિનિધિઓએ અને હાજર રહેલા સૌ કોઈએ એ જહેરાતને તાળોઓના ગુગડાટ અને પોકારો વરચે આવકારી હતી.

આ સરકારના સભ્યોનાં નામ જહેર કર્યા પછી નેતાજીએ પોતે હિંદુસ્તાન પ્રત્યેની વફાદારીના સોણંદ લીધા. તે પછી પ્રધાનમંડળના બીજા સભ્યોએ હિંદુસ્તાન પ્રત્યેની અને નેતાજી પ્રત્યેની વફાદારીના સોણંદ લીધા. આખી કર્યાવાહી દરમિયાન ડગલે ને પગલે હષ્ઠોનેશની ઊકિયારીએ અને 'સુલાપ બોજ કી જ્યે', 'આજાદ હમુકૂત કી જ્યે' તથા 'આજાદ હિંદ કી જ્યે'ના પોકારો થયા કરતા હતા.'

આજાદ હિંદની કામચલાડી સરકારની જહેરાત કરતી વેળાની એક છખી અને સાક્ષી સહિતના એ સરકારના પ્રધાનોની બીજી છખી સાક્ષીને હેખાઉનામાં આવતાં એ એમણે આગળી બતાવી. પછી હમેરું કે—

'કામચલાડી સરકારની રથાપના પછી અમે બિટન અને અમે-રિકા સામે લડાઈ જહેર કરી. એ સરકારમાં હું જહેરાત અને પ્રચાર ખાતાનો પ્રધાન હતો. પોતાનો વહીવટ-તંત્ર તરીકે કામચલાડી સરકાર હિંદી સ્વતંત્ર સંધના વ્યવસ્થા-તંત્રનો ઉપયોગ કરતી.'

કામચલાડી સરકારની જહેરાત અને તેના પ્રધાનોનાં નામવાળો એક દૃસ્તાવેજ સાક્ષીને બતાવતાં, પોતાને ચાહ છે ત્યાં સુધી એ સાચાં છે એમ એમણે જણાયું. તે પછી કામચલાડી સરકારની 'પ્રવૃત્તિઓ વિશે સંવાદો પૂછતાં સાક્ષીએ જણાયું કે—

સંઘદારા હિંદીઓને રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ પૂરું પાડવાનું અને તખીએ તથા અન્ય રાષ્ટ્ર પહોંચાડવાનું કાર્ય આજાદ હિંદ સરકાર કરતી હતી. હિંદુસ્તાનીઓને જ્યાં જ્યાં અને જ્યારે જ્યારે રક્ષણની અને ખાસ તો શુંડાગીરી સામેના રક્ષણની, જરૂર પડે ત્યારે એ પૂરું પાડવાની સૂચના સરકારે આહિંદોંને આપી હતી.

૧૯૪૩ની ઉજ માર્ચ ૧૯૪૪ના ફેઝુઆરી સુધી હું સિંગા-પુરમાં હતો. આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકાર પ્રત્યેની વક્ષાદારીની પ્રતિજ્ઞા ઉપર પોતાના સભ્યોની સહી લેવાનું કાર્ય હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધની ભલાયામાંની શાખાઓએ ૧૯૪૩ના ડિસેંબરમાં શરૂ કર્યો.

સંધની ભલાયાની શાખા તરફથી નિયમિતપણે એક ભાસિક પત્રિકા અદાર પાડવામાં આવતી હતી ૧૬મી ડિસેંબર ૧૯૪૩ના એના અંકમાં સંધની શાખાઓ માટે નીચે સુખ્યાની સૂચનાઓ આપેલી હતી.

“પૂર્વ ગોશિયામાંના હિંદીઓ આજે હવે એક પરદેશી સત્તાના તાખેદારો નથી નથી. એ તો આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકારના ગવ્યિષ્ઠ નાગરિકી છે.

ભલાયામાંના ભીજ હિંદીઓને આ વાત બરોઅર સમજાવવા માટે અને પોતાના નવા સ્થાપનની જવાબદારીઓનું આપણા ફેશાઈં-ઓને પૂરું ભાન કરવા માટે, આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકાર પ્રત્યેની વક્ષાદારીની પ્રતિજ્ઞા ઉપર સહી કરવાનું હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધના દરેક સભ્યને કહેવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું છે. આ વિષેની વિગત-વાર સૂચનાઓ અને પ્રતિજ્ઞાને મુસહો શાખાઓને માંકલાઈ ચૂક્યાં છે.

પ્રતિજ્ઞા લેતી વખતે, દરેક સભ્યને વક્ષાદારીની પ્રતિસાનું એક કાર્ડ આપવામાં આવશે અને હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધના સભ્યપદનું તેનું કાર્ડ એ પ્રતિજ્ઞા લેવડાવનાર અમલદાર પાછું લઈ લેશે.

આપણી સરકાર પ્રત્યે વજાદારી રાખવાનો અધિકાર માત્ર હિંદી સ્વતંત્ર્ય સંધના સભ્યોને જ આપવામાં આવશે, કારણ કે સંધનો સભ્ય ન હોય તેવા ડાખલપણ હિંદીને સાચો હિંદી ગણી રાકાય નહિ. ૨૧મી એટાબરે શાનાનમાંના પોતાના ભાષણમાં નેતાજીએ કહું હતું તેમ ‘એમને આપજે હિંદીએ કે મિત્રો ગણી શકીએ નથિ. લિંગુસ્તાનમાં એમને માટે કોઈ રથાન નથી.’

વજાદારીની પ્રતિજ્ઞા કેનારાઓની એક ચાદી સાક્ષીને હેખાડવામાં આવી ૧૯૪૪ના લૂલ સુધીની કુલ સંગ્રામાં એમાં ૨,૩૨,૫૬૨ની હેખાદેશી હતી.

૪૦—કામચલાજી સરકારની આપકના કયા કયા માર્ગી હતા?

૪૦—પૂર્વ એશિયામાં અધેથી હિંદીએ પાસેથી કામચલાજી સરકાર ફાળા ઉઘરાવતી આ રીતે લેગા થયેલા પેસા બરમામાં આજાદ હિંદ એન્ક્રમાં રાખવામાં આવતા ફાળામાં રોકડનાણું તેમજ ચીજવસ્તુએ અપાતી. ખાદ્ય પદાર્થી, ધાતુનાં શામવાસણો અને આંહિંન્ડ્રોના ઉપયોગમાં આવી શક એવી બીજી ડાખલપણ ચીજનો એમાં સમાવેશ થતો.

૧૯૪૭ના નવેંબરમાં આ ફાળામાં રોકડનો આંકડો ૫૩,૪૩૬૫૬ ડોલરે પદ્ધાંચેલો અને ૮૬,૩૧૦ ડોલરની કિંમતનું ઝનેરાત એમાં અપાયેલું. ૧૯૪૪ના જુલાઈમાં કુલ આંકડો ૧,૫૩,૫૪,૧૦૪ ડોલર પદ્ધાંચેલો આજાદ હિંદ એન્ક્રની સ્થાપના રંધુનમાં ૧૯૪૪ના એપ્રિલ માં થઈ હતી. શ્રી દીનાનાથ તેના ડાયરેક્ટરેમાંના એક હતા અને હું તેના ડાયરેક્ટરોના એર્ડનો પ્રસુઅ હતો.

શ્રી સુલાષયંદ્ર એઝે આંહિંન્ડ્રોનો કઅને સંભાળી લિંગા પછી એ સર્વેચ્ચ કમાન્ડર બન્યા. આંહિંન્ડ્રોમાં સંપૂર્ણ પણે સ્વેચ્છા-પૂર્વકની ભરતી કરવામાં આવતી હતી એ હું જાણું છું. અમે એમને તાલીમ આવી શકતો નહોતા એવા વંચારાના સ્વયંસેવકો હમેશાં અમારી પાસે રહેતા હતા. નાગરિક વહીવટકર્તાએને તાલીમ આપવા

માટેની એક તાલીમથાણા સિંગાપુરમાં હતી. નેતાજી સિંગાપુર આવ્યા પછી થોડા અહિનામાં એ શાળાની રથાપના કરવામાં આવેલી.

૩—નીપોન સરકાર અને આજાદ હિંદુની કામચલાઉ સરકાર વચ્ચેના સંબંધો કેવા હતા ?

૪૦—સમાનતાને ધોરણે બ્યલદાર રાખતાં એ સાથીરાન્યો વચ્ચેના એ સંબંધો હતા.....૧૯૪૪ના એપ્રિલથી ૧૯૪૫ના એપ્રિલ સુધી હું શ્રી સુલાજયંદ્ર ઓઝના બંગલામાં રહ્યો હતો.

૫૦—જપાનીસ સરકાર અને આજાદ હિંદુની કામચલાઉ સરકાર વચ્ચેના એના ડોચ ભતભેદની વિગતો તમે આપી શકરો કે જેમાં કામચલાઉ સરકારે પોતાનો ભત સાચો ઠરાવ્યો હોય ?

૬૦—કામચલાઉ સરકારે જ્યારે પોતાનો ભત સાચો ઠરાવ્યો હતો એવા મારી જાણના એ કે નણું પ્રસંગો તો મને યાદ છે. ૧૯૪૪ માર્ચમાં શ્રી સુલાજયંદ્ર ઓઝ અને ડેટલાક જપાનીસ અફ્સરેની જેમાં હાજરી હતી એવી એક પરિષદ ભળેલી. એમાં હું પણ હાજર હતો. હિંદુધરતી ઉપરની લડાઈનું સંચાલન કરવા માટે એક યુદ્ધ સમિતિની રથાપના અંગેની ચર્ચાઓ ત્યાં થતી હતી. જપાનીઓની એવી ભાગણી હતી કે એ સમિતિના પ્રમુખપદે ડોચ જપાનીને મૂકવો, અને પોતાના એ દાવાના ટેકામાં એમણે દલીલો કરી. નેતાજીએ એ સૂચનાનો સામનો કર્યો અને તેમ કરવાનાં પોતાનાં કારણો દર્શાવ્યા.

જપાનીઓની દલીલ એ હતી કે પ્રમુખપદે જપાની હોય તે સંગવડતાને ખાતર જરૂરી છે. નેતાજી તો સિદ્ધાંત ઉપર બિલા રહ્યા. અને એમણે કણું કે જેમાં હિંદુનું અખંડત્વ, સાર્વભૌમત્વ, કે સ્વાતંત્ર્ય જરા પણ ઓછું થાય એવી ડોચ પણ વાત એ સ્વીકારી શકે નહિ. એમની સામી દલીલ એ હતી કે કાં તો ડોચ હિંદુની એનો પ્રમુખ બને અથવા તો પછી સમિતિ પ્રમુખ વિનાની જ રહે, અને તેના હિંદુ તેમજ જપાની સભ્યોનો દરજનો સમાન રહે.

નેતાજીએ પોતાની વાત સાચી કરાવી હતી અને એ સમિતિના પ્રમુખપદે ડોધ જપાનીને મુક્વામાં આવ્યો નહોતો.

કામચલાઉ સરકાર પોતાની વાતને સફળતાપૂર્વક વળગી રહી હોય એવો ભીજો પણ એક દાખલો છે. જપાનીઓ અને કામચલાઉ સરકારના પ્રતિનિધિઓની દાજરીનાળી એક પરિષ્ઠમાં જપાનીઓએ કહ્યું કે પૂરવડા-ખાતાના અને માનવઅળ-ખાતાના પ્રધાનોની નિમણુકની જાણ એમને અગાઉથી જ કરવામાં આવે તો સારું, કારણ કે જપાનોસ યુદ્ધ-પ્રયત્નોને એ નિમણુકની સીધી યા આડકતરી અસર થતી હતી. પણ નેતાજીએ જણાયું કે એ તો કામચલાઉ સરકારની જિલ્લકુલ આંતરિક બાબત છે. જો કે આવી નિમણુકા થઈ ચૂક્યા બાદ, એક શિષ્ટાચાર ઇપે તેની જાણ જપાનીઓને કરવામાં એમને વાંધી નહોતો. છેવટ સુધી તેઓ એ મતને વળગી રહ્યા હતા.

૭૭ એક ભીજો દાખલો હું આપું છું. (હિંદના) સુકત કરાયેલા પ્રદેશોમાં ડોધપણું જપાનોસ પેઢીને કામ કરવા ન દઈ શકાય અને એક આજાદ હિંદ એન્ક સિવાય ભીજુ ડોધપણું એન્કથી ત્યાં કામકાજ ન થઈ શકે એવી એક ચેલજના નેતાજીએ ધરી કાઢી હતી.

૮૦—મલાયા કે બરમામાંના દિંદીઓના રક્ષણ ભાટે કામચલાઉ સરકારે શું શું કહું હતું?

૮૦—હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધના તંત્ર દારા તખીઓ મદદ અને સામાજિક સુખાકારીના ભીજ કાર્યોની એમણે ગોડવણું કરેલી. ઉપરાંત રાષ્ટ્રીય દિનિયે એમની ડેળવણી પણ ચાલુ રખાયેલી.....આજાદ હિંદ સરકારનાં ચાર રેડીઓ મથકો હતાં. જહેરાત અને પ્રચાર-ખાતાના પ્રધાન તરીકે એમના સંચાલન ભાટે હું જવાઅદાર હતો.

૮૦—આ મથકોના સંચાલન ઉપર બહારનું કોઈ નિયંત્રણહતું

૮૦—ના.....મલાયામાંથી સ્વયંસેવકોની એક મોટી સંપ્રયા (ક્રિજમાં) ભરતી થઈ હતી. બરમામાંથી પ્રમાણુમાં એાછા અને

દક્ષિણ-પૂર્વ એશિયાના દેશોમાંથી પ્રમાણુસરના સ્વયંસેવકો પણ
એમાં જોડાયેલા હિંદી વેપારીઓ પણેથી અનાજના રૂપમાં સખાવતો
અમને મળતી હતી.

બલદ્ધતપાસમાં;—

૭૦—૧૯૪૨માં હું જાપાના અભરપત્રી હતો. એંગડાક
પરિપદમાં હું હાજર હતો. હિંદી સ્વતંત્રતાના સંબંધમાં જાપાનીસ
ચુદ્દનેમોનું રૂપણીકરણ આગવાની ભતવાનો એક દ્રાવ એ પરિ-
પદમાં પસાર થયો હતો.

૮૦—એ પ્રમાણેની સત્તાવાર ચોખવટ જાપાનીઓએ કંઈ પણ
કરી નહોતી એ હકીકિત છે ?

૭૦—મને અભર નથી.....એંગડાક પરિષ્ઠે નિમેલી કાર્ય-
વાહક સમિતિની કાર્યવાહીની મને જાણ નથી. એક એના પ્રમુખ શ્રી
રાશબ્દિલારી બોજ સિવાયના તેના બીજન સભ્યોના રજીનામાની મને
અભર નથી. ૧૯૪૨ના ડિસેમ્બરમાં હું એંગડોકમાં હતો, લયારે
શ્રી રાશબ્દિલારી બોજ સિંગાપુર ગયેલા હતા.....અરમા અને
મલાયામાંથી ગેરહાજર હિંદીઓની માલિકીની મિલકતને લગતે એક
દ્રાવ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો એ મને યાદ છે. અરમામાંના
હિંદીઓએ ‘એસન્ટી ધનિયન પ્રેપરીઝ એસોસિએશન’ (માલિ-
કની ગેરહાજરીવાળા હિંદી મિલકતોનો સંઘ) ની સ્થાપના કરી
હતી. આ સંઘ હિંદી સ્વતંત્ર્ય સંઘ નીચે રહીને કામ કરતો હતો.
શ્રી સુલાષયંડ બોજને પૂર્વ એશિયામાં તેડાવતો એક દ્રાવ પસાર
કરવામાં આવ્યો હતો એ પણ મને યાદ છે.....હિંદી સ્વતંત્ર્ય
સંઘમાં સાડાસાત લાખ સભ્યો હતા એ મારી માહિતી સંઘના
સામયિકીઓએ અપાતી વિગતોને આધારે અપાયેલી હતી. મારી
કામગરી કામયદાઉ સરકારની તથા આંહિંદોફોની પ્રજ્ઞતિનો પ્રચાર

કરાવવાની અને હિંદુની સ્વતંત્રતા માટે હિંદુસ્તાનની પ્રગતિમાં પ્રચાર પહોંચતો કરવાની તથા સભાઓ જોઈવવાની હતી.

૪૦—કામયકાઉ સરકાર માટે ફાળા ઉધરાવવનારાઓએ ખરમા અને મલાયામાં હિંદીઓની મૂડીના અમુક ટકા ઠગવેલા હતા એ સાચું છે ?

૪૦—ખરમા અને મલાયામાંના દિંદીઓની સ્વેચ્છાપૂર્વકની સંમતિથી અમુક ટકા ઠરાવવામાં આચ્યા હતા. ફાળા ઉધરાવવનારાઓએ હિંદી વેપારીઓને અને ખીજીઓને ફાળામાં આપવાનું કહેલું અને એમની સંમતિથી તેમજ એમની સૂચનાથી જુદા જુદા સ્થળો માટે જુદા જુદા ટકા ઠરાવવામાં આવેલા.

ઓક 'ઓફ ઓફિસેન્ટ' (વ્યવસ્થા સમિતિ) મલાયામાં ફાળા એકઠા કરતી અને ખરમામાંના દિંદીઓની અનેકી એક નેતાજી ફાળા-સમિતિ પણ હતી. આગળ જતાં કરીમ ગની નામને એક આણુસ નેતાજી ઇંડ સમિતિનો સભ્ય બન્યો. ૧૯૪૫ના જન્યુઆરી અગાઉ ઉધરાણું એમના કામગામાં નહોંતું.

૪૦—પેસા પડાવવાનો ડોષ આરોપ એમની ઉપર હતો ?

૪૦—ના.

૪૦—શ્રી સુભાપચંદ્ર ઓઝના ફરમાનથી એમની ખરપકડ કરવામાં આવેલી ઘરી ?

૪૦—નેતાજીના હુકમથી એમને અટકાયતમાં રાખવામાં આવેલા એનાં કારણોની મને અખર નથી. નેતાજીના જન્મદિવસે સામચી ઉધરાવવાની પ્રવૃત્તિ વિશે એક તપામણી થતું હતી. પણ એમની સામેના ચોક્કસ આરોપેની મને જાણ નથી.

૪૦—આંહિંદ્રોને એકવાર કપકું અથવા રૂ. ૫૦ આપવાનો હુકમ દરેક માણુસને કરવામાં આવેલો ?

૪૦—દરેક હિંદીએ ઓછામાં ઓછું એક વાર કાપડ આપવાનું

નેછાં એવી અપીલ કરવામાં આવેલી. પણ એમાં કોઈ જતની બળજાયની તો હતી જ નહિ... ખુદ આંહિં૦ક્રો૦ને ઉદ્દેશીને નેતાજીએ કરેલાં સંખ્યાઅંધ ભાષણો દ્વારા મેં જાણેલું કે આંહિં૦ક્રો૦માં સ્વેચ્છાપૂર્વક જ ભરતી થતી હતી.

સ૦—મોઢેથી બોલવાનું ખાદ કરતાં સાચેસાચ તો બળજાયરી વાપરવામાં આવતી હતી એ સાચું ને ?

૭૦—લોડોને આંહિં૦ક્રો૦માં ભરતી કરવા માટે મુદ્દે અ બળજાયરી વપરાયાની મને જાણું નથી.

સ૦—લોડો ઉપર આંહિં૦ક્રો૦માં બોડવાનું દાખાયું લાવવા માટે લયંકર જુલમો કરવામાં આવ્યા હતા એની તમને જાણું છે ?

૭૦—૧૯૪૨ના ડિસેંબર પછી હિંદીઓ ઉપર આંહિં૦ક્રો૦માં નેડાવા માટે કોઈ જુલમો થયાની મને પોતાને જાણું નથી.

સ૦—નેપાનીઓએ આંહિં૦ક્રો૦ ઉપર કોઈ બંધનો મૂક્યા હોવાનું તમે જાણો છો ?

૭૦—ના.

શ્રી. જુલાભાઈએ સાક્ષીને અગાઉ એક સર્વીલ પૂછીલો : ‘ અંગાળના ફૂકાળની વાત તમે સાંસગેલી ? ’

૭૦—દા.

સ૦—એમાં સપદાયેલાં માણુસોની રાહત માટે તમારી સરકાર તરફથી કોઈ ઔદ્ધર કરેલી.

૭૦—દા, અંગાળના ફૂકાળપીડિત માણુસોની રાહત માટે નેતાજીએ એક લાખ ટન ચોખાની ઔદ્ધર કરેલી.

સ૦—એતો શ્રી જવાખ મળેલો ?

૭૦—એતો સ્વીકાર કરાયો નહોતો.

બિલટપાસમાં સરકારી વકીલે એ વાતનો તાગ લીધો :—

સ૦—અંગાળના ફૂકાળની અને શ્રી સુભાષચંદ્ર એઝે ચોખા

મોકલવાની કરેલી ઓફરની વાત તમે જણાડી હતી. એ એફર ટેની રીતે કરવામાં આવેલી ?

૭૦—રેહીએ ઉપરથી એ એફર ડિંદુસ્તાનની જનતાને તેની જાણ માટે અને ડિંદુસ્તાનમાંના સત્તાવાળાઓને એ અંગે પગલાં લેવા માટે કરવામાં આવેલી.

૮૦—આ ડોડકારટ કયારે કરાયેલો ?

૭૦—હું માનું છું કે એ ૧૬૪૩ના જુલાઈ કે ઓગસ્ટમાં કરાયો હતો.

૮૦—કયાંથી ?

૭૦—સિંગાપુરથી.

૮૦—ચોખા કયાંથી મોકલવાના હતા ?

૭૦ - જે બ્રિટિશ સરકાર જહાજેની સખામતીની ખાતરી આપે તો બરમાના ડાઇ પણ બંદરથી એ મોકલવાના હતા.

૮૦—એ વખતે બરમાની પ્રણ ચોખા વિના ભૂખે મરતી હતી ખરી ?

૭૦—ના.

પણીના સાક્ષી તરીકે આવ્યા લેં કર્નિલ લોગનાથન. આઝાદ ડિંદની કામયબાદ સરકારના એ એક પ્રધાન હતા અને આંદામાન તથા નીડાઅર ટાપુઓના ચીર કમિશર હતા. જુઅની આપતાં એમણે કહ્યું કે-

‘સિંગાપુર પડ્યું ત્યારે હું છન્ઠિયન જનરલ હોસ્પિટલ (હિંદી: છસ્પિતાલ) નં. ૧૬નો કથનો સંભળાતો હતો. ૧૬૪૨ના સેપ્ટેમ્બરના અરસામાં હું આંહિંદ્રોનો સભ્ય બન્યો. વચ્ચે દરમિયાન નીસ્કન છાવણીમાં આવેલી, મારી મરિયુદ્દીનો કથનો સંભળવો મેં ચાલુ રાખ્યો હતો. નીસ્કન છાવણી ૨૦૦૦ સિપાહીએ માટે બાંધવામાં આવેલી, પણ એમાં બારેક હજારને ઝીચોખીય અરવામાં

આવેલા. શરીરાતમાં નીસુન છાવણીમાં ચાર છસ્પિતાલો હતી અને છાવણીમાંના તમામ કેદીઓની સારવાર ગે ફરતી. પાછળથી અસુક છસ્પિતાલોને બિહારી અને સેલેટારની છાવણીઓમાં મોકલવામાં આવેલ.

અરમા, ફિલિપાઈન્સ, લેંગડેંગ, સુમાત્રા, જવા, સેલેબસ, એનીઓ, શાંધાઈ, કેન્ટન, હિંદી-ચીન-આખાય દૂર પૂર્વમાંથી આવેલા ૧૧૦ પ્રતિનિધિઓની હાજરીવાળા એંગકોક પરિષદમાં હું હાજર હતો.

પરિષદમાં ૬૦ કે ૭૦ હરાવો પસાર થયેલા. મુખ્ય કરાવમાં તમામ દિંદીઓને અને આસ તો નાગરિકોને સંગઠિત બનવાનો અને પોતાના જનમાલની સલામતી જણવવા માટે તથા પોતાની સામાન્ય આખાઈ માટે એક સંસ્થા રાખવાનો હરાવ કરવામાં આવ્યો હતો. હિન્દી સ્વાતંત્ર્ય સંધ નામની એક સંસ્થા નીચે એ પ્રમાણે સંગઠિત બનવાનું હતું અને તેની જુદી જુદી શાખાઓને સંધની પ્રદેશિક અથવા રસ્થાનિક શાખાઓ કહેવાતી હતી. એક હરાવમાં એક લરકર ડિલ્લું કરવાની આગણી કરાઈ હતી. હરાવમાં એમ જાહેર કરવામાં અન્યું હતું કે સ્વાતંત્ર્ય સંધ તરફથી જે કંઈ થાય તે હિંદી રાષ્ટ્રીય મહા-સભાની પ્રવૃત્તિઓને અનુરૂપ હોવું જોઈએ. જેવી સમજણું હતી કે એંગ્રેસ જ્યારે એમને હિંદ્મા આવવાનું કહે ત્યારે એમ કરવા માટે એમણે પગતાં લેવાં જોઈએ.

આંહિંગ્ઝોનના 'જી. એ. સી.' ક્રેન મોહનસીંહ અને હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધ તથા કાર્યવાહક સમિતિના પ્રમુખ શ્રી રાશ-બિહારી એઝ વચ્ચેના સંબંધો અહું સુખ્ખ નહોતા, મારી પોતાની જનતમાહિતી એવી છે કે જપાનીઓ સાથે લાંબા કાળથી પોતે રહ્યા હતા તેથી શ્રી રાશબિહારી એઝ જપાનીઓને હાથે દોરવણી પામવા અને એમના નિયંત્રણમાં રહેવાના મતે ઢોલા હતા. જ્યારે મોહન-સીંહને એમ લાગતું હતું કે જપાનીઓ સાથે શ્રી રાશબિહારી એઝ અજારી રહે તેથી વધુ કડક વર્તાવ રાખવો જોઈએ.

આંહિં દ્વારા એ હિંદી સ્વતંત્ર્ય સંધની એક શાખા હતી. મોહનસીંહને શ્રી રાધબિહારી બોજ સાથે બહુ સુમેળ નહિ તેથી જપાનીઓ સાથે વ્યવહાર રાખવામાં એમણે પોતાની ઉપર ધણી જવાયદારી લીધી હતી. કટોકડી દરમિયાન કેટલાક ઉચ્ચ્ય અફ્સરોને પોતાને બંગલે ભળતા રહેવાનું મોહનસીંહે કલ્યું હતું એમાંનો હું એક હતો. મોહનસીંહે અમને જખ્યાયું હતું કે એંગડોક પરિષદમાં કરેલા ડરાવોને જપાનીઓએ હજુ સુધી બહાલી આપી નથી.

આંહિં દ્વારા સાથે એક મિત્રસેના તરીકેનો વર્તાવ રાખવાની મોહનસીંહની માગણીનો સ્વીકાર થયો નહોતો. થાડી વિમાન-વિરોધી દૂકડીઓનો જપાનીઓએ સરંકણું માટે ઉપયોગ કર્યો તે સામે મોહનસીંહે આકરે વિરોધ કર્યો હતો, કારણું એનો કબજે એમને સૌંપાછ જવો જોઈએ એમ તેઓ માનતા હતા. શ્રી સુભાષચંદ્ર બોજ આવી પહોંચ્યા નહિ ત્યાં સુધી જપાનીઓએ એ વિમાન-વિરોધી તોપોનો કબજે સૌંપ્યો નહોતો.

જપાનીઓએ આંહિં દ્વારા કેટલાક સૈનિકોને બરમા લઈ જવા માટે એક જણાજની ગોવઠણું કરેલી. પણ પોતાની જાણ વિના આ રીતે સૈનિકો મોકલાય તે સામે સમિતિના સભ્યોએ વાયો ઉડાયો. મોહનસીંહે પોતાના અફ્સરોને કલ્યું કે, ‘આવા સંજેગોમાં કામ કરવું અશક્ય છે અને હું આંહિં દ્વારા વિભેરી નાખવાનો છું.’

શ્રી રાધબિહારી બોજના ફરમાન સુજય મોહનસીંહની ધરપકડ કરીને તેમને લઈ જવામાં આવ્યા અને પછી મોહનસીંગની સુચના પ્રમાણે આંહિં દ્વારા વિભેરી નાખવામાં આવી. એ વખતે કાય-વાહક સમિતિના સભ્યો શ્રી રાધવન, શ્રી મેનન, સેનાપતિ મોહનસીંહ અને કર્નલ જિલાની હતા. શ્રી રાધબિહારી બોજ એના પ્રસૂખ હતા.

૧૯૪૨ના હિસેંબરમાં હું આંહિં દ્વારા વડા મથક બિદારીમાં હતો. ત્યાં હું તથીણીખાતું સંબાળ્યો હતો. શ્રી સુભાષચંદ્ર બોજ

૧૯૪૩ની ૨૭ જુલાઈએ સિંગાપુર આવ્યા ત્યારે હું એમને મળેલો. આજાદ હિંદ્ની કામચલાઉ સરકારની સ્થાપના વખતે હું ત્યાં હાજર હતો. હું પ્રધાનમંડળનો એક હતો. અને આ ૧૯૫૦ફેબ્રુઆરીનું તથીથી ખાતું મારા કષ્ણમાં હતું.

દૂર પૂર્વની એશિયાએ પરિષદમાં ૧૯૪૪ની ૧૭મી ફેબ્રુઆરીએ અંદામાન અને નીકોબાર ટાપુએ કામચલાઉ સરકારને સોંપવામાં આવ્યા હતા. મને ત્યાં ગયા ઐ-ત્રણું અડવાડિવા થયા બાદ પોર્ટ અલેરમાંના હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંબન્ધના વડા મથુર એક વિધ કરવામાં આવેલી અને એમાં અંદામાન અને નીકોબાર ટાપુએ મને સત્તાવાર રીતે સોંપવામાં આવ્યા હતા. એ વિધિ વખતે ત્યાંનો કષ્ણને સંલાળનાર જપાનીસ 'રેર-એડમિરલ' અને ત્યાંના લસ્કરી કમાન્ડર હાજર હતો. નેતાજી સુભાષચંદ્ર બેંગલુરુને એ મને એ ટાપુએનો ચીક કમિશનર નીચ્યો હતો.

સિંગાપુર છોડતાં અગાઉ મને સૂચના આપવામાં આવેલી કે મારી સાથે મારે પાંચ માણસો લઈ જવા અને મેજર આલ્વી લે૦ સુભનસીંહ, લે૦ મહેમહ છક્કબાલ અને શ્રી શ્રીનિવાસન નામના એક શાધ્રલહિયા-ટાઇપિસ્ટને લઈને હું આંદામાન જવા જીપડ્યો.

પોર્ટ અલેરમાંની વિધિ પછી ત્યાં ચાલી રહેલા નાગરિક-તંત્રનો કષ્ણને મેં લીધો. મેજર આલ્વીને આંદામાનમાંનું કુળવણીખાતું લે૦ સુભનસીંહને મહેસૂલી અને નાણુંકીય ખાતું, અને લે૦ છક્કબાલને પોતીસખાતું સોંપ્યાં.

૧૯૪૪ ના સપ્ટેમ્બરમાં હું સિંગાપુર પાછો ઇઝો ત્યાં સુધી એ ટાપુએનો વહીનટ મેં કચો હતો, મારા વહીનટનો એક અહેવાલ ૧૯૪૪ના નવેંબરમાં મેં શ્રી સુભાષચંદ્ર બેંગ સમક્ષે ૨૪ કચો હતો. નેતાજીની એવી છચ્છા હતી કે રંગુન જતે જઈને એ અહેવાલ એમને આપવો અને પછી એમની સાથે ટોકીએ જવું, જેથી કાંઈ

સુસેક્ષેપ્ટીઓ હોય તો એ હું જપાનીસ વિદેશખાતાની કચેરીમાં રજૂ કરી શકું એ વખતે હું ધોણો થીમાર હતો અને પથારીવશ જ હતો તેથી હું જર્ઝ શક્યો નહિ, અને શ્રી સુબાજ્યંડ બોડ ટોકીએથી સિંગાપુર પાછા ફર્યો ત્યારે મેં એમને મારો અહેવાલ આપ્યો,

એ પ્રસંગે ચોતે રજૂ કરેલો અહેવાલ સાક્ષીએ અદાલતમાં રજૂ કર્યો.

‘મારી ગેરહાજરી દરમિયાન કામચલાઉ ચીડ ક્રમિશનર તરીકે મેજર આલ્વીની નિમણુક કરવામાં આવી હતી. મારા વહીવટ દરમિયાન એ ટાપુઓનાં નવાં નામ શહીદ (આંદામાન) ટાપુઓ અને સ્વરાજ (નીડાભાર) ટાપુઓ પાડવામાં આવ્યાં હતાં.

આજાદ હિંદ્ની કામચલાઉ સરકારનો સ્વીકાર તમામ ધરી સત્તાએ—જર્મની, ડાયલી, જપાન, કોરીયા, મંચુરીયા, ઇલિ-પાઇન્સ, નાનકીંગ સરકાર, સિયામ અને બરમાએ કર્યો હતો.

આજાદ હિંદ દોજ એ સંપૂર્ણપણે સ્વયંસેવકોની બનેલી હતી. હું જાણું છું ત્યાં સુધી ભરતી કરવા માટે ડોઘ બળજયરી વાપરવામાં આવી નહોતી. કામચલાઉ સરકારના એક સભ્ય તરીકે હું જાણું છું કે કામચલાઉ સરકારે થિટન અને અમેરિકા સામે લડાઈ જાહેર કરી હતી. ૧૯૪૪ના ઓક્ટોબરથી હું સિંગાપુરમાંના મારા રહેઠાણે એક દરદી તરીકે રહેતો હતો.

નાગરિક પ્રણ માટે આંહિંંડોં બહુ મોટા આધાર સમાન હતી, જ્યારે હું રંગુનમાં શરણે થઈ ગયો ત્યારે પંદરેક ફિલ્મ્સ સુધી આંહિંંડોંએ આખા રંગુન વિસ્તારનો કાખું સંભાળી લીધેલો અને નેતાજી ને સૂચનાઓ પાછળ મૂક્યો ગયેલા તે મુજબ તેણે કાયહો અને બ્યવસ્થા જળવ્યાં હતાં. જપાનીઓના આફમણ વખતે લગભગ ૧૦,૦૦૦ હિંદીઓનાં ખૂન કરવામાં આવ્યાં હતાં. આવી આફત ફરી આવતી અટકાવવા માટે ચીના કે દિંદી, તમામ નાગરિકોના જનમાલનું રક્ષણું કરવાની જવાબદારી આંહિંંડોં ઉપર નાખવામાં આવેલી.

.....મલાયા અને બરમામાંથી આંદિંદ્રોમાં નાગરિકોની ભરતી થયેલી.'

ભાવટતપાસમાં:-

૭૦—આંદામાન અને નીકાઓર ટાપુએ કામચલાડી સરકારને સાંપી દીધાનું નિવેહન ટોકોએમાંથી થયેલા એક ખોડકારને આધારે મેં કૃષું છે. ખોડકારના ચોક્કસ શખ્ફો મને યાદ નથી.

૮૦—હું તમને કહું છું કે જાપાનીએએ આંદામાન અને નીકાઓર ટાપુએ કામચલાડી સરકારને કદી સોંપ્યા જ નહોતા?

૭૦—ન સોંપ્યા હોત તો હું ત્યાં ગયો જ ન હોત.

૮૦—હું તમને કહું છું કે જાપાનીએએ તો લડાઈ પૂરી થયા પછી એતી સોંપણી કરવાનું માત્ર વચ્ચન જ આપ્યું હતું.

૭૦—જા.

૮૦—હું તમને કહું છું કે યુદ્ધકાળ દરમિયાન તો એ માત્ર એવાં જ આતાની સોંપણી કરવા માગતા હતા કે જેનાથી એ ટાપુ-એના સંરક્ષણ-કાર્યમાં નહિતર ન થાય.

૭૦—એ સાચું છે.

૮૦—હું તમને કહું છું કે એકમાત્ર ડેળવણી ખાતું જ તમને સાંપી હેવામાં આપ્યું હતું ને?

૭૦—એક માત્ર ડેળવણી ખાતું જ મેં સંભાળી લીધું હતું.

૮૦—બીજાં આતાં સંભાળી કેવાનો તમે ઈન્કાર કરેલો?

૭૦—જે પોદીસખાતું મારા હાથમાં ન સોંપાય તો બીજાં આતાં સંભાળી કેવા હું તૈયાર નહોતો,

૮૦—હકીકતમાં તો પોદીસખાતું સોંપવામાં આપ્યું નહોતું ને?

૭૦—એ મેળવવાના પ્રયત્નો હું કરી રહ્યો હતો.

૮૦—હું તમને કહું છું કે હકીકતમાં તો પોદીસ ખાતાની સોંપણી થઈ જ નહોતી ને?

૭૦—હું તાંથી રવાના થયો ત્યાં સુધી એની સોંપણી અછ નહોતી.

૮૦—હું તમને કહું છું કે ખીલં ખાતાંની સોંપણી પણ કરવામાં આવી નહોતી ?

૭૦—ખીલં ખાતાંનો કષણે સંભાળવાનો મેં છન્દાર કરેલો. એ એમાં ધણે તફાવત છે.

૮૦—હમણું જ ખઅર પડશે કે એમાં શો તફાવત પડે છે. ડેણવણી ખાતા અંગે પણ નિશાળે જવાની ઉભરના તમામ બાળકોને નીપોંગો-શાળા નામે એળખાતી નિશાળમાં જ મોકલવાનો આગ્રહ જપાનીઓએ રાખ્યો હતો.

૭૦—મોટી ઉભરના તમામ બાળકોને જપાનીઓ પોતાની નીપોંગો-શાળામાં લઈ જતા હતા એ સાચું નથી. જપાનીઓ એક નીપોંગો-શાળા ચલાવતા હતા અને એમાં થોડા વિદ્યાર્થીઓ હતા. અમારા ડેણવણી ખાતા સાથે એમને કંધ સંબંધ નહોતો.

૮૦—તમે આંદ્ધામાનમાં હતા તે દરમિયાન શ્રી સુઆપયંડ બોજને તમે માત્ર જપાનીઓ દારા જ સંહેશા મોકલી શકતા હતા. ?

૭૦—રાજ્યના વડાને હું માસિક અહેવાલ પેશ કરતો હતો.

૮૦—કર્ણલ દોગનાથન, આ શું મારા સવાલનો જવાબ છે ? હું એ ફરીવાર પૂછ્યું ?

૭૦—મને તમારો સવાલ સમજતો નથી.

તે પણ સરકારી વક્તિસે પોતાનો સવાલ ફરીવાર પૂછ્યો.

૭૦—સંદેશાધ્યવહારનો ખીલે કોઈ રસ્તો નહોતો તેથી મારે મારા અહેવાલો જપાનીઓ મારફત મોકલવા પડતા હતા.

૮૦—તમારા અહેવાલોને જપાનીઓ તપાસતા હતા ખરા ?

૭૦—હું સીલઅંધ અહેવાલો આપતો અને રાજ્યના વડાને એ મોકલી આપવાનું જપાનીઓને કહેતો.

૮૦—તમારા ડેટલાક અહેવાળોની ભાષા સાથે જપાનીઓ સંભત નહોતા થતા તેથી એમાં ફેરફાર કરવા પડ્યા હતા એ ઓંદું છે?

૯૦—એકવાર જપાનીઓએ મારો અહેવાલ મને પાણો મોાંકલેલો અને એવી વિનંતિ કરેલી કે એક-એ સ્થળે એમાં ફેરફાર કરવો કારણું કે એમાં એક એ મુદ્દા જો દુઃમનના હાથનાં પડે તો જોખમકારક નીવડે તેવા હતા.

૧૦—તમને તમારો રેડીઓ રાખવા હેવામાં આવતો નહોતો?

૧૧૦—મેં એક રેડીઆની માગણું કરેલી અને જપાનીઓએ મને કહેલું કે મને એ મેળવી આપશો. રેડીઆની બહુ તંગી હતી અને જપાનીઓએ કહેલું કે તેઓ એ જલદી મેળવી શક્યા નહોતા.

૧૧૧—સંરક્ષણુંનાં ડોર્મ પણ કાર્યો તમને જોવા હેવામાં આવતાં નહોતાં?

૧૧૦—તમારા સવાલમાંથી એવું સુચન થાય છે કે મેં સંરક્ષણુંનાં કાર્યો જોવાનો પ્રયાસ કર્યો હોય અને મને તેની મનાદી કરવામાં આવી હોય. આ સાચું નથી કારણું કે સંરક્ષણુંનાં કાર્યો જોવાની મને દરકાર નહોતી.....શ્રી સુઆપયંત્ર એઝે મને આંદ્હામાન અને નીકાયાર મોાંકલેલો ત્યારે એક સત્તા-પત્ર મને આપવામાં આવેલો.

તે પછી સરકારી વક્તાલે, જપાનીસ સત્તાવાળાઓ તરફથી સુભાષ એછ ઉપર લખનામાં આવેલા એક કાગળના ચાંદી તરફ સાક્ષીનું ધ્યાન દેયું: ‘એવી સમજણું રાખવાની છે કે તમામ આતાંની સૌંપણું પૂરી થઈ જય તે દરમિયાન આંદ્હામાન અને નીકાયાર ટાપુઓના ચીદ કમિશનર કે એવા કોઈ બિરહવાળા કામચ્યલાક સરકારના કોઈ અમલદારને ત્યાં મોાંકશી આપવા કે ને, ત્યાંના નૌકાદના કમાનદરની નીચે રહીને લશકરી-તત્ત્વ સાથે પૂરા સહકારથી કામ કરે.’

૧૧૦—અસ તમને આટલી જ સત્તા આપવામાં આવેલી ને?

૧૧૧—આ કાગળને લાગેનણે છે ત્યાં સુધી મને મળેલી સુચનાઓ એ પ્રમાણેની જ હતી. પણ આ સુચનાઓનો અમલ મને

શ્રી સુલાપ બોઝે આપેલા કાગળ પ્રમાણે કરવાનો હતો, કારણ કે એ કાગળમાં મને વધુ વિશાળ સત્તાઓ આપવામાં આવેલી. એ કાગળ ઉપરાંત પણ, આંદામાન જતાં પહેલાં મને શ્રી સુલાપચંદ્ર બોઝે મૌખિક સૂચનાઓ આપી હતી, એમાં એમણે એમ કહેલું કે રથાનક મુશેકલીઓને જ્યાલમાં રાખ્યા બાદ આખા ટાપુઓનો કઅજો અને તેટલો વહેલો સંભાળી દેવો.

આંદામાનના ચીરું કભિન્નર તરીકે પોતે મોકદેલા માસિક અહેવાલો-માંથી અમુક સાક્ષીએ રજૂ કર્યા. એમાંના એકમાં કહેવાતા જસુસેની જપાનીઓએ ધરપકડ કરીને એમની ઉપર અટલો ચલાયાનું અને એમાંના ધણુને ડાર ભર્યાનું તેમજ ફાસીએ ચઢાયાનું જાણુવામાં આવ્યું હતું. બીજું એક અહેવાલમાં આટકાયત દરમિયાન લાગુ પહેલી બીમારીને કારણે કેટલાકના મરણ થયાની વાત હતી. સાક્ષીએ કહ્યું કે એ વાક્ય દ્વારા પોતે એવો અર્થ પાડ્યો હતો કે પોલીસના કથનમાં એમની ઉપર થયેલા સિતમોને કારણે એ મરણ પામ્યા હતા. ત્રીજું એક અહેવાલમાં ‘જપાનીસ રસમો’ નો હલ્દેખ હતો. એની મારદ્દ પોતે ‘સિતમો’ સમજવાન માગતા હતા. એમ સાક્ષીએ જણ્યું. સાક્ષીએ કહ્યું કે આ વાત એમણે ચોકખા શખ્ફોમાં નહોતી લખી કારણ કે જપાનીઓ એમના અહેવાલોની તપાસણી કરતા હતા અને રાજ્યના વડા (સુલાપ બોઝ)ને પરિસ્થિતિની જાણ થાય એવી ચોતાની દિચ્છા હતી

૭૦—તમે ત્યાં હતા તે દરમિયાન જપાનીઓએ જસુસીના કિરસાઓમાં અથડાર સિતમો ગુલાર્યા હતા ?

૭૦—ના;

૭૦—તમને એની જાણ હતી પણ એનો કાંઈ છલાજ તમારથી થઈ શકે તેમ નહોતો ?

૭૦—ના.....એક પછી એક બધાં ખાતાનો કઅજો સંભાળી લેવાની શક્યતા વિશે વખતોવખત મારે જપાનીસ નાગરિક વહીવટ-કર્તા સાથે ચર્ચાએ થતી. એક પોલીસભાતા સિવાય બધાં જ ખાતાં સંભાળી લેવાનું મને કહેવામાં આવેલું. પણ મારી માગણી એવી

હું કે પોલીસખાતું ન મળે ત્યાં સુધી ભીજ આતાં સંબાળવા હું તૈયાર નહોંતો.

સ૦—એ ટાપુએનો નાગરિક વહીવટ તાંતા નાગરિક વહીવટ-આતાના વડા જોચીના હાથમાં હતો, અને તેનો લશકરી તથા નૌકા-વહીવટ જપાનીસ ‘રે-એનભિરલ્સ’ના હાથમાં હતો તો પછી નિશાળો અને સ્વાવલંઘનનો કાર્યક્રમ ચલાવવા સિવાય તમે ત્યાં ભીજું શું કરતા હતા ?

જવાબમાં સાક્ષીએ ડેળવણી અને સ્વાવલંઘનના કાર્યક્રમ નીચે થયેલા કાર્યની સમજણું આપો.

સ૦—એની એ વાત છ વાર કહેવાથી તમારા કામની અગત્ય કાર્ય વંચતી નથી.

૭૦—એનો એ જ સવાલ તમે મને છ વાર પૂછ્યો છે... ડેળવણી અને સ્વાવલંઘનના કાર્યક્રમ ઉપરાંત જસ્તુસી અંગે હું બને તેટલી વિગતો મેળવતો અને જપાની સત્તાવાળાએ સુખ્ય સમજ્ઞ એ અંગે મારું દિશિબિંહુ રજૂ કરતો તેમજ નાગરિક બાખતોના ન્યાયારીશ મહમ્મદ ઈકાલ પાસેથી અહેવાલો મેળવતો.

૧૨ ઓ ડિસેંબર : યુધવાર

: ૧૬ :

સ૦—આંદ્રામાન અને નીકાઝાર ટાપુએમાંથી કામચલાઉ સરકાર પાછી એચી લેવાની સલાહ તમે આપેલી ?

૮૦—મેં અદાલતને દસ વખત કહું છે કે પોલીસખાતું મારા હાથ નીચે લેવા હું મધ્યી રચો હતા,

અદાલતનાપ્રમુખ—બરાબર સાંભળો અને જવાબ આપો.

૭૦—ગઢ ક્રાલે મેં કહેલું કે ઈકાલ નાગરિક ખટલાએ ચલાવતા હતા. એમાં નાણાંની ધીરધાર અંગેના, દેવા વિશેના, ગીરો ભૂકવાના, અને ભકાનો તથા કુદુંએ વિશેની લકરરે અંગેના ખટલા-

આનો સમાવેશ થતો..... શ્રી સુભાષચંદ્ર બોઝ તરફથી અને એક તાર મહ્યે એટલે આંદામાનના મારા વસવાટ દરમિયાન થયેલી પ્રગતિનો અહેવાલ જાતે આપવા હું આંદામાનથી રવાના થયો. મારી ગેર-હાજરી દરમિયાન આલ્ફી આંદામાનના કામચલાડી કમિશનર નિમાયેલા.

૭૦—સિંગાપુર પહોંચ્યા પછી, આંદામાન અને નીકોઓર ટાપુઓમાંથી સરકાર પાછી એંચી લેવાની માગણી કરતો એક તાર તમે સુભાષચંદ્ર બોઝને કરેલો ?

૭૦—મેં પોતે સુભાષ બોઝને એવો તાર મોકદ્દેથો નહોતો.

પોર્ટ બ્લેરમાં પોતે કરેલા કાર્યનો જે અહેવાલ સાક્ષીએ સિંગાપુરમાં સુભાષચંદ્ર બોઝને પેશ કર્યો હતો તે એમને અદાલતમાં દેખાડું આયો. એમાં એક સ્થળે કહેવાયું હતું કે, ‘પ્રલની ચાતનાંઓ ગોઢી કરવામાં આપણે નિષ્ઠળ નીવડ્યા છીએ તેથી એમને આપણું માન્યાસ નથી રહ્યો. પ્રલને એમ લાગે છે કે કામચલાડી સરકાર પાછી એંચી લેવાથી એમની હાકત સુધરશે.’ સાક્ષીએ જણાયું કે એ ટાપુ ઉપરના ચોતાના અનુભવને પરિણામે પોતે એ અલિપ્રાય ઉપર આવ્યા હતા.

૭૦—કામચલાડી સરકારને આંદામાન-નીકોઓરમાંથી પાછી એંચી લેવી નેધરાયે એવો અલિપ્રાય તમે કહી ધરાવતા નહોતા એમ તમે કહો છો ?

૭૦—વાત એમ છે કે પોલીસખાતું આપ્યું મારા હોથ નાચે લેવા માટે હું મર્થી રહ્યા હતો. એ ખાતું સોંપી દેવા જે સત્તાવાળાએ તૈપાર ન હોય તો પછી કામચલાડી સરકાર પાછી એંચી લેવાનો સરાલ વિચારનો જ પડે તેમ હતું.....

૧૯૪૨ના સપ્ટેમ્બરમાં હું આંદામાની જેડાયો. આંદામાની રચનામાં મેં ડોાંખ ખાસ લાગ લીધું નહોતો. ૧૯૪૨ માં કેદ મોહનસીંહની ધરપકડ કરાઈ હતી. એમની ધરપકડ પછી એંચી કલાડી, બિદારીમાંની એક સલામાં રાશબિદારી બોઝનો એક સંદેશો વાંચી સંભળાવવામાં આવેલો. મોહનસીંહની ધરપકડની એમાં જાહેરત હતી. સાહનસીંહની ધરપકડ પછી એક વહીવારી સમિતિ

સ્થપાયેલો. હું એમાં હતો. સમિતિનું કામ છાવણીમાં વ્યવરથા અને શિસ્ત જળવવાનું, બધાં થણ્ડો તેમજ દાહોણો લેગાં કરીને તેને ચલામત સ્થળે ભૂર્ણ દેવાનું, છાવણીમાંના સૈનિકાની ઘારાક્ષીનું ધ્યાન રાખવાનું અને ત્યાં હોય તે સિપાહીઓનો વહીવટ ચલાવવાનું હતું.

૮૦—મોહનસીધની ધરપકડ પછી અને આંદિંંફ્રોન ને વિઝેરી નાખવામાં આવી તે પછી આંદિંંફ્રોનના સિપાહીઓને ફરી પાછા યુદ્ધકેદીઓએ બનાવવામાં આવેલા ?

૮૦—સિપાહીઓની એવી ભાગણી હતી કે એમને પાછા યુદ્ધકેદીઓને દરજને ભૂર્ણવામાં આવે પણ એમને યુદ્ધકેદીઓ તરીક દેવાની જપાનીઓઓને ના પાડી કારણું કે આંદિંંફ્રોનમાં જોડાવા માટે એ અધાને સ્વતંત્ર દિંદીઓ બનાવવામાં આવેલા, અને હવે એ યુદ્ધકેદીઓ તરીકના પોતાના દરજન પર પાછા ફરી શકે નહિ..... જપાનીઓઓ મોહનસિંહને કેદમાં રાખ્યા કે નહિ તે તથા મોહનસીધની ધરપકડ પછી એ કેટલા વખત સુધી સિંગાપુરમાં હતા તે હું જાણ્યો નથી.....

૮૦—આજાદ હિંદ કોઝમાં ભરતી કરવા માટેના રસ્તાઓમાં લાંચિશવતનો સમાવેશ થતો હતો ! ?

૮૦—મને એની જાણ નથી.

૮૦—તોદ્ધાની ભાણુસેને અઠકાયત-છાવણીમાં લઈ જવાતા ?

૮૦—મને એની જાણ નથી.

૧૦—માર મારવો, ભાણુસેને ગટરની અંદર ઉતારવા અને માને નહિ ત્યાં સુધી ત્યાં જીભા રાખવા, અને બીજા સિતમો જેવી ખાસ તરકીઓ અજમાવવામાં આવતી હતી ?

૮૦—મને એની જાણ નથી.....અથુંકર જુલામનો એક કિસ્સો આગ જાણુવામાં આવેલો. ધૂંટણુમાંના જરૂરમાં સડો થવાથી એક માણુસ મરણ પામલો. છર્ચિપતાલમાંથી મને એવો અહેવાલ મળેલો.

મેં આ કિરસામાં તપાસ કરવા બાબત લખાણ કરેલું એનો કાંઈ જવાઅ ભજ્યો નહોતો. એની તપાસ માટે એક ખાસ ડોટ્ટ બેસાડ્યાનું મે સાંલ-ગેલું. ભાર ખાવાને પરિણામે સખત જરૂરો પામેલા દરદીઓને છર્સિપતાલમાં દાખલ કરતા હોવાની મને જણું નથી. મારી જાણુમાં તો આ એક જ કિરસો આવેલો અને એને વિશે મેં ખગલાં લીધેલાં. મારું કામ તો છર્સિપતાલની દેખરેખ રાખવાનું હતું. સરકારની રથાપના થઈ ત્યારથી તે આંહામાન જવા રવાના થયો ત્યાં સુધી હું તથીઝી ખાતાનો વડો હતો.

૮૦.—કામચયદાઉ સરકારની કામગરી શી હતી ?

૯૦.—આ સવાલ અચોકકસ છે.

ભુલાલાણ : હું વધેં ઉડાવું છું, એ તો હિંદી સરકાર થું કરે છે ? એના જેવો સવાલ છે.

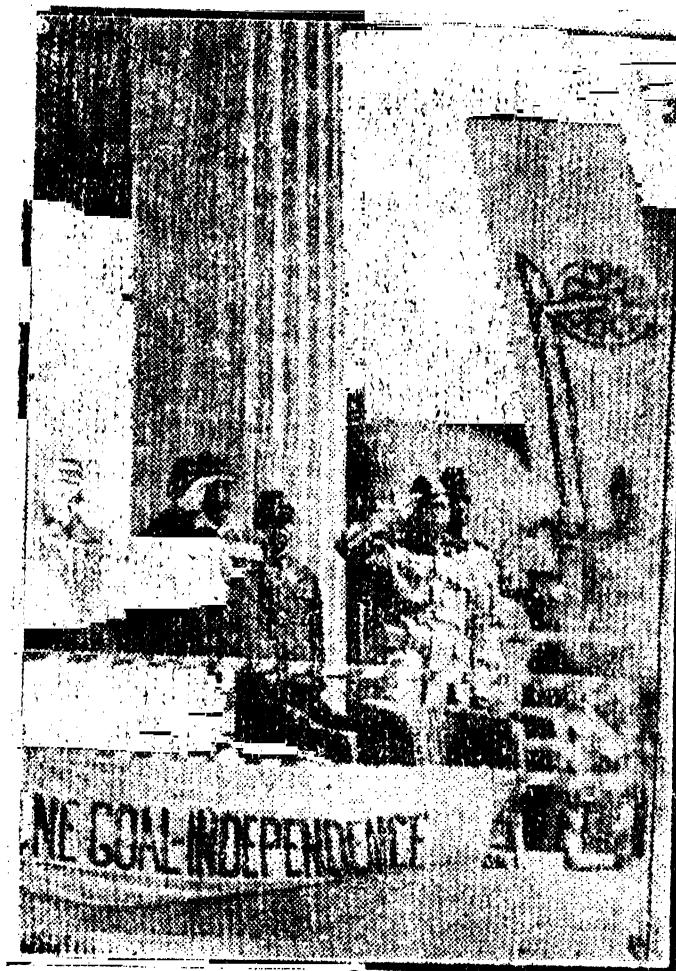
અદાલતના પ્રમુખ : તમે જેમાં હાજર હતા એવી પ્રધાન મંડળોતી એકભાં કરા વિષયોની ચર્ચા થતી ?

૧૦૦.—જુદી જુદી વિગતોની ચર્ચા થતી, જેવી કે: રાષ્ટ્રાધ્યક્ષ, રાષ્ટ્રગીતો, કુચ-ગીતો, લડાધની જહેરાત, આઠિંફિંફોંમાં વાપરવાની લાષા, હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંઘની શાખાઓ અને તેમનાં કાયોને લગતી જુદી જુદી વિગતો, ફોજમાં કરવાનો વધારો અને લરતી-કાર્ય. તાલીમ અને એવા ભીજ વિષયો. એ વિષયો એક ભીજ સાથે સંકળાયેલા હતા.....

૧૯૪૫ ૨૪મી એપ્રિલથી પખવાડિયાએક સુધી આખા રંગુન શહેરમાં અમે ચોકીપહેરા ભરેલો. સુભાષચંદ્ર એઝ ૨૪મી એપ્રિલે રંગુનથી જતા રહ્યા તે અગાઉ હું એમને ભણેલો. શ્રી એઝાઝની વિદ્યાય પઢી ખરમા વિલામના જી એ. સી. તરીકે કામ કરવા માટે મારી નિમાળુક કરવામાં આવેલો. જાપાનીસ પેઢીઓએ ૨૧ -મી એપ્રિલે અને જાપાનીસ સરકારે ૨૩મી એપ્રિલે રંગુન ખાલી

[૧૩૬]

કરવા માંડલું હતું..... ખરમાં રેવોલ્યુશનરી આર્મ્સ (કાર્ટિકારી ખરમી સેના)એ રંગુનનો કષેત્રે લીધાની મને જણ નથી. શ્રી એઝની વિદ્યાય અને ભિટિશ સૈન્યના આગમન વચ્ચેના કાળ દરમિયાન એક પખવાડિયા સુધી રંગુન આંદહિંદ્રાંના કષેત્રમાં હતું.

આજાદ ફેઝની સત્તામી લેતા
નેતાજી એઝ અને વધાપ્રધાન ટોણે

આજાદ સરકારના વહીવટની વધુ વિગતો

તે પણના સાક્ષી આજાદ હિંદ બેંકર ડિરેક્ટરોમાંના એક શ્રી દીનાનાથે
જાણાયું કે—

રંગુનમાં હું દસ વરસ રહ્યો છું, ધર્મારતી લાકડાનો વેપાર
કરું છું અને ધર્મનેરી ડાંડાફ્ટરો લઈ છું. જાપાનીઓએ લડાખ જહેર
કરી ત્યારે હું રંગુનમાં હતો. ૧૯૪૧ની ૨૦મી ડિસેમ્બર જાપાની-
ઓએ મલાયાનો કથળે લેવા માંડ્યો અને ૨૩મી ડિસેમ્બરે રંગુન
ઉપર બોંખમારા કર્યો.

૭૦—જાપાનીસ બોંખમારા વખતે રંગુનમાં શા પરિસ્થિતી હતી?

૭૦—બારે નાસબાગ થઈ રહી હતી. રંગુનમાં હિંદીઓને
લુંટવાનું અને ચેમનાં ખૂન કરવાનું ચાલતું હતું. જાપાનીઓ. રંગુનમાં
ફાખલ થયા લારે હું મોગામાં હતો. હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધની અને
તેની રંગુન-શાખાની સ્થાપનાની મને જાણ હતી. આજાદ હિંદ
બેંકના ડિરેક્ટરોમાંનો હું એક હતો. ખીજ ડિરેક્ટરો હતા શ્રી
અચ્યર (પ્રસુઅ), શ્રી રથીદ, શ્રી એટાઇ, શ્રી માધ્ય અને કન્નલ
આલાગાખાન.

બરમા અને મલાયામાંના હિંદીઓ તરફથી કામચલાઉ સરકારને
ક્ષણા આપવામાં આવતા હતા. એક નેતાજી ક્ષણા સમિતિ પણ
હતી. એનું કાર્ય કામચલાઉ સરકાર માટે ગ્રન પાસેથી ઉધરાણું
કરવાનું હતું. ઉધરાણુંમાં રોકડ અને ચીજ વરતુંએ આવતાં. આ
રીતે લેગાં થેલાં નાખુંાં આજાદ હિંદ બેંકમાં રખતાં અથવા તો
આજાદ હિંદ સરકારના નાણુંકીય-ખાતામાં રખતાં.

૮૦—બરમામાં થયેદો કુલ ક્ષણા કેટલો હતો?

૭૦—પંદર કરેાડ ઇપિયા જેટલો.

૮૦—મલાયામાં કુલ કેટલો ક્ષણા થયેદો?

૭૦—લગભગ પાંચ કરોડ રૂપિયા.....રૂપિયાની સરખામણીમાં ડોલરની કિંમત ડેટલી થાય તે હું જાણતો નથી. પ્રાણનાં માણસે પણ આ એંક સાથે વ્યવહાર રાખતાં, એંકની રંગુન-શાખામાં ત્રીસ -ચાલીસ લાખ રૂપિયા હતા. એંકની સાથે મારો સંખ્યા ૧૬૪૪નાં અપ્રિલથી તે જિટિશ લશકરી સત્તાવાળાઓએ ૧૬૪૫ના મેની અધ્યવચનમાં એનો કાન્ફેન્સ લીધો ત્યાં સુધી ચાલુ હતો. એ વખતે એંક પાસે પાંચિસેક લાખ રૂપિય હતા.

જિયાવાડી જગીરના પચાસેક ચોરસ માધ્યલના વિસ્તારમાં મુખ્યત્વે હિંદીઓની વસ્તી હતી. એ જગીર કામચલાડી સરકારને જોંપા હેવામાં આવેલો. આજાદ હિંદ સરકારના મહેસૂલી પ્રધાને એ વિસ્તારીના વહીનટ માટે એક વહીવટકર્ણ નીમ્યા હતા. રાજ્યની ૧૫,૦૦૦ની વસ્તી હતી અને એમાં ઇસ્પિતાલો ઉપરાંત સૂતર, ધાખળા, અને ડોથળા બનાવવાનાં કારખાના હતાં. એ રાજ્યમાં આઠહિંદો ફોંનું એક મથક હતું તેમજ એક તાલીમ છાવણી પણ હતી. કારખાનાં કામચલાડી સરકાર તરફથી ચલાવવામાં આવતાં અને તેની તમામ પેશાશનો ઉપગ્રેગ પણ એ કરતી. ન ખૂં, સ્વયંસેવકોની ભરતી અને તાલીમ, પ્રચાર અને જલ્દેર તંડુરસ્તીની વ્યવસ્થા હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધની જુદી જુદી શાખાઓ કરતી અને હિંદીઓનાં કિંતની સંભાળ રાખતી. સંધનાં એક નારી-વભાગ હતો અને એક બાલસેના પણ હતી. ગેરહાજર હિંદીઓની મલકતની સંભાળ પણ સંધ રાખતો.

તે પણીના સાક્ષી હવાલદાર શીવસીંહ આઠહિંદોફોંમાં કેફનેન્ટનો દરજનો ધરાવતા હતા. એમણે કહ્યું કે—

‘આજાદ હિંદ ફોઝનો હું સભ્ય હતો અને આજે પણ હું. ૧૬૪૨ના ઓગસ્ટમાં હું ખરમા આવેલો. જિયાવાડી નામનો એક પ્રદેશ છે તે મને ખરૂર છે. ૧૬૪૩ના ઓગસ્ટથી ૧૬૪૫ના અપ્રિલ સુધી હું ત્યાં રહેલો. ત્યાં મને એક તાલીમ-છાવણી શરૂ કરવા

મોકલવામાં આવેલો અને એ મારા અંકુશ નીચે હતી. એ પ્રદેશમાં આશરે ૧૫,૦૦૦ હિંદીઓની વસ્તી હતી. તાલીમ-છાવણી ઉપરાંત ત્યાં આંહિંદ્રોની એક ધર્મિતાદ હતી, સાખ થધ રહેલા દરદીઓ માટેનું એક આરામ-ગૃહ હતું અને અપંગ સિપાહીઓ માટેનું એક નિવાસસ્થાન હતું. ખાંડનું એક કારખાનું અને આજાદ હિંદ દળની એક મોટી કચેરી પણ ત્યાં સ્થાપવામાં આવ્યાં હતાં.

આજાદ હિંદ દળનો ઉદેશ અમારા લક્ષ્યકરે કરેલા અને અમારી સરકારના અંકુશ નીચેના પ્રદેશોનો વહીવટ કરવાનો હતો. આજાદ હિંદ દળ લેઠ વિકુલરાવના અંકુશ નીચે હતું અને શ્રી ધોષના તાખામાં જહેર બાંધકામ ખાતું હતું. ગામડાનાં ઝૂમખાં માટે તેહસીલદારો નીમનામાં આવ્યા હતા અને એમનું કામ મહેસૂદ ઉધરાવવાનું, નાના ઝડપ પતાવવાનું અને મોટી તકરારો ઉપરના સત્તાવાળાઓ પાસે પહોંચાડવાનું હતું. શ્રી રામચંદ્ર પ્રસાદ એના વ્યવસ્થાપક હતા. એમની નિમણૂક સરકારે કરેલી હતી. પોલીસખાતું શ્રી શ્વામયરણ મિશ્રના હાથમાં હતું, એમની નિમણૂક પણ સરકારે કરેલી હતી. શ્રી ધોષના તાખામાં જહેર બાંધકામ ખાતા ઉપરાંત એતીવાડી અને આરોગ્યનાં ખાતાં પણ હતાં.

આ પ્રદેશનો બચાવ આજાદ હિન્દ દ્વોજના સિપાહીઓએ કર્યો. હતો. જપાનીઓ કે બરમીઓને આ પ્રદેશ સાથે કાંઈ લેવાદેવા નહોતી. ઘણીવાર બરમી અને જપાનીસ સરકારો સાથે ગેરસમજણ ડાલી થતી, પણ અમારી કામચલાઉ સરકાર એને દૂર કરતી. સુક્તા કરાયેલા પ્રદેશોના લાનિ ગવર્નર્ચ તરીકે જનરલ ચેટરજીની નિમણૂક થધ હતી. એમનું વહું મથક જિયાવાડીમાં હતું.

બલધતપાસમાં:—

જપાનીઓ સાથેની લડાઈમાં મેં ભાગ લીધેલો અને ૧૯૪૨ના જાન્યુઆરીમાં હું કેદ પકડાયો હતો. આંહિંદ્રોજ અને કામ-

અલાઉ સરકારની સ્થાપના થયા પછી અંગ્રેજો સામે લડવા માટે હું મારી મેળે ભરતી થઈ ગયો હતો.

૭૦—૧૯૪૨નો ૧૦ મી ઇંધુઆરીએ તમે સાધગોનથી રેડીગ્રો-દ્વારા હિંદી લશ્કરને ઉદ્દેશીને બોલ્યા હતા ?

૭૦—હિંદી લશ્કરને ઉદ્દેશીને હું રેડીગ્રો પરથી બોલ્યો નહોતો. મને કેદ પકડયા પછી જાપાનીઓએ મારી સાથે ડેવા વર્તાવ રાખ્યો હતો તે મેં રેડીગ્રો પરથી જાહેર કરેલું. આ મેં મારી ચોતાની જ ઘરભાઈ કથું હતું, કારણ કે જાપાનીઓએ મને કહેલું કે એમણે મારી સાથે ડેવા વર્તાવ રાખ્યો છે એ ને મારે ફ્લાઇકાસ્ટ કરવું હોય તો કરી શકું છું.

૭૦—એ ફ્લાઇકાસ્ટ કરના લાલ માટે હતો ?

૭૦—અંગ્રેજો જેમને જંગલોમાં છોડીને જતા રહ્યા હતા એવા ધથ્યા હિંદી સૈનિકીના લાલ માટે એ હતો, કે જેથા એ બેગા થઈને સાધગોનમાં એકથીજાને ભળી શકે. હિંદી સિપાહીઓને સામે પક્ષે ભળી જવાનું મેં રેડીગ્રો ઉપરથી કથું નહોલું..... ૧૯૪૨ના માર્ચમાં હું પહેલવહેલો ક૦ મોહનસીલને સિંગાપુરમાં ભળેલો અને એમની પડ્યેના એક બંગલામાં ચાર-પાંચ દિવસ સુધી રહેલો. ધરોદમાં હું કેદ પકડાયા. પછી જાપાનીઓએ મને પ્રથમ કુલાલાંપુર અને પછી સાધગોન ગોકરનેલો. ત્યાં મને શું કામ લઈ જવાયો તેની મને ખાંચર નથી. મને તો એટલું જ કહેવામાં આવ્યું હતું કે મારે જવાનું છે.

૭૦—હું તમને કહું છું કે તમે એમને માટે ચોક્સ કાર્ય કરવા જવા તેથાર છો કે નહિ એ જાપાનીઓએ તમને પૂછેલું ?

૭૦—મને તો ફૂલ જવાનો હુકમ કરવામાં આવેલો..... સાધગોનમાં મને કર્નલ સાધટો પાસે લઈ ગયા. ત્યાં કર્નલ સાધટોએ મને જાપાનીઓની યુદ્ધનેમોની વાત કરી.

૮૦—અગ્રેને સામે લડવા માટે એક લશ્કરમાં જોડાવાનું એણે તમને અને તમારી ટૂકડીને કહ્યું હતું ?

૭૦—અગ્રેને સામે લડવા માટે એણે મને ડોછ લશ્કરમાં જોડાવાનું કહ્યું નહોતું.

૮૦—હું તમને કહું છું કે તમને ઓડાકાસ્ટ કરવાનું કહેવામાં આવેલું, અને જપાનીઓને મદદ કરીને હિન્દની આજાહી મેળવવાનું તમે હિન્દી લશ્કરને રેડીઓ ઉપરથી કહેલું પણ ખરું.

૭૦—ના. મેં અગાઉ જે કહ્યું એ જ મેં ઓડાકાસ્ટ કરેલું અને બીજુ કાંઈ જ નહિ.

૮૦—સિંગાપુરમાં તમે મેજર ઇયુઝવારાને મળેલા ?

૭૦—એમને હું મળેલો નહિ, પણ મેં એમને જેયેલા.

૮૦—તમે સિંગાપુર જવાની વાત કરતા હતા. તમે ત્યાં જવાની માગણી કરેલી કે તમને ત્યાં મોઢલવામાં આવેલા ?

૭૦—મને ત્યાં મોઢલવામાં આવેલો.

૮૦—મોહનસીધ સાથે તમે કેવી રીતે રહ્યા ? અગાઉ તો તમારે એમની સાથે કાંઈ સંબંધ હતો નહિ.

૭૦—હું મોહનસીધની સાથે રહ્યો હતો એવું મેં નથી કહ્યું, મેં કહેલું કે કેઠો મોહનસીધની પડખેના એક ધરમાં બીજા હિન્દી સિપાહીઓ રહેતા હતા ત્યાં હું પણ રહેલો.

૮૦—એ ધર માઉન્ટ પ્લેન્ટ રોડ ઉપરના મોહનસીધના બંગલામાં હતું ?

૭૦—માઉન્ટ પ્લેન્ટ રોડ ઉપર સંખ્યાબંધ બંગલાએ હતા. કેઠો મોહનસીધની પડખેના એક નાના મકાનમાં હું રહ્યો હતો.

૮૦—સિંગાપુર પહોંચ્યા પછી તમે મોહનસીધ સમક્ષ હાજર થયા હતા કે નહિ ?

૭૦—ના.....ત્યાં પાંચ-છ દિવસ રહ્યા પછી હું અનિદારી છાવણીમાં ગયેલો. મને ત્યાં જવાનો હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો.

૮૦—તમને વખતોવખત જુદા જુદા સ્થળોએ શા માટે લઈ જવામાં આવતા હતા એ તો તમે કહી પૂછ્યું જ નહિ હોય ?

૭૦—એ જ રીતે ખીજ ધણુ માણુસો એક સ્થળોથી ખીજે સ્થળે જતા હતા. આ અધી ડિક્ષાલ મારેનાં કારણો મને કહેવામાં આવ્યાં નહોતાં.

૮૦—બિદારીમાં હતા ત્યારે તમે આજાદ હિંદ ફેઝ વિશે કાંચ સાંભળેલું ?

૭૦—હા, બિદારીમાં મેં આંહિંડેઝો વિશે સાંભળેલું.

૮૦—અને આંહિંડેઝોમાં જોડાવાનું તમે ખીજને સમજવતા હતા ?

૭૦—ના.

૮૦—આંહિંડેઝોમાં જોડાવાનું તમને ડોધુએ સમજવેલું ?

૭૦—ના.....એ છાવણીમાં હું લગભગ એ ભલિના સુધી રહ્યો પણ એટલા વખત હરમિયાન એક પણ ભાષણુ મેં સાંભળ્યું નહોતું. આગણ જતાં, આંહિંડેઝોના વડા મથકના કહેવાથી હું એંગડોક પરિપદમાં હાજર રહેવા એંગડોક ગયેલો. એ વખતે હું આંહિંડેઝોમાં હતો.

૮૦—એંગડોક પરિપદ ૧૬૪૨ના જૂનમાં ભરાગેલી ?

૭૦—હા.

૮૦—એ વખતે આજાદ હિંદ ફેઝની સ્થાપના થઈ ગઈ હતી ?

૭૦—હા, એની સ્થાપના થઈ ગઈ હતી.

૮૦—આંહિંડેઝોમાં જોડાવાની તમારી છંચા તમે દર્શાવેલી ?

૭૦—હા, જે મને દરેક વાતનો જંતોષ થાય તો આંહિંડેઝોમાં જોડાવા તૈયાર હતો.

૮૦—તમને એંગડોક જવાનું કઈ વ્યક્તિએ કહેલું ?

૭૦—ડેઝ અમરસીધે મને એંગડોક જવાનું કહેલું.

૮૦—કયા કારણુસર એમણે તમને એમ કહેલું ? કોઈના પ્રતિનિધિ તરીકે તમારે જવાનું હતું ?

૭૦—એમણે મને કહું કે ત્યાં એક પરિષદ ભરવાની છે અને મારે ત્યાં જઈને હિંદુસ્તાનીમાં જે ભાષણ થાય તેની નોંધ કરવી. કેં મોહનસીંહના ભાષણની મેં નોંધ કરેલી. તે પછી હું સિંગાપુર પાછા ફર્યો અને ૧૯૪૨ના સપેંબરમાં રંગુન ગયો. કર્ણાલ જિલ્લા નીચે એક ખાસ ટૂકડી મોકલવામાં આવેલી અને હું પણ એમાં હતો.

૮૦—આ સમયે તમે આંહિંદ્રોંડાંમાં રીતસર જોડાયેલા હતા ?

૭૦—હું એમાં જોડાયો હતો ખરો પણ જપાનીસ સરકારે અમારી આજાદ હિંદ્રોંડાંને અને કામયવાડી સરકારને સ્વીકારેલ નહિં ત્યાં સુધી લડવા માટે હું તૈયાર નહોતો.

૮૦—૧૯૪૨ના સપેંબરની આખરમાં તમને આરાકાન મોરચે દુરમન દળોમાં પેસી જવાનું કામ સોંપાયું હતું ?

૭૦—ના. મને આરાકાન જઈને માહિતી મેળવવાનું અને પાછા ફરીને મારો અહેવાલ રંજૂ ડેરવાનું કહેવામાં આવ્યું હતું. આ કામ મેં આંહિંદ્રોંડાંના એક સભ્ય તરીકે કહ્યું હતું. ૧૯૪૨ના ડિસેંબરમાં હું રંગુન પાછા ફર્યો. ડિસેંબરમાં કયારેક મેં આંહિંદ્રોંડાં માંની કટોકડી વિશે સબજ્યું. એ વખતે નાસી ધૂરીને હિંદુસ્તાની જવાનો પ્રયાસ મેં કર્યો નહોતો.

૧૯૪૩માં મિંગાલાડોમભમાં કેં જિલ્લાની ટૂકડી જપાનીઓએ કેદ કરી હતી હું પણ એમાંનો એક હતો. એમને શા માટે કેદ કરવામાં આવ્યા હતાં તે હું જાણું નથી.

૯૦—કેં જિલ્લાની ટૂકડી શા માટે જિબી કરવામાં આવેલી ?

૭૦—જિલ્લાની ટૂકડી બિબી કરવાના સંપૂર્ણ કારણો હું જણ્યાતો નથી, પણ મને જે કામ સોંપવામાં આવ્યું હતું તે હું જણાવી ચૂક્યો છું.

૮૦—આરાકાનમાં તમે જે કામ કર્યું તે ૫૦ જિલ્લાની ટૂકડીનું કામ હતું?

૭૦—એ વખતે હું આંહિંંઝોં માં હતો પણ જપાની ઓચે આંહિંંઝોં અને કામગ્રલાઉ સરકારને રવીકાર ન કર્યો ત્યાં સુધી મેં કામ કર્યું નહોતું. લડાયક હિલચાલમાં આંહિંંઝોંના ડેઢ સિપાહીએ સીધો ભાગ લીધો નહોતો. મને આરાકાન મોકલવામાં આવ્યો ત્યારે આંહિંંઝોં અને કામગ્રલાઉ સરકારે અંગ્રેજોને ડે અમેરિકનો સામે લડાઈ જહેર કરી નહોતી. જિયાવાડી જગીરમાં મને આંહિંંઝોંની તાલીમ-છાવણી ખોલવા માટે મોકલવામાં આવેલો.

૧૯૪૪ના ઓક્ટોબરમાં હું સેનગુપ્તાને મળેલો, નાસી ને હિંદુ પણેંચો જવાની ઘરછા મેં દર્શાવી નહોતી. બારભી ગેરીલા સૈનિકો સાથે મારે કંઈ સંપર્ક નહોતો. ૧૯૪૪ની આખરમાં અને ૧૯૪૫ની શરદાતમાં મેં અંગ્રેજોને માહિતી પૂરી પાડેલી એ વાત જેઠી છે. અમે ક્રેટન ખાઉનને ડેદ પકડ્યા ત્યારે હું એમને મળેલો. હું અંગ્રેજોને માહિતી આપવા રહીશ એવું મેં કેદો ખાઉનને કહ્યું નહોતું, પણ એક બરભા સાથે મારે સંપર્ક હતો. જિયાવાડી જગીર, આંહિંંઝોં અને કામગ્રલાઉ સરકારને બચાવવા મેં એક યુક્તિ કરેલી. બરભી સૈનિકોને મેં કહેયું કે જગીરમાં ઇક્તા એક ધરિપતાલ છે અને સંરક્ષણની ડેડ હોળો. એ વિસ્તારમાં નથી. આ માહિતી આપવા માટે મને એક હજાર હપ્તિયા મળેલા એ વાત જોડી છે.

૯૦—જિયાવાડી જગીર ડાની માલીકીની હતી એ તમે જણો છો?

૭૦—એ એક હિંદીની માલિકીની હતી. એનું નામ હું નથી જણ્યાતો. અમારી સરકારે એ જગીરનો કખણે લીધો કારણ કે એ હિંદી તાં હાજર નહોતો.

૮૦—એ માત્ર જમીન હતી કે જગીર ?

૯૦—તમને હીક પડે એ તમે એને કહી શકો છો.

૧૦—એ જમીનનો કખણે તમારી સરકારે કથારે લીધો એ તમે અદાલતને જણાવો એમ હું છુચ્છું છું.

૧૦—૧૬૪૪ના જુનના આશરામાં અમે એ જગીરનો કખણે ત્યાં કામ કરતા વ્યવસ્થાપક પાસેથી લીધો હતો અને તે પછી પણ એમણે કામ કરવું ચાલુ રાખેલું. સરકારે એમને અમૃક સત્તાએ આપેલી. પરમાણું નામના એક ભાઈ એ વખતે વ્યવસ્થાપક હતા. આગળ જતાં એ સરકારના પૂરવડા-ભાતાના પ્રધાન બન્યા અને ગંગાપ્રસાદ નામના બીજી એક ભાઈને એ જગીરના અને ખાંડનાં કારખાનાંના વ્યવસ્થાપક નીમારામાં આવ્યા હતા.

૧૦—આપણે ચોખવટ કરી લઇએ. સરકારે એનો કખણે લીધો તે પહેલાં એ જગીર નહોતી પણ જમીન હતી.

૧૦—હું તાં ગયો ત્યારથી એ જગીર કઢેવાતી. અગાઉ એ જગીર કઢેવાતી કે જમીન તે હું જણ્યાતો નથી.

૧૬૪૪ના એંગસ્ટમાં હું તાં ગયો. ત્યારે એ જિયાવાડી જગીર હતી. એનો રાજ એક રાયઅહાદુર હો. એ હિંદુસ્તાન ભાગી ગયેલો એ જગીરનો સરકારે કખણે લીધો. તે પછીની વ્યવસ્થા વિશે હું જણ્યું છું. તે પહેલાનું હું કંઈ જણ્યાતો નથી.

૧૦—એ એક જગીર હતી, એના એક રાજ હતા અને એ હિંદુસ્તાન નાસી ગયેલા એ તમે કયાંથી જણ્યું ?

૧૦—તાં એક રાજ મહેલ હતો અને મેં રાજ મહેલ જેયો હતો. એ રાજ હજ હિંમાં જીવતા છે.

[૧૪૬]

૭૦—આ જમીન તેના માલિકે કામચલાડિ સરકારને આપેલી?

૭૦—મને એટલી ખરર છે કે જાપાનીસ સરકાર અને અમારી સરકાર વચ્ચે એક કરાર થયેલો કે ભાગી ગયેલા હિંદુઓની માલિકીની તમામ માલમિલકતનો કથને અમારી સરકાર લઈ લેશે.

૮૦—આ બરમામાં હતું?

૭૦—હા.

૮૦—અને ૧૯૪૪ના જૂનમાં જાપાનીએ આખા બરમાનો લશકરી કથને ધરાવતા હતા?

૭૦—હા.

૮૦—જિયાવાડીની જગીર સહિત?

૭૦—મેં એક વાર કહ્યું કે એ અમને આપવામાં આવી હતી.

૮૦—કોના તરફથી? જાપાનીએ તરફથી?

૭૦—મેં એકવાર કહ્યું છે કે અમારી સરકાર અને જાપાનીસ સરકાર વચ્ચે આખા પૂર્વ એશિયા અંગેનો એક કરાર થયેલો હતો, અને એમાં બરમાનો સમાવેશ પણ થતો હતો. એ કરારની ઇંગે અમારી સરકારે આ જગીરનો કથને લીધો હતો.

૮૦—સાચી વાત એ છે કે જિયાવાડીમાં આંહિંદ્રોંગે સ્થાપેલી એક તાલીમ-છાવણી હતી.

૭૦—હા, આંહિંદ્રોંગે માટે લેકાને તાલીમ આપવા માટેની એક તાલીમ-છાવણી ત્યાં હતી.

શ્રી ભુવાભાઈની ફેરતપાસમાં—

૮૦—જાપાનીસ યુદ્ધનેમો અંગે કર્નાલ સાઈટાએ તમને આપેલી સમજણુંની વાત તમે કરતા હતા. હિંદુસ્તાન સંબંધે કર્નાલ સાઈટાએ તમને કહેલી યુદ્ધનેમો શી હતી?

૭૦—કે હિંદુસ્તાન સમેત આખા પૂર્વ એશિયાનો આઝાડી માટે જાપાન લડી રહ્યું છે.

શક મી હિસેંબર : શુક્રવાર

: ૧૭ :

હિંદી સરકારના સાઓનય-સંબંધ ખાતાના શ્રી નંદાએ અદાલતમાં કેટલાક સત્તાવાર આંકડા રજૂ કર્યા. એમણે ક્રષ્ણુ કે, જપાન સાથેની લડાઈ રાં થઈ તે અગાઉ સત્તાવાર આંકડા મુજબ બરમામાં ૧૦,૧૭,૮૨૫ હિંદીએ હતા, ભલાયામાં લગભગ ૮,૦૦,૦૦૦ હતા, થાઈલાંડમાં ૬૫,૦૦૦. હિંદી-ચીનમાં ૬,૦૦૦, હોંગકોંગનાં ૪,૭૪૫, ડય ઇસ્ટ ચિંડીકુમાં ૬૫,૦૦૦, જેટલા અને જપાનમાં લગભગ ૩૦૦ હિંદીએ હતા.

બિલટ તપાસમાં એમણે જણાવ્યું કે સરકારી દફતરમાંની માહિતી મુજબ જપાન સાથેની લડાઈ પછી જપાનમાં ભાત્ર ૫૪ હિંદીએ રહ્યા હતા. જપાન લડાઈમાં જાતયું તે પછી આ બધા દેરોભાંથી કેટલા કેટલા હિંદીએ બહાર નીકળી ગયા હતા તેના આંકડા એમની પાસે હતા નહિ.

તે પછી જમના વિસ્તારના વડા ભથડના ‘એ. એ. લી.’ લેક્ઝો ૫૦ ક્રિકેટની નુભાગી આવી. ૧૯૪૫ની ૧૫મી જુલાઈએ લાંડન રેડિઓ ઉપરથી લશ્કરી દ્વોએ ભાટેના કાર્યક્રમમાં એક આંકડાસ્ટ થર્યેલો. તેની વડા ભથડના સિમલા વિભાગમાં સત્તાવાર રીતે જે નોંધ થઈ હતી તે એમણે રજૂ કરી:—

‘એ વાતની દવે પૂરતી સામિતી ભળી ચૂસી છે કે ક્રાંતિમાંનાં જર્મન દ્વોએ હેચ્ય સામના દળના સભ્યોને દેશદ્રોહીએ. ગણે છે એ અંગે મિત્ર આંકડાની સેનાના વડા ભથડથી સેનાપતિ આધુનન-હોવરને નામે કરાયેલી એક જાહેરતમાં નીચેના ચાર મુદ્દાઓનો સમાવેશ થાય છે: (૧) સેનાપતિ ડાનીગના અંકુશ હેઠળના ક્રાંતની અંદરનાં હેચ્ય દ્વોએ એ એક લડાયક દળ છે અને મિત્ર આંકડાની સેનાતું એ એક અંગ છે. (૨) ‘માઝી’ને નામે ઓળખાતું ક્રાંતની અંદરતું આ દળ હુસ્મન સામે ઝુલ્લેઝુલ્લુ’ લડે છે અને સેનાપતિ આધુનહોવર તેને પોતાના ‘કાખુ હેઠળનું’ એક લશ્કર ગણે છે. (૩) સામના-દ્વોએ સામેના કોઈ પણ વેર વાળવાના સિતમેથી યુદ્ધકાન્દોનો લંગ થાય છે: જેનું પાલન કરવા જર્મની બંધાયેલું છે. (૪) સેનાપતિ આધુનહોવરના કાખુ હેઠળના દળના કોઈપણ સૈનિક સામે કરાયેલા સિતમેના કરવૈધાને રોધી કાઢવાનો દરેક કોશિશ કરવામાં આવશે.

આ હિસામાં પગલાં લેવાઈ પણ ચૂક્યાં છે. બુનેખારોને છન્સાફુલ
તરત જ તોળવામાં આવશે. '

હઠ ભી બુલાઈએ એક જહેરાત દૂરા અર્વિન રેડીઓએ એનો જવાબ
એમ આપ્યો કહેવાય છે:-

' લાંડન રેડીઓએ ડોડ્કાર્ટ ક્રેલી એક જહેરાત મારફત હેંચ
સામના-દળાને એક લડાયક સેનાતું કાયદેસરનું સ્વરૂપ આપવાનો
સેનાપતિ આધુનિકોને પ્રયાસ કર્યો ને. વિલહેલ્મસ્ટ્ર્યાસ (જર્મનનું
સરકારનો વડી કચેરી)માંથી જવાબદાર મંડળાએ તેના જવાબમાં
આ નિવેદન આપ્યું છે: મિત્ર સેનાપતિએ કરેલો આ પ્રયાસ ગેરવાજથી
છે. કાયદેસરની હેંચ હુમલતની સામે હેંચ સામના દળ બળવો કરે
છે અને આવા ગુનાં માટે મોતની સળ ઠરાવતા હેંચ કાયદાનો અંગ
કરે છે. હેંચ સામના-દળની પ્રદૂચિતો એ રીતસરની લડાધ નથી,
પણ કાખલે ધરાવતી સત્તા સામે હલકા હુમલાખોરી છે. આ રીતે
રીતસરના લશકરના અધિકારો સામના-દળે ગુમાવ્યા છે. '

અચાર પક્ષના અગિયારમા સાક્ષી કેં અરસદે જણાયું કે—

' સિંગાપુરના પતન પછી તમામ હિંદી અફ્સરો-સિપાહીઓને
કુર્ચિલ હેંટે જાપાનીઓન! હાથમાં સોંપી દીધા પછી મેજર ઇયુઝવારાએ
ભાષણ કરતાં કહેલું કે: સિંગાપુર અને મલાયામાં જાપાનીસ સેનાએ
મિત્ર લશકરને હરાયું છે અને હું જાપાનીસ દળો અરમા તરફ આગળ
વધી રહ્યાં છે. પૂર્વ એશિયામાંના તમામ રાષ્ટ્રો આજાદ અને સ્વતંત્ર
થાય એવી જાપાનીઓની પ્રચ્છા છે. સ્વતંત્ર હિંદુસ્તાન વિના દૂર પૂર્વ-
માનો સંયુક્ત-આભાદી-વિસ્તાર સલામત ન રહી શકે તેથી જાપા-
નીઓ હિંને આજાદ બનેલું જેવા માગે છે. તે સિવાય જાપાનીઓની
હિંદ અંગે બીજુ ઝાઈ મુરાદ નથી અને એ હિસામાં હિંદીઓને
તમામ મહા કરવા જાપાનીઓ તૈયાર છે. તમે બધા હિંદીઓ છો
અને હિંદુસ્તાનની સ્વતંત્રતા માટે તમારે પણ કાર્ય કરવું જોઈએ.

અમે તમને દુકૂહદીઓ ગણતા નથી. અમને લાગેનળગે છે ત્વાંસુખી તમે સ્વતંત્ર હો. અને એ રીતે હું તમને કે૦ મોહનસીધના હાથમાં સોંપી દઈ શું. તમે અમારા તાખામાં હતા અને અમારા હુકમનું જે રીતે પાલન કરતા તે રીતે એમના હુકમનું પણ પાલન કરજો.

તે પછી કે૦ મોહનસીધે ભાષણ કર્યું કે: “મલાયાની લડાઈમાં હિંદી લશકરને લડવાની તક મળી નથી કારણું કે એ લડાઈ સાવ દ્વારી હતી. ઉપરાંત પાયદળને મદદ કરનારાં ભીજી શરીરો કે વિમાનો પણ એતી પાસે હતાં નહિ, હિંદી લશકરની આખર આ રીતે એછી થઈ છે. પોતાની સ્વતંત્રતા માટે લડવાનો સમય હિંદીઓ માટે આજે જ આવી પહોંચ્યો છે. અત્યાર સુધી હિંદુસ્તાન પાસે પોતાનું સશાખ દળ નહોંઠું, પણ હિંદી સુક્રિયા માટે લડનારું એક સશાખ દળ જિલ્લું કરવાની તક આજે આપણી સામે જ પડી છે.” એ સભામાં હિંદી લશકરની ધર્શી દૂકૂહદીઓ સહિત ૪૦ થી ૫૦ હજારની હાજરી હતી.

કે૦ સેહગલ કે જેમને હું છેલ્લા ૧૨-૧૩ વર્ષથી ઓળખતો હતો અને ભીજા ઉપરી અફસરો સાથે ચર્ચા કર્યા બાદ મે ૧૯૪૨ના જુલાઈમાં આનંદિંદોંમાં જોડવાનો મહત્વનો નિર્ણય કર્યો. ત્યાં સુધી રાજકારણમાં કે હિંદી રાજકીય આધારીમાં મને જાઓ રસ નહોંતો કારણું કે મને એ જાતનું જ શિક્ષણ આપવામાં આવ્યું હતું. વળી, ૧૯૪૬માં હું હિંદી લશકરમાં જોડાયો. ત્યારે મને લાગ્યું કે હિંદી લશકરમાં રાજકારણને પ્રોત્સાહન અપાતું નથી અને તેથી હું એતાથી દૂર રહેશે.

આ એક એનો મોટો સવાલ હતો કે હું એનો નિર્ણય એકદે હાથે ન કરી શક્યો. ભારા ભિત્રો સાથેની ચર્ચા પછી અમે એકમતે હરાયું કે એ જાંનેગોમાં અમારા બધાની વક્ષાદારી અમારા દેશ

પ્રત્યેની હતી. અને અને ભારી સાથે ચર્ચા કરનારા અંકડાને લાગ્યું કે જો સિંગાપુર અને મલાયામાંના ઉચ્ચચ અંકડાનો આઠ હિંદુઓમાં નહિ જોડાય તો કદાચ જપાનીએ હિંદી યુદ્ધદેશીઓનો ગેરલાલ ઉડાવશે. અમને એમ પણ થયું કે જો અમે અમારી પોતાની જ એક ઝોજ જોબી કરી હોય તો જપાનીએ ઉપર પણ અમારું કાંઈક વજન પડે અને એ રીતે મલાયામાંના હિંદીએ ઉપર કાંઈ પણ જતના જુલામ ચુઅરતાં જપાનીએને અમે અટકાવી શકીએ. ચીનાએ એંગ્લો-ઇડિયનો, અને મલાયાવાસીએ ઉપર જપાનીએ શું વિતાવતા હતા તે અમે જેયું હતું. આઠ હિંદુઓમાં જોડાવાની જો હિંદીએ ના પાડે તો સિંગાપુર અને મલાયામાંની આપી હિંદી વસ્તીને કદાચ સહન કરવું પડે એમ હતું.

પણ પછી એ સવાલ જોબો થયો કે અમે આઠ હિંદુઓમાં જોડાઈ એ તો ડિંદુસ્તાનમાંના અમારા દેશભાષાએ ઉપર એવી અસર થશે? ડિંદુસ્તાનમાં કાંગ્રેસ પોતાની જતને જપાનીએનો દુશ્મન જહેર કરી હતી એ અમે જાણુતા હતા. તેથી અમને થયું કે જપાનીએને મદદ કરવા બદલ અમને દેશદોહીએ. તો નહિ ગણ્યવામાં આવે ને? અમારી દલીલો કાંગ્રેસ રવીકારશે કે નહિ એ વિશે અમારા દિલમાં શાંકાએ પેસવા માંડી. પણ પછી અમને લાગ્યું કે કાંગ્રેસને જો એ વખતનાં સંનેશો સમજાવાય, અને જો હિંદના લોકોને અમે એવી ખાતની આપીએ કે આઠ હિંદુઓએ તો હિંદી અંકડાના ફરમાન ઉડાવતી એક ઝોજ છે. અને એ કાંઈ જપાનીએનું રમકડું નથી, અને એ ઝોજ એક માત્ર હિંદનો મુક્તિ મેળવવાના કારણું જ અરતી કરવામાં આવી છે, તો કાંગ્રેસ અને હિંદના લોકો અમારાં કાર્યો સમજ ક્ષેડ એવી શક્યતા હતી....

૧૯૪૨ના ડિસેમ્બરમાં, હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધની કાર્યવાહક સમિતિના પ્રમુખ રાખાભિહારી ઓઝની હાજરીમાં જ પહેલી આઠ હિંદુઓ

જોના વડા સેનાપતિ મોહનસીગની ધરપકડ કરવામાં આવેલી. તે પછી પહેલી આંહિંંદ્રો વિભેરી નાખવામાં આવેલી. અને તે પછીનાં એ-ત્રણ અડવાટિયાં સુંધી આંહિંંદ્રોના સિપાહીઓ પોતાની જતને શુદ્ધદેશીઓ ભાનતા હતા. પણ જપાનીઓએ અમને શુદ્ધદેશીઓ તરીક પાછા સંભાળવાની ના પાડી અને કહ્યું કે, અમે તમને સ્વતંત્રતા આપી હતી અને તમે રાજ્યની સામે કાંઈ ગુનો નથી કર્યો તેથી અમે તમને શુદ્ધદેશીઓ ગણી શકીએ નહિ.

રાશબિહારી એઝ અને કર્ણલ છવાકુરુ નામના એક જપાનીસ અફ્સર સાથે લાંબી ચર્ચાઓ કર્યી બાદ પહેલી આંહિંંદ્રોના ઉચ્ચ અફ્સરોએ બીજી આંહિંંદ્રોનામાં ચાલુ રહેવાનું નહીં કર્યું. એમ નિર્ણય થયો કે બીજી આંહિંંદ્રોનામાં સંપૂર્ણપણે સ્વચ્છાપૂર્વકની ભરતી કરવી અને પોતાની ઈચ્છા બીજી આંહિંંદ્રોના રહેવાની છે કે નહિ તે પહેલી આંહિંંદ્રોના દરેક સભ્યને પૃષ્ઠવું.....હિંદી લશકરની જુદી જુદી શાખાએ જે કાર્ય કરે છે તે આંહિંંદ્રોનાની એના કેવી શાખાએ પણ બનનબતી. ’

૭૦—ફરિયાદપક્ષ તરફથી એવો આરોપ કરવામાં આવ્યો છે કે પહેલી કે બીજી આંહિંંદ્રોના ભરતી કરાવવા માટે બળજઘરીના રસ્તાઓ અજમાવવામાં આવતા હતા. એ સાચું છે?

૭૧—પહેલી કે બીજી આંહિંંદ્રોના ભરતી કરવા માટે ડેઢ બળજઘરી વાપરવામાં આવ્યાનું મારી જાણમાં નથી.

તે પછી શ્રી લુલાભાઈએ જાહેર કર્યું કે બચાવપક્ષની લુલાની પૂરી થઇ છે. ડૉ. લક્ષ્મી, ટોકીઓથી બોલાવાયેલા બીજા જે જપાનીસ અફ્સરો અને બીજા કેટલાક સાક્ષીઓની જુલાનીઓ રજ કરવાનું બચાવપક્ષ માંથી વાફયું.

‘નૈતિક ને આંતરરાષ્ટ્રીય કાન્નોએ ભાન્ય રાખેલો
મુહ્કિતયુદ્ધ ચ્યાલવાનો ગુલામોનો અધિકાર’

૧૭ અન્ન ડિસેઝર : સેચનવાર

: ૧૮ :

બચાવપક્ષની ફ્લીલોની શરૂઆત શ્રી ગુલાસાઈએ કરી:

‘આ અદાલત સમક્ષ આજે જોનો ધનસાકુ તોળાઈ રહ્યો છે તે તો છે પોતાની મુહ્કિત માટે નિડરપણે યુદ્ધ ચ્યાલવાનો ગુલામ પ્રણો અધિકાર, આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદાના એવા સર્વભાન્ય અભિગ્રાહો હું રજુ કરી શકીશ કે એક રાષ્ટ્ર અથવા રાષ્ટ્રનો એક કાગ એવા તથકું જરૂર પહેંચે છે કે જ્યારે પોતાની મુહ્કિત માટે યુદ્ધ ચ્યાલવાનો અધિકાર એ મેળવે છે. અદાલતને સતોષ થાય એવી રીતે હું એ સાબિત કરી બતાવી શકીશ.

એરી રીતે તો અદાલત સમક્ષ રાણ સામે યુદ્ધ ચ્યાલવાનો માત્ર એક જ આરોપ છે. ખૂનના અને ખૂન કરાવવાના આરોપોને સંબંધ છે ત્યાં સુધી એ પ્રથમ આરોપના એક ભાગઝ્યે જ છે. હું એમ એટલા માટે કહું છું કે રાણ સામે યુદ્ધ ચ્યાલવાના આરોપના કિસ્સામાં તો દરેકદરેક ગોળીથાર કરવાના કાર્યનો પણ આરોપ મુકી શકાય—અને એતો ઐહૂં જ ગણ્ય એમ મને લાગે છે.

થોડા વખતમાં હું બતાવી આપીશ કે ખીજ આરોપને સંબંધ છે ત્યાં સુધી હુકીકતમાં એનો ડ્રાઇ પાયો જ નથી, સિવાય કે ફાર અરાયેલા કહેવાતા ચાર માણુસો અગે એવો પુરાવો અપાયો છે કે એમની ઉપર કામ ચ્યાલવામાં આવ્યું હતું અને એમને સન્ન કરવામાં આવી હતી. મહામદ હુસેનના સંબંધમાં તો એને સન્ન કરવામાં આવ્યાનો પણ ડ્રાઇ પુરાવો રજૂ થયો નથી. પુરાવાએ ઉપરથી અદાલતને એવા નિર્ણય ઉપર આવવું જ પડશે કે એક કિસ્સામાં સન્ન કરવામાં આવી હતી અને ખીજમાં નહોતી કરમાવાઈ, છતાં એ એમાંથી એકથનો અમલ થયો જ નહોતે.

સામાન્ય રીતે એક લશકરી અદાલતને જેનો ઝેંચલોં કરવાનો હોય છે એથી જુદી જ જાતના સુદ્ધાર્યો સુકદમામાં ડિલા થયા છે. સામાન્ય રીતે તો એ કૃજ પ્રત્યેની વ્યક્તિત્વત એપરવાઈ કે વ્યક્તિત્વત શુનાના કિસા હોય છે. તમારી સામે આ એક એવો કિસ્સો છે કે જેના પુરાવા બતાવે છે કે તમારી સામે ખડા કરાયેલા ન્યૂયર્ક અફ્સરો એક સુભ્યવરિથત ફેઝના લાગના હતા, અને ક્રિયાદપ્લનના કહેવા મુજબ એમણે રાજ સામે યુદ્ધ ચલાયું હતું. આ એક વ્યક્તિત્વત સુકદમો નથી, આપી આજાદ હિંદ ફેઝની જિંદગીનો અને એની ધર્જતનો આ અદાલતમાં ધનસાહ રખો છે.

નીચેના અગત્યના બનાવે વિશે આ સુકદમાર્મા જુખાની પડી છે.

- (૧) ૧૯૪૧ના ડિસેંબરમાં જાપાને કરેલી યુદ્ધની જહેરાત.
- (૨) ૧૯૪૨ની ૧૫મી ફેઝુઆરીએ સિંગાપુરમાં ભિટિશ સૈન્યની શરણુંગતિ.
- (૩) ૧૯૪૨ની ૧૭મી ફેઝુઆરીએ ફેરર પાર્કમાં મળેલી સભા, જ્યાં હિંદી સિપાહીઓની જાપાનીઓના હાથમાં વિધિસરની સોંપણી થઈ.
- (૪) ૧૯૪૨ના સપ્ટેમ્બરમાં પહેલી આનહિંદોઝાં ની સ્થાપના અને ક્રેટન મોહનસીંહનો ધરપકડ પછી ૧૯૪૨ના ડિસેંબરમાં એનું થયેલું વિસર્જન.
- (૫) ૧૯૪૩ ની ૨ જુલાઈએ સિંગાપુરમાં શ્રી સુલાષયંડ ઓઝનું આગમન. આગળ જતાં એમણે આનહિંદોઝાં -નું નેતૃત્વ સંભાળ્ય અને બૃહદ પૂર્વ એશિયાની એક પરિવહ અરાધ. એમાં દૂર પૂર્વના દેશોના જુદા જુદા ભાગોમાથી હિંદી સ્વાતંત્ર્ય સંધના હિંદી પ્રતિનિધિઓએ લાજરી આપેલી એ પરિવહમાં થયેલા ડરવેમાનો એક એ હતો કે આજાદ હિંદની એક કામચલાડી સરકારની સ્થાપના કરવી.
- (૬) ૧૯૪૩ની ૨૧મી આક્ટોબરે આજાદ હિંદની કામચલાડી સરકારની સ્થાપનાની જહેરાત થઈ. એ સરકારની સ્થાપના પછી જુદા જુદા પ્રધાનોએ નેતાજી સુભાષ ઓઝની આગેવાનીવાળી કામચલાડી સરકાર પ્રત્યે વિશ્વારીના સોગંડ લીધા.
- (૭) એ સરકારે ભિટન અને અમેરિકા સામે લડાઈની જહેરાત કરી. નવું રાજતંત્રના

ફરમાન મુજબ પોતાની ફરજ અગ્રવાનું આજાદ હિંદ ફોને થઈ કર્યું. (૮) એ સરકાર રંગુન અસેડવામાં આવી આહિં ૦૩૧૦ ભરમાં માંથી હિંદુસ્તાનની અંદર ટેક ડાઇમા સુવી ગઈ અને પછી એણે પીછેલેડ કરી, રંગુનને ખિટિશ સૈંચે કંપને કર્યું તે પહેલાંના થોડા હિસ્સોના, તે વખતના અને તે પછીના થોડા હિસ્સોના અનાવો અને ખાસ તો જાપાની સૈનિકાની વિદ્યાય ખાદ અને ખિટિશ સૈનિકાના આગમન પૂર્વે આહિં ૦૩૧૦એ કળવેલો લાગ.

કામચલાઉ સરકારની નજરપણે સ્થ પના થઈ હતી. એનો ઉદ્દેશ હિંદુસ્તાનને સ્વતંત્ર બનાવવાનો અને મલાયા તથા ભરમાંના હિંદીઓના જનમાલ અને ધનજતનું રક્ષણી કરવાનો હતો. એમનો પ્રથમ ઉદ્દેશ નિષ્ઠળ ગયો એ હુકીકત અપ્રસ્તુત છે. અદાલતને જેનો સાથે લાગે વળગે છે તે તો એ છે કે એ એક સુભ્યવસ્થિત સરકાર હતી અને એની ફરજેની ચોંગ વહેંચણી કરવામાં આવેલી હતી... એકલા મલાયામાંથી જ ૨,૩૦,૦૦૦ માણુસોએ ૧૯૪૪ના જૂન સુધીમાં નવી સરકાર પ્રત્યેની વિકારીના સોંગં દીધા હતા અને તે પછી પણ એ કાર્ય ચાલુ રહ્યું હતું.

બંડારોની એકાદ ટૂકડીની કે કોઈ મહત્વશીલ અને અચોકક ટોળાની એ સરકાર નહોતી. જેને વીસ લાખ માણુસો વક્ષાદાર હતા અને જેને ધરી—સરકારોએ સ્વીકારેલી હતી એવી એ એક સુભ્યવસ્થિત સરકાર હતી. પોતે જેને ખાતર લડવા માગતી હોય તે કારણુસ્ત યુદ્ધ જાહેર કરવાનો એને અધિકાર હતો. એવું સૂચન કરાર્ય છે કે દ્વિષિષ્ટ પૂર્વ એશિયામાંની જે રાફારોએ કામચલાઉ સરકારનો સ્વીકાર કરદો તે જાપાનના અંકુશ નીચે હતી. પણ તેથી એમના એ સ્વીકારની કિંમત કાંઈ એછી થતી નથી. લડાઈ જાહેર કરવાનો જેને અધિકાર હોય એવી કોઈ લૂભત એકવાર જે જિલ્લા થઈ હોય તો પછી લડાઈ પોતેજ પોતાને વાળખી ઢરવે છે. એ લડાઈના સંચાલનમાં કરેલું કાઈ પણ કાર્ય એ હુકીકતને પરિષ્યામે જ સનથી મુક્ત બની જાય છે.

યુક્ત-ગુનાઓને નામે એળખાતા અને સુધરેલા કાયદાને વટાવી ગયેલા અપરાધોના ગુનેગાર ડોઈ ભાણુસેનો આ કિર્સો નથી.

એ સરકારનું પોતાનું એક લશકર હતું કે આ૦હિં૦ફો૦ કાનૂન પ્રમાણે ચાલતું હતું. ઇટકાની સળ જેટલી આ૦હિં૦ફો૦ કાનૂનમાં છે તેટલી જ હિંદી કાયદામાં પણ છે. આ૦હિં૦ફો૦નો કાનૂન હિંદી લશકરી કાનૂનને લગભગ મળતો આવે છે તેથી એ કાનૂનની ડોઈપણું ટીકા ખુદ હિંદી લશકરી કાનૂનની ટીકા બરાબર છે.

જ્યાનીસ સરકારે આંદામાન અને નીડ્રાબાર ટાપુઓ કામચલાડી સરકારને સૌંપી દીધા તેની રીતસરની વિધિ પોટ્ટ જ્યેરમાં થઈ હતી. જે મુદ્દા વિશે મતબેદ છે તે એના વહીવટની મર્યાદા અને એના પ્રકાર અગેનો છે..... પણ એ હડીકાન સાખિત થઈ ચૂકી છે કે એ ટાપુઓ આજાદ હિંદ સરકારને સૌંપી હેવામાં આવ્યા હતા, અને એમનાં નામ શહીદ ટાપુઓ અને સ્વરાજ ટાપુઓ પડાયાં હતાં, તે વખતની પરિસ્થિતિની જરૂરિયાતો એની હતી કે એમનો પૂરેપૂરો વહીવટ સંલાણી કેવાનું શક્ય નહોંતું.

એ જ રીતે નીપોન સરકાર અને આજાદ હિંદ સરકાર વચ્ચે થયેલા કરાર પ્રમાણે ૫૦ ચોરસ માધ્યમના વિસ્તારવાળું અને ૧૫,૦૦૦ હિંદીએની વસતીવાળું જિવાવાડી સુકત કરયેલા પ્રદેશમાંના એક તરીકે આ૦હિં૦ફો૦નો સંપૂર્ણ વહીવટ ચાલતો હતો એ હડીકાનને તો ફરિયાદપક્ષ પડકાર પણ નથી કરો શક્યો.

વળી, આ૦હિં૦ફો૦ સરહદ એળાંગીને હિંદમાં દાખલ થઈ કે તરત જ એક જાહેરનાસું બહાર પાડવામાં આવેલું. એમાં આજાદ હિંદ સરકારના વડાની અને જ્યાનીસ કમાન્ડરની સહીએ હતી. એમાં એમ કંચું હતું કે લડાઈ દરમિયાન હિંદની ધરતીનો ડોઈપણું આગ જ્યાનીસ સૈન્યના કણ્ણામાં આવશે તો એ સુકત બનેલા

અહેરોના એક ભાગ તરીકે આંહિંદેશોને સોંપી દેવામાં આવશે અને એની ઉપર આંહિંદેશોનો વહીવટ ચાલશે. આ રીતે ૧૫૦૦ ચોરથ માછલ કેટલો મળ્યુપુર અને વિષણુપુરનો વિસ્તાર આંહિંદેશોએ પોતાનાં અંકુશ હેડળ લીધેલો હતો. એમનો વહીવટ ત્યાં કેટલા સમય સુધી ચાલ્યો એ થીના મહત્વદીન છે કારણ કે લડાઈ દરમિયાન કેટલાય પ્રદેશોની માલિકી જડપથી બદલાતી હોય છે.

એ એક અનુયધીકરી થીના છે કે ખરમા અને મલાયા ઉપર (અંગેનો) ફરીવાર કલણે રથપાયો ત્યારે આજાદ સરકારના કામ-જામાંના તમામ દસ્તાવેજુ કાગળીઓં સહીસલામત હાલતમાં હાથ લાગ્યાં હતાં, એ ખતાવે છે કે આજાદ હિંદ સરકારની અને તેની ઝોજની વનસ્પથ હોની લેધાએ લેટલી સુંદર હતી.

થીને એક અગત્યનો મુદ્દો તો એ હુક્મતના નાથાં મેળવવાના આગેનિા છે. એમ સાબિત કરાયું છે કે હિંદીઓએ સરકારને વીસેક કરોડ રૂપિયા બેટ આપ્યા હતા, અને એ રકમમાંથી નાગરિક સરકાર અને ઝોજનું સંચાલન થતું હતું. અને વિજેતાઓએ જ્યારે આજાદ હિંદ એન્કનો કાંઈ લીધો ત્યારે એમાં ઉપલાખ રૂપિયા હતા. ‘સ્ટેમ્પ કલેક્ટર્સ’ નામના એક સામયિકમાં આજાદ હિંદ સરકારે કાઢેકી ટિકિટ છપાઈ છે એ વાતની નોંધ કેવાની વિનંતિ હું અદાલતને કરું છું.....

હિંદી ઝોજદારી કાયદાની ઉદ્દેશી કલમ કહે છે કે, ‘કાયદા પ્રમાણે કોઈપણ ભાષુસનો જે કરવાની દ્રોષ હોય તે શુનો નથી ગણુતો.’ આ રીતે, આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદામાં જેણી દ્રોષ અપાઈ હોય તેની કોઈ પણ છિયાને નાગરિક શુનો કષી શકાય નહિ. ખાસ કરીને આ આદાલતના સભ્યોને તો એ વાતનો બરાબર ઘ્યાલ હશે કારણ કે એક સુવૃધ્યવસ્થિત લક્ષ્યકરના ભાગ તરીકે એમણે આ લડાઈ દરમિયાન ઘણું આખુસોને ભારી નાખ્યા હશે.

આંતરરાષ્ટ્રીય અન્યાયોને અસરકારક રીતે દાખી દઈ શકે એવી કોઈ આંતરરાષ્ટ્રીય સરકારની ગેરહાજરી દરમિયાન જે લડાઈ થાય તેને આંતરરાષ્ટ્રીય કાનૂન અનુસાર હુંમેશા કાયદેસર ગણ્યવામાં આવી છે. પરહેઠા ધૂંસરી નીચેથી પોતાની જાતને મુક્તા કરવા માટે લડાયેલી કોઈ પણ લડાઈ નૈતિક અને આતરરાષ્ટ્રીય કાયદા મુજબ પૂરેપૂરી વાજબી છે.

અમને જે એવું કહેવામાં આવે કે હિંદી સિપાહીઓ ઇંગ્લાન્ડની આજાદી માટે જર્મની સામે, ઇંગ્લાન્ડને માટે ઘરલી સામે અને ઇંગ્લાન્ડને માટે જપાન સામે લડી શકે ખરા, પણ આજાદ હિંદ સરકાર પોતાની જાતને ઇંગ્લાન્ડકે ખીજ કોઈપણ ટેશની ગુલામીમાંથી મુક્તા ન કરી શકે, તો સાચે જ એ ધનસાહની છથના ગણ્યાશે.

એવું રાષ્ટ્રો સ્વતંત્ર અથવા સાર્વભૌમ હોવાં જોઈએ એ લડાઈ માટે જરૂરી નથી. હાલ તુરત માટે જે સ્વતંત્ર ન હોય તેની પ્રણાયોત્તેની લડાઈ લડવા માટે સંગઠિત બનવાનો અધિકાર આધુનિક આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદાએ માન્ય રાખ્યો છે. અને જે એવું લસ્કર જીલું થાય અને લડાઈ લડે તો એના વ્યક્તિગત અફ્સરોના કાર્યને કોઈ પણ અધુનિકિપદ કાયદો નુંગો ગણ્યી શકે નહિ.

એક રાજ્ય અને તેના રાજ્યકર્તા વચ્ચે લડાઈની હસ્તી કોઈ શકે એ સ્વીકારવામાં આવ્યું છે. ચાર્લ્સ પહેલા અને જેમ્સ ખીજના સમયમાં ઇંગ્લાન્ડના છતિહાસમાં થું એવી લડાઈઓ નથી લડાઈ? ઓઅર લડાઈ પણ એવી જ લડાઈ હતી. લડાઈમાં કોણું હાયું તેની જરાય અસર લડવાના અધિકાર ઉપર તો થતી જ નથી. આવી લડાઈની તુલના એ જે રસમથી લડાતી હોય તેની ઉપરથી થાય છે.

આંહિંડોં એક રીતસરના સેચાલનગરણો ઝોઝ હતી, અને એણું સુધરેલા શિરસ્તા મુજબ લડાઈ થાવેલી. સુ. એસ, એ. (અમેરિકા) માં ઉત્તર અને દક્ષિણ વચ્ચેની લડાઈ દરમિયાન બન્યું હતું તેમ

ભાગ્યવાખોરને પણ આંતરરાષ્ટ્રીય કાનૂન મુજબ માન્ય રાખવામાં આવે છે....

લડાઈમાં માણુસો મારવા માટે જે તમારી ઉપર ખટકો થાય અને એમ ચૂકાદો તમારી તરફેથુમાં હોય તે જ પ્રમાણે તમારો ચૂકાદો આ માણુસોની તરફેથુમાં હોવો જોઈ એ. ચોતાના અંગત કારણોની સર આ તણુ આરોપીએ લડાઈમાં અને માણુસોને મારવામાં ભાગ નહોતે લીધો. એ લોકોએ કોઈ ફાલતુ માણુસો તરીકે નહિ પણ એક સુધ્યવસ્થિત સરકારના ભાગ તરીકે લડાઈ ચલાની છે. આજાદ હિંદની કામચલાઉ સરકાર અને ખિટન વર્ષે લડાઈ ચાલુ હતી તેથી એ લડાઈના સંચાલન દરમિયાન કાર્યોદાં કાર્યોને નાગરિક ગુના ગણી શકાય નહિ-

.... જે આરોપીએને સફળતા મળી હોત તો એમનો ઉન્સાઝ તોળવા માટેની આ અદાલત હસ્તી ધરાવતી ન હોત,

.... દુશ્મનની સરકાર તમે લેવે સ્વીકારો નહિ, પણ તમારીને એનો વર્ષેના યુદ્ધસંબંધનો સ્વીકાર થઈ શકે. એ રીતે બ્યક્ઝિયત સ્લી-પુરુષોએ યુદ્ધકાળ દરમિયાન કરેલાં કાર્યોમાં તેમને રક્ષણ મળે છ.... ૧૯૩૭ની ૧૪મી એપ્રિલે આ સલામાં સ્પેર્નના આંતર-વિશ્વ અંગે ચર્ચા થતી હતી ત્યારે એ વખ્તના પરદેશ ભાતાના મંત્રી શ્રી ઈડને એ પદ્ધો વર્ષેના યુદ્ધસંબંધનો સ્વીકાર કરેલો. એમણે કહેલું તેમ યુદ્ધસંબંધ સ્વીકારવાનો સવાલ સિદ્ધાંતનો નહિ પણ હક્કાકરતનો છ.... આ રીતે કામચલાઉ સરકારનો ખિટને સ્વીકાર કર્યો હોવો જોઈએ એવી કોઈપણ દલીલ નકારી છે. કામચલાઉ સરકાર ચેતે હિંદની સરકાર નથી બની ગઈ તેનો કાંઈ વાધો નથી....

વળા, જે આંહિંદ્રોંડોંએ ખિટિશ હિંદી લશ્કરના સિપાહીએ ઉપર ગોળાએ ચલાવેલી તો તેમ ખિટિશ હિંદી લશ્કરે પણ આંહિંદોંના સિપાહીએ ઉપર ગોળાએ ચલાવેલી. આ વર્ત્તન માટેનું વાજખી-પણું એવું પદ્ધો એકસરખું છે....

આઓદ હિંદ સરકારને પ્રદેશો મળ્યા હતા એ મેં સાખિત કર્યું છે, પણ યુદ્ધસંબંધ સાખિત કરવા માટે એ હકીકતની ડાઇજર નથી. ઘતિલાસમાં એવા દાખલા બન્યા છે. પહેલા વિશ્વયુદ્ધ દરમિયાન બેદ્જુઅમની સરકાર પાસે બેદ્જુઅમની એક તસુ પણ જર્મીન નહોતી. અનીં વિશ્વયુદ્ધ દરમિયાન પણ લંનમાં કેટલીક ભાગેક સરકારો કામ કરતી હતી કે એમની પાસે ડાઇ પ્રદેશ નહોતો. આ ભાગેક સરકારના અદેશો એમની પાસેથી થાડા સમય પૂરતા ખૂંચવી લેવાયા હતા. હિંદીએ પાસેથી એમનો પ્રદેશ ૧૫૦ વર્ષથી ખૂંચવી લેવાયો છે તેથી હું જે ભુદા ૨૪૦ કર્ણ છું તેમાં જરાય ફેર પડતો નથી. આંદહિંદો પોતાના દેશને મુક્ત કરવાના પ્રયાસો કરતી એક મુક્તિસેના હતી અને યુદ્ધસંબંધના એને અધિકારો હતા. એમે હિંદીએ છીએ તેથી આ નિયમને જુદો અર્થ થઈ શકે નહિ. સાચી રીતે કે જોયી રીતે આ કામયાદાઉ સરકાર અને તેના ફરમાણે તેની ફરજ પોતાના જ દેશની મુક્તિ માટે લડી હતી. એને માટે લડનાનો એમને અધિકાર હતો.

રાંસની પેતાં-સરકાર જર્મનીની મિત્ર હતી. ‘માક્ઝિ’ (સામના-દળો) એ સરકારનો સામનો કરતાં હતાં. સેનાપતિ આર્થિકનહોવરે એક જાહેરત બદ્ધાર યાડેલી કે ‘માક્ઝિ’ એમના કાખુ હેઠળનું એક ક્ષાયક દળ હતું અને એમની સામે વેરનાં પગલાં લેવાશે તો જર્મની જેને આધીન હતું તે કાનૂનો એ ભંગ ગણ્યાશે. આંદહિંદોનો અક્ષ તો એનાથી ય મજાકૂર છે, અને એમની સામે લેવાનારું ડાઇ પણ પગલું આંતરરાષ્ટ્રીય કાનૂનો ભંગ ગણ્યાશે.

હિંદી સરકારે અને આમસભામાં નાયધ-હિંદી વળુરે એક નિવેદન કરેલું કે રાજ સામે યુદ્ધ ચલાવવા માટે ડાઇની ઉપર કામ ચલાવવાની સરકારની નીતિ નથી. આ હુકમથી અદાલત હોરવાય એમ છું નથી છચ્છતો. તેમ હું તેનો આશરો પણ નથી લેવા માગતો. પણ એ નિવેદન હું ૨૪૦ કર્ણ છું કારણું કે એની પાછળ એવી આડકતરી

કશુલાત છે કે આ સંભેગોમાં ચુલ્હ ચલાવવાનો આરોપ ટકી શકે તેમ નથી....

૧૯૪૨ની ૧૭મી ફેઝુઆરીના અનાવો પછી ડેઢ વફાદારી રહી નહોતી..... કેટન અરસાદે કલું છે કે એક એમના દેશ પ્રત્યેની વફાદારી જ બાકી રહી હતો. ખિટનમાં વફાદારી રાજ અને દેશ એવિ પ્રત્યે હોય છે. પણ હિંદુમાં એ માત્ર રાજ પ્રત્યે હોય છે. રાજ અને દેશ એવિ એક હોય ત્યારે તો ત્રીજે ડેઢ વિકલ્પ રહેતો નથી. પણ એ એક ન હોય ત્યારે વિકલ્પમાં વફાદારી દેશ પ્રત્યેની જ હોય.

અમારા દેશની સુકિત માટે અમે રાજ સામે જ લડી રહ્યા હતા. ત્યારે અમારે માટે વફાદારીનો પ્રશ્ન જ કેમ જિબો. થઈ શકે ? તમે તમારા જ દેશની સુકિત માટે લડતા હો તો બીજી ડેઢ વફાદારી તમને તેમ કરતાં રોક છે એમ તો તમે તમારા અંતરાત્મા વેચી હાથે હોય તો જ કહી શકો. ને એમ બને તો તો અમારાં જ ફુર્બિંગ કારણું કે અમારે તો પછી ચુલામો જ રહેવાનું !

.....આંહિંગ્રો જાપાનના એક મિત્ર તરીકે લાગેલી. એ કશુલ કરવામાં ડેઢ નામોશી નથી કારણ કે જેમ અમેરિકનો, અંગ્રેજે અને આઝાદ ઇંગ્રેનો ઉદેશ હાંસને સુકિત કરવાનો હતો. તેમ જાપાનીસ લશ્કર અને આંહિંગ્રો એ બેનો ઉદેશ હિંદ્ને સુકિત કરવાનો હતો. એ દોરવણીથી ઇંગ્રેસ-અમેરિકનોના પૂતળાં નહોતાં. અની ગયાં.....

ફરિયાદપક્ષના દરેક સાક્ષીએ એટલું કશુલ કચું છે કે જાપાનીસ લશ્કર અને આંહિંગ્રોનો ઉદેશ હિંદ્ની સુકિત હતો.આરો-પીઓના ગૌરવના બચાવમાં હું કહું હું કે એમના વિરોધીઓએ વાતાવરતમાં કચું છે તેમ એ જાપાનીઓનાં છૂતળાં નહોતાં. '

અમેરિકાના સ્વાતંશ્ય-યુદ્ધનો દાખલો આપીને શ્રી જુલાભાઈએ દેશનો રાજ પ્રત્યેની વફાદારીનો વધુ તરફત હેખાડ્યો—

‘અમેરિકન પ્રણ સામે પણ રાજ પ્રત્યેની વફાદારી અને દેશ પ્રત્યેની વફાદારી વચ્ચે વિરોધ જિબો થયો હતો. એક પરદેશી રાજ પ્રત્યેની વફાદારીને બદલે એમણે દેશ પ્રત્યેની વફાદારી પસંદ કરી.....ઇંગ્લાંડમાં પણ ધણુ વખતથી એક કાયદો છે કે એક દેશ પોતાની જાતને બીજા વધુ શક્તિશાળી દેશના રક્ષણ નીચે ભૂક અને જો એ દેશ એનું રક્ષણ કરવામાં નિષ્ઠળ જાય તો રક્ષિત દેશને પોતાની સ્વતંત્રતા પાછી મેળવવાનો અધિકાર છે.

.....યુદ્ધકેદીઓ તરીકે પોતાને ખોરાકમાં જે ખાંડ નહોતી મળતી તે મેળવવા માટે લોકો આંહિંંદ્રોંમાં જોડાયેલા એ વાત તો હાસ્યારપદ છે. આંહિંંદ્રોંમાં જોડાયા હતા એમની ઉપર તો દુઃમન લંશકર સાથે લડતાં લડતાં મરવાનું જોખમ હતું.....દ્રિયાદ-પક્ષના કેટલાક સાક્ષીઓએ પોતાની ઉપર બળજબરી થયાની જુખાની. આપી હતી તેનું કારણ તો એ છે કે એમને હુકમબાંગ કે બીજા ગુનાઓ માટે સર્જ કરવામાં આવી અને પોતાની જાતને મોટી દેખાડવા માટે આવાં હોશ્યારીભર્યાં અર્ધસત્યો એ હવે ઉચ્ચારી રહ્યા છે.’

બચાવપક્ષના સાક્ષીઓએ આપેલી જુણાનીમાંથી વારંવાર હતારા ટાંકીયાંકને શ્રી જુલાભાઈએ ફેન્ઝ-લરતી માટે બળજબરી કે જુલમો કર્યાના અને પાંચ માણુસેના ખૂનો કર્યા કે કરાંયાના આરોપેનો લંબાણુથી દન્કાર કર્યો. એમણે એમ પણ કહ્યુ કે કેંદ્ર સેહગલ એક યુદ્ધકેદી તરીકે શરણે થયા હતા અને લડાઈ બંધ પડે પણ યુદ્ધકેદીઓને છાડી મુક્કવામાં આવતા હેઠળને એમને પણ તરત જ સુક્ત કરવા નેલાયે. તે હપરાંત આ આપો મુક્કમો ગેરકાયહેસર છે આ અદ્દાતને એ ચલાવવાની કાયહેસરની કોષ સત્તા.

નથી એવી દલીલો કરીને એમણે એના સમર્થનમાં કાયદાની જુદી જુદી ભારીકીઓ રજૂ કરી. આ ખાં કારણોસર આરોપીઓને નિર્હોષ્ટ કરવાની અપોલ એમણે અદાલતને કરી, એને દસ કસાક સુધી ચાલેકું એમનું ભાગણું પૂરું કર્યું.

દરમી ડિસોંબર : શનિવાર

: ૨૦ :

બચાવપક્ષની દલીલોના જવાબમાં સરકારી વકીલે પોતાનું ભાષણ વાચ્યો સંભળાવ્યું તેમાં તમામ આરોપેનું પુનઃઉચ્ચારણ કરવામાં આવ્યું હતું. એમણે કણું ક આરોપીઓએ પોતે જ યુદ્ધકેઢીઓ ઉપર સિતમ ગુલાર્યું હતા કે ખીલ પાસે ગુલરાચા હતા એવો દાવો ફરિયાદપક્ષે કર્યો નહોતો. ફરિયાદપક્ષ તો એમ કહે છે કે યુદ્ધકેઢીઓ ને આઠાંસૌંમાં ન જોડાય તો એમને જુલામો સાહન કરવા પડો એવી ગર્ભિત ઘમકીઓ આરોપીઓએ આપી હતી. પણ સરકારી વકીલે કણું કર્યું ક અદાલતમાં પડેલી જુખા-નીએ એમની દલીલને ટેકો આપ્યો નહોતો.

એમણે જાણવ્યું કે આરોપીઓ હિંદી લશકરી કાયદાને આધીન હતા એને ઝોઝમાથી એ રજન લ્યે કે એમને શ્રી કરવામાં આવે નહિ ત્યાં સુધી એને આધીન એ રહે છે. કુમયલાજી સરકારની સ્થાપના કરવી એ પણ એક ગુનો છે, એમ કહીને એમણે ઉમેર્યું કે એ સરકારના હુકમ પ્રમાણે ગુના કર્યા હતા એવો બચાવ થઈ શકે નહિ, એ સરકાર સાથેના યુદ્ધસંબંધનો સ્વીકાર જ્યાં સુધી હિંદી સરકાર કરે નહિ ત્યાં સુધી એ અંગેના કોઈ અધિકાર એ સરકારના કે એની ઝોઝના સર્વોને મળી શકે નહિ અમેરિકાનો કાયદો ઈંગ્લિંડના કાયદા કરતાં જુહો છે. અમેરિકામાં આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદો એ દેશના કાયદાથી પણ ઉપરવટ હોય છે. ન્યારે ઈંગ્લિંડમાં એથી જુદી જ પરિસ્થિતિ છે. તેથી અમેરિકન કાયદાનાથી બચાવપક્ષના વકીલે આપેલા ઉતારા અપ્રસ્તુત છે. આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદાનો કોઈ સુદો આ મુક્દમામાં જોલો અતો નથી. આ અદાલતને કાયદેસર રીતે જીબી કરવામાં આવી છે

અને હિંદી લશકરી કાયદા પ્રમાણે તેણે ભર્નસાદ તોળવાનો છે એમ પણ એમણે કહ્યું.

હિંદી સરકારે ખાડાર પાડેલા એક નિવેદન તરફ અદાલતનું ધ્યાન એમણે હોયું. એમાં એમ જણાવાયું હતું કે આઠહિંદોફાંભાં ન જોડાનારા ૪૫,૦૦૦ રૂઘ્ન કેદીઓમાંથી ૧૧,૦૦૦એ રોગણામાં પોતાના જન ગુમાવ્યા હતા. જન્યારે આઠહિંદોફાંભાં જોડાયેલા ૨૦,૦૦૦ માંથી માત્ર ૧૫૦૦ મરણ પામ્યા હતા. આજાદ હિંદ સરકાર પાસે એક તસુ પણ જરૂરી હતી નહિ. અને કોઈ કરયેરા કે મહેસૂલ એ ઉધરાવતી નહોંતી. એ તો માત્ર કાગળ કપરની સરકાર હતી...કેં સેહગલ રૂઘ્નકેદી તરીકે શરણે થયા હતા એવી દલીલના જવાબમાં એમણે કહ્યું કે એમને એવો કોઈ દરજી આપવાનો અધિકાર કન્ફિલ કિટસનને હતો. નહિ. ચાર કલાક સુધીનો દલીલોને અંતે સરનોશરીરવાને ઉમેયું કે:—

‘અધા આરોપીએ સામેના તમામ આરોપો શાંકારહિતપણે પૂરનાર થઈ ચૂક્યા છે. આરોપીએ સામેના તહોમતો માટે કાયદામાં કોઈ બચાવ નથી. તેમ છતાં એવા પુરાવા સારા પ્રમાણુમાં રજૂ થયા છે કે આરોપીએ જે કાંઈ કયું છે તેની પાછળ કોઈ પગારદારી ઘરાદો નથી પણ પોતે જેને સાચા દિલથી દેશપ્રેમી ઘરાદો માનતા હતા તે હતો. હિંદુસ્તાનની સેવા કરવાની ડાપણુલરી કે ગેરરસ્તે હોરવાએવી લાગણીથી એમણે એ કયું હતું. તેથી કાયહેસર રીતે તો આરોપીએનો કોઈ બચાવ થઈ શકે તેમ નથી. પણ જે અદાલતનો ઝેંસલો આરોપીએની વિરુદ્ધમાં હોથ તો જગ્યા કરવાની બાધ્યતમાં એનો વાજાઈપણે ખ્યાલ ગર્ખી શકાય. અદાલતને લાગેવળો છે ત્યાં સુધી સજની બાધ્યતમાં એમના હોથ બાધીલા છે. જે અદાલતનો ઝેંસલો આરોપીએની વિરુદ્ધમાં હોથ તો એમને ઓછામાં ઓછી જનમરીપની સજ એ કરી શકે છે. પણ પોતાની સામે પડેલા પુરાવાએ ઉપરથી જે અદાલતને એમ લાગે કે આ મુંદમાં સજ ઓછી કરી શકાય તેવી લાયકાત છે તો ‘કન્ફર્મિંગ અફ્સર’ની વિચારણા માટે અદાલત એ જાતનો શેરો કરી શકે છે.’

અદાલતના બીજા સલયોને હડેશીને એડ પક્ષોની હડીકતો અને કાયદા અંગેની દલીલો રજુ કરતા જજ-એડવાડેટ ફર્મલ કેનિના વણુ કલાકના આખણુની રાદચાતમાં એમણે કહ્યું કે

'આ મુદ્દમાંની ટેટલી મદદની અને ગુંઘવણુભરી હડીકતો ને મજ કાયદાની બારીકીએ ઉપર ધનસાઝ તોળવાનું કામ લશકરી અદાલત ઉપર આવ્યું છે તેથું વારંવાર આવતું નથી. આવા ગંભીર આરોપો સહિત તમારી સામે ખડા કરાયેલા વણુ આરોપીએની ચુનેગારી કે નિર્ણયતા નક્કી કરવાનો ભારે બોને તમારી ઉપર છે. એ મુશ્કેલ કાર્યમાં તમને યથાશિકત મદદ કરવાની હવે મારી ફરજ છે. મારું કાર્ય તમારી સમક્ષ કાયદાનો સાર રજુ કરવાનું, આ આરોપોને એ કંઈ રીતે લાગુ પડી શકતે હેખાડવાનું અને ફરિયાદ-પક્ષે કે બચાવપક્ષે હડીકતા અંગે જિલ્લા કરેલા મુદ્દ તમારી સામે મૂકવાનું છે. કાયદાના સવાલ વિશે બને તેટલી રૂપણતાપૂર્વક અને અને તેટલા ચોકુખા શબ્દોમાં તમને સલાહ આપવાનું મારું કામ છે, પરંતુ હડીકત શી હતી એનો નિર્ણય તો તમારે એકલાએ જ કેવાનો છે, કારણું કે એવી બાબતોના વ્યાખ્યાતી તમને જ ફરાવવામાં આવ્યા છે. હડીકત વિશે કોઈ પણ જાતનો અભિપ્રાય વ્યક્ત કરવાનું મારું કામ નથી.'

તમારા હૈનિક જીવનમાં એ વસ્તુ એક યા બીજી રીતે તમારા ધ્યાન ઉપર જરૂર આવી હશે કે આ અને આની સાથે સંકળાયેલા બીજા મુદ્દમાઓએ વર્તમાનપત્રો દારા અને બીજી રીતે જાહેર જનતાને ધણું આકર્ષણું કર્યું છે. એ હડીકત પ્રત્યે ફુલંક્ષ કરીએ તો આપણે વસ્તુસ્થિતિ પ્રત્યે આંધળા કહેવાઈએ. પણ બહાના એ તમામ અહેવાલો અને અભિપ્રાયો તરફ તમારે ફુલંક્ષ કરવાનું છે અને માત્ર તમારી સમક્ષ અહીં રજુ થયેલા પુરાવાએ.

છીપરથી જ તમારે દેંસદો કરવાનો છે... દરેક આરોપીની ગુનેગારી સાંભિત કરવાની જવાઅદારી ઇચ્છિયાદપ્રક્રિયા ઉપર છે... આરોપીઓ ગુનેગાર છે એમ સાંભિત ન થાય ત્યાં સુધી એ નિર્ણય છે એમ જ માનવાતું છે.'

કાયદાની બારીકીએને આખારે આ અદાલતને આવા ગુનાનો છિન્સાદ તોળવાનો અધિકાર નથી તેમજ આપો મુક્કડમો રેરકાયહે છે એવી બચાવ-પ્રક્રિયાની દ્વારાને જોઈ-એડવોકેટ અસ્વીકાર્ય ઠરાવી, અને પછી આજાદ હિંદની કામચલાડ સરકારની સ્થાપના અંગેની કેટલીક બાબતો પરના પુરાવાએનો ટૂંક સાર આપ્યો:

'૧૯૪૪ની ૨૧ મી ઓક્ટોબરે સિંગાપુરમાં ભણલી એક સભામાં આજાદ હિંદની કામચલાડ સરકારની સ્થાપનાની જહેરાત સુઆપ્યાં એઝે કરી હોવાનું જણાવવામાં આંધું છે. આ સરકારે વિધિન અને અમેરિકા સામે લડાઈ જહેર કરેલી. જપાનીસ વિદેશ-કચેરીના શ્રી સાયુર ઓહટાએ જણ્યાંધું છે કે એમની સરકારે કામચલાડ સરકારનો સ્વીકાર કરેલો, અને તેની જહેરાતનો અસલ મુસહો એમણે પોતે ધરેલો. આજાદ હિંદ સરકારના ભાહીતી-ભાતાના પ્રધાન શ્રી અથ્યરે એ સરકારનાં કાર્યોની વિગતો રજૂ કરી છે. ધરીરાજ્યોએ એ સરકારનો સ્વીકાર કર્યો હતો એવી જુખાની લેઝો નાગે અને શ્રી માત્સુમેટોએ આપી છે. એ સરકાર ઉપર શ્રી હાચિયાને જપાનીસ સરકારે પોતાના એલચી તરીક મોકલ્યા હતા એની પણ સાંભિતી છે. શ્રી દીનાનાથે જણ્યાંધું છે કે રંગુનમાં એક આજાદ હિંદ એક હતી અને સરકારનાં તમામ નાણ્યાં એ એંકમાં નાણ્યાં-પ્રધાનના નામ ઉપર રાખવામાં આવતાં. જુદ્દાં જુદ્દાં ખાતાંને એ ખરચ પૂરું પાડતા. આંદ્રામાન અને નીકાઅાર ટાપુએ. કામચલાડ સરકારને સૌંપી દેવામાં આવેલા એવો દાવો કરવામાં આવ્યો છે. બરમામાં જિયાવાડીને નામે એળાખાતો પચાસ ચોરસ માર્ફલનો બીજે પણ એક વિસ્તાર કામ-

ચલાડિ સરકારને સાંપી દેવાયાનું કહેવાયું છે. આ અંગે ઇરિયાદપક્ષનું એમ કહેવું છે. કે ગેનો વહીવટ એ કાંઈ સુકત કરાયેલા પ્રદેશોનો વહીવટ ગણ્યાની શકાય નાભિ. એલ્યે ડેફન અરશને અદાલતને જણાયું કે મણિપુર રાજ્યમાં આંદહિં ઠાંડે એ કથાને કરેલા વિસ્તારનો વહીવટ આજાદ હિંદ દળ ચલાવતું હતું. ઇરિયાદપક્ષના વક્તાલે કેંદ્ર અરશના ૨૧મી જૂન ૧૯૪૪ ના એક કાગળ પ્રત્યે અદાલતનું ધ્યાન હોયું છે, કેમાં એમણે એમ જણાવેલું કે, આજાદ હિંદ દળ નામની એક નવી સંસ્થા શરૂ કરવામાં આવી છે અને ‘આપણા વિજયી સૈન્યોને પગલે પગલે એ હિંદુસ્તાનમાં જશે.’ ઇરિયાદપક્ષના વક્તાલે કહ્યું છે કે એમાંથી એવો અર્થ તાર્યવો જોઈ એ કે એ તારીખ સુધી આજાદ હિંદ દળ હિંદમાં પહોંચ્યું નહોતું અને તેથી એ વિસ્તારનો વહીવટ એ કરી શક્યું હોય નાભિ.

‘આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદાની વિચારણા કરવા માટે નીચેની હકીકતો સાભિત થઈ ચૂકી છે એવો બચાવપક્ષનો દાવો છે: (૧) કામચલાડિ સરકારની રીતસરની સ્થાપના અને જાહેરાત થઈ હતી. (૨) એ એક સુધ્યવરિષ્ટ સરકાર હતી. (૩) ધરીરાનગ્યોએ એ સરકારનો સ્વીકાર કર્યો હતો. આ સ્વીકાર સાભિત કરે છે કે એ સરકાર રાજ્યસત્તા-પદે પહોંચ્યી ચૂકી હતી. (૪) એ રાજ્યસત્તા પાસે એક સુસંચાલિત લશ્કર હતું અને રીતસરના નિમાયેલા હિંદી અફસરોની નીચે રહીને એ કાર્ય કરતું હતું. (૫) આજાદ હિંદ ફોળની સ્થાપના કરવાનો સુખ્ય ઉદ્દેશ હિંદી સ્વતંત્રતા મેળવવાનો હતો અને એની સાથેનો બીજો ઉદ્દેશ લડાઈ દરમિયાન બરમા અને ખાસ તો મલાયામાંના હિંદીઓનું રક્ષણું કરવાનો હતો. (૬) આ નવી હિંદી રાજ્યસત્તાએ બીજી કોઈ પણ રાજ્યસત્તાની માફક પોતાના પ્રદેશો મેળાયા હતા. (૭) આ લડાઈ લડવા માટે એ રાજ્યસત્તા પાસે મોટા પ્રમાણમાં સાધન-સાખ્યો હતોં.

‘આ દેશને સ્વતંત્ર કરવા માટે લડાઈ લડવાનો કામગઢાઉ સરકારને અધિકાર હતો અને એ પ્રમાણે એ લડાઈ કરેલી પણ ખરી એમ બચાવપદ્ધ ઉપલી હકીકતોને આધારે કહે છે. જે એવી સરકારને સુધે ચર્ચાનો અધિકાર હોય અને રાજ્યોએ તેના સ્વીકાર કર્યો હોય તે પછી આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદા સુજાય એ સ્વતંત્ર રાજ્યો અથવા એ રાજ્યસત્તાએ એકખીલ સામે યુદ્ધ ચલાતી શકે છે અને એવી લડાઈના સંચાલનમાં જે કાઢાઈ કાર્ય કર્યું હોય તેમને મુનિસિપલ કાયદા લાગુ પડી રહતો નથી..... દરિયાદ્વારાની મુખ્ય દ્વારી એવી છે કે આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદા તપાસવાનો અને એક રાજ્યસત્તા અને તેના પ્રણાન વચ્ચેની સહંતર આંતરિક બાબતમાં એવે લાગુ પાડવાનો અધિકાર ખિટિશ અદાલતો કે ખિટિશ દિંદની અદાલતોને છે નહિ. તમે જે નિર્ણય કરો તેમાં તમારે એ પણ વિચારવાનું છે કે દિંદી લશકરના ડિંદી અદ્દસરો ઉપર જેમાં દિંદી લશકરી કાનૂન પ્રમાણે આરોપે મૂક્યામાં આવ્યા છે એવા આ સુકદમામાં આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદાની વિચારણા કરવી એ પ્રમારે માટે કાયદેસર રીતે વાજખી છે કે નહિ: કારણુક તમારી સૌથી પહેલી ફરજ તો દિંદી લશકરી કાનૂન પ્રમાણે અને ખિટિશ ડિંદના કાયદા પ્રમાણે ઘન્સાં તોળવાની છે. આ વિધ ઉપર એવિ પક્ષોએ રજૂ કરેલી તમામ દ્વારાને વિચાર કર્યા પછી મને લાગે છે કે આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદાને આ ખટકામાંની હકીકતોને લાગુ પાડવા સંબંધમાં આ અદાલતને અપાયેલી વિવેકરણિત સહંતર બંધન-રહિત નથી.....

‘જેની માઝક આરોપી અફ્સરોએ રાજ સામે યુદ્ધ ચલાયું હોવાનો આરોપ સુધ્યાયો છે તે આજાદ ડિંદ ડેઝની દ્વારાતી અને તેનાં કાર્યો અંગે, કે ત્રણીય આરોપીએ એમાં જોડાયેલા અને તેના જાહેર ડિસેશાને એમણે સ્વીકારેલા એ વિષે દરિયાદ્વારા અને બચાવપક્ષ વચ્ચે કાઢ મતભેદ નથી. પણ તણે આરોપીએ ઉપર એક સંયुક્ત સુક્રમો

અંડાથે એનો અર્થ એ નથી કે ત્રણેથને એકસરખી જીણ ઇરમાવની સંયુક્ત આરોપોને તો ત્રણેથ સામેના પુરાવાચોની એકી સાથે અને એક જ સમયે રજૂઆત થઈ થકે એ સગવડ સાથે જ સંબંધ છે. તે સિવાય તો, દૌરેક આરોપોને પોતાની સામે પુરાવાચોની સ્વતંત્રપણે તુલના કરવાનોનિ. અને પોતાની સામેના અલગ અલગ ઇંસલા ભાગવાનો અધિકાર છે.....

‘અધા આરોપીઓએ એ વાત લારપૂર્વક જણાવી છે કે આજાં-કાજ એ એક સંપૂર્ણપણે સ્વયંસેવક-સેના હતી અને એમાં માત્ર સ્વેચ્છાપૂર્વક જોડાયેલા સ્વયંસેવકો જ શામિલ હતા, અને સ્વદેશપ્રેમના ઉત્ત્યભાં ઉત્ત્ય ધરાદ્ધાયોથી એ હંમેશા પ્રેરાયેલા હતા. બેશક જે કેાઠ કૃત્ય ગુનેગારીબન્ધું હોય તો તેની પાછળાના ધરાદ્ધાયો એને ક્ષમા કરાવી શકે નહિ. પણ સાથે સાથે, આરોપીઓએ જે કંબું છે તે તમે સ્વીકારો—અને એનો ધનદાર કરવામાં આવ્યો નથી—તો પછી જે આરોપીઓને જીણ કરવાની હોય તો તેમાં ધરાડો કરવા માટેના વજનદાર સંભેગો હ્યાતી ધરાવે છે.’

આંતે, પોતપોતાના પક્ષોણી સુંદર રજૂઆત કરવા બદલ અને આખા સુધ્દમા દરમિયાન પોતાનો સાથે સહકારથી કામ પાડવા બદલ જાઓ—એડવોકેટ બચાવપક્ષના ધારાશાસ્ત્રી શ્રી ભુલાલાઈની, સરકારી વક્તીલની અને લશકરી-વક્તીલ લેઝો કન્નાંલ વોલ્ટની પ્રશ્નાંસા કરી તે પણ પ્રમુખશીંઘે જહેર કર્યું કે પોતાના ફેંસલાની વિચારણા કર્યા બાદ અદાલત આવતા સોભવારે ક્રી ભળશે.

ફંસલો : સંજા : માર્કી

૩૨ મી હિસેબાર : જોમધાર

: ૨૨ :

અદાલતની બાવીસમી અને છેલ્ટી બેડકની કાર્યવાહીની શરૂઆત કરતાં ૧૯૪-મેડોક્ટે લશકરી વકીલ પાસેથી આરોપીઓના ચારિત્રણની અસે લશકરી નોકરી અંગેની વિગતો માગી. જવાખમાં લશકરી વકીલે જણાયું કે કેપ્ટન શાહનવાજની ઉમ્મર ૩૧ વર્ષ ને ૧૧ માસની છે. ૮ વર્ષ ને ૧૧ માસની એમની લશકરી નોકરી દરમિયાન એ અદસરપદે રહ્યા હતા. ૫ વર્ષ અને ૧ માસ સુધી એ કેપ્ટન હતા. આ સુઝદ્ધમા સિવાય એમનું સામાન્ય ચારિત્રણ ધાર્યું સારું છે. એમને ડાઈ માનચાંદ મળ્યાં નથી. કેપ્ટન સેહગલની ઉમ્મર ૨૮ વર્ષ અને ૧૧ માસની છે. પાંચ વર્ષ સુધી એમને કેપ્ટન તરીકે નોકરી કરી છે. એમનું ચારિત્રણ ધાર્યું સારું છે. ડાઈ માનચાંદ એમને મળ્યાં નથી. લેઝેનન્ટ વિલન ૩૦ વર્ષ ને ૬ માસની ઉમ્મરના છે. પોણાછ વર્ષની એમની નોકરી દરમિયાન સવાચાર વર્ષ સુધી એ લેઝેનન્ટ હતા. એમનું ચારિત્રણ ધાર્યું સારું છે. ડાઈ માનચાંદ એમણે મેળવ્યા નથી.

લશકરી અદાલતનો એવો શિરસ્તો છે કે જે આરોપીઓ ઉપરના એક યા વધુ આરોપે સાબિત થયેલા કાગે તો પછી સંજ કઢકે હળવી અનાવવામાં આરોપીઓના ચારિત્રણની વિગતો ન્યાયાધીશો ધ્યાનમાં લે છે. એટલે આજની અદાલત દરમિયાન ઉપર્લી વિગતોની માગણી થઈ એની ઉપરથી એવું સૂચન મળ્યું નથી કે આરોપીઓ એમની ઉપરના એક યા વધુ આરોપો સુજય ગુનેગાર જણ્યા છે.

અદાલતના પ્રમુખ મેજર-જનરલ બ્લેકલેન્ડે તે પછી જાહેર કર્યું કે, ‘સંજ અંગેની વિચારણા કરવા માટે હવે અદાલત બંધુ કરવામાં આવે છે. ફંસલો અને સંજને મંજૂરી મળ્યા થાએ એ ચોડા દિવસોમાં જાહેર કરાશો. ખુલ્લી અદાલતની કાર્યવાહી એ રીતે પૂરી થાય છે.’

લશકરી અદાલતના નિયમ મુજબ આ મુક્દમાની આપી કાર્યવાહી ૧૯૧-એડવેક્ટ તરફથી હિંદના વડા સર સેનાધિપતિ (સર ક્રોડ અન્ડિન-લેક)ના કાયદા અંગેના સલાહકારને મોકલાશે. એ કાર્યવાહી, એનો ઇંસલો અને એની સળ બધી રીતે કાયહેસર અને બરોખર છે કે નહિ તેની જાણ આ સલાહકાર સરસેનાધિપતિને કરશે. કાર્યવાહી, ઇંસલો અને સળ દ્વારા રીતે વાનપી અને ન્યાયી છે કે નહિ તેની વિચારણું કર્યા બાદ સરસેનાધિપતિથી સળમાં કાંઈ વધારો કરી શકાય નહિ. પણ જે એમને ચોગ્ય લાગે તો એ સળ ઘટાડી રાંક છે અને સમૂળગી રહ્યા બાતલ પણ કરી શકે છે.

૩૭ જાન્યુઆરી : ગુરુવાર

આજાદ હિંદ ફોજના પહેલા મુક્દમાના ગણ આરોપી અફ્સરોને અદાલતે ફરમાવેલી જનમટીપની સળ વડા સરસેનાધિપતિએ માદ્દ કરી છે એવું જણાવતી નીચે મુજબની સત્તાવાર ચાહી બહાર પાડવામાં આવી છે :

‘કેપ્ટન શાહનવાજભાન, કેપ્ટન સેહગલ, અને લેફ્ટેનન્ટ ધિલન ઉપર લશકરી અદાલતમાં મુક્દમો ચ્યાલાવવામાં આવ્યો છે. રાજ સામે યુદ્ધ ચ્યાલાવવાનો આરોપ નણે ય પર છે અને લેફ્ટો ધિલન ઉપર ખૂન કરવાનો તથા બીજા એ ઉપર ખૂન કરવાનો આરોપ છે. અદાલતનો ઇંસલો એ છે કે યુદ્ધ ચ્યાલાવવાના આરોપસર એ નણેય ગુનેગાર હર્યા છે; કે ૦ શાહનવાજભાનને ખૂન કરવાના આરોપસરની સળ પણ થઈ છે, અને ખૂન કરવાના આરોપમાં લેફ્ટો ધિલનને તથા ખૂન કરવાના આરોપમાં કે ૦ સેહગલને બિનગુનેગાર હરાવવામાં આવ્યા છે.... યુદ્ધ ચ્યાલાવવાના ગુનાસર નણે ય આરોપીએને અદાલતે જનમટીપની, લશકરીમાંથી છુટા કરવાની અને એમનાં પગાર-બાધાંની જમા રકમો જમ કરવાની સળ કરી છે.... અદાલતનો ઇંસલો દરેક બાખતમાં પુરાવાએ સાથે સુસંગત છે એની સરસેનાધિપતિને ખાતરી થઈ છે, અને તેથી એમણે એને પોતાની મંજૂરી આપી છે....

‘વર્તમાનપત્રોમાં જણાવવામાં આવ્યું છે તેમ હિંદી સરકારના નીતિ હવેથી ભાત્ર એવા ભાજુસો ઉપર કામ ચલાવવાની છે કે એમની ઉપર યુદ્ધ ચલાવના ઉપરાં લયંકર સિતમો ગુજરવાના આરોપો પણ મુક્વામાં આવ્યા હોય. કોઈ પણ મુક્વામાં સળની મુત્તાવિચારણા કરનાર અધિકારીએ એ ખાનમાં રાખવાનું છે કે સાબિત થયેલાં કૃત્યો સુધેલી દુનિયાના વ્યધવાર-નિયમોનો ટેટલે એંશે લાગ કરે છે. લેઝો ધિલન અને કે૦ સેહગલને ખૂન-કરાવવાના આરોપામાં નિર્ણય ફરાવવામાં આવ્યા છે. જુલામ ગુજરવાનાં બીજાં કૃત્યોના આરોપ એમની ઉપર મુક્વામાં આવ્યા નથી. કે૦ શાડનવાડીઓને ખૂન કરાવવાના આરોપસર ગુનેગાર ફરાવવામાં આવ્યા એ અને એમની સામે સાબિત થયેલાં કૃત્યો ધણાં આકરાં છે, છતાં અત્યારના સંજોગોનો ખ્યાલ કરવો જરૂરી મનાયું છે.

‘તેથી સરસેનાધિપતિએ સળની બાખતમાં ત્રણ્ય આરોપીએ સાથે એકધારું વર્તન રાખવાનો અને એમને થયેલી જનમદીપની સળ માફ કરવાનો નિર્ણય કર્યો છે. પણ એમને લરકરમાંથી ૨૮ કરવાની અને તેમનાં પગાર-અથ્યાં જાપે કરવાની સળ એમણે મંજૂર રાખી છે, કારણું કે પોતાની વફાદારી ફિગાવી દઈને રાજ્યસત્તા સામે યુદ્ધ ચલાવવું એ એક સિપાહી ભાટે ગમે તેવા સંજોગોમાં પણ એક અતિ બાંલીર ગુનો છે. આ એક એવો સિદ્ધાંત છે કે કાયદેસર રીતે સ્થાપિત થયેલી ભૂતકાળની કે અવિષ્યની ડોઈપણું સરકારના હિત ખાતર એની જળવણી થવી જરૂરી છે.’

અને આ જગતની પ્રાણી વિશ્વાસીઓની માટે એવી કાર્યોદારી હોય કે આ જગતની પ્રાણી વિશ્વાસીઓની માટે એવી કાર્યોદારી હોય કે

सभ सुख चैनको भरभा भरसे, भारत भाग है जगा,
पंजाब सिंध गुजरात भरादा द्राविड उत्कल भंगा,
चंचल सागर बिंध छिमाला, नीला जमना गंगा।

तेरे नीत गुन गाये,
तुझसे ज्वन पाये
सभ तन पाये आशा।

सूरज धन कर जग पर चमके भारत नाम सुभागा
जय हो, जय हो, जय हो, जय जय जय हो !

सभके हिलमें प्रीत खसाये तेरी भीठी आनी,
हर सूर्योंके रहनेवाले हर मजलबके प्रानी,

सभ लेह-ज्या-इरक भियाके,
सभ जाहमें तेरी आके,
गृथे प्रेमकी भालाः

सूरज धन कर जग पर चमके भारत नाम सुभागा
जय हो, जय हो, जय हो, जय जय जय हो !

सुखह सरेरे पांख पांख तेरी ही गुन गाये,
आस भरी भरपूर हवाये ज्वनमें रहलाये,
सभ भिल कर हिंह पुकारे,
जय आजाह हिंह के नारे,
भारा देश हमारा,

सूरज धन कर जग पर चमके भारत नाम सुभागा,
जय हो, जय हो, जय हो, जय जय जय हो !

भारत नाम सुभागा !

